

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ

380216

SCRIPTORES ANTIQUI

APOLLODORUS *Atheniensis*, PTOLEMÆUS *Hephæst. F.*
CONON *Grammaticus*, PARTHENIUS *Nicaensis*,
ANTONINUS LIBERALIS,

Græcè & Latine.

Accèsſere breves Nota & Indices neceſſarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Proſtant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinenſem.

MDCLXXV.
GVIDI.

THE NATIONAL

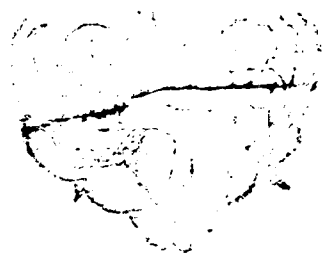
ARCHIVE

OF THE

UNITED STATES OF AMERICA

AND

THE NATIONAL ARCHIVES

RECORDS

AND DOCUMENTS

OF THE

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON,
EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

 *Xstant in me, VIR
CLARISSIME,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a
hujus*

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hæc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare diceres. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrabit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

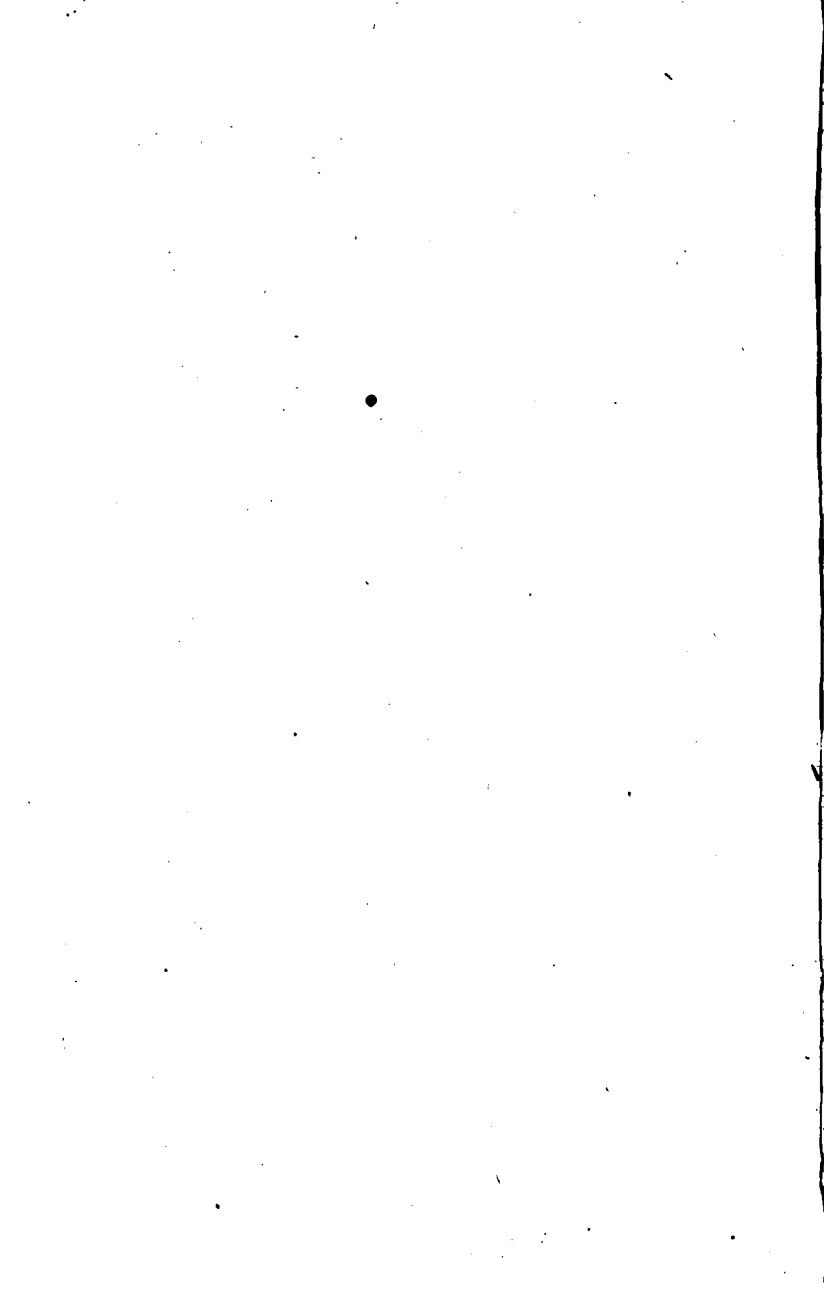
SUMME VIR,

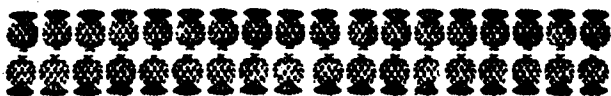
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

D E

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam *disciplina* partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa τεχνολογέμενα, sc. ὁτι γερὰν, συγγραφέα, σκοπὸν, τέλος & χρήσιμον, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii Isagogen, nec Theodosius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explanationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem ἱστορίαν vocant.

Historia porrò omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verilimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimici: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; *post aliis erunt in annis*. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, *ὁ μυθικῆς ἐν ἑδῷ μόνον γενεαλογικόν*. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species *τὸ πηλασμένον*, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπῶνς καὶ Διὸς υἱόν* diceret alius è Poetis, in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἄνελον* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δαίμον* & *Φόβον* deos; cum alius *Ζηλοπυπία* deam finxit, cui *invidiam* pro *vittis*, pro *zonâ* *contentionem* apposuit; omnes quidem *μυθικά* scribebant, non tamen *γενεαλογικά*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porrò si hoc aliud adjiciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegoriam*; nam & hæc sunt inter *μυθικά*: Tale est; *Apollo Admæto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit*. Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παραβάτης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *δυναμικά μυθικά*, cujusmodi scripsère Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revoce-

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathon attribuentur,
sunt planè τῷ μυθικῷ πόντῳ; quæ porrò Phædrus
de Amore disputat, sunt μυθελογικῶς; Socrates au-
tem aperte finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quamquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τῶν πόλεων μυ-
θικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admisit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικῶς nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium coniecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque confi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marsus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstrifica quàm Græci tradidit, &, si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonsius.

Neminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphiclyonus Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam περί πόντων Stephanus Θυμαζιώπης; & Marcianus in *πειρηγός γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia præne Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantusq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine haussis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aëre inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonfio non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potius aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scilicet navem edificas*; Nolo de aliis quicquam humilius, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius tentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

VErissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, τῶν ὁμώνυμων. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominúmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ἑστὶ ἰσωνύμων πινυτῶν, καὶ Συγγρηγμάτων De Scriptori- bus*, & *Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quasi καὶ ὁμᾶν nominasse satis sim habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuuntur;) Cittienfis; Corcyræus; Cyzicenus; Doricus; Erythræus; Gelôus; Lemnius; Megarenfis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor; Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmesensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τὸ ἀ εἰς τὰ δόγματα εἰσαγαγῶν. Quamquam enim *Ἐπιμ.* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonium, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἠθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηποτύχωνον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῷ περὶ τῶ φιλοσοφῶν αἰρέσεων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῷ ἠθικῷ γένει; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἠθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντόδωρον ὀπικέρπον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*

in

in commentario de Apollodoro negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quòd ab Eustathio in K. α. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *συναγέρθ* dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in α. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γνωρίσματα*.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, *adducitur Apollodorus ἐν νεῶν ποέματι*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster ἐν τῷ περὶ νεῶν, & ἐν νεῶν κατελόγῳ, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τῆ νεῶν ποίησις* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus ὁ τῶν τε νεῶν ποίησιν ὡρατιζόμενος, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. *De Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori τῆ νεῶν ποίησις, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censuerit Apollodorus ille, cujus *ἄρδε* & *Ἀρετακλῆς διηκολὴν ἀνίστασθαι* commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὶ Μυλίωνος & πρὶ χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulierum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱστορεῖται*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσόγραφος* in voce *Ἀντικρὺς* & *βελλύσσω*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Idem Apollodori non sunt confundendi, licet *πρὶ Διῶν* scripsisse uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse. Idem c. 17, Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis. Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliothecas*
lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *πρὸς Διόν*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνῃσι τὸ ἱεροφάντην τὸ κέρας, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζῶας*, *Ἀρπυιάς*: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γεγράφας τὸν ὕμνον profertur Erotiano in explicatione vocis *τίεθρον*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæctenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stra-
tege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptiōis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos faciliùs est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *πρῶτος τῆς κελικῆς ἱστορίας τῷ γένει*. Hujus Scripta *nusquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἱμαθίων* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηρίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηρίων*, mallétque, *πρὸς δεικῶν* ; alius potiùs, *μύγων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterùm.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo,quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίῳ φιλοσόφῳ περὶ τοῦ Κναΐξ. ζβλ. χδύπης. φλέγμα.
δρόψ. ἑρμηνεία —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κναξζςι, χδύπης, φλεγμς, Δράψ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *πχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν δέλοις, εἰς τὸν ναὺν ἐπιγύγεται. Τεράγος ἐχδύς ἐπὶ δελφίνος ἐπικείμενος. Κναξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράγος καὶ ἀποκοπὴν τῶν σοιχείων τῷ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τοῦ ξ. Κνακὸν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θεόκριτος ἐν Βυκόλοις λέγει, οἷον τεράγος καὶ ἐχδύς, ὁ μὲν φλεγόμενος· ὁ δὲ δρόν ὀψόν· λέγει δὲ ὅτι ὁ τεράγος φλεγόμενος ὅστιν

ἔστιν πάντοτε ὑπὸ λαγνείᾳ, ὅπ ἂν περὶ τὰς ρήσεις ἀπὸ ἀπαρ-
 φαλίσσει, διὰ τῶν κειμένων ἀναπνῶν. Multa in his sunt, sive
 Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, συνό-
 ηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
 fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
 nem, & ipsam quoque mancā. Τὸ Κνὰξ ζβι,
 γάλα ἐστὶ. τὸ δὲ χθὺ πῆις, πυρὸς. δρδψ δὲ ἀνδρωποῖς δρῶπις
 γδ ἀνδρωποὶ λέγονται. Hæc eadem ferè apud Hesychium
 habes in ζαβίχ, δρδψ δὲ Κνακὸν; ubi πυρὸς pro πυρὸς
 non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
 Κνηκὸν & Κνηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
 tur carmen, huic planè simile. Βεδ, Ζὰψ, χθὺν,
 Πλῆκλον, Σφὴγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
 comprehenditur. Nec multùm discrepat Porphyriana
 hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
 git Porphyrius; καὶ ἔτι καὶ ὅσα τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
 χίων ἀπαρτίζονται ἴδιον σκοπὸν ἔνεχον, οἷον, Βέδω [βέδω]
 Ζὰψ, χθὺ [χθὺν] πλῆκλον, Σφὴγξ [Σφὴγξ] ἃ ἔστιν
 ἔτι καὶ. βέδω ἐστὶν ἡ ὕψος ἐστὶν. Ζὰψ ἡ πυρὸς ἐστὶν. χθὺν
 ἡ γῆ. Πλῆκλον ὁ αἶψ. σφὴγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
 συνεσφίγγειν. Κλδδω δὲ ὁ Νεαπολίτης ἔτι καὶ ἡρμάνδωσιν τὸ
 συνεκείμενον. αἶψ, δάλασσα, γῆ, ἡλιος. καὶ ἔτεροί πινες φι-
 λώσσοι καὶ ποιηταὶ τὸτον τὸν σκοπὸν [τέρπων] ἡρμάνδωσιν.

Quaquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
 quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
 inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
 memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
 ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχιώτικὸν
 τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
 alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
 dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantùm ali-
 os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν γῆς, & ἐν καεικῶς*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηθριον* ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis : Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat : Is tamen Lacrtio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *καταλόγῳ νηῶν*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herōum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eādem de re proferuntur, de quā loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectā deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiā hoc, quicquid est subitanæ scriptionis, aggredi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικός. εἰς τὴν Παναίλιον τῷ Ροδίῳ φιλοσόφῳ, καὶ Ἀριστάρχῃ τῷ γραμματικῷ μαθητῶν Ἀθηνῶν τὸ γένος. ἤρξεν δὲ τῶν καλεμένων τραγικῶν.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Panetii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλωνῶν appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quod in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuo sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Attide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quod de ea re diversa ab aliis scripserint ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἔστι περὶ τούτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Lærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi Συμπερίεστι possint addi, sed rem manifestam nimiam solitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiadæ filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in Histor. Græcis, & Gesnerus; an rectiùs, *Asclepiadæ discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater, mater, uxor, amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ πρὸς Διονυσίῳ apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πόλεως dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-

der (*Cornelius Polyhistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κοῦάδων* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀσκληπιάδης ὁ Πλάτων* Ⓞ, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, Diotimi filius, qui floruit sub regibus Pergamenis Attalo I, & Eumene ; Circa hæc tempora floruit Panætius ; clarus fuit & Aristarchus, quos auditos ab Apollodoro testes sunt Suidas & Marcianus Heracliota. Quarè cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιάδων* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, Panætium & Diogenem sectæ Stoicæ principes. De Panætio audivimus Suidam. Diogenem ei præficit Marcianus in *Periegeli*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνησίῳ τε φιλολόγων,

Γεγονῶς ἀκροῆς Διογένης τῷ Στωϊκῷ.

Ex Atticis quoque inclutis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θέλω*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγεῖντες*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, condiscipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnaeam *Patarensem*, Demetrium *Scepsum*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesus*, Apollonius *Tyrinus*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*

um, Æschinem *Neapolitanum*, Melanthium *Rhodium* Philonem & Charmidem *Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco sive Evergetes secundus; in cujus tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclidæ
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μεθικόν, ισοεικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί δαιμόνων,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

Video Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valde diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί πῶτον ισορίαν
διδόν vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μεθικόν, aliud deniq;
ισοεικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem,

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem; quod propter ignorantiam vocatur ἀδύλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἱστορικόν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendi. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros περὶ θεῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi serè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, ἡ γένεσις θεῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐστίν.) Vulgus omnes Deos γέννηται, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebat; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret περὶ θεῶν τὰ ἀντὶ τῶν πολλοῦ.

Cæterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârit in scrutandâ & pervestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis scni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *ἑπιδεικνύς* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἔλης* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῆς παρ' Ἑλλήσι μυθολογικῶν θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ *εὐαίρετος* ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀδωαῖος δ' ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὸ τέχνημα ἐκ ἐκ τῆς βίβλου τῆς μόνον ἡ διαλογητῆς αὐτῷ πεποίητος, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Σ', τῶν τε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι τῆς Κδ'. ἐν ἣ αὐλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ εἰς πλεονάζοντα ἐκείνην περὶ πειρίληψις. περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ διοσκύρων. καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ ὅσα περὶ πλεονάζοντα.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & viceßimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulosè ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de iis item quæ apud inferos sunt, aliæque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον ἕως ἐτυμολογεί. Κελεύει δὲ τὴν Δία Δωδωναῖον μὴ καλεῖν, ὅτι δίδωκεν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. I. de Diis, vocis Δωδωναῖον hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodoneum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro I. Eclogæ Physicæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δαύτερῳ περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν ἢ περὶ τέτων αὐτὸν ἢ εὐφροσύνην ἐκπερὶν δέξαι. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φησὶν αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χάριτος, χάριτας· καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὰς ποιεῖν τὴν χάριν χάριν καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χάρις derivari, & Poetas sæpe χάριν ponere pro χάριτι.

Librum

Librum VI citat Harpocraton in ἀπομομπαίς. Ἀπομομπαῖσι πῆς ὀκαλῶντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῇ περὶ θεῶν δέλεεσσι. *Dii quidam appellantur ἀπομομπαῖσι, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν.* Stephanus Ethnographus in Ἀρεῶς πᾶγος IX advocat, Ἀρεῶς πᾶγος, ἀρεωλήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. *Arcus Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. I. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰήσον Solem dici ἀπὸ τοῦ καὶ κρόνον ἰεῶς, καὶ ἵνα. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῶς. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οἱ τῷ Ἡφαιστίδῳ γένος καὶ ἱερεῖς. *De familiâ Hesychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I. p. 129, locum benè longum ex XX οἱ θεῶν Apollodori conservavit. Cæterùm cùm in eo libro egerat Apollodorus οἱ τῷ ἐν ἑκτῇ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hâc ob oculos ponere,

Τὴ δὲ Ἀπολλοδώρῃ ἐν τῇ εἰκοστῇ περὶ τῶν θεῶν συγγραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τοῦ ἄδου, τὰδε περὶ τῆς συγῆς λεγόμενα ἔγραψεν. Ἀρκίον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὴ τὴ ἐκ τῆς ὀνομάτων παρεκφάσεως ἐκλαφρονήσιον. ἐκ γὰρ ποιέτων ὁ μῶμος πιθανῶν, καὶ τῆς ἐν ἄδῃ νομιζομένης πιαμὸς κληνομάεισιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχρη, ὡς καὶ Μελανισπίδης ἐν Περσέων. Καλῶς δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέουσι ποταμῶν Ἀχέρον.

— Ἐπὶ καὶ Λικύμνιος φησὶ,

Μυρίασι παλαιῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,
Ἀχέων ἄχρη ποταμῶν βροτοῖσι.

Ἀχέρον δὲ καὶ Ἀχρεσία λίμνη ταυθὲν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξείῃ τῇ Ἀχιλλείῳ ψυχὴν εἰσάγει λέγουσα.

ὦ τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροθεῖς,
Λιπῶσα λίμνης Ἀχέρονι θ' ὀξυπλήγαι,
Ἦχουσα γούεσι ἦλθεν ἄρσιναι χραεῖ.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παῖντα ἐκ ἐχέουσι ἄρσιναι δὲ, πῶς ἔστιν ἐκτερέουσι, θήλεα μὲν γὰρ τὰ κατεποφῶρα ἄρσιναι, τὰ ἄρσιναι λέγονται, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον. Τὴν δὲ, καὶ ἐκτερέειν ὅθεν καὶ θήλυς ἔστιν, ἢ πολύρονθ, καὶ ἔσθιμι. διαπαρανέει δὲ ἀπὸ τῆς ἀπομονομένης τῇ Ἀχέροντι φαίνεται εἰκότως. ὁ γὰρ μεταλλάξας πάντα τὰ τῇ ζῆν ἄχρη σχεδὸν ὑπερέκεινται, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονία καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύρεται δὲ τῇ Ἀχέροντι γυναικὶ ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ γοργῶς φαίνεται πῶς πολλοῖς τὰ ἐν ἄδῃ κατὰ δὴ καὶ αὐτὴ τέττε πιδωλὴν ὁ Σώρρων Μορμολύκην ὠνόμασεν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέρονι Ἀπολλοδώρῳ ἐπὶ γὰρ περὶ τῆς συγῆς αὐτῇ λέξεσιν τὰδε. Σπύα δὲ δεινὴ πναι, καὶ φοβερὰν ὑποσημαῖοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν ἄδῃ τε ταύτῃ κληῖται καὶ τῇ ποταμῶν

ῥοῖαί τούτης ἤξιωσαν, ὑπὸ τοῦ συγναΐναι τις πένθεσι,
 καὶ σύμῳ τὰ ἐν αὐτῇ ὄρκων καὶ τῶν δεινῶν ἐναλίδικτα· ἢ
 μὲν γὰρ τῶν ὄντων τὸ ὅτι ζώντων φθαρτικῶν ἔχει δυνάμιν, ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ, οἱ δὲ τῇ τε ἀρραϊσίᾳ καὶ τῷ πρόπῳ διεσκήσας·
 τοιαῦτα περὶ τῶν συγδοῶν ἐπαύρι, κακῶν δὲ πολλα-
 μὸν ἀνέπλασαν ὑπὸ τοῦ κακύνειν, ὅς ἐστι συγδοὺς καὶ συγνώ-
 ρεως ἀπορρᾶξ. Τοιούτοις δὲ ἐστὶ γένος καὶ ὁ Πυριφλεγέων·
 ἔστιν γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς φλέγοντος τῆς πλεονεξίας· ὡς
 Ὅμηρος φησὶ,

Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκασι τέ καὶ ὅσῃ ἴσας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μὲν αἰδομένους
 Δαμνα, ἐπὶ κακῶντα λίαν λεῦκ' ὅσῃ θυμῶς,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄντι ἀποπναιμένη πύπτη.

Ἐπομένως γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδύλοισι τοῖς ἐν τοῖς καλοῖσι
 φαινομένοις ὁμοίαι, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων ζωνταμένοις· ἃ
 κατὰ τὴν ἡμῶν ἔξοκασιν, καὶ τὰς κακῶν μιμνήσκουσι, σερμηνίαν
 δ' ὑπόστασιν ἐξομῶν ἔχουσι ἐν ἀντίληψιν, καὶ ἀφ' ἧς ὁδὸν αὐ-
 τὰς βελῶν εἰδῶλα κερύνοντων λέγει.

*In viceffimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis infcribitur, hæc de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda; Notio.
 Siquidem hæc notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terræ visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porrò, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Pæonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planities,*
 mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac marore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iurjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ luctu invisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iurjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porro fluvium à ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Viatrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra earentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *περὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *περὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, faciliè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀποροῦνσι, μαγικά. Ταυρολόγον, & χύβρις*. Hesychius in *Ἀγρῆς*, Stephanus in *Ἰλίσθ*, Scholiastes Odyss. 4. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *περὶ ἀποχῆς* L. II. aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *περὶ θεῶν καὶ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *περὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῆλον Ἡρακλῆς*, ubi ait *ὅτι θεῶν Ἀθήνησιν Ἡρακλῆος ἀλεξιγόμφῳ ἰδιόζυσσά περὶ θεῶν, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris περὶ θεῶν.*

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX apertè ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est περὶ θεῶν.*

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indignantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures designavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in Physicis adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

CAP. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ judicium. Errare qui idem opus cum libris mei δῖον faciunt. Erroris origo. Aggii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris duæ causæ. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ judicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones variae.

Secundo temporis intervallo, quod μὲν Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. Ἐν τῷ αὐτῷ ὃ τὸ ἔκτ' ἔξ' Ἀπολλοδώρου γεγραμμένον

μαλινῷ βιβλιοθήκειον ἀνεγνώσθαι μοι, Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἢ ὀργασθῆ. φειχθεὶς τὰ παλαιότερα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα πρὸς θεῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνέλοις διεξέλεν ἰδούμεν, ὀνομασίας πολεμῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων· ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα οἱς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ περικύβηται τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἀνδρῶν τινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχαι καὶ ἔργα ἐπιτρέχων. καὶ τῶν ἀπὸ Τρώας πλάναις πνέας, μάλιστα δ' Ὀδυσσεύς, οἷς δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. Συνόψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ ἐν Βιβλίῳ, καὶ ἐκ ὅχρησθαι τοῖς τὰ παλαιὰ ὅπῃ μνήμης ἔχον λόγον μεταποιουμένοις.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas quasque Græcorum historias, et quo sive de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, et urbium. Hinc et pleraque antiqua, ad ipsa usque Trojana tempora descendens, refert. Virorum quaque nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, et capta jam Troia, errores quorundam, precipue Ulyssis, in quædam ejus præscarum rerum narratio terminatur. Compendiosa quædam narratio est maxima hujus libelli pars, in non inutilis, qui vetera complecti memoria voluit.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apollodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis disertis de Bibliothecâ Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem Librorum αὐτῶν non minus distinctè; video tamen viros doctissimos complures, (quorum nominibus parco, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ quâdam ἀβελείᾳ ita confundere, ut libri πρὸς θεῶν nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ, pro illis sumatur. Video, inquit F.T. librum XVI
Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Aegre'. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quodd autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legeris: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, cum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentia nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

'Απολλοδώρου Ἀθηναίου γεγραμμένη Βιβλιοθήκη.

2. Afferro neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis infedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros *πρὶ Διῶν* passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, *πρὶ Διῶν* inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantum nomine, non mole operi illi *πρὶ Διῶν* responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, *Περὶ τὰ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Διῶν καὶ ἡρώων ὁ χροὺς ἀνέστη δὲξάσθαι ἔδωκεν.*

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. I. ostendi) hîc tantum Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de *Ταυτοπλάῳ* Suidas ab Apollodoro, alique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est *Βερεβεικῆς* simul & *Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας*. Apollodorus hîc tantum Græcicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; *Σύνολος δ' ἔστι τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων.* Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas sparsum & variè occurrunt, hîc uno quasi intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἄϊων⊕ πατήρμα ἀφυσάμεν⊕ ἀπ' ἐμῆς
 Παιδείης, μύθος γινῶδι παλαιγενέας.
 Μῆδ' ἐς Ὀμηροῖω σιλίῳ ἐμβαλεπ, μῆδ' ἐλεγεῖω,
 Μὴ τραγικὴν μῦθ, μῆδ' μιλογραῖω.
 Μὴ κυκλίαν ζήτῃ πολύθεν εἶχον· ἔς με γὰρ ἀδρῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

*Saculorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Meonide ne volue volumina, nève Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multifonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Inuenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est : Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus etiam variè in certum Chronicum conjicere.*

Enimverò ne eminùs diutius veliter; Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesius, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano-desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυράτερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὶ θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *σεμνότης*, & *κατασκευὴ* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ ὧν ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσέως ἔρῳ*. p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τῶν μίχαι τῷ δὲ ἑνὶ, ἡμῖν λεγέσθω*. v. & p. 152. Ad dantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen: erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκην* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certe vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò senioreni fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantùm scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορῶν βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλαιοῦ τῆς ἱστορίας ἀναλεξαμένης*, & alibi, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ταύτῃ ὅμῃ συνταγών.* De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης ὀργανιστής.* Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *Σύνολος ἐστὶ τὰ πολλὰ τῆς βιβλίου.* Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

disti nōtioni ansam dedisse ipsum βιβλίον παλαιοῦ nam
 apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde
 I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fasti-
 dio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia,
 constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incœ-
 ptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros;
 & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut lon-
 gius iter falleremus, plures adhuc quasi παρὰ μὲν sumus
 dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in
 περιόχαις divisimus; quarum tamen unam & alteram à
 Typothetis contrà atque oportet, positam feriùs de-
 prehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Com-
 melinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ non-
 dum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in no-
 strâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in
 locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus;
 aliorum tamen culpâ, πάντα iterum ἐλέγξαμεν καὶ ἐν τῇ ὑγιᾷ.
 Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores,
 quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrius Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
χρονιὰ σιῶταξις verus titulus operis Apollodoréi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

Tertium temporis intervallum isemendū Varroni
dicebatur, quia res in eo gesta veris historiis con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiades; & Julius Africanus pronunciavit μέχρι τῆς
ὀλυμπιάδων ἐστὶν ἀκρίβης ἱστορίη τοῖς Ἑλλησι. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
oemio, Ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ πρὸς Ἀ-
θηναίῳ, τίθειμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κλειδίαν τῆς ἱστο-
ρίας. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πὲς γνησίαν τὴ φιλόλογον,
Γερωνὸς ἀκυστὸς Διογένης τῷ σοικῷ,
Σωιστολακῶς ἢ πολὺν Ἀεισάρχῳ χρεῖον,
Σωίταξί τε ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
Χρονογραφίας σοιχῶσαν ἄχρι τῆ νῦν βίης.
Ἐπὶ ἡ πεπαισμένη αὖτις πῶς χιλίοις
ᾠεισμένοις ἔξιδίτο, καὶ αἰθμιόμοθ
Πόλειων ἀλώσει, ὀκλοπομπὴς στρατηγῶν,
Μελασάρας ἔδρων, στρατίας βαρβαίων,
Ἐρβδεις, περσιώσις τε ναυλικῶν εὐλων,
Θέσει ἀγώνων συμμαχίας ἀπονδῆς, μάχης,
Πεσῆσις ἐκ Λιλίων, ὀπφραγῶν ἀνδρῶν βίης.
Φυγῆς, στρατίας, καὶ αὐλῆς περσινῶν
Πάσιον ὀπφρομὴν τῇ χύδλῳ οἰσημῶν,
Μίτρη ἢ ταῦτῳ ἐκιδίτῃαι ἀρσίοισι,
Τῷ κομικῷ ἢ τῷ Λαφονίας χέειν,
Ἐμμημῶνδτον ἐσομίνῳ ὅπως ὀρῶν.

*Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,
Diogenis auditor docentis in Stod,
Qui una cum Aristarcho diu versatus est,
Conscripsit à Trojæ ruinis inclytæ*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 • Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Excercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, federa, praelia,
 Regum acta, vitæ, & virorum illustrium :
 Exilia, labe imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra ,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνου χρονικήν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδορος ὁ ἑλληνικὴν χρονικὴν πραγμασίαν*. Aliàs, passim Apollodori *χρονική* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum *qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illustres, quæ*, inquit, *ex Apollodori, puto posse inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore *Euripides mortuus sit, nos docet*. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumplit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstinco. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constiruisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat. Inscriptis Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐπεὶ βασιλέως ἀπέδωκε φιλαδέλφου χάριν,
 Ἀδάναλον ἀπονέμωσα δόξαν Ἀθήνῃ.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam aeternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus Φιλάδελ-
φος. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγχεύς; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ βίτων μηχανικῷ*. Nesciit, quem intelligere oporteat *παραδόν βασιλέα*; tandem Dionylium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ αὐτοῦ πολυμηκῶν ὀργάνων καὶ κατὰ πλῆθος, πρὸς Ἀττάλον.

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam sua quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλασίανος cognominatus fuit; alius ingenio moribûsque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori *πρόημα*; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐν τῇ τέτῃ ἐπιτηδεύων, *Apollodorus, vel qui cum in epitomen rodegit.* Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnequit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἑπομένων τῇ χύδον εἰρημένων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hac sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hac re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus ;

Ἐκείνα μὲν ἐν κεφάλαια ὧν ἀξιοῦσι χρόνον.
Apollodorus, inquit, summa temporum capita & res maxime insignes complexus est. Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus ;

Ἐκ τῶν ποικίλων καὶ ἰσορροπῶν

Ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα —

Nam sparsa varie olim à quibusdam luseris

Compendiariâ viâ scripsi —

Faci-

Faciliùs in hac re decipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcianus, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse *Criticis* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porro idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut tacuisset ille, ostendisset tamen Stephanus *πρὸς ὁμήρου*, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Eriam in v. *χαλκίβειον* versus compareret, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Manasses, Tzetzes *χρονολογικὸν ἱαμβοῖς*, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico historias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. *τραγῳμαῖα*, dicit Apollodorum invenisse *Τραγιάμβους*. Ex Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcianus, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori carmen fuisse *καμικόν*. Ego sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miscentur Jambi; *Ἰαμβέλινοι*, cùm in Elegiaco veniant; *μικτάμβοι* si ὅν τῃ μίλῃ adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, secundi meminit Hephæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμνὸν* vocabat, id Suidas pressius, *τραγικὸν*; quemadmodum Cercidæ versùs Athenæo simpliciter *ιαμβοί* audiunt, quos Laertius appellavit *μελιὰμβοί*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἄνω* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum eum frequentissimè adhiberet.

C A P.

C A P. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

FESTINO ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *ᾧ τῷ νῆων κειμήλιον*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Boeotiæ. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὀμήρου*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ μυθικῶν* & *περὶ κειμήλιων* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrū opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, ut manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpres,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *καρδιώτην*.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς πρὶ Κερτίην videtur explicuisse voces apud eum difficiliiores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est πρὶ βαλαντιομάλων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ πρὶ τῷ παρ' Ἀλεμῶνι τοπικῶς εἰρημύγων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλεῖ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin πρὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*, nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκάρην νόμιμα, ὡς Ἀπολλόδορος. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hâc ætate susceptæ,* inquit Hîronymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori πρὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocration. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Deliis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & περὶ περιμῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in γερῶν Σείριφ adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc; sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐπιτείδων, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò iusta monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurius interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heracidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellecto deprehendisse. Ait Diodorus se collocare Ἡρακλῆδων ἔξοδον in anno à Trojâ captâ octuagesimo ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ. Hæc quidem habes in fine præcemii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

lodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῷ περὶ πόλεων, καὶ νήσων, καὶ δῶμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori haurit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. Atque de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius provectus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, atas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus atate. Dabitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἑσθίων Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

Sequuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C. tædium tuum brevitæ solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertēbat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῇ αὐτῇ τῷ δ' ἔχει reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque conjungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀλλήως ἢ φέρεται ἐν Κόνων· ταῖς περὶ Σωδῆσις καὶ λίξις καὶ εἰς πρὸς διδασκαλίας. Attico sermone nititur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, eûmq; fortè intelligit Stephanus in Ἑλλάδα. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡρακλείας, περὶ Νηλεΐδης, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrùm is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil.VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *χρῆσις* ut Photius, *παράδοξις ἱστορίας* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminae Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ὅτι πολυμαθὲς ἱστορικὸν*, ideóque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere capit.* Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Διέξιν* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἑλεγμῶν ἐς Ἀφροδίτην*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ conguessere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρωτικὸν* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωτικὸν* scripsit Aristoteles, Aristo Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiuss, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lyfias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἐν ἴσῳ*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui interci- derunt; quo nomine commendatio esse debet Philo- logis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse repe- rio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hæcenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod facile credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, Ulyssis. 148, Pausaniæ, cætera L.C. condonabit.

A P O L-

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α΄.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

CŒLUS omnium primus mundi universi imperio præfuit: duæque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyn, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Cœlo Tellus Cyclopes, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media fronte habe-

OΥΡΑΝΟΣ παλαιός τ' πάντων ἐδωκάδου κόσμῳ· γήρας δ' ἔγω· ἐπικνωσεν παλαιότες τὰς ἑκατόγχειρας προσαρρύντας, Βριάρεον, Γύν, Κοῖον. οἳ μεγάλαι τε αὐτοῖς πύλαι, καὶ μεγάλα καὶ δεινὰ κείνη· χεῖρας μὲν, αὐτὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ, αὐτὰ πεντήκοντα ἔχοντες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῶν τέκνοι Γῆ Κύκλωπας, Ἀῤῥήν, Σπέρην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχε ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-

Α

πάντων. ἀλλὰ τέτοις μὲν οὐρανὸς δέσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψεν· τόπος δ' οὐτὸς ἐρεβώδης ὅστις ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ ἐρεβού γῆς.

§. γ. Τεκνοὶ δ' αὖτις ἐκ τῆς παίδας μὲν τὴς Τιτανίας προσαγορεύοντες, Ωκεανὸν, Κοῖον, Τ'πέριον, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε πατρὶς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύω, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Λιώνην, Θέαν. ἀνακλιῦσα δὲ τῇ ὅττι τῇ ἀπωλείᾳ ἦν εἰς Τάρταρον ριζύντων παίδων, πέθει τὴς Τιτανίας ἐπιδίδου πατρὶ· καὶ διδώσιν ἀδαμαντίνην ἀπὸ Κρόνου. οἱ δὲ, Ωκεανὸν, Ἰαπτόν, Κοῖον, Τ'πέριον, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ Κρόνον ὑποτιμῶν τὰ αἰδοῦσα τῷ πατρὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν· ἐν δὲ τῇ θάλασσᾳ ἔστιν ἡ ἑρμηνεία τῆς ῥέοντος αἵματος Εἰρινύες, Ἐρινόνοιο, Ἀληκτὸ, Τισιφὼν, Μεγάρη, Τησφόνη, Μεγάρη τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὴς τε καὶ τὰς τῶν δυνάμεων αἰνῶν.

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phæbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrasteæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

μαρον ἀδελφούς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. Ὁ δὲ τέποις μὲν τῷ Ταρταρῷ, πάλιν δόντας, ἐκδήρξε. ἥ δὲ ἀδελφὴν Ρέα,ν γήμας· ἐπειδὴ Γῆτε, καὶ Οὐρανὸς ἐδιδωρόδου αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίῃς ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπειν τὰ θυνώμματα, καὶ πρὸς τὴν μὲν θυνηδεύσαν Εὐρίαν κατέπειν· εἴτε Δήμητραν, καὶ Ἡρᾶν· μεθ' αὐτῶν Πλάτωνα καὶ Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσιν δὲ ὅτι τέποις Ρέα, παρεχόμεται μὲν εἰς Κρήτην, ὅππῃ καὶ ἄλλα ἐγκυμονοῦσα ἐπύχανε. θυνᾷ δὲ ἐν αὐτῷ ἥ Δίκη καὶ Δία. καὶ τῷτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησιν τε, ταῖς Μελισσέων παισὶν νόμφαι, Ἀδραστεῖα ἥ καὶ Ἰδῆ. αὐταὶ μὲν αὐτῶν ἥ παῖδας ἔτρεφον τῷ ἥ Ἀμαλθεῖας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἑσπῶλοι ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ ἥ παῖδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκύνῃ Ρέα δὲ λίθον παρ- γανώσασα, δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς ἥ γήμην μόνον παῖδα.

Επειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγξυήθη
 τέλειος, λαμβάνει Μή-
 πον ἢ Ωκεανὸς σῶεργον· ἢ
 δῆδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 γασθεὶς, πρὸτον μὲν ἔξμετ
 ἢ Λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, οὗς κατέπιε. μεθ' οὗ
 Ζεὺς ἢ πρὸς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσθνεγκὴ πῆλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐσαυ-
 τοὺς δέκα, ἢ Γῆ πρὸς Διὶ
 ἔχρησε ἢ νίκῃ, τοὺς κα-
 τὰρλασφθέντας αὐτῶν ἐχρη συμ-
 μάχοις. ὁ δὲ, πῶς φρυ-
 γούσαν αὐτῶν τὰ δισμὰ
 Κάμπῳ ἀποκλείνας, ἔλυ-
 σε. καὶ Κύκλωπες τότε
 Διὶ μὲν διδάσασθρον πῶς, καὶ
 κροκυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νείῳ, Ποσειδῶνι δὲ πρίαι-
 ναν. Οἱ δὲ, τούτοις ὀπλι-
 δύντες κρατῶσι Τίτάνων. καὶ
 καθεύδοντες αὐτοὺς ἐν πρὸς
 Τάρταρον, τοὺς ἑκατόβ-
 χειρας κατήστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται
 πρὸς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶς ἐν
 οὐρανῷ δωακτεῖαν· Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶς ἐν θαλάσσῃ.

Mox ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vati-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cæli
 regnum, Neptunor maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem. & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæso autem ex Phæbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybæa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Perfen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menæcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτωνος δὲ, πῶς ἐν αἰῶνι.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἑκτρονιοὶ. Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, Πειρή, καὶ Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δῶρις, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις. Κοίῃ δὲ καὶ Φοίβῃ, Ἀσπείᾳ, καὶ Λητώ. Υπερίωνος δὲ καὶ Θείας, Ἥως, Ἡλίου, Σελήνης. Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντος, Ἀστῆρος, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῶ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλάς, ὅς ἐστι τοῖς αἰῶνι τὸ οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενέκιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεπείχετο.

§. δ. Εγένοντο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφύης Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστῆρος, αἶετοι καὶ ἄστρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Ἐκάτη. Πάλλαντος δὲ καὶ Στύγος τῆς Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζήνων, Βία.

§. ε. Τὸ δὲ τῇ Στύγι ὕδρι ἐκ πέτρης ἐν αἰῶνι ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, πᾶσι τῶν αὐτῇ

πικρὴ διδούς, αἰδ' ὧν ἀπὸ
 καὶ Τιταίων μὲν ἦν παίδων
 σωεμάχῃσι.

§ 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκοι, Θαύμας, Νηρεὺς,
 Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
 τος μὲν οὐκ καὶ Ηλέκτρας
 ἦν Ωκεανοῦ, Ἰρις, καὶ
 Ἀρπυιαί, Αἰλλώ, Ωκυπέ-
 τη. Φόρκοι δὲ καὶ Κηῖς Φορ-
 κυάδες Γοργόνες. καὶ ὧν
 ἐργάται, ὅπως τὰ κατὰ Περ-
 σία λέξομεν.

§. 6. Νηρείως δὲ, καὶ Δω-
 είδος ἦν Ωκεανοῦ, Νη-
 ρεΐδες ὧν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσίδοη, Ἀλίη,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Αἰανή, Εὐδώρα, Δότω,
 Φέστυσα, Γαλαΐαία, Ἀκταΐη,
 Περτομέδουσα, Ἴπποδοη,
 Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίορη,
 Ἀλιμίδη, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 Πανόπη, Κραντώ, Νεόμνησις,
 Ἴππονόη, Δηϊάνηρα, Πο-
 λιωνή, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰπείη, Δηρὸς, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
 Ἰόνη, Δωσαμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεϊα.

religione decoravit : quod
 ipsi contra Titanas unā cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Eurybœa ;
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filiis, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ ; Aëlle &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Persei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filix fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Nausthoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 fianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plésaure, Eucrate,
 Ptoeto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoë, Melie, Dione, Isæa,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnoreia.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachésin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinā : è Mnemosyne, Mufas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurýdicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεὺς δὲ γαμῆ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥκυαν, Εἰλειθυῖαν, Ἀργῶν. μύγνυται δὲ πλλαῖς, θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὸ Οὐρανὸς, Ἥρην, Δυσπητέας Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθὰ, Λάχαιον, Ἀτροπον. ἐκ Διώνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυώμης δὲ τὸ Ωκεανὸς Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μούσας, πρῶτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ερατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ὀπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἀἰνός, ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ κλίνει· καὶ Ὀρφῆος, ὁ ἀσκήσας κιθαρίζων· ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα· ὑποδαγείσσης δὲ Εὐρυδίκης τὸ γυναικὸς αὐτῇ δολιχθείσης ὑπὸ ὄφρατος, καὶ δῆλδεν εἰς ἄδου,

δείλων ἀγαγεῖν αὐτῶν· καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπηψαι· ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷ ποιοήσῃν, αὐτὸν μὴ περὶ δόμῳ· Ὁρφέας ὁπσραφῇ περὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραχρῆμα· ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν, ὁπσραφεῖς ἐδεάσατο τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν ἐπὶ σπρεψεν· εὖρε δὲ Ὁρφέας καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τίταπαι περὶ τὴν Πιερίαν, διασπαδείς ὑπὸ τῷ Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam

§. γ. Κλειὼ τῇ Πιέρῃ τῇ Μάγνητ· ἡ ἐξάδι κατὰ μῦθον Ἀρεοδίτης· ὠνεῖσιν γὰρ αὐτῇ τὸν τῷ Ἀδωνιδος ἔρωτα. σιωπῶσα τῇ ἐχθρόνησιν ἐξ αὐτῇ παῖδα τῷ Ἀκινθον, οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα, περὶ τοῦ ἀπὸ ἀμύθου ἐρεῖν ἀρρένων. ἀλλ' ὁ τῷ Ἀκινθον μὴ ὕστερον Ἀπολλων ἐρῶμενον ὄντα, διόσω βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Θάμυρις τῇ, κάλλι διενεγκὼν καὶ καθαρεῖα, περὶ μουσικῆς ἤειρε Μῦσαις, σιωπῶσα, αὐτὴν μὴ κρείττων εὐρεῖν, παρῃσάσιν πάσαις· ἐὰν τῇ ἡτῇ σερῇ τῇ οὐκ αὐτὴν ἐκείναι δείλωνσι.

descendit : ab eoq; persuasus Pluto ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redeundum Orpheus conjugis conspiciendæ gratiâ antea nunquam respiceret, quàm cum jam domum pervenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conversus Eurydicen uxorem insequentem spectavit : quæ tum ad Inferos remeavit. Post hæc Orpheus Dionysij mysteriis inventis, discerptus à Mænadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperivit, cujus compressu Hyacinthum filium concepit. Hujus amore Thamyris, Philammonis & Argiopes Nymphæ filius, inflammatus fuit; ac masculâ Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo invitus occidit. Thamyris cum forma corporis præstans, tum fidibus clarus, de cantu Musas provocavit, omniumque concubitus victor, victus autem, illarum arbitratu se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musa itaque superatum
Thamyryn, oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Achelob, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cœlo præ-
cipitem dedit. Nam conjugem,
quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula de-
jectum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cum

καθυπέρπεται ἢ αἱ Μῆσαι γ-
νόμῃσαι, καὶ τ' ὀρμιάτων αὐτὸν
καὶ τ' κιδαρῶδ' ἐσέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πρ-
ταμοῦ Στρυμόνου Πῆσος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πύκτεινεν. ὡς ἢ ἐνίοις λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χεν. Θαλείας ἢ καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἐγγόντο Κορύβαν-
τες· Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχ-
ελώου, Σειρῶνες· περὶ ὧν ἐν
τοῖς περὶ ΟὈδυσσεύς ἐρῶ-
μεν.

§. 5. Ἡστὶς ἢ, ἡγεῖς ἐν-
νῆς ἐγγόνειν Ἡφαιστον· ὡς
ἢ Ὀμηρος λέγει, καὶ τὸν
ἐκ Διὸς ἐγγόνειν. ῥίπτει ἢ
αὐτὴν ἐξ οὐρανοῦ Ζῆς,
Ἡρὰ δὲ θύει βονδοῦντα.
ταύτῃ γ' ἐξέκρεμασε Ζῆς
ἐξ Οὐλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πίμπασαν Ἡρακλῆϊ, ὅτι
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πόνον-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πρῶτόντα τὰς βάσεις,
δίεσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσθαι εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τὴν μὴ
συνελθεῖν. καὶ αὐτὴν ἡγε-
-

μὲν τιν' ἔγκυον , καταπίνει
 φάσας· ἐπὶ περ ἔλεγε γυνή-
 σιν παῖδα , μετὰ τ' ἔμμελλεν
 ἐξ αὐτῆς γένεσθαι κέρως , ὃς
 ἕρπετος ὀνόματι γινώσκεται·
 οὗτο φοβηθεὶς , κατέπιεν αὐ-
 τὴν . ὡς δ' ὅτ' ἡγήσεως ἐπέστη
 χρόνος , πλήξαντο αὐτὴν τ'
 κεφαλῇ πέλεις Περμει-
 δέως , ἣ , κατὰ τὰ ἄλλαί τε
 γυναικες· Ἡφαιστὸς , ἐκ κορυφῆς
 ὅττι πταμένῳ Τείτωνο , Ἀθη-
 ναίᾳ σὺν ὅπλοις ἀέθουρε .

Κ Ε Φ . Δ .

ΤΩν δὲ Κοῖν θυγατέ-
 ρων Ἀστεία μ' , ὁμοιω-
 δεῖσα ὄρνυμι , ἐαυτὴν εἰς δα-
 λασσαν ἔρριψε , φεύγουσα
 τὴν πατρὸς Δία σπουδίαν ,
 καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσ-
 εία πρῶτον κληθεῖσα , ὕστε-
 ρον δὲ Δῆλον . Λιπὴν δὲ ,
 σπυελθεῖσα Διὶ καὶ τὴν γλῶ-
 σσιν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλάνε-
 πο , μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
 θεῖσα , γυνὰ πρῶτον Ἀρτε-
 μιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
 ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
 τέμις μ' οὐκ , τὰ περὶ θήραν
 ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
 νεν· Ἀπόλλων δὲ , τὴν μαν-
 τικὴν μαδῶν ἔδωκε τῷ Πανότι

gravidam esse persensisset ,
 absorbere occupat , quoniam
 post natam ex ea puellam ,
 filium se parituram dicebat ,
 qui cœli dominatione potitu-
 rus esset . Id futurum veritus
 eam absorbit . Ubi verò pa-
 riendi tempus advenit , Pro-
 metheus , sive , ut alij tra-
 dunt , Vulcanus , ejus caput
 securi percussit , deque illius
 vertice secus Tritonem am-
 nem armata Pallas exilivit .

C A P . I V .

CÆterum de Cœi filia-
 bus Asteria fugiens Jo-
 vis complexum in coturni-
 cem mutata seipsam demisit
 in mare , quæ ab ea urbs
 Asteria appellata fuit , quæ
 postea Delos nomen accep-
 pit . Siquidem Latonam ab
 Jove compressam per uni-
 versum terrarum orbem Ju-
 no infectata est , donec De-
 lum pervenit , atque ibi Dia-
 nam prius peperit : qua ob-
 stetrice adjuta mater Apol-
 linem deinceps edidit . Enim-
 vero Diana venationis studio
 delectata , virgo permansit :
 Apollo autem divinandi fa-
 cultatem edoctus à Pane

Iovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orcho- meni filia natum interemit: quam Jupiter ubi compref- sit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque fi- lium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem con- tendens, Latonam conspi- catus, ejusque desiderio de- tentus, abripit. Hæc filio- rum opem implorat, ij Ti- tyum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultu- res enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam de- sistunt.

§. 2. Apollo etiam Mar- syan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias inve- nisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Mu- sica provocare non dubita- vit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τβρείῳ, ἦσαν οἱς Δέλφοις, χρησμοδού- σης τότε Θέμιδος. ὅς τ' ὁ φρουρῶν τὸ μαρτεῖον Πύ- θων ὄφεις, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ὅτι τὸ χάσμα, εὗρον ἀελαῖν, τὸ μαρτεῖον πῶδα λαμβάνει. κτείνει τ' μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὃς ὡς Διὶ υἱὸς, καὶ τῆς Ορχομενοῦ θυγατρὸς Ελά- ρης, ὡς Ζεὺς, ἐπειδὴ συ- νῆλθον, δεισας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψε· καὶ τὸν κυο- φορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη, εἰς φᾶς ἀνήγα- γον. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύ- θωνα, Λιπὴν δειψείσας, πύ- θω καταχευεῖς ἐπιπαῖται· ἢ τ' τὰς παῖδας ἐπιχειλεῖται, καὶ καταποξέεισιν αὐτόν· κο- λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά- νατον· γύπες γὰρ αὐτῷ πύθω καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίον- σιν·

§. 3. Απόκτεινε δὲ Απόλ- λων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. ἔτ' γὰρ, εὐρῶν αὐλὴς, εἰς ἑρρίψεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ πύθω ἔλιν ἀδ' αὐτῆς ποιῶν ἄμορφον, ἦλθιν εἰς ἔειν· πῶς μόνον Ἀπόλλωνι. ἀμυδριμένων τ' αὐτῶν, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ὑπὸν μένον, τὴν κρείστος
 ὁμομένης. τὴν κιδάραν ὑπέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Απόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τὴν Μαρ-
 σύαν. τῇ δὲ ἀδυνατουῦτος,
 οὐρεθεῖς κρείστων ὁ Απόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτενοῦς πίπτου, ἐκ-
 τεμῶν τὸ δέρμα, ὅπως διέρ-
 θειρεν.

§. γ. Νεῖωνα δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπὸ κτενεν ἐκ Διήλφ.
 οὐτον γνηστὴν λέγουσιν ὑπερ-
 μέδῃ τὸ σῶμα. Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶν καὶ
 Εὐρύαχης λέγει. ἐδαρήσα-
 το δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν δια-
 βάινειν τὴν θάλασσαν. ὅπως
 μὲν ἐγνησε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αὐτὴν ὅρι μωρ-
 φῆς εἰσάσαν Ηρα. αὐτὴς
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην τὴν Οἰνοπίων ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νεπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐπύφλωσε, καὶ ὅπως ποῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἔνα,
 ἐπὶ ἡμῶν ὁπιδέμε-
 νου, ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 ὅπως καὶ ἀνατολῇ. ἐκεῖ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marfyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequireret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marfyan ὁ
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detrusit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excēcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versū orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quod cum

venisset, solis radiis exca-
latus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§. 4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Deum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum disco luderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§. 5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

Pluto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἄβυσσόν· αἰέελεψεν
ἐκκαίς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ ταχέων ὅπῃ
ὁ Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλ-
λὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφαι-
στότευκτον ὑπὸ γλῶσσοις
ὑασσιν οἶκον.

§. 4. Ωρίωνος δ' Ἡώς
ἔραδιεῖσα ἥρπασε, καὶ ἐκ-
μυσεν εἰς Δῆλον. ἐποίει γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐ-
ρεῖν, ὅπῃ Ἀρεΐ σπιδνάσθῃ.
ὁ δὲ Ωρίων, ὡς μὲν ἔνιοι
λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκάειν
Ἀρτέμιν περιχάλεμος· ὡς
δὲ πνεύς, βία ζώμενος ὤπῃ,
μίαρ ἤν' ἐξ Ὑπερβορέων
παρθενόμοιων παρθένων,
ὑπὸ Ἀρτέμιδι ἐπὶ ξυ-
νῇ.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ Ἀμ-
φιτρίτῃ τῷ Ὠκεανοῦ γα-
μῇ· καὶ αὐτῷ γένεται Τρί-
των καὶ Ρόδη, τῷ Ἡλίῳ
ἑγγίμα.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλάτωνος, Περσεφόνης
ἔραδιεῖς, Διὸς συνεχῶς
γυνώσκουσα, ἥρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμητρα δὲ, μὴ λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τῷ γλῶσσο

ζητῶσα φρίκει· μαθεῖσα δὲ παρ' ἐρμυνίων, ὅππ Πλευτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὀργισομένη θεοῖς, ἀπέλιπον ἐρεβόν· ἐκκαθεῖσα δὲ γυναικί, ὅταν εἰς Βλαδῶνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅππ τῷ ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλασον ἐκάδισα πίτταν παρὰ τὸ Καλλιχρον φρέαρ καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τόπι Ἐλευσινίων, ἐνδον εἶσὼν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθεζέσθαι, χάα περὶ ἰάμβη, σκώψασα τῷ θεῶν, ἐποίησε μιδιάσαι· διὰ τῆτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ταῖς γυναικάς σκώπῃεν λέγουσιν· ὅντ' δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδί, τῆτο ἔδραψεν ἡ Δημήτηρ παρελαβῆσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει τὸ βρέφ'· καὶ πειρήρει ταῖς θνηταῖς σάρκας αὐτῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμεν' ἦν Διῖφῶντ'· τῆτο γὰρ ἡ ὄνομα τῷ παιδί, ἐπισήρῃσιν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλασον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniarum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; rationerisum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolēmo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
finis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίρεα ἢ ἀεὶ διὰ.
καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυμένον ἀνέβησε. διότῃ
τὸ μὲν βρέφῃ ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀνηλώθη, ἡ δὲ διὰ αὐτὴν
ἐξέφηνε. Τειπτόλεμος δὲ τῆς
προσφυτῆρος τῆς Μεταίρεας
παῖδων, διφρὸν κατασκευά-
σας πλυνῶν δρακόντων, καὶ
πυρὶν ἔδωκεν, ὥς τιμὴν ὅλως
εἰκαμένῳ δὲ ὑετοῦ αἰε-
τῶν κατίσπειρε. Πανύασις
δὲ, Τειπτόλεμον ἑλδῶν λέγει.
φησὶ γὰρ Διήμουςαν πρὸς
αὐτὸν ἑλθεῖν. Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ὠκεανῶ καὶ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλείστοις
τιμὴν Κόρινθον ἀπαίμψαι κα-
λῶσαντο, ὃ Πλῦτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνη, ῥοιᾶς ἔδο-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ
δὲ, ἐπεσφιδμένη τὸ συμ-
μασώμενον, κατὴν ἄλωσεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τῆς
Ἀχέρντης, καὶ Γοργύ-
ρας, τοῦτο μὲν Δημό-
προς ἐν ᾧ δου βαρεῖαν ἐπέ-
θηκε πέτραν. Περσιφόνη
δὲ, καὶ ἐκείνη ἐν ταυ-
τῶν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν

Πλέτων Θ' ὡς ἀγκίσθη μί-
νειν· τὸ δ' ἐλοισπὸν, παρ'
τοῖς θεοῖς. καὶ μὲν οὐδ' Δι-
μυτρες ταῦτα λέγεται.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. V I.

ΓΗ δὲ, ὅτ' ἰταίων
ἀγανακτοῦσα, ἤνυσ'
Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, με-
γίστοι μὲν σωματίων ἀνθρώ-
ποισι, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγώνιστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο,
κατειμένοι βαθεῖαν κόμην
ἐκ κεφαλῆς καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ τὰς βίας φοβί-
δας δρακόντων· ἐξήκοντο δ',
ὡς μὲν πνεύς λέρουσιν, ἐν
Φλέγρῃ· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλῳῃ. ἡκὼν πεζὸν δὲ εἰς
οὐρανὸς πύργας, καὶ δρυὶς
ἡμμένας· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονῶν, ὅς τ' ἦ καὶ ἀδά-
νατος ὡς, ἐν ᾗ τ' ἐξυ-
νήθη γῆ μαχόμενος· οὐτ'
δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βίας ἐξ
Ερυθίας ἤλασεν τοῖς δ' θεοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δὲνα ὅτ' ἰγυρίων ἀπολέ-
σαι δυνάσκει· συμμαχοῦν-
τος δ' ἀντιπύοντος, πλεον-

Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegræis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facilè principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cujuscumque viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens precipit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyryon autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πρῶτον. αἰσθομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἔζυται φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δουρηθῶσιν ἀπολείπει. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσαι. Ἡρακλῆα δ' αὖμαχρον δὲ Ἀθλῳαῖ ἐπαλείπειτο, κακῶν τε σφῶν μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ὅπῃ τῆς γῆς μάλλον ἀνεδάλλετο· Ἀθλῳαῖ δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πελλήνης εἰλκυσεν αὐτόν. κακῶν τε μὲν ἔτι πελεῖται.

§. β. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλῆα καὶ μάχῃ ἐφώρμησε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πῖδον Ἡρας ἐπέβαλεν, ἥ τις καὶ παρρηγνώσκει αὐτῇ τοὺς πέλους, καὶ βιάζεται διελόντες, βοηθὸς ἐπιχελεῖτο. καὶ Διὸς κεκυρώσαντες αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ἦν δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἄριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ θυρεῶν,

φυός· ἐκτενέ· Κλύπον δὲ
 φασὶν ἔχ' ἑπ'· μᾶλλον δὲ
 Ἡφαίστος, βαλὼν πυφροῖς.
 Ἀθωᾶ δ' Ἐγκυλάδω φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπ' ῥίψ'· ἔ-
 νησον. Παλλαντὸς δ' ἔ-
 ρ' ἐκτεμῶσα, ταύτῃ κτ'
 τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπίσκιπε
 σῶμα. Πολυβώτης δ' διὰ τ'
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δ' τῆς νῆσου μέρ'
 [διαρρήξας] ἐπ' ῥίψ'· ἑν αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Ερμῆς δ', ἔ-
 Αἰδὸς κωλύ-
 ῃσιν κτ' τὴν μάχην, Ἰαπό-
 λυτον ἀπένεινεν· Ἀρτεμις δ'
 * Γραπῶνα· Μοῖραν δ' ὀόα-
 να χαλκίαις ῥοπαλοῖς μαχο-
 μένοισ· τὸς δὲ ἄλλοις κεραυ-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένοισ ἐτόξωσεν.

§ γ. Ὡς δ' ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τῇ Γιγάντων, Γῇ
 μᾶλλον χολωθεῖσα, μύγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ γυνᾶ Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμιγμέ-
 νῳ ἔχοντα εὖσιν, ἀνδρὸς καὶ
 θεοῦ. ὧς μὲν καὶ μεγάλῃ
 καὶ δυνάμει πάντων διη-
 νέγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῇ.
 ὧς δὲ αὐτῇ τὰ μὲν ἄρ'·

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam iniecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugná, suum
 sibi corpus contextit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō
 tandem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quatum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; exque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cœlum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cœlum prospiciunt irrumpentem, ac in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετὰν ἀπλοστον μέγαν
ἀνδράμορπον, ὥς ἔοικεν
ἔχιν μὲν παρῶν τῆς ὀ-
ρεῶν ἡ δὲ κεφαλὴ, πη-
λάκῃς τῆς ἄσπερος ἔλας.
χεῖρας δὲ εἶχε, πῶς μὲν,
ὅτι πῶς ἐπέσαν ἐκτενέ-
μον. πῶς δὲ, ὅτι τὰς
ἀνατολάς. ἐκ τούτων δὲ
ἐξέειχον ἐκαστὸν κεφαλὰς
δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μη-
ρῶν, ἀσείρας εἶχε ὑπερ-
μεγέθει ἐχιδνῶν. ὧν ὁλ-
κοὶ πρὸς αὐτῶν ἐκτενέ-
μοι κορυφῶν, σπειγ-
μὸν πολὺ ἐξέεισαν. πᾶν δὲ
αὐτῶν τὸ σῶμα κατεπύρε-
το, αὐχμηρὰ δὲ ἐκ κε-
φαλῆς καὶ ὤμων τρέχας
ἐξηνεμουῦτο. πῦρ δὲ ἐ-
δέρκετο τοῖς ὀμμασι. τοῖς
τῶν ὧν ὁ Τυφὼν καὶ τη-
λικούτῳ, ἡμμένας βάλ-
λων πῖπτας ἐπ' αὐτὸν οὐ-
ρανὸν, μετὰ σπειγμῶν
ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο.
πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ σώμα-
τος πρὸς ἐξέβρατος ζά-
λη. οἱ δ' ὥς εἶδον αὐ-
τὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμάμε-
νον, εἰς Αἴγυπτον φυγά-
δες ἐφύεοντο, καὶ διωκόμε-
νοι, τὰς ἰδίας μετέβαλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πῆρσεν
 μὲν ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 κερανοῖς· πησίον δὲ γρό-
 μμον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πῆσεν, καὶ φεύγοντα ἄρχει σὺν
 Κασίῳ ἔειπε, σιωδὼζε·
 σῦτο δὲ ὑπερκεῖται Συρία.
 καὶ οἱ δὲ αὐτὸν καταπνεύ-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σιωέ-
 βαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς ἀπεί-
 ραις περικεχθεὶς, κατέχευεν
 αὐτὸν καὶ τὴν ἀπὸ πῦρος ἀει-
 λόμῳ, τὰ τε τοῦ χεῖρσιν,
 καὶ τοῦ ποδῶν διέτεμεν νεῦρα,
 ἀεὶ μὲν δὲ ὅτι τοῦ ὤμων,
 διεκόμυσεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κελικίαν· καὶ πε-
 ραλθὼν, εἰς τὸ Κερκύριον
 αἴτην κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀκ-
 τε δόρα· καὶ οἱ ἀπίδμεν,
 καὶ κατέστησεν Δελφικὸν δρά-
 κειναν· (ἡμῆς δὲ ὡς αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπας ἐκκλέψαντες τὰ
 νεῦρα, ἥρμισαν πρὸς Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, τὴν
 ἰδίαν ἀνακομσάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ὅτι πηλῶν ὀχρύμῳ ἵπ-
 πων ἄμμα, βάλλων κε-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspiciatus, fulmi-
 ne percussit: ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quocū per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat pnella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurari, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; ascendūm
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, ess per-

secutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tūmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 stenus à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendūmque

σαν· ὅπερ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ὑπάτησαν. πείθει δὲ
 ὅτι ῥωδίσταται μᾶλλον, ἐγού-
 σατο ἤν' ἐφημέρων καρπῶν·
 διότ' ἐπιδικώμεθ' αὖτις,
 ἵκαν εἰς Θράκιον, καὶ μα-
 χώμεθ' περὶ τὸν Αἴμον·
 ἔλα ἔσταλεν ὄρη. τίτων δ' ἔ-
 π' αὐτὸν ὑπὸ τῷ κεραυνῷ
 πάλιν ὠδυμένων, πολὺ ὅτι
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρεθ'
 κληθῆναι Αἴμον. φάσιν δ'
 ὀρμηδύνεθ' αὐτῇ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥήϊεν Αἴτνῳ ὄρεθ' ὅρ'
 Σικυλίας· τῆτο δ' ἐφημέ-
 ρους ὅτιν' ἐξ οὗ μέγχι
 Διὶ φασὶ ἀπὸ ἧς βλη-
 δύντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀεφυσήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τούτων μέ-
 γχι τῷ Διὶ, ἡμῖν λε-
 λέχθω.

ΚΕΦ. Ζ.

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 λάθρα Διὸς, ἐκ νεφέλης
 κρύψας. ὡς δὲ ἤδειτο Ζεὺς,
 ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυ-
 κάσῳ ὄρει τὸ σῶμα ἁπλῶς

αεθρηλῶσαι· ὅπου δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρεθ' ὄρειν. ἐν δὲ τούτῳ
αεθρηλῶθεις Περμηθεύς,
πολλῶν ἐπ' αἰθιμὸν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
ἀετὸς ἐριπιάμενθ', αὐτῷ
λοβοῖς ἐπέματο ἥν' ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτὸς. καὶ
Περμηθεύς μιν' πυρὸς κλε-
πίντ' ἐκίω ἐκπτε παύ-
τιν, μέχρις Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὥς ἐν
τοῖς κατ' Ἡρακλέα δηλώ-
σμεν.

§. β. Περμηθεύς δὲ παῖς
Δαυκαλίῳ ἐγένετο. οὐτὸς
βασιλεύων ἦν ἐπὶ τῷ
Φθίᾳ τόπων, καὶ Πύρ-
ραν τῷ Επιμηθεύς καὶ
Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν
διοὶ αὐτόν γε μάλιστα. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν ἥρ' ἠδέλησεν, ὑπο-
τιμένον Περμηθεύς, Δευ-
καλίῳ τεκηνάμενθ' ἀρ-
ναρα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια
ἐνδέμενθ', εἰς ταύτην με-
τὰ Πύρραν ἀνέβη. Ζεὺς
δὲ, πάλιν ὕστερον ἀπ' ἑρα-
νοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυ-
σεν· ὥστε διαφθερεῖναι πά-
ντας ἀνθρώπους, ὁλίγων χω-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolvans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc pœnam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cœlo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuiſſe ferunt, necnon, quæ ſunt Iſthmum extra & Peloponneſum loca, undarum vi omnia conteſta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnaſſum demum appellit, ibique cùm imbres deſuiſſent, egreſſus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre conſuevit] ſacris operatur. Jupiter interea demiſſo ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo veller, injunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem depoſcit: inde Jovis monitu ſumptos de terra lapides trans caput jaſtavit: tum quos miſit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jaſctu tranſmiſſi ſunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod eſt populi, translatione quadam dicti ſunt, quaſi lapidei. λάας enim lapidem ſignificat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέφυγεν εἰς τὰ πλεῖστον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θηεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ισθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωερχέθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λαύνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἵσας, τῷ Πarnaσσῷ προσίχεται, καὶ αὐτῷ ὅμιλον παύλαν λαβόντων, ἐκείνῳ εἶπεν Διὶ Φυξίω. Ζεὺς δὲ, πῶς εἰς Εὐρώπην αὐτὸν ἐπιτρέψεν αἰτεῖσθαι ὃ, π βούλεται. ὁ δὲ, αἰτεῖται αἰσχροπρεπὲς αὐτῷ ἡμεῖς καὶ Διὸς εἰπόντες, ὡς ἐκ θαλάσσης αἶψαν ἔβαλλε τοὺς λίθους καὶ οὐκ ἔμελλεν ὁ Δευκαλίων, ἀνδρες ἐργάζονται οὗς δὲ Πύρραια, γυναῖκας ὅσων καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ἀπὸ τῆς λάας λέγοντες. γίνονται ὅς ἐκ Πύρραιας Δευκαλίωνι παῖδες, Ἕλληες μὲν πρῶτον. ὃν ἐκ Διὸς [ἐνίοι] ἡμεῖς καὶ λέγουσι [δευτέρως] nati ſunt, Hellen, ante eſſe nonnulli tradunt: inde

δ'] Ἀμφικτῶν ὁ μετὰ Κραναῦ βασιλεύσας ὁ Ἀττικῆς θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀἰόλου. Ἑλλήνου ὃ καὶ τῆς Νύμφης Ὀρουίδος, Δῶρος, Ζῦδος, Αἰόλου.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὖ αὐτῷ, τὸς καλεμένους Γραικούς, προσηγόρευσεν Ἑλλήνας· τοῖς δὲ παῖσιν ἐμίεισε ὁ χώραν. καὶ Ζῦδος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεΐσης ὁ Ερεχθίδης Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῖνται. Δῶρος δὲ, ὁ πῆραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τὸς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ, Δωρεῖς ἐκάλεσεν. Αἰόλου δὲ, βασιλεύων ὅσῳ ὅρῳ ὁ Θεσσαλίαν τόπων, τὸς ἐτοικαῦτας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν καὶ γῆρας Ἐναρέτην ὁ Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν Ἰππιάδα, Κειδίαν, Σίσυφον, Ἀδάμαντιαν, Σαλμωνίδα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Πειρήν. θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάχην, Ἀλκυόνην, Πισιδίην, Καλύππην, Πειριμήδην. Πειριμήδης μὲν οὐκ καὶ Ἀχελῷος, Ἰπποδάμου καὶ Ὀρέστης· Πισιδίης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Jove Aethlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide Nympha, Dorus, Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Helenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit: filiis & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorientes appellavit. Æolus verò locis quæ circa Thessaliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magnetem, & Pericren. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimedem. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Ἀκτὼν ἄνθρωποι, Ἀΐφω καὶ Ἀκτῶν.

§. 3. Cæterùm Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Ne-reum, Epoqueum, Aloeum-que & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimediæ Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam increſcebant: qui ubi nonum expleverè annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuerunt.

§. γ. Ἀλκυόνῃ δὲ, Κῆϋξ ἐγγυμῶ Εὐσφόρῃ παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἐλεῖψεν Ἡρα' ἡ δὲ, τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπαρνέωσι καὶ ἄλλοι, Ἀλκυόνῃ ἐπέησι, τὸ γὰρ, κήρυκα.

§. δ. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶντος Ὀπλεία καὶ Νηρία, καὶ Εποπίαν, καὶ Αλοία, καὶ Τείωπι-Αλοειν' ἥ ἐν ἐγγυμῶ Ἰφι-μίδειαν τὴν Τείωπιος ἦν Ποσειδῶντος ἡγάδη, καὶ συνεχάρι φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀνυεμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. στυγερὰν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐχρόνησι παῖδας, ὧν καὶ Εφιάλτην, τοὺς Αλοείδας λεγόμενους· ἔπειτα ἑταῖον τὸν Νῆξανον πλάττω μὲν περὶ αὐτὸν, μῆκος δὲ ὀργυαῖον ἐννέα δὲ ἐτῶν ἡρόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάττω περὶ αὐτὸν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῶν ἐννέα, τοῖς θεοῖς μάχεσθαι διανοῶντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅτῃ τῇ
 Ολυμπον ἔδεισαν· ὅτῃ δὲ
 τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πή-
 λιον, διὰ τῆς· ὁρῶν τοῦ-
 τω ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσονται· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασαν χώσαντες τοῖς ὄρεσιν,
 ποιήσιν ἔλαρον ἡπειρον· τῇ
 δὲ γῆν, θάλασαν· ἐμνῶντο
 δὲ, Εἰφιάλτης μὲν Ἡραν·
 Ωῖτ' δὲ Ἀρτιμιν· ἐῖδον δὲ
 καὶ Ἀῖλιν· τῶν μὲν οὐκ
 Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν· αἰεὶ δὲ
 τὰς Ἀλωίδας ἐν Ἀμαξίῃ
 Ἀρτιμις δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σαι γὰρ ἔδει· εἰς ἔλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδυσεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀποχρῆσαι
 τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Λεθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐν Θεσσαλίᾳ
 Αἰολέας ἀγαθὸν, ἦλιν
 φέκῃσι· λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέει ἐν Διὸς γυνέτῃ· τέ-
 του καλλὴ διενεγκόντ' ἠ-
 ἐξόδη Σελῶν· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλτεται ἐλέ-
 γει· ὃ δὲ, αἰρεῖται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀδά-
 νατ'· καὶ ἀγήραος μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, cum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui educis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterùm Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cùm peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceνque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxiulus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiumque conceptos peperit.

§. 6. Ενδυμίωνος δὲ καὶ Σηίδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὥς πνεύς, Ἰφίανασσῆς, Αἰτωλός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδιξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱούς, Δωρὸν καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνῆς τῆς Φορβίου, Πλευρόν καὶ Καλυδὸν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομάσθησαν.

§. 7. Πλευρόν μὲν οὖν γήμας Χανθίππῃ τῇ Δόριου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδὸν δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθαιῆς, Ἐπικάστην [καὶ] Προτογένεα· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεῖος, Ὁξύλλος. Ἀγήμερος δὲ ὁ Πλευραῖος, γήμας Ἐπικάστην τῇ Καλυδὸν, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρης, Εὐνή, Μῶλος, Πύλος, Θέστιος.

§. η. Εὐνή⊕ ἔκ οὗ ἐγένε-
νησι Μάρπησαν. ἡν Ἀπόλλων-
⊕ μνησάμενον, Ἰδας ὁ
Ἀπαρίως ἥρπασε, λαβὼν
⊕ Περσίδην⊕ ἄρμα, ἐπι-
πλεον. διώκων δὲ Εὐνή⊕
ἐφ' ἄματ⊕, ὅτι τὸν Λυ-
κόρμαν ἥλθε ποταμὸν κατα-
λαβεῖν δ' ἐδιωάμεν⊕, τὸς
ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
ὃ καλεῖται Εὐνή⊕ ὁ ποτα-
μὸς παρ' Ἀεΐνε.

§. θ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσ-
σήνῃν ⋄ ἀγίνεται, ὃ αὐτῷ
ὁ Ἀπέλλων ἐπίπυχον, ἀφαι-
ρεῖται τὴν κόρην. μαχόμε-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ ὅμ' τῆς
παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ τῇ παρ-
δίνῃ ἐλέσθαι ὁποτέρῃ βού-
λεται σιωοικαίν. ἡ δὲ, δει-
σαζα ὡς αὐτὴ μὴ γηρῶσαν
αὐτῇν Ἀπέλλων καταλίπη,
⊕ Ἰδαν εἴλετο ἄδρα.

§. ι. Θεσίφ⊕ ἐξ Εὐρυδέ-
μιδος ⊕ Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυογάτρες· ἥν Ἀλθαΐα, ⊕ ἑρ-
μηνία· ἄρρενες δ', Ἰφικλ⊕,
Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐ-
ρύπυλ⊕.

§. κ. Παρθάων⊕ ὃ ὃ Εὐρύ-
της Ἰπποδάμαντ⊕, ἐγένοντο

§ 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam cum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quaeritaret, Idas Apha-
rei filius, accepto à Neptuneo
curru pennato, rapuit : illum
inde è curru insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipitem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§ 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus Ap-
ollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellet,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
desereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§ 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobææ filia,
fœminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit : mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§ 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Αχιϑ,
Αλκῆδοϑ, Μέλαις, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπή.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελφύς, Σειρήνας
γενέσθαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cum stipēs
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶνϑ, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
παρῶτϑ ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαίαν τὴν Θεσίη, θυ-
γᾶ Τοξία· ὃν αὐτὸς ἐκτε-
νειν ὑπερπηδῆσαντα τὸν τά-
φρον καὶ φθὰ τῶτον, θυ-
ρία καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Τόξην, ἣν Ἀνδραί-
μων ἐγενήθη· καὶ Διηϊάνειραν,
ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου γενῆσθαι· αὐτὴ δ' ἡνιό-
χε [καὶ τὰ] κατὰ πόλεμον ἦσσε·
καὶ φερέσθαι γάμων αὐτῆς Ηρα-
κλῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐπάλαι-
σιν.

§. β. Εγγόνησι δ' Ἀλθαία παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον·
ὃν ἐξ Ἀρεϑ γεννηθῆναι φασί.
τίττε δ' ὄντϑ ἡμερῶν ἐπὶ αὐτῇ,
φθὰ γημομένας τὰς Μοίρας,
φασί δ' εἰπῆν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαγρϑ, ὅταν ἐκατό-
μηνϑ ὅπῃ τῆς ἐσχάτης δε-
λός κατακαῖ· τὸτο ἀκύνει-

σα, τὸν δαλὲν αἰείλετο Ἀλ-
 δαία, καὶ κατέβητο εἰς λαφ-
 ναίᾳ. Μελέαρχος δὲ, αἰὲρ
 ἄπρωτος καὶ ἡμιᾷθ' ἡμό-
 μῃθ', τόνδε τὸν πρόπον
 ἐτελεύτησεν. Ἐπσίῳν καρ-
 πῶν ἐν τῇ χάρᾳ ἡμομένων
 τὰς ἀπαρχὰς οἱ νέες θεοῖς
 πᾶσι δύναν, μόνῃς Ἀρτίμι-
 δος ἐξελάδουτο. μὴνίῳ
 δὲ ἡ θεὸς, κέσσαν ἐφῆκεν
 ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ,
 ὅς τινι τε γλῶσσοισιν ἐπι-
 δεῖ, καὶ τὰ βοσκήματα ἡ
 τοῖς ἐπιτυχάοντα δάφνη-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
 σσον, τοῖς αἰείσοις ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
 καὶ τῷ κτήνασι τὸν θῆ-
 ρα, τὴν δὲ δὲν δώσειν ἀρι-
 στίον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ
 σωελθόντες ὅπῃ τὴν τῷ χά-
 σσου θῆραν, ἦσαν οἷδε·
 Μελέαρχος· οἱ νέως· Δρύας
 Ἀρεῖ· ἐκ Καλυδωνοῦ ἔτος.
 Ἴδας καὶ Λυγκίος Ἀφάρειος,
 ἐκ Μεσσηνίας· Κέστωρ καὶ
 Πολυδύκης, Διὸς καὶ Ἀή-
 δας· ἐκ Λακεδαιμόνων·
 Θησεύς Ἀιγέως, ἐξ Ἀθη-
 νῶν· Ἀδμητὸς Φέρητος,
 ἐκ Φερῶν· Ἀγκίλος καὶ
 Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandi
 causâ condidit. Porro Me-
 leager cū naturâ esset in-
 vulnerabilis, ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cū annuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum primi-
 tias Oeneus Diis omnibus,
 unâ tantū Dianâ per obli-
 vionem prætermisâ, conse-
 cravit. Quocircâ irata Dea
 aprum immisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram coli, ac in ea sata fieri
 minimè sinebat, pecorâque
 omnia, & obvium quemque
 tollebat è medio. In hunc ita-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, εἰque
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad aprī
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager Oenei,
 Dryas Martis, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Ægei Atheniensis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsq; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Aëtioris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OËneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancaümq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpessæ filiz erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venatione exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent , Hy-leus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχάδας. Ἰάσον Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θηβῶν. Πει-
εΐδους Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης. Πηλεὺς Αἰάκοιο, ἐκ
Φθίας. Τελαμῶν Αἰάκοιο, ἐκ
Σαλαμῖνος. Εὐρύτων
Ἀττορίδος, ἐκ Φθίας. Ἀτα-
λάντη Σχοινέως, ἐξ Ἀρχα-
δίας. Ἀμφιάρεος Οἰκλέους,
ἐξ Ἀργείων. μετὰ τούτων καὶ
οἱ Θεῖοι παῖδες. σιωπῶ-
ντος δὲ αὐτῶν, Οἶνεὺς
ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐξένιστο.
τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφείως καὶ
Ἀγκαίου καὶ πῶν δῆλον
ἀπαξιούτων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶν θύραν ἐξέναι, Με-
λέαχος, ἔχων γυναῖκα
Κλεοπάτραν, πῶν Ἰδοῦ καὶ
Μαρπίσσης θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιῆσαι, σιωπῶ-
ντάς τινες αὐτῶν ὅτι πῶν θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξέναι. πε-
ριστάτων δὲ αὐτῶν τὸν χά-
σεν, ὧς λείψ' ἔμ' καὶ Ἀγκαῖος
ὑπὸ τοῦ θανάτου διεφάρησαν.
Εὐρύπωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ χά-
σεν παρὶ τῆς Ἀταλάντης εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. διὰ τι-
νος δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαλμόν. Μελέαχρος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κανεῶνα κλή-
ξας, ἀπῆκτεινε, καὶ λαβὼν
τὸ δῖρα, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδελφοῦντες, εἰ παρόντων
ἄνδρων, γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἀνεί-
λεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο, καὶ ἦρος αὐτοῖς περ-
σέειν λέγοντες, εἰ Μελέα-
χρος λαμβάνειν μὴ περσεί-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελέαχρος,
τὸς γὰρ Θεσίου παῖδας ἀπῆκ-
τεινε, τὸ δέρος ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαΐα δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ἑστὶ ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαδὸν
ἤψε, καὶ ὁ Μελέαχρος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ἔχειν ἔτι Μελέαχρον τε-
λευτήσαι. ἀμφισβητοῦντων
δὲ τῆς θήρας [φασὶ] ἑστὶ
Θεσίου παῖδων, ὡς Ἰφί-
κλου περὶ τοῦ βαλόντος,
Κέρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνέστωαι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαχρου, καὶ πε-
ρας ἑστὶ Θεσίου παῖδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαΐαν ἀεὶ
σαδαίει κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὁρ-
μίζοντες οἵκοι μένειν. ἥδη
δὲ ἑστὶ πολεμίων τοῖς πεί-

neravit: inde Meleager trans-
fosso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciansset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sistasse. Dehinc hostibus ad
mœnia

intētia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborāti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorantur atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspendērunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutatae.

§. 4. OENEUS, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, OENEAM. Sed Hesiodus, ex Oleno Achææ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad OENEUM, qui tum procul à Græcia agebatur, et ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quæque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab OENEO viciatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OENEO

χρησπελάζοντων, καὶ ἥ πολιτῶν ἀξιουμένων μεθ' ἱκετῆας βοηθεῖν; μάλιστα πειθόντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὸς λοιπὸς κτείναντα ἥθ' Θεσίου παιδῶν, ἀποδανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελέαγρον θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀήρησαν. αἱ δὲ θρηνώσασαι τὸν νεκρὸν γυναικας, ἀπὸ γενεῶν θύσαν.

§. 4. Ἀλθαῖας δὲ ἀποδανούσης, ἐγὼ μὲν Οἰνεὺς Περειβοίαν πῶς Ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν ἡρώας πῶς Θεβαῖδα, πλεμνδοῖσῃς Ὠλένου, λέγει λαβὼν Οἰνέα γέρας· Ἡσιόδου δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιᾶς ἐφ' ἑσπέρῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰππὸννον τὸν πατέρα πῶς αἰσθῆς Οἰνέα πῶς τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὄντιν ἑλάνον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

§. 5. Εἰς δὲ πῶς οἱ λέγοντες Ἰππονόου ἐπὶ γένετα πῶς ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ἑσπέρῳ ὑπὸ Οἰνέως, ἐγὼ μὲν αὐτῇ πῶς τὸν ἀποπνέειν· ἐκ γένεθαι δὲ ἐκ ταύτης

Οἱ νῆ Τυδεὺς. Πίσσανδρ^ο δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης ἤε-
σαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς Οἱ νῆα κατὰ τὴν βύ-
λησιν Διὸς ἐρεθίσαναι. Τυ-
δεὺς δὲ, αὐτὸν ἡμόμυ^ο-
ῖον αἰ^ο, ἐφουγάδεδν, κτώ-
μας, ὡς μὲν πινες λέγουσιν,
ἀδελφὸν Οἱ νῆως Αλκί-
δοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Αλκί-
μαρονίδα γαλαφρὸς, τοὺς
Μέλαν^ο παῖδας ἐπεβου-
λεύοντας Οἱ νῆι, Φλυέα,
Εὐρύαλον, Τυρράων, Αν-
πόχην, Εὐμῆδην, Στέρνο-
πα, Ξάνθιππον, Σθένε-
λον· ὡς δὲ Φερεικῶδες φη-
σιν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
Αἰχίου δὲ δίκας ἐπέβοντ^ο
αὐτῷ, φυγὼν εἰς Αργ^ο,
ἦκε πρὸς Αδράστ^ο· καὶ τὴν
τέτου γήμας θυγατέρα. Διὸς
πύλλον, ἐβρόννησι Διομήδην.
Τυδεὺς μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας
ματὲρ Αδράστου στρατεύμε-
ν^ο, ὑπὸ Μελανίππου τρα-
πίδις ἀπὸθανεν.

§. 5. Οἱ δὲ Αἰχίου παῖδες
Θέρσιππος, Οἰχάρης, Πεί-
δοος, Κελεύτωρ, Λυκαονεύς.
Μελανίππος, ἀφελόμενοι δὲ
Οἱ νῆως βασιλείαν τῷ πατρὶ
ἴδωκαν· καὶ σπέρπ ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
autem ipsam ex Gorge or-
tam esse ait, OENEÚmq, ita
volente Jove, filiam arden-
tissimè deperisse. Tydeus ve-
rò, cùm jam vir fortissimus
evasisset, interfecto, ut qui-
dam docent, OENEI fra-
tre Alcathoo, in exilium
fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
manidem tragœdiam scri-
psit, testatur, Melanis filios
OENEO insidiantes, nempe
Phineum, Eurialum, Hyper-
laum, Antiochen, Eumedem,
Sternopem, Xanthippum, ac
Sthenelum: ut verò Phere-
tydes ait, Olenium fratrem
ipsum suum: Agrio autem ipsi
dicam impingente, confugis-
se ad Argivos, Adrastrumque
adisse; ductaque ejus filia
Deiphyle in matrimonium,
Diomedem procreasse. Ty-
deus itaque adversus Thebas
cum Adrasto in bellam pro-
fectus, à Menalippo vulne-
ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
sippus, Onchestus, Prothous,
Celeutor, Lycopons, Mela-
nippus, occupatum OENEI
regnum patri attribuerunt:
quinetiam viventem adhuc

ΟΕνεum in vincula conjec-
tum flagris cadebant. Dein-
de verò Diomedes ab Argis
regressus cum altero clancu-
lūm, Agrij quidem filios pre-
ter Onchestum, Therfir-
pūmque omnes è medio su-
stulit, quoniam illi in Pelo-
ponnesum ex fuga sese antea
recepissent. Atqui regnum,
cūm jam senio confectus
Oneus esset, Andræmoni
ΟΕnei filio marito concessit
habendum, ΟΕνεύmque in
Peloponnesum abduxit. Sed
qui periculum evaserant, A-
grij filij in insidiis latitantes,
circa Telephi Vestam in Ar-
cadia senem occiderunt. Ve-
rūm vitā functum Diome-
des Argos translatus, hīc,
ubi nunc ab eo urbi nomen
est inditum ΟΕνοῦς, sepelivit:
& ducta uxore Αἰγιάλῃ A-
drasti filia, sive, ut aliis pla-
cet, Αἰγιάλει, contra Thebas
Trojāmque militasse perhi-
bent.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 3.

CÆterūm ex Αἰολι filijs
Athamas Βοιωτίας Re-
gulus, ex Nephele marem
genuit Phrixum, filiam verò

τὸν ΟΙ'νέα καθάρξαντες ἡκί-
ζοντο. ὕπαιεν δὲ Διομήδης
ἐξ Ἀργεὺς φερόμενός τε
μὲτ' ἄλλων κρύφα, τὰς μὲν
Ἀχίου παῖδας, χρεὶς Οἰ-
χρεῖδ' καὶ Θεράππου, πάν-
τας ἀπύκτεινεν· ὅτι γὰρ,
φθισάντες εἰς Πελοπόννη-
σον ἔφυγον· τῶν δὲ βασι-
λείων, ἐπειδὴ γνησίοις ἔχον
ὁ Οἰνύς, Ἀνδράμονι τῷ
τῶν θυγατέρων τῇ ΟΙ'νέως
γήμενι δίδουκε· τὸν δὲ ΟΙ'-
νέα εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
γον· οἱ δὲ διαφύγοντες Ἀχίου
παῖδας, ἐκιδρεύσαντες πι-
νὲ τῶν Τηλέφου ἑστῶν τῆς
Ἀρκαδίας, τὸν προσβύτιον
ἀπύκτειναν. Διομήδης δὲ,
τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κο-
μίτας, ἔδειξεν, ἔνθα νῦν
πόλις ἀπ' αὐτοῦ Οἰνῶν κα-
λεῖται, καὶ γήμεν Αἰγιά-
λειαν τῶν Ἀδράστου, ὡς
ἔνιοί φασι, τῶν Αἰγαλῶος,
ὅτι τὴν Θέαν καὶ Τερίαν ἐστρά-
τευσε.

Tὸν δὲ Αἰδὼος παῖδων,
Αἰδάμης θυγατέραν
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης πικρῆς
μὲν καὶ δὲ φείζον, θυγατέρα δὲ
E ij

Ἑλλῶν αὐτῆς δὲ Ἰνώ γα-
μῆ· ἐξ ἧς αὐτῇ Λέαρχος καὶ
Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅπως
λαύουσα δὲ Ἰνώ πῶς Νεφε-
λῆς τέκνοισι, ἐπῆσε ταῖς γυ-
ναῖκας τὸν πυρὸν φεγγεῖν·
λαμβάνουσα δὲ κρύφα ἦν
αὐδρῶν, αὐτὸ ἐπαρῶσα. Γῆ
δὲ, πεφυγμένους πυρὸς
δεχομένη, καρπὸς ἐπὶ τοῖς
ἐκ ἀνδρῶν. διδὼν δὲ Πάμπων ὁ
Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
λαγμὸς ἐπυθάνετο τῆς ἀφο-
ρίας. Ἰνώ δὲ τὰς πμοδέν-
τας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
καχρησμένον παύσασθαι τὴν
ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
ὁ Φείξῃ. αὐτὸ ἀκούσας Ἀ-
θάμας, σφαναλὴς ὄρνῃ
ὑπὸ ἦν τὴν γῆν καταικουί-
των, τῷ βαμῷ παρέστη
Φείξον. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
δυγατρὸς αὐτοῦ ἀνῆρπασε.
καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
σόμελλον κρίον ἔδωκεν. ἐφ'
οὔ φερόμενοι δὲ ἔρανον, ἦ
μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν, καὶ
θάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ καμίνῳ
θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερ-
σονήσου, ὤλιθεν εἰς τὸν
βυθὸν ἢ Ἑλλῆ· καὶ καὶ θα-
νέσθης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
mortuâ, Inonem sibi connu-
bio jungit: de qua Learchum
& Melicerten filios habuit.
Sed insidias nectens à Ne-
phele natis Ino, triticum ut
torrerent mulieres, persuasit,
quo sumpto clàm viris, im-
perata faciunt. Terra, quòd
fruges tostas excepisset, an-
nonam minimè tribuebat.
Quocircà Delphos Athamas
de caritate ac penuria rerum
vitanda misit, qui scitaren-
tur oraculum. Ino verò, mis-
sos ad id respondendum in-
duxit, ut, si sterilitate liberari
velint, Apollinem præcepisse
referant, Jovi Phrixum esse
jugulandum. Quòd ubi acce-
pit Athamas, cùm ab agro-
rum colonis impelleretur,
Phrixum ad aram constituit.
Nephele interim ipsum cum
filia eripuit, & à Mercurio
aurei velleris arietem acce-
ptum dedit: quò cùm per æ-
rem veherentur, quidquid
terræ ac maris interjacebat,
superarunt. Pòst cùm ad id
freti, quòd Sigeum inter &
Chersonesum existit, venif-
sent, Helle in profundum
decidit, ibique extincta, ab ea

melleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos uſque penetravit, huc ſcilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circes & Paſiphaes, quam Minos conjugem habuit, ſororem fuiſſe perhibent. Æetes itaque Phrixum hoſpitio ſuſcepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem ſacrificavit: & ejus pellem Æetæ ſocero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam elavis affixit. Phrixus verò ex Chalciopē Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone ſuſtulerat, orbatus fuit. Ipſe enim furore percitus Learchum ſagittā interemit. Ino autem Melicertam ſecum ipſa in mare dejecit. Is è Bœotia pulſus Deum rogavit, ubinam gentium eſſet habiturus; oraculo verò monitus eſt, eo in loco, ubi ab agreſtibus animantibus hoſpitio exceptus fuerit, ſedem poneret. Qui, cūm

Ελλάποντο ἐκλήθη τὸ πλάγος· Φεῖξ δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἠλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Παſφάης, ἡ Μίνως ἐγνημῆ. ἔτ' αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν ἥν' Ὀυγαπείραν Χαλκίοπιον δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κρινὸν Διὶ δύνει Φυξίῳ· τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν. ἐκείν' δὲ αὐτὸ πρὸς δρυὶ ἐν Ἀρεῖ ἔλσιν καθήλωσεν. ἐγόνοντο δὲ ἐκ Χαλκίως τῆς Αἰήτι πένταρες Φεῖξ, Πάρις, Ἀργῆς, Μέλας, Φρύγης, Κύπρις.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὕσεν διὰ μίῳν Ἡρας, καὶ ἥν' ἐξ Ἰνός ἐσερήθη παῖδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακρὴς, ἐτόξεντο Λέαρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῳ μεθ' ἑαυτῆς εἰς πλάγος ἔρριπεν. ἐκποσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπλωδάνετο ὅς ποδὶ καπιηκῆσαι χρυσάντος δὲ αὐτῆς καποικεῖν ἐν ᾧ ἔσ' αὖ ποτὶ ὑπὸ ζώον ἀγρίων ξενιδῆν· πολλὰν χάραν δειλ-

δὴν, ἐπέπλε λύκοις πο-
 λάτων μερὶς ἑταυμένοις·
 οἱ δὲ θωρήσαντες αὐτὸν,
 αὐτὸν διηρῶτο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κτίσας
 τὴν χώραν, Ἀθαματίαν αὖ-
 τὴν αὐτῆς προσήρκεσσι. καὶ γή-
 μας Θμυσὲ τὴν Τυφίαν,
 ἐγέννησεν Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόν, Σχοινέα, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λε κτίσας Εφύραν τὴν νῦν
 λεγόμενῃ Κόρινθον, γα-
 μῆν Μερόπην τὴν Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγε-
 νήθη· ὃς ἐκτείνει τὴν ποί-
 ππου Χίμαιραν. κολάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν αἴδου,
 πύργον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κα-
 φαλῇ κυλίαν, καὶ τῦτον
 ὑπὸ βάλλειν θέλων, οὐτὸς δὲ
 αὐτὸν ἐμύσσει· ὡς αὐτῇ, αὐτῇ-
 ται πάλιν εἰς τὴν πόσιν, ἵπναι
 δὲ ταύτῃ τὴν δίκην, διὰ
 τὴν Ἀστυνοῦ θυγατέρα Ἀΐ-
 γναν. ἀπάσαντα γὰρ αὐτὴν
 κρύφα Δία, Ἀστυνὴ μινύσσει
 ζητοῦν λέγεται.

§ δ. Δηϊὼν δὲ Λαοκλεῶν
 τὴν Φωκίδος, Διομήδην δὲ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obviū : quem
 cū illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit : ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, de integro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Æsopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptorem Jovem Æsopo filiam vestiganti detexisse fertur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorum, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenapotitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Dioclyn. Hi Seriphum incolere.

§. 7. Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

φίδου γαμή. καὶ αὐτῇ γίνεται Δημήτρης μὲν Ἀστεροπία· παῖδες δὲ Αἰνείδης, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὅς γαμῇ Πέρκριν τὴν Εἰρεχθέως. αὐτὴ δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀνιάζει ἐξαδύισα.

§. 6. Περειῆρης δὲ Μεσσηνίῳ γοργόφωνι, Γοργόφωνα τὴν Περσείως ἔγνωμεν· ἐξ ἧς Ἀφάρους αὐτῇ καὶ Λευκίππου, καὶ Τυωδάρους, ἔπτε Ἰκάριος, παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὴν Περειῆραν λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδα, ἀπὸ Κυνόρτα τῆς Ἀνύκλας· διότι τὰ περὶ τῆς Περειῆρας ἐκγένων, ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ γυναικὶ δηλώσονται.

§. 7. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῇ νύμφῃ Νάϊδα. καὶ γίνονται αὐτῇ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Διοκλῆς. ὅτοι Σείριφον ἀνέκασαν.

§. 8. Σαλμωνεύς δὲ, πρὶν μὲν περὶ τὴν Θεσσαλίαν κατοικῆσαι. παρὰ γοργόφωνα δὲ αὐτῇ εἰς Ἠλίδαν, ἐκτὴν πόλιν ἐκτίσας. ὅτι αὐτὴ τῇ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκόλασθη. ἔλατο γὰρ ἑαυτὸν τῇ

Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενους θυσίας ἑαυτῇ προσέτασσε θύειν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημίνας ἐξ ἀμματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βερυντῆν. βάλλων δὲ εἰς ἕρανδον αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀεράσθην. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραιώσας, τὴν κηδεῖσιν ἰσὺν αὐτῇ πόλιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

§. η. Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης παρὰ Κρηδεῖ τῇ Σαλμωνέως ἀδελφῇ σφεομένην, ἔχουσα ἔχει Ἐνιπέως ὅς τε ποταμοῦ καὶ σωμαχῶς ὅτι τὰ τοῦτου ρεῖδρα φοιτῶσα, τοῦτοισι ἀποδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκαστὸς Ἐνιπέϊ, συγκατεκλίδη αὐτῇ. ὁ δὲ, γυνήσασα χρύφα διδύμοις, παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκημίνων δὲ ὅν βρεφῶν, παριόντων ἰσποφορῶν, ἑκτος μία προστάμενη τῇ χαλῇ διατίρου ὅν βρεφῶν, πάλιν τι ὅς τε προσώπου μέγας ἐποίησιν. ὁ δὲ ἰσποφορῶς ἀμφοτέρους τὸς παῖδας ἀνελόμενος ἔδρεχε. καὶ τὸ μὲν

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcicide gnata,
cùm apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravat, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat,
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cùm ge-
minos clanculum peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntibus, e-
quarum una, cùm infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cū ad justam integrāque ætatē pervenissent, agnitā matre, novercam, quod ejus operā parentem malè affectam percepissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demū regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditā, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaurum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leōnem, modò in serpentem,

πρωιδέντα, Περίαν ἐχέ-
λειν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νη-
λέα. πρωιδέντες δὲ, ἀν-
γώγεισαν τὴν μητέρα, καὶ
τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σι-
δύρῳ. κακουμένῳ δὲ γόνυτις
ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὄρ-
μησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθά-
σασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τί-
μῳ κατίφου· Περίας
δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ βωμῇ
αὐτὴν κατίσφαξε· καὶ κατό-
λου διετίλει τὴν Ἥραν ἀπ-
μάζων.

§. 9. Ἐπαύσασαν δὲ ἔσ-
εν πρὸς ἀλλήλους. καὶ Νη-
λεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν
εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον
κτίσει· καὶ γαμῇ Χλωρίδα
τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐ-
τῷ γίγνεται θυγάτηρ μὲν Πη-
ρόν. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος,
καὶ Ἀστὴρ, Πυλάων,
Δημήμαχος, Εὐρύβιος, Επὶ-
δαίος, Ράδιος, Εὐρυμή-
νης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ,
Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃν
δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μετα-
βάλλειν καὶ μορφαί· καὶ μα-
χόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
πύρδη Πύλον, γινόμενος ὁπ-
τὴν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡ-
 κλέους μὲν ἦν δῶν Νηλέως
 παίδων ἀπιδανεν. ἐσάδην δὲ
 Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερωνίοις ἐπρέβετο. ὅς γὰρ
 μὲν Ἀναξιβίαν τὴν Κραπίαν,
 Δυσπατίαν μὲν, Πεισιδίην καὶ
 Πολυκάστην ἐξήνησεν· παῖ-
 δας δὲ, Περσίαν, Στράτι-
 χον, Ἀρήτον, Εὐφρόνην,
 Πεισίφρατον, Ἀντιλοχον,
 Θρασυμάδην.

§. 1. Πελίης τὸν Θεσ-
 σάλιον πατρίαν καὶ γῆμας
 Ἀναξιβίαν τὴν Βίαντος, αἷς
 δὲ ἐνίοις λέγουσι, Φιλομά-
 χην τὴν Ἀμφίονος, ἐξήνησεν
 παῖδας μὲν Ἀκαστον· Δυσπατίαν
 δὲ, Πεισιδίην, Πελίππειαν,
 Ἰπποδόην, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηδεύς τὸν κῆρας
 Ἰωλκὸν γαμῶν Τυρόν τὴν Σαλ-
 μονέως [τὴν αὐτῆς ἀδελφίδην]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἐν οἰκῶν Πύ-
 λον, Εἰδομένην γαμῶν τὴν
 Φέρητος καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίαν καὶ Μελάμπον. ὅς
 δὲ τὴν χερσὶν διατελῶν, ἧς
 περὶ τὴν οἰκίαν αὐτῷ δρυὸς, ἐν
 ἧς φασὶν ὅφρων ὑπῆρχεν
 ἀποκλινάτων τὴν Διόπην.

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæteris
 Nelei filiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Æson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans.
 Idomenen Pherer-
 bi conjugio
 liber-
 lan

serpētibz, cetera quidem reptilia congestis lignis concreta-
 mavit; at serpentium pullos
 educavit: qui cūm ad justum
 corporis modum succreviss-
 sent, ipsum jam dormientem
 circumfistunt, & ex utroque
 humero illius aures linguis
 extergebant. Tandem exper-
 gefactus, excitatusque, ac
 perterrefactus, supervolitan-
 tium avium voces intellige-
 bat, & quæ ab iis futura edo-
 cebatur, mortalibus prædi-
 cebat. per haruspicinam præ-
 terea vaticinari ab iis didicit.
 Ad hæc Apollini prope Al-
 pheum obviam factus, circa
 cætera vaticinandi peritissi-
 mus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
 nis filius, Peronem Nelei fi-
 liam uxorem deposcit. Hic,
 permultis filiam suam expe-
 tentibus, eam nulli, nisi qui
 Phylaci boves abe-
 set, datum, di-
 o ad Ph-

odiā ca

quem

isq̃

la

τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπι-
 τὰ, ξύλα συμφορήσας,
 ἔκαυσεν τοὺς δὲ τῶν ὄφειν
 νεοσσούς ἔθρεψεν. οἱ δὲ,
 ἡρόδμοι τέλειοι. φεισά-
 ντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὄφ-
 ῶν ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀ-
 κούας τὰς γλώσσας ἐξεκεί-
 ναιεν. ὁ δὲ, ἀσπας, καὶ
 ἡρόδμου φειδέης, τῶν
 ὑπερπιτομένων ὀρνέων τὰς
 φωνὰς σωίει καὶ παρ' ὀκεί-
 νων μαρτάνων, περισυλλε-
 γε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μίλ-
 λοντα. περιέλαβε δὲ καὶ
 τὴν ὅπῃ τῶν ἱερέων μαρ-
 πλιῶ. οὗ δὲ τὸν Αλφειον
 σωτυχὴν Απόλλωνι, τὸ λο-
 πὸν ἄριστον ἔμμεναι.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Αμυ-
 θάων ἐμνησεύετο Πηρὸν
 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
 αὐτῷ μνησδόμενων τὴν θυ-
 γατέρα, δῶσιν ἔφη τῷ τῶν
 φυλάκου βόας κομίσαντα
 αὐτῷ. αὐτῷ δὲ ἦσαν ἐν φυ-
 λάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασ-
 σεν. τὸν δὲ οὐτε ἀνθρώ-
 πῳ οὐδὲ θηρίῳ πίλας ἐλ-
 ῖσθετο. ταῦτα αὖτε
 Βίας τῶν βόας κλέ-
 παρὲς αὐτὸν τὸν ἀδελ-
 συλλαβεῖν. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχει· καὶ προσεῖ-
πεν ὅπῃ φεραθήσονται κλέπται·
καὶ δεδείς ἐν αὐτὸν, ὕψω
ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
τὴν ὑπάρχον, εἰς φυλά-
κην ἀπήει· καὶ κραδῶν
προεῖπε, φεραδείς ὅπῃ τῇ
κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇ μακρῇ
ἐφυλάσσεται. ληνομένῃ δὲ
τῇ ἐν αὐτῇ βραχέως χρόνῳ,
ὅττι καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
σῆψης σκολήκων ἀκούει. τῇ
μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέρος
ἦδη τῇ δολοῦ διαβέβρωται·
ὅττι ὅ, ἀποκριναμένων λοι-
πὸν ἐλάχιστον ἔσθῃ, καὶ πελάγους
ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔτιον
οἰκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
νε δὲ τότε, μετ' ὅ πολὺ
συνέπεσε τὸ οἰκημα· θαν-
μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
ὅτι ὅτι μάντις, λύσας παρ-
κάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
τῷ παιδί Ἰφίκλῳ παῖδες
γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρ-
χο, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
ψεται, καὶ κραδύνας ταύ-
ροις αὐτοῖς, καὶ μελείσας,
τῆς οἰωνῆς προσεχέλευστο·
ὅττι ἡγομένῃ δὲ αἰγυπῷ,

podis fratris opem sibi con-
stituit implorandam. Id illi
germanus se præstiturum
pollicetur, eiq; abigeum de-
prehensum iri prædixit: qui,
si jam annum planè exactum
in vinculis jacuerit, ita de-
mum boves habiturum se ce-
cinxit. post ejusmodi pollici-
tationem Phylacen versùs
contendit, atque, ut prædixe-
rat, deprehensus in furto,
conjectus in vincula domi
custodiebatur. Deinde verò
toto propè anni circuitu re-
voluto, teredinum in summo
tecti culmiue trabem corro-
dentium sonum audit: &
quantum è trabe derosum
esset, percontante, teredini-
bus tum minimum superesse
respondentibus, aliò se sta-
tim traduci jubet, quò vix-
dum facto, domicilium illud
corrui. Id admiratus Phyla-
cus, ubi vatem illum opti-
mum esse animadvertit, solu-
tum vinculis, quì posset Iphi-
clus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum
ille, quatenus boves recipiat,
se vaticinaturum pollicetur. Inde mastratis duobus tau-
ris, eorúmque visceribus particulatim concisis, ad inau-
gurandum aves evocavit, ad quem cùm vultur advolaf-

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrafam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrafam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quòd etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ἔφατ' ἔτι τε μανθάνει δὴ, ὅτι
 φύλακος ποτὲ κριαῖς τέμνων
 ὅτ' ἄρ' ἀρχῶν, παρὰ τῷ Ιφί-
 κλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαρμέ-
 νῳ ἐπ' ἐκτέθειτο· δείσαντο
 δὲ τῷ παιδί, καὶ φύροντο
 αὐτοῖς, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
 αὐτῷ ἐπέξει, καὶ ταῦτ' ὅτε
 ἀμφοτέρωσδε ἐκάλυψεν ὁ
 φλοιός. ἔλαβ' οὖν εὐρεδεί-
 σης τῆς μάχαιρας, καὶ ξύ-
 σων τὸν ἰὸν ὅτ' ἡμέρας δέκα
 Ιφίκλῳ δῶκεν, παῖδα
 γυνήσιν αὐτὰ μαθὼν παρ'
 αἰγυποῦ Μελάμποι, τὴν
 μὲν μάχαιραν εὖρε, τὴν
 δὲ Ιφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας,
 ὅτ' ἡμέρας δέκα δέδωκε πῆν,
 καὶ πάντες αὐτῷ Ποδάρχης
 ἐχέουσιν. ταῖς δὲ βόας εἰς
 Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ Ἀ-
 γιῶν τὴν Μηλέως θυγα-
 τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέχρι μὲν πνέοντι Μεσ-
 σῇν κατῴκει. αἷς δὲ ταῖς
 ἐν Ἀργεὶ γυνῶνας ἐξέμηνε
 Διόνυσος, ἡδὲ μέρει τῆς
 βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
 ἐκεῖ μετὰ Βίαντον κατῴ-
 κησι.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
 Πηροῦς Τάλαιος, οὗ καὶ
 Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμποδος, Αδρασὸς, Παρθινοπαῖς, Πρώναξ, Μηκισεύς, Αεισίμαχος, Εριφύλη, ὡς Ἀμφιάραος γαμῆι. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῷ Ἐπιγόνῳ ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκισεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλεως, Κυανίππος.

§. 14. Φέρης δὲ ὁ Κρηθίως, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐβλήθησιν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὐκ ᾤει Νεμίαν κατὰ κῆσιν γήμας δὲ Εὐρυδίκη, ὥς δὲ ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐβλήθησιν Ὀφέλτῳ κληθῆντι Ἀρχέμορον.

§. 15. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῷ Φερῶν, ἐδήλῳσεν Ἀπὸλλων αὐτῷ μνηστευομένην τὴν Πελίην θυγατέρα Ἀλκίονος. ἐκείνῳ δὲ δῶσιν ἐπαγγελαμένου Πελίην τὴν θυγατέρα, τῷ κατὰζῆξαντι ἄρμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphitheæ Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphitheâ uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Phæris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Peliae filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcıs deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultró subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio ę vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissę cum Plutone pugną, ad superas auras reduxit.

16. Jason autem ęsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Primó cum id genus oraculi mi-

χάρεσιν Ἀπίλλων ζεύξας ἔδωκεν ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκυσιν λαμβάνει. δύον δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδιστο Ἀρτέμιδι θυγατρὶ. διὰ τοῦτο δὲ θάλαμον αὐοίζας, εὗρε δράκοντων ἀπὲρμα πεπηρημένων. Ἀπίλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκειται τὴν θυῶν, ἥ τίσατο πρὸς Μοῖραν, ἵνα ὅταν Ἀδμητῷ μέλλει πλοῦτα, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸς ἐκείνῳ πρὸς τὴν αὐτῆς θυῆσκειν ἔληται, πατρὸς ἢ μητρὸς, ἢ γυναικὸς. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ θυῆς θυήσκειν ἡμέραν, μήτε τῷ πατρὶ, μήτε τῷ μητρὶ πρὸς τὴν αὐτῆς θυήσκειν θιλόντων Ἀλκυστος πρὸς αὐτῆς ἀπίδατο. ὅτε αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη. ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχισάμενος Ἀδμ.

§. 15. Ἀἴσωνος δὲ θυῶ Κρηδεῖος καὶ Πολυμήδης τῆς Ἀυτολύκκου, Ἰάσων. οὐτὸς ὅνκει ἐν Ἰωλλῶ. τὸ δὲ Ἰωλλῶς Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδεῖα, ὅτε χρωμένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδείσπισεν ὁ θυῶς, τὸ μονοσάδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν οὐδὲ πρῶτον, ἡγνοῖ

ἢ χρησμὸν, αὐτοῖς ὅτι ὕστερον
 αὐτὸν ἔγνω. τῶν δὲ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ὁμοῖς τὰ πολλὰς ὅτι
 ταύτῃ, καὶ ἢ Ἰάσονα με-
 τιπέμμετο. ὁ δὲ πῶς γὰρ
 γίγας ἐν τοῖς χερσὶν διατε-
 λῶν, ἔπευσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίᾳ. διαδαινῶν δὲ ποτα-
 μὸν Ἀναυρὸν, ἐξῆλθε μο-
 νοσάμενος, τὸ ἔτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθῳ πί-
 διλον. διασάμενος ὅτι Πε-
 λίας αὐτὸν, ἢ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἤρως περυσί-
 δων, πᾶσι ἐποίησεν ἐξέσας
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὸς πινυθρον δίδωμι τῷ
 πολιτῶν. ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 δεν ἄλλως, εἴτε διὰ μέσων
 Ἡρας, ἢ ἐλθοὶ κακὸν Μή-
 δειαν Περίαν. ἢ γὰρ Ἡραν ἐκ
 ἐπίμας τὸ χρυσόμαλλον δί-
 ρας, ἔφη, περυσίτατον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίαν
 ἀκίεσας, ἐνδοῖς ὅτι τὸ δίρας
 ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷ-
 το ὅτι ἐν Κόλχῃσι ἡ Ἀρε-
 ῶσι κρεμᾶμενον ἐν δρυός.
 ἐφρενῶν ὅτι ἀπὸ δράκοντος
 αὐτοῦ. ὅτι τῷ πεμπόμενος
 Ἰάσων, Ἀργὸν παρεκάλει ἢ
 φέρεσθαι. καὶ κτείνετο Ἀθηνᾶς

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd reirusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelia, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visēbatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia af-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phruxi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jafoni sciscitanti oraculû,
 Deus vela facere permisit,
 cùm totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Telo-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus, Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiarus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Aleæ, Laer-
 tes Arceſij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætiſ Aſtoris, Aſtor
 Hippaſij, Admetus Phere-
 tis, Acaſtus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEneci,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 ſij, Erginus Neptuni, Peri-

Ἰπποδάμενος Πυθηκίωνος
 ναὺν κατασκευάσας ἢ περὶ
 ποσειδάωνος ἀπὸ τοῦ κατα-
 πλάσαντος, Ἀργὸν· καὶ ὃ
 πρὸς πρῶτον ἐν ἡρώσιν Ἀδμή-
 τος φωνῇ φησὶν ὅτι Δωδωνί-
 ος ξύλον. αἷς ὃ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθη, καὶ χρωμένῃ,
 ὃ δαδὸς πλεῖν ἐπιτρέψαι συν-
 αδροίσαντι τὰς αἰέσεις· ἢ
 Ἑλλάδος. οἱ ὃ σωμαδροιοῦν-
 τες εἰσὶν οἷον· Τίφης Ἀγνί-
 ος, ὃς ἐκυβέρνα ἢ ναυῶν. Ὀρφέ-
 οῦ Ἀγρίου, Ζήτης, καὶ Κалаῖς
 Βορέου· Κάστωρ καὶ Πολυδύ-
 κης Διός· Τηλεμόν, καὶ Πη-
 λῶς Αἰακῶ· Ἡρακλῆς Διός·
 Θησῆς Αἰγίου· Ἰδὰς καὶ
 Λυγκάδης Ἀφάρειος· Ἀμφια-
 ρα· Οἰκλῆς· Καῖνεος Κό-
 ρωνος· Παλαίμων Ἡραίου,
 ἢ Αἰτωλῶ· Κηφῆς Ἀλεοῦ·
 Δαέρτης Ἀρκείου· Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆ· Ἀταλάντη Σχε-
 νίου· Μενόϊπος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰσπύσου Ἀδμητος
 Φέρητος· Ἀκαστος Πελίου·
 Εὐρύτος Ἑρμῆ· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίνοος Λυκέρου.
 Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Πάας
 Θαυμάκου· Βύτης Τηλεοντίου·
 Φάνος καὶ Σταφύλος Διονύ-
 σιος· Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Πε-

Δία, καὶ τὰς ἐκείνῃ ἀφελόμενους θυσίας ἐαυτῶν προσέτασσε θύειν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημίνοντας ἐξ ἄματ' ὑπὲρ λιβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντῶν. βάλλον δὲ εἰς ἕρανδον αἰθόμενας λαμπάδας, ἔλεγε ἀεράσκειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τίω κηδεῖσιν ὑπὸ αὐτῆ πόλιν καὶ τὴν οἰκήτορας ἡφαίστου παύται.

§. η. Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης πατρὸς Κρηδεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ ὄρεομένη, ἔρωτα ἵχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ καὶ σωμαχῶς ὅπῃ τὰ τοῦτου ρεῖθρα ποιεῖται, τοῦτοισι ἀποδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰσκαθεὶς Ἐνιπέϊ, συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνή (ἡ) κραυγὰς ἀκούσασα διδύμοις, παῖδας ἐκτίθησεν. ἐγκυμίνων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἰαποφορβῶν, ἔπρετο μία προσωμένη τῇ χαλῇ δατίεσσι τῶν βρεφῶν, πάλιν πῶς προσώπου μέγας ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰαποφορβὸς ἀμφοτέρους τὴν παῖδας ἀνελόμενος ἔδρεχε. καὶ τῷ μὲν,

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentibus faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcicide gnata,
cùm apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravat, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim, sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cùm ge-
minos clanculum peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntibus, e-
quarum una, cùm infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars.

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integràmque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percepissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaurum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in lednèm, modò in serpentem,

πρωιδέντα; Περίαν ἐκ-
λεσιν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νη-
λέα. πρωιδόντες δὲ, ἀν-
γώρισαν τὴν μητέρα, καὶ
τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σι-
δήρῳ. πεκουμένῳ γὰρ γόντες
ἐπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρ-
μησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθά-
σασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τί-
μιον κατέφυγον. Περίας
δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ βωμῇ
αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ κατό-
λου διετίλει τὴν Ἥραν ἀπ-
μάζων.

§. 9. Ἐπαύσαντο δὲ ἔσ-
σιν ἀπὸς ἀλλήλους. καὶ Νη-
λεὺς μὲν ἐμπεσὼν, ἦκεν
εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον.
κίττει· καὶ γαμῇ Χλωρίδα
τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐ-
τῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πη-
ρὸν. ἄρρενες δὲ, Ταῦρον,
καὶ Ἀστῆρα, Πυλάον,
Δημήμαχος, Εὐρύβιον, Επὶ-
δαρον, Ράδιον, Εὐρυμέ-
νης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ,
Νέστωρ, Περικλύμενον. ὃ
δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μετα-
βάλλειν τὰς μορφαί· καὶ μα-
χόμενον, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξε-
πύρδη Πύλον, γινόμενον ὅτι
μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡ' ἑ-
 κλέυς μὲν τῶν ἀγῶν Νηλέως
 παίδων ἀπὸ δανειν. ἐσάδῃ δὲ
 Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερωνίοις ἐτρέφετο. ὅς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τ' Κρατιάδας,
 Δουατέρως μὲν, Πεισιδίκην καὶ
 Πολυκάστῳ ἐχρήνησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσία, Στρατί-
 χον, Ἀρήτον, Εὐφρόνῃα,
 Πεισίστρατον, Ἀντίλοχον,
 Θερασυμίδην.

§. 1. Πελίας τῷ πατρὶ Θεσ-
 σαλίαν κατέθηκε καὶ γήμας
 Ἀναξιβίαν τῷ Βιάντι. αἷς
 δὲ ἐνίοις λέγουσι, Φιλομά-
 χῳ τ' Ἀμφίονι, ἐχρήνησε
 παῖδα μὲν Ἀκασον· Δουατέρως
 δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
 Ἱπποθόην, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηθεύς τῷ κήσας
 Ἰωλκόν, γαμέει Τυρόν τ' Σαλ-
 μονέως [τ' αὐτῇ ἀδελφιδῇ]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἔν οἰκῶν Πύ-
 λον, Εἰδομένῳ γαμέει τῇ
 Φέρητι καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὅς
 δὲ τῇ χωρίῳ διατελῶν, ἥσας
 παρὰ τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ δρυὸς, ἐν
 ᾗ φάλαξ ὄφεων ὑπῆρχεν,
 ἀποκλινάτων τ' ἀνέκτων

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæte-
 ris Nelei filiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
 Iolco, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Æson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cum ruri ageret,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisis à ministris

serpētibz, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit; qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expurgatus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπον-
τὰ, ξύλα συμφορήσας,
ἔκαυσεν· τοὺς δὲ τῆς ὄψεων
νεοσσοὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ,
ἡρόδομοι τέλειοι, περὶ αὐ-
τῆς αὐτῷ κοιμωμένῃ τῆς φ-
μῶν ἐξ ἐκτέρου, τὰς ἀ-
κοῆς τὰς γλώσσαις ἐξεχά-
σαιεν· ὁ δὲ, ἀναστὰς, καὶ
ἡρόδοτον περὶ δεικῆς, τῆς
ὑπερπυρρομένων ὄρνέων τὰς
φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ὀρεεί-
νων μαρτάνων, περὶ λε-
γέ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μίλ-
λοντα. προσέλαβε δὲ καὶ
τὴν ὅπῃ τῆς ἱερείων μαρ-
πκίῃ. περὶ δὲ τὸν Αλφειὸν
σωπυχὴν Ἀπόλλωνι, τὸ λο-
πὸν αἶσεν· ὡς μαρτυρεῖται.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυ-
θῶντος ἐμνησεύετο Πηχῶ
τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
αὐτῷ μνησδομένων τὴν θυ-
γατέρα, δῶσεν ἔφη τῷ τῆς
Φυλάκου βόας κομάσαντι αὐ-
τῷ. αὐτῷ δὲ ἦσαν ἐν φυ-
λάκῃ. καὶ κύνων ἐφύλασ-
σεν αὐτὰς· ὃν οὐτε ἀνθρώ-
πος, οὐτε θηρίον πίλας ἐλ-
θεῖν ἐδιώκετο. πάντας ἀνυ-
νατῶν Βίας τὰς βόας κλέ-
ψαι, παρεκάλεσεν τὸν ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχτο· καὶ προσῆ-
 πιν ὅπῃ φεραθήσεται κλέπῳ·
 καὶ δεδῶκεν ἐπ' αὐτὸν, ὥς
 ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
 τὴν ὑπόχρεσιν, εἰς φυλά-
 κῳ ἀπήει· καὶ κατὰ τὸ
 προσῆκε, φεραδὴς ὅπῃ τῇ
 κλοπῇ, δεσμῶϊς ἐν οἰκῇ μα-
 ρυλαθήσεται. ληηπόμενος δὲ
 τῷ ἐπ' αὐτῷ βραχέῃ χροῖον,
 ὅθ' ἔτι τὸ κορυφαῖον τῆς
 στήθης σπώληκαν ἀκούει. τῷ
 μὲν ἐφεσπῶντος πόσον μέγε-
 ῆσθαι τῷ δοκῶν διαβέβρωται·
 ὅθ' ὅ, ἀποκριναμένων λοι-
 πὸν ἐλάχισιν ὅθ', καὶ ταχέως
 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον
 οἶκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
 νου δὲ τέτυκ, μετ' ὃ πολὺ
 σάυεσι τὸ οἶκημα· θαν-
 μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
 ὅπ' ὅθ' αὐτῷ, λύσας παρε-
 κάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
 τῇ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες
 γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπάρχ-
 το, ἐφ' ὃ ταῖς βόας λή-
 ψεται, καὶ κατὰ δύσας παύ-
 ρος διῶ, καὶ μελέσας,
 τὰς οἰωνὺς προσεκαλέσατο·
 ὅθ' ἡγομένους δὲ αἰγυπῶ, ἵ-
 λη, quatenus boves recipiat,
 se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-
 ris, eorúmque visceribus particulatim concisis, ad inau-
 gurandum aves evocavit, ad quem cùm vultur advola-

podis fratris opem sibi con-
 stituit implorandam. Id illi
 germanus se præstiturum
 pollicetur, eiq; abigeum de-
 prehensum iri prædixit: qui,
 si jam annum planè exactum
 in vinculis jacuerit, ita de-
 mùm boves habiturum se ce-
 cinnit. post ejusmodi pollici-
 tationem Phylacen versùs
 contendit, atque, ut prædixe-
 rat, depressus in furto, con-
 jectus in vincula domi
 custodiebatur. Deinde verò
 toto propè anni circuitu re-
 voluto, teredinum in summo
 recti culmiue trabem corro-
 dentium sonum audit: &
 quantum è trabe derosum
 esset, percontante, teredini-
 bus tum minimum superesse
 respondentibus, aliò se sta-
 tim traduci jubet, quò vix-
 dum facto, domicilium illud
 corrui. Id admiratus Phyla-
 cus, ubi vatem illum opti-
 mum esse animadvertit, solu-
 tum vinculis, quí posset Iphi-
 clus filius prolem habere, ut
 vaticinetur, efflagitat. Tum

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrafam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrafam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lyfimache Abantis

ὅθεν τέκε μανθάνει δὴ, ὅπ-
φύλακος ποτὲ κριαὶς τέμνων
ὅτι ἄρ' ἀρχῶν, παρὰ τῷ Ιφί-
κλῳ τὴν μάχαιραν ἡ μάμ-
νῳ ἐπ' ἐκτέθειτο· δείσαντο
δὲ τῷ παιδὶ, καὶ φονέοντο
αὐτῷ, καὶ τῆς ἑσθῆς δρυὸς
αὐτῷ ἐπιξε, καὶ ταύτῃ
ἀμφοῖσιν ὅσους ἐκάλυψεν ὁ
φλοιός. ἔλεγον οὖν εὐρεθεί-
σης τῆς μάχαιρας, εἰ ξύ-
σων τὸν ἰὸν ὅτι ἡμέρας δέκα
Ιφίκλῳ δῶ πίνειν, παῖδα
ἡγήσεται ταῦτα μαθὼν παρ'
αἰγυποῦ Μελάμποι, τὴν
μὲν μάχαιραν εὖρε, τὴν
δὲ Ιφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας,
ὅτι ἡμέρας δέκα δέδωκε πίνειν,
καὶ πᾶς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐθήκετο. πᾶς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ Ἀ-
λέλφῳ τὴν Μηλέως θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνέον ἐν Μεσ-
σῇ κατῴκει. ὡς δὲ πᾶς
ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
Διόνυσος, ἑστὸς μέρει τῆς
βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
ἐκεῖ μετὰ Βίαντον κατῴ-
κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Τάλαιος, οὗ καὶ
Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθινοπαῖς, Πρώναξ, Μηκισεύς, Αἰεσίμαχος, Εἰφύλη, ὡς Ἀμφιάρεος γαμῆ. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ὅπῃ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκισεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυάνιππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρητέως, πέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐχθρόνησεν Ἀδμητον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὐκ ὦλε Νεμίαν κατέκρησε γήμας δὲ Εὐρυδίκη, ὡς δὲ ἐνιοῖ φασιν, Ἀμφιδέαν, ἐχθρόνησεν Οφελτίῳ κληθέντι Ἀρχέμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐδήματοσεν Ἀπίλλων αὐτῷ μνηστευομένην Πηλὶν θυγατέρα Ἀλκισιν· ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγρηλαμένου Πηλὶν τὴν θυγατέρα, πρὶν καταδέξασθαι ἄρμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Phæris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Pelix filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alceſtin capit, qui, cum in nuptiis de more ſacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam eſſe monuit, & à Parcis deinde depopoſcit, ut cum Admetus in humanis eſſe deſiturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultrò ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam Proſerpina rursùs in vitam remiſit; ſed, ut quibuſdam placet, Hercules commiſſâ cum Plutone pugnâ, ad ſuperas auras reduxit.

16. Jaſon autem Æſone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci poſt Cretheum regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitanti reſpondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum eſſe. Primò cum id genus oraculi mi-

χά ποθεν Απόλλων ζεύξας ἔδωκεν· ὁ δὲ κορύσας πρὸς Περίαν, Ἀλκησιν λαμβάνει. δύσων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδεται Ἀρτέμιδι δύσσει. διὰ τοῦτο τὸ θάλαμον αὐοίζας, εὖρε δράκοντων σπέρμα πεπληρωμένων. Απόλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειναι τὴν δύσιν, ἢ τίσαστο πρὸς Μοῖραι, ἵνα ὅταν Ἀδμητῷ μέλλει πελάτῃ, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸς ἐκεσίως τῆς ὑπὲρ αὐτῆς θησκεῖν ἔληται, πατὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θησκεῖν ἡμέρα, μήτε τῷ πατρὶ, μήτε τῷ μητρὶ ὑπὲρ αὐτῆς θησκεῖν θελήστων Ἀλκησιν ὑπὲρ αὐτῆς ἀπὸ θανάτου αὐτῇ πάλιν ἀνέπειψεν ἡ Κόρη. ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχρὰ μῆκος Ἀδῆ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τοῦ Κρηδέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκκου, Ἰάσων. οὐτὸς ὥσκει ἐν Ἰωλκῷ. τὸ δὲ Ἰωλκοῦ Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδέα, ὃς ἡλωμένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδέσπισεν ὁ θεός, τὸ μονοσάδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἡ γόει

ἢ χρησμὸν, αὐτὸς δ' ὕστερον
 αὐτὸν ἐγνώ. τελευτῶν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ὁμοῖς τὲ πολλὰς ὅτι
 ταῦτη, καὶ ἢ Ἰάσονα με-
 τεπέμψατο. ὁ δ' ἢ πόδῳ χειρ-
 ρίας ἐν τοῖς χερσίν διατε-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ δου-
 σίαν. διαδύναν δὲ ποτα-
 μὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μο-
 νοσαύδαλτον, τὸ ἔτερον
 ἀπολείσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέ-
 διλον. διασάμετον δ' Πη-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἥρως προσελ-
 θὼν, πᾶσι ἐποίησεν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὸς πνυθονδότησιν αὐτῶν
 πολιτῶν. ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 θεν ἄλλως, εἴτε διὰ μῶν
 Ἡρας, ἢ ἐλθοι κακὸν Μή-
 δεια Πελίας. ἢ γὰρ Ἡραν ἐκ
 ἐπὶ ματὶ τὸ χρυσόμαλλον δέ-
 ρας, ἔφη, προσέτατον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τῷτο Πελίας
 ἀκυσας, εὐθὺς ὅτι τὸ δέρας
 ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷ-
 το δ' ἐν Κόλχρῳ ὑπὸ Ἀρε-
 ῶσι κρεμάμενον ἐν δρυὶς.
 ἐφρενῶτο δ' ὑπὸ δράκοντι
 αὐτῷ. ὅτι τῷ πεμπόμενῳ
 Ἰάσων, Ἀργῶν παρεχάλεσε ἢ
 Φεῖξ. καὶ κείνῳ Ἀθηνᾶς

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd reirusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturum esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Peliae, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visēbatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia af-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phrixi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jasoni sciscitanti oraculsi,
 Deus vela facere permisit,
 cùm totius Græciæ optimum
 quemque in unum congrega-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Aleæ, Laer-
 tes Arcesij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager Oenei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ἰσχυμένους πανθηκόντορον
 ναῦν κατεσκεύασεν ἢ περὶ
 πεντάκισσαν ἀπὸ τοῦ κατε-
 σκευάσαντο, Ἀργεῖοι· καὶ ὁ
 τῶν πρεσβυτέρων ἐνὸς ἑρμοσίου Ἀδμή-
 νᾳ φωνῇ φησὶν ὅτι Δωδωνί-
 εως ξύλον. αἷς ὅτι ἡ ναὺς
 κατεσκευάσθη καὶ χρωμένῃ,
 ὁ δὲ πλεῖν ἐπιπλεῖσιν συν-
 αδροίσαντι τὰς αἰεσίς· ὁ
 Ἑλλάδος. οἱ ὅτι σωμαδροιδί-
 ντες εἰσὶν οἱ δὲ Τίφης Ἀγρίου,
 ὅς ἐκυβέρνα ἢ ναυῶν. Ὀρφέος
 Οἰάχου, Ζήτης καὶ Κалаῖος
 Βορέου· Κάστωρ καὶ Πολυδύ-
 κης Διός· Τηλαμῶν, καὶ Πη-
 λῆος Αἰακῶν· Ἡρακλῆος Διός·
 Θηοδῶς Αἰγίως· Ἰδᾶς καὶ
 Λυγκᾶος Ἀφάρειος· Ἀμφια-
 ρεῖος· Οἰκλῆος· Καῖνεος Κό-
 ρωνος· Παλαίμων Ἡραΐου,
 ἢ Αἰτωλῶν· Κηοδῶς Ἀλεοῦ·
 Δαέρτης Ἀρκείου· Αὐτόλυ-
 κος· Ἑρμῆος· Ἀταλάντης Χαι-
 ρέως· Μενοίπιος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰσπύσου Ἀδμητος
 Φερέτου· Ἀχαιῶς Περίου·
 Εὐρύτος Ἑρμῆος· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίνοος Λυκέρχου.
 Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Ποῖας
 Θαυμάχου· Βύτης Τηλεόντος·
 Φάνος καὶ Σταφύλος Διονύ-
 σος· Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Πε-

εικλύνει· Νηλέως· Αὐ-
χίας· Ηλίου· Ιφικλῶ· Θεστίου·
Ἄργεος· Φείξου· Εὐρύαλος·
Μηκιστεύου· Πηνειλέως· Ιπ-
πάλμου· Λήϊτος· Ἀλέκτορος·
Γελῶ· Ναυβόλου· Ἀσκάλα-
φος· καὶ Ἀλμηνος· Ἀστῆ-
ριος· Κομῶντος· Πολύφημος·
Ελάτης· ἔπι ναυαρχῶν τῶν
Ἰάσονος ἀνιενχθέντες, πρὸς
ἰχθυῶσι Λήμνῳ.

§. 15. Ἐν τῷ δὲ ἡ Λήμ-
νῳ ἀνδρῶν πτὶ ἔσα ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυμπίλῳ, τῷ Θόαντος, δι'
αἰτίαν ἡρώδε. αἱ Λήμνιαι
ἡλὸν ἀφροδίτῳ ἐκ ἐπί-
μου· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ
γῆμαντες αὐταῖς ὅν τ' πλη-
σίον Θράκης λαβοῦντες αἰχ-
μαλῶν πᾶσιν σκωδνάζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὸς τε πα-
τέρας, καὶ τὸς ἀνδρας οο-
νδοῖσι· μὲν δὲ ἔσσαν Τυμ-
πίλῳ πὺν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θόαντα· πρὸς ἄν-
τις οὐκ τότε γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
σονται ταῖς γυναιξίν. Τυμ-
πίλῳ δὲ Ἰάσωνι σκωδ-
νάζεται, καὶ γυναικῶν παῖ-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixii, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalmi, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Iasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filia imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quod
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Iasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemmo deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc averti, reflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius atque quatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemos, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαε, εὖλωον καὶ Νεβροφόνον.

§. 18. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσέχρυσιν Δολίῳσιν, ὧν ἔβασίλευε Κύζικος. ὧς αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρονως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύλῃν καὶ περιπλέοντες ἀπὸ πλοῖαις, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίῳσι προσέχρυσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἐπύχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολεμύμενοι, μάχῃ τ' νυκτὸς σιωπάμεσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἐγνώσαν, ἀποδυσέμενοι ταῖς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸ Κυζικὸν πολυτελῶς ἔδειξαν. καὶ μὲν πύλῃ ταφίῳ πάλσαντες, Μυσίαν προσέχρυσιν.

§. 19. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ἦλθε γὰρ ὁ Θεῖος Ἄμας παῖς, Ἡρακλῆος υἱὸς ἑρφύμενος, ὑποταλὴς ὑ' Ὀρῶσιν, διὰ χεῖλ' ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνσας αὐτὴν βοήσας, ἀπασέμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγασσά-
νομιζων· καὶ δημοῖ σω-
τυχόντι Ἡρακλεῖ. ζῆτοῦσι
τῶν δὲ ἀμφοτέρων ἡ Ἰ-
λαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. καὶ
Πολύφημος μὲν ἐν Μυ-
σίᾳ κήσας πόλιν, Κίε ἐβα-
σίλιδεν· Ἡρακλῆς δὲ ὑπέ-
σπευεν εἰς Ἀργεῖς. Ἡρόδ-
τῳ δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἡ ἀρ-
χὴν φησι πλεῦσαι, ἀπὸ
παρ' Ὀμφάκῃ δουλεύειν.
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀ-
φειτῇ τῇ Θεσσαλίᾳ ἀπο-
λειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀρ-
γοῦς φθιγγαμένης, μὴ
συνεῖναι φέρειν τὸ τέτοιον
βαρὺ. Δημόκριτος δὲ αὐ-
τὸν εἰς Κόλχους πηδύ-
κωτα παρέδωκε. Διονύσιος
μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα
φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γινώ-
σκειν.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπέλ-
θον εἰς τὴν Βιθυνίαν γλῶ, ἥς
ἐβασιλεύον Ἀμυκος Ποσει-
δῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδης
ἡμιᾶς δὲ ὦν ἔτε, τῶν
πρεσβυτέρων ξένους ἡνάγα-
ξε πικτάειν, καὶ τῶτον
ἡ πρόπον ἀνέγει. πρεσβυ-
τέρων οὖν καὶ τότε ὅτι πλεῖ-
στον, τὸν δὲ αἰσὺν αὐτῶν

à latrone abduci putans, per-
secutus est, idque Herculi ob-
viàm facto indicat. Interea
verò dum puerum Hylan u-
terque perquirunt, navis in
altum ducta fuit; Mox Poly-
phemus conditâ in Mysia ab-
se urbe Cio, regni sedem illic
collocavit. Verùm Hercules
Argos remeavit, quem Hero-
dotus neque jam tum statim
navigasse, sed apud Ompha-
len servitutem servisse affir-
mat. Pherecydes autem illum
in Aphetis Thessaliæ urbe re-
lictum fuisse refert: propterea
quòd Argo hujus herois pon-
dus perferre haudquaquàm
posse dictitabat: Atqui De-
imaretes ipsum in Colchos us-
que navigasse tradidit. Nam
Dionysius quidem ipsum Ar-
gonautarum ducem fuisse re-
censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
brycum terram, ubi Amycus
Neptuni, ac Bithynidis filius
regnabat. Is Amycus, cum
viribus egregiis polleret, qui
in sua regna venirent, secum
cestibus contendere cogebar,
& devictos ita perdebat. Tum
igitur advectus ad navim Ar-
go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebrycles in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem averti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excaecatam fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Ex verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εις πυγμὴν προσεχλαίτο. Πολυδάκης δ' ὑποχρέμνος πυκτεύσιν πρὸς αὐτὸν, πλήξας χεῖρ' ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. οἳ δ' Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπίσαστες οἱ αἰετῆς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέρμεντας φονδαίοισιν αὐτῶν.

§. κα. Εντεῦθεν ἀ' ἀχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδήσων, ἔνθα ὦ' καὶ Φινεὺς μαίης, τὰς ὄφεις πεπρωμένῃ. οὗτον οἱ μὲν τὸν Ἀγνίουρος τῷ λέγῃσι, οἱ δὲ Ποσειδῶνι ὕβν. καὶ περωδύϊαι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διδῶν, ὅτι πρὸς λαχὼ τοῖς ἀνδράποισι τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέν, καὶ τῇ Ἀργοναυτῇ, ὅτι παιδὲς μητρὸς τὰς ἰδίους ἐπύρλωσε παῖδας. πνέει δ', ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξει πασι καὶ ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ελλάδα πλοῦν ἐμμένουσιν. ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ Διοί. πρὸς ταῖς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιστάτῃ τῷ Φινεῖ παρεπύδοτο τράπεζα, ἐξ ἑρμῶν καὶ διττῶν ἀμφοτέρων, τὰ δὲ πλείονα ἀνῆρταζον ὀλίγα δ'

ὅσα ὀσμῆς ἀνάπλεα κατε-
 λειπον, ὥς τε μὴ διωά-
 ναι ὡρσενέγκειναι. βελο-
 μένοισι δὲ τοῖς Ἀργοναυταῖς
 τὰ ἔφ' ἧς πλοῦ μαθεῖν,
 ἕκαστός τε τὸν πλοῦ ἔφη,
 ἥν' Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέεισαν αὐτῷ πρᾶπιζαν
 ἐδισμάτων. Ἀργυαὶ δὲ
 ἐξάειρνης σωὸ βοῆ κατε-
 πλάσαι πλοῦ προφύλῳ ἥρπα-
 ζον. θρασυμῆμοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὲ παῖδες, Ζήτης ἔκ Κάλ-
 λαῖς ὄντες πτεροτοί, πα-
 σάμμοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
 ρα ἐδίωκον. οὗ δὲ ταῖς
 Ἀργυαῖς χρεὼν περπαῖαι
 ὑπὸ ἥν' Βορέου παῖδων.
 τοῖς δὲ Βορέε παισὶ, τό-
 τε τελευτήσεν, ὅτε αὐ-
 τὸν διώκοντας μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ἥν' Ἀρ-
 γυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγρεω πο-
 ταμὸν ἐμπέπει. ὃς ναυῶν
 ἐκείνης Ἀργυς καλεῖται.
 πᾶσι δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλω, οἱ δὲ Ἀελλόπου
 καλοῦσιν. ἡ δὲ ἑτέρα κα-
 λεμένη Ωκυπέτη, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυδον. Ησίοδος δὲ
 λέγει αὐτῷ Ωκυπέδιον.

ca, &c ea quidem tam gravi
 odore fœdata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, ala-
 ti juvenes, nudatis ensibus illas
 per aërem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pys. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen ;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nūcupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatz vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsiis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Πρωποντί-
δα φεύγουσα, μέχρ' ἔχ-
νάδων ἤλθε νήσων· αἱ γὰρ
αἱ π' ὀκείνης Στροφάδες κα-
λουῦνται· ἐγράφη γὰρ ὡς ἤλ-
θεν ὅτι ταύτας. καὶ ἥμο-
μά η κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
χαμάτου πίπῃ σὺν τῷ διώ-
κοντι. Απλωνιῶ δὲ ἐν
τοῖς Αργοναύταις ἔως Στρο-
φάδων νήσων φησὶν αὐταὶ
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

§. 22. Απαλλαγῆς δὲ
ἤρ' Ἀργυῶν Φινεύς, ἐ-
μύνησε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀρ-
γοναύταις. καὶ περὶ τῶν Συμ-
πληγῶν ὑπέδειτο πετρῶν
ἤρ' κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπὲρ μέγας αὐτὰ, συγ-
κροίεσθαι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς ἤρ' πίεσιν
βίας, τὸν διὰ θαλάσσης
πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο
δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν
ὀμίχλη, πολλὰ δὲ πάτα-
γ'· ὡς δὲ ἀδύνατον εἶ-
τοῖς πινούσι δι' αὐτῶν ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πλειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ ταύτην ἐὰν μὴ ἴδω-
σι συνῆσαν, διαπλεῖν κα-
ταφρονουῦνται· ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένῳ, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα, αἰήροντο,
ἀκούσαντες καὶ ὅς πλη-
στον ἦσαν ἑπὶ πηγῶν, ἐ-
φιδῶν ἐκ τῆς ἀφ' ἧς πε-
λαιάδα· τῆς δὲ ἰπταμέ-
νης, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ αὐμπλοῆς ἑπὶ πηγῶν
ἀπεδέειπεν. ἀναχωρούσας
οὐκ ἐπιτηρήσαντες ταῖς πέ-
τραις, μιστ' εἰρεσίας ἐντό-
νου, συλλαβομένης Ἡέρας,
διήλδον, τὰ ἄκρα ἑπὶ
ἀφλάσων τῆς νηὸς πε-
κοπίσας. αἱ μὲν ἔν Συμ-
πληγάδεσσι ἔκτοτε ἔσθον.
ῥεῖων γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς
ῥαιωδέσσης σῶναι παντε-
λῶς.

§. 17. Οἱ δ' Ἀργοναῦται
πρὸς Μαριανδυνοὺς πρεχέ-
οντο. καὶ κτεῖ φιλοφρένος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύ-
κος. ἐνθα διήσκει μὲν Ἰδμων
δ' μαίρις, πηξάτωτος αὐτὸν
ἔσθον. διήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ ἔτι ναὺν Ἀγκῆος ὑπερ-
ταυ κυβερᾶν. ὅθεν ἀφ' ἧς
ταῖς δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καί-
αρον. ὅθεν φασὶν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cum accepissent,
solutâ navi discedunt, & cum
proximè Symplegadas perve-
nissent, de proâ columbam
dimittunt: quæ cum per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coëuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immortæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hîc etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Deîn præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casûmque, ad Phasiû amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes sereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seve- rat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum deperire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre fociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus anreum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervectu- rum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὧς τῆς Κολχικῆς
ἔτι γῆς. καὶ δορυμνηδεῖς δὲ
τῆς νηὸς, ἦκα καὶ πρὸς
Αἰήτην Ιάσον. καὶ τὰ ἐπι-
ταγῶτα ὑπὸ Πελοῖε λέγων,
παρ' ἡμέλει δοῦναι τὸ δέρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑποχρῆτο, ἐὰν
τοὺς χαλκόπιδας ταύρους
μόνον καταζεύξῃ. ἦσαν δ'
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταῦροι δύο μέγιστοι διαφέ-
ροντες, δῶρον Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μὲν εἶχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ σωματίων ἐφύσων.
τίτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται σπείραν δρέκοντα
ὁδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις
ὧν Κάδμου ἑσπερην ἐν
Θήβαις. ὑπορωτῶτα δὲ τῷ
Ιάσων, πῶς αὖ δώαιτο
τοὺς ταύρους κατὰ ζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρωτα ἵχθη.
ὣν δὲ αὐτὴ θυγάτηρ Αἰήτης
καὶ Ἰδύης τ' Ὀκείαν, φάρ-
μακίς. διδοικυῖα δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθεῖναι, κρυφαί-
τῳ πατρὸς σμωερῇσιν αὐτῷ
πρὸς τῇ κατὰ ζεύξιν τῷ ταύρῳ
ἐπιηγάλατο, καὶ τὸ δέρας
ἐλχειεῖν, ἐὰν ὁ μύσθῃ αὐτῷ
ἔξῃν γυναικῶ. καὶ εἰς Εὐ-
λάδα σύμπλοον ἀγάγηται.

ὁμῶσαντος ἢ Ἰάσον^Θ, φαρ-
μακὸν δίδωσι, ᾧ καταζευ-
γῆναι τὰς μέλλοντα ταύρας,
ἐκέλευσε χρίσαι τὴν ἑαυτοῦ
δα, καὶ τὸ δέντρο, καὶ τὸ σῶ-
μα. τότε γὰρ χριζόμεντα ἔφη
πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὐ-
τὸν πρὸς ἀδικοῦσιν οὐδὲν,
μὴτε ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε
δὲ αὐτῷ, περιεργόμενον ὅτι
ὁ δένδρων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέ-
λειν ἀναδύεσθαι ἐκ' αὐτοῦ
καταπλισμένοις· ὅς ἐλεγε
ἐκείνῳ ἀνδρῶς θεάσονται,
βάλλη εἰς μέσον λίθους ἀ-
ποδιν. ὅταν δὲ ὑπὸ τού-
τοις μάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
τότε κτείνουσιν αὐτούς. Ἰάσον^Θ ἢ
τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος
τῇ φαρμάκῳ, καταβύβα-
νος εἰς τὸ ἔνδον ἄλσος, ἐμά-
τευσε τὰς ταύρας, καὶ σὺν πολ-
λῷ πρὸς ἑρμύταντας, αὐτὰς
κατέζευξε. περιεργόν^Θ δὲ
αὐτῷ τὰς ὁδόντας. ἀνέτινον
ἐκ τῆς γῆς ἀνδρας ἑνοπιοί. ὁ
ἢ, ὁ πεπληνόμενος ἑλκεῖ. βάλλων
ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὰς,
μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
προσὼν ἀνέγει. καὶ καταζευ-
γνυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδί-
δικε τὸ δέντρο Αἰήτης· ἐβύλετο
ἢ τὴν Ἀργὴν καταφλέξαι, καὶ

præstiturum se juravit Jason,
pharmacum, quo tauros sub
jugum mitteret, dedit : eoque
clypeum, hastamq; , ac mem-
bra corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unum dumtaxat diem, nullâ
neque ignis, neque ferri vio-
lentiâ læsum iri assererat: Sed
& illi indicavit, ut è satis den-
tibus viri terrâ orituri essent,
& armati quidem in ipsum in-
cursuri, quos statim quàm
frequentes spectarit, inter eos
eminens lapides conjiceret.
Posteà verò quàm ea de re
inter se pugnam commise-
rint, tum illos interimat. Sic
itaque instructus Jason, &
pharmaco inunctus, in templi
lucum penetrat, tauros per-
quirat, quos cum multa flam-
marum vi erumpentes, edo-
muit. Satis deinde dentibus,
armati è terra viri statim pro-
filiere. Tum Jason ubi plures
esse vidit, conjectis inter eos
occultè lapidibus, pugnantes
inter se adortus, occidit. Por-
rò perdomitis tauris, tantùm
abest ut vellus aureum ex pa-
cti & conventi formulâ tra-
dat Æetes, sed & Argo navim
inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apſyrtus frater conſequebatur. illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jactit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desiit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπεύοντας. φθάσας δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δίδραμα ἦραγε καὶ τὸ φυλάσσειν τα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάσονα ἔχουσα τὸ δίδραμα, ὅτῃ πλὴν Ἀργῶ παρεχρόετο. συναίπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων αὐτῶν χθίσαν.

§. καδ. Αἰήτης δὲ ἐπὶ πρὸς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ἄρμεσι πλὴν ναῦν διώκειν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸ ἀδελφὸν φονεῦν καὶ μελίσσειν, καὶ βυθοῦ ρίπτει. συναθροίσων δὲ Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑσέρησι. δίοψιν ὑποστέφας, καὶ τὰ σωθέντα τῷ παιδὸς μέλη δάψας, τὸν τόπον περὶ σπηροῦσι Τόμοις. πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ὅτῃ πλὴν ζήτησιν τῆς Ἀργὸς ἐξέπλημψεν ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδεια αἴξοισιν, αὐτὸς πείσειται τὰ εἰρήνης. οἱ δὲ, διαχεδόντες ἀπὸ Ἀργῶ, ζήτησιν ἐπειῶντο, τοῖς Ἀργοναύταις τὸν

Ἡερδανὸν ποταμὸν ἦδη πα-
ραπλείουσι. μινύσας δὲ Ζεὺς
ἰσθ' οὗ φονδέντος Ἀψυρ-
της, χερμῶνα λάβειν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει πλανῶ-
ν καὶ αὐτῇ παρ' Ἀψυρπιδας
νῆσους παραπλέοντων, ἡ ναῦς
φθίγγεται, μὴ λήξιν πλὴν
ὀργλῷ οὗ Διὸς, εἰ μὴ πο-
ρδέντες εἰς πλὴν Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρπιδας φόνον καταρδῶσιν
ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύ-
σαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
τῶν ἔδγη, καὶ διὰ τὴν Σαρδω-
νίαν πλεῖστες κομιδίντες πα-
ραμειψάμενοι Τυρρῶνιαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρ-
κη ἰκίται ἡρώμενοι καταδί-
ονται.

§. κβ. Παραπλέοντων δὲ
Σειρῶνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς δὲ
ἐρανίαν μύσαν μελωδῶν,
τὸς Ἀργοναύτας κατέχε' μό-
νος δὲ Βέτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτάς, ὃν ἀπάσσα Αφροδίτη
ἐν Αἰλυβαίῳ κατῴκισε. μὲν
δὲ παρ' Σειρῶνας τὴν ναὺν χα-
ρύβδης ἐξέλεχτο, καὶ Σκύλ-
λα, καὶ πύσαι πλεγκταί.
ἰσθ' ὧν φλῆξ πολλὴ καὶ κα-
πὸς ἀναφύει μῆν' ὅπως ἔωρετο.
ἀπὸ δὲ τῶν διεκόμεσε δὲ
ναῦν αὐτῶν Νηρείσι Θέτις πα-

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrty cædem
iratus, ingenti immisâ tem-
pestate, Argonautis errores
injicit: ac dum secus Apfyrty-
das insulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrty
necis ergô à Circe fuerint ex-
piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
que gentes prætervecti, &
per Sardinia pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æxam contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quod contrariam occineret
cantionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enatavit, quem
raptum, Venus ad Lilybæum
habitatum relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scyllâque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eructari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menæcium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερακληθεῖσα ὑπὸ Ηγεσ. πα-
ραμειψάμενοι ὃ Θειναχρίας
νήσον, Ἠλίε βύς ἐ'χουσιν,
εἰς ἃ Φαιάκων νῆσον Κέρκυ-
ραν ἦκον. ἧς βασιλεὺς ὤν
Ἀλκίνοος. ὃς δὲ Κολχικὸν
ἔ'ναῦν εὐρήν μὲν διωαμέ-
νων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσι παρῶ' κησαν· οἱ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρὴν κομδύντες,
ἐ'κησαν Ἀψυρτίδας νήσους.
ἐ'νιοι δὲ, πρὸς Φαίακας
ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατί-
λαβον, καὶ ἃ Μήδειαν ἀπῆ-
τομα παρὰ Ἀλκινόου. ὃ δὲ,
εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωμαλήλυ-
θον Ἰάσονι, ἢ δούσιν αὐτὴν
ἐκαίειν· εἰ δὲ παρδέν· ὅστις,
τῷ πατρὶ ἀντιπύμψεν. Ἀρή-
τη δὲ ἢ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
σασα Μήδειαν Ἰάσονι σω-
εζέδξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχ-
κοὶ μὲν Φαιάκων κατί' κησαν.

§. 25. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῆς Μηδείας ἀπῆλθον-
σαν. πλέοντες δὲ τυκτὸς,
σοφοδρῶν ἀπειπῆσιν χειμῶ-
νι. Ἀπόλλων δὲ πρὸς ἐπὶ
τὴν Μενοικίου Διγρῶν, το-
ξεύσας τῷ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατέρπεψεν. οἱ
δὲ, πλησίον ἐδεάσαντο
νήσον· τῷ δὲ πρὸς πρὸς

δοκίαν ἀναφανῆναι περισσο-
 μωδύντες, Ἀνάφῳ ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
 Ἀπόλλωνος Αἰγλαίαν, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' ἐνωρίαν
 ἐτράπησαν. Δοθεῖσιν δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δίδωκε δι-
 ερχέσθαι, τὸς ἀειστίας ἐκω-
 πῶν μὲν παρτοίας. ὅθεν ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σωη-
 δὲς ἔστι σκόπηεν γυναιξίν.
 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κω-
 λύνονται Κρήτην περιέρχιν
 ὑπὸ Τάλῳ. ὅσπον, οἱ μὲν,
 οὗ Χαλκοῦ γένους ἔχοντες
 λέρων· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνφ' ὁδωμένοι· ὅς μιν χαλ-
 κοῦς αὐτῶν. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέρων· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος
 κατατείνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δῆγμα
 τῆς φλεβὸς ἦλθ' ἀπὸ τοῦ
 χαλκοῦ. ὅθεν ὁ Τάλας τρεῖς
 ἐκείνης ἡμέρας πῶν νῆσον
 φειτοχάζων ἐπῆρκε. διὸ καὶ
 τότε πῶν Ἀργὼ περιωλέυ-
 σαν διωρῶν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπεπῆδεις
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπώδα-
 νεν· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῇ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλεόντες·

veniunt, ac præter spem offen-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Aeglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lufum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 cti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medææ
 veneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omnīq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec desunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Ælone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνές, ὑποχρμένης ποιήσῃν ἀθανάτων αὐτὸν, καὶ τὴν ἥλον ἐξελύσῃς, ἐκρύντοσ ἧς παντὸς ἰχῶρος ὑποθανεῖν. πνές δὲ αὐτὸν τοξιδέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν, τελευτήσῃς. μίαν δὲ ἐν ταῦτα νύκτι μέναντες. Αἰγὴν περὶ ὄχρῃσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται ὅτε τὸ ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁ κείδιν δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέτταρι μηνὶ τελειώσαντες.

§. κζ. Περίας δὲ ἀπογνέσ τινὲν ἐπιστροφὴν ὅττι Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀρελεῖν, θυσίαις ὁπιτελὼν ἀδελῶς τὸ ταύρου αἷμα πασασάμενος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐφθρασαμένη Περίαν, νήπιον ὑπολιπῆσα παῖδα, ὡς περὶ πύλεμον πρῶμαχον, ἑαυτῷ ἀθήρησεν. Περίας ἡ καὶ καταληφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονος κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε, ὅτε ὦν δὲ ἡδίκησεν

μεταλθῆν ἐδείλων, καὶ ἐν
ἐξελίχτο. καὶ τότε μὲν εἰς
Ισθμὸν μετὰ ἧς ἀρίστων
πλεύσας, ἀνέδρακε τὴν ναῦν
Ποσειδῶνι. αὖτις δὲ Μή-
δειαν φέροντα καλεῖ ζητεῖν
ὅπως Πελίαι αὐτῇ δίκας
ὑπόσχη. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
σίλεια τῆ Πελίου παρελ-
θούσα, πίδει τὰς θυγα-
τέρας αὐτῆς [Ἀστέροπειαν
δηλαδὴ, καὶ Ἀντιόω]
τὸν πατέρα κτερυγῆσαι, καὶ
κατεψῆσαι, διὰ φαρμάκων
αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
σεν νέον. καὶ τῷ πτεῦσαι
χάειν, κριδὸν μελίττασιν,
καὶ κατεψῆσασιν, ἐποίησεν
ἄνα. αἱ δὲ πτεῦσασιν, καὶ
πατέρα κτερυγῆσαι, καὶ κα-
τεψῆσαι.

§. κη. Ἀχαιὸς δὲ μὲν καὶ
Ιωλκὸν οἰκύνταν, καὶ πατέ-
ρα ἀφῆκε. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
καὶ Μηδείας, καὶ Ἰωλκοῦ ἐκ-
βάλλει. οἱ δὲ ἦσαν εἰς Κόριν-
θον καὶ δίκας μὲν ἔτη διετί-
λουσαν εὐτυχύντες αὖτις καὶ
καὶ Κορίνθου βασιλεὺς Κρέον-
τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
Ἰάσονι ἐγγυῶντος φέροντα
ψάμενος Ἰάσων Μήδειαν,
ἐγάμεν. ἡ δὲ ἔς τε ἄμωσιν Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
pectabat. Proinde sumptis se-
cum lectissimis heroibus, in
Isthmum navigavit, ac navim
Neptuno dedicavit. Inde Me-
deam monet ut rationem
ineat, quâ Pelias illi tot inju-
riarum pœnas luat. Tum illa
Pelix regiam ingressa, Regis
filias, Asteropeam nempe &
Antinoen, patrem dissecan-
dum, elixandumque suasu in-
ducit suo : atque eundem in
vitam mox ætate juvenem
suis se beneficiis revocaturam
esse pollicetur. Idque ut faci-
lius credi posset, arietem in
frusta dissectum, elixatumque
agnum reddidit. Tum illi
credulæ, patrem occidunt,
membratimque confisum eli-
xant.

§. 28. Acastus autem unâ
cum Iolcensibus patrem sepe-
livit : Jasonemque & Me-
deam Iolco ejecit. Hinc illi
Corinthum commigrant : ubi
decennium totum fortunatè
transegerunt. Inde cùm Glau-
cen Creon Corinthiorum
Rex filiam Jasoni despon-
disset, eam, dimissâ Me-
deâ, in matrimonium duxit.
Tum illa quos Jason Deos
jurasset,

jurasset, obtestata, ingratumque illius animum subinde detestata, uxori quidem populum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidavit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas: qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Junonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ convolarat Athenas, mox ibi Ægeo nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias Athenis, in fugam acta cum Medo filio ejicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subjectam sibi provinciam universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte com-

ων δὲ ὀπκαλισμένη, καὶ τῷ Ιάσονι ἀχαισίαν μεμφαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πύλον μεμυγμένον φαρμάκῳ ἐπιμύεν· ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ βοηθοῦντι πατρὶς πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει· τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ιάσονος, μέγας κὲν φέρηται, ἀπὲ κλίνει. καὶ λαβόσα παρὲ ἑλίου ἄμμα πηλῶν δρᾶκόντων, ὅτι τοῦτε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Αθήνας. λέγεται δὲ ὅτι φεύγουσα, τοὺς παῖδας νηπιὺς ἐπ' ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας κ' ἔλασα ὅτι τὸν βωμόν τῆς Ἥρας τῆς Ακράαι· Κοεῖνδιοι δὲ αὐτοῖς ἀνὰ σήσαντες κατεσφαυμάπισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰῶνας. καὶ καὶ γαμυθεῖσα Αἰγῇ, παῖδα γένει Μῆδον ὅτι βυλεύουσα δὲ ὕστερον Θησέϊ φυγαὶ δὲ Αἰῶνι μὲν τῷ πατρὶς ἐκβάλλεται. ἀλλ' ἐπεὶ ἔτι πύλων κρατήσας βαρβαρίων, ἢ ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ σφατὰ δόρυς ὅτι Ἰνδοὺς ἀπὲ

δανι. Μήδεια δὲ εἰς Κόλ-
χοις ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
ταλαβούσα Αἰήτην υἱὸς τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσεως τῆς βασι-
λείας ἐκτεθειμένον, κτείνασα
αὐτόν, τῇ πατρὶ τὴν βασι-
λείαν κατέσχευεν.

mutavit. Sed Medea nulli
suorum agnita, ad Colchos
remeavit: quæ cūm Æeten
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicentus. Inachus igitur
ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
liæ, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tamen si
nullâ de se prole relicta, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ πρῶτον
Δευκαλίωνος διαξέ-
ληλυθαίμεν ἡμῶν,
ἐξημῖνος ἀξίωμα τὸ Ἰνά-
χου. Ωκεανὸς καὶ Τηθύς
γένεται παῖς Ἰναχός· ἀφ'
ὃ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τέκε, καὶ Με-
λίσης τῆς Ωκεανὸς, Φο-
ρυνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλεύς
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποθανόν-
τος, ἡ γὰρ αὖ ἀπασιν Αἰ-
γιαλῆα ἐκλήθη. Φορυνεύς
δὲ ἀπάσης τῆς ὕστερον Πε-
λοποννήσου περιουροῦντος,
ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμ-
φης, Δωαδύνην, Ἀπιν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπιν
μὲν οὐδ' εἰς πύργον ἰδὲ τιμὴν
ἐκείνη μετατίθηται δώματι, καὶ

βίαι· ὦν τύραννος, ὀνο-
μασας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πε-
λοπόννησον Ἀπίαν, ὡς Θελ-
ξίον· καὶ Τελχίονος ἐπι-
κελεύει, ἀπαιτῶν ἀπὸ πα-
τρὸς καὶ νομιδῶν Διὸς, ἐκλή-
θην Σαράπης. Νιόβης δὲ,
καὶ Διὸς, ἢ πατρὶ γυναι-
κὴ Ζεὺς διήσῃ ἐμύγη, παῖς
Ἀργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκυ-
σίλαος φησι, καὶ Πελασ-
γὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοῖς
ἢ Πελοπόννησον οἰκουῦσας
Πελασγούς. Ἡσίωδ· δὲ,
ἢ Πελασγὸν αὐτόχθονά φη-
σιν (1). ἥ γὰρ οὐ μὲν τότε
πάλιν ἐκείνη.

§. β. Ἀργος ἢ λαβὼν ἀφ' οὗ
Φορωνέως ἢ βασιλείαν, ἀφ'
ἑαυτοῦ ἢ Πελοπόννησον ἐκεί-
ναι Ἀργος. καὶ γῆρας
Εὐάδιδος ἢ Στρυμόνος καὶ
Νεαίρας, ἐτέκνωσιν Ἰάσον, ἢ
Πειραϊδον, Ἐπίδωρον,
Κείασον· οἱ καὶ ἢ βασιλείαν
παρέλαβον. ἐξ Ἰάσου ἢ Ἀλκί-
νοος γένετο· τότε ἢ Ἀργ·
ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ἢ καὶ
ἢ ἀφ' ὁφθαλμοῦ μὲν ἐκ πα-
τρὸς σώματος ὡς ἀλλοῦ
δὲ διωάμεν, ἢ μὲν ἢ Ἀργα-
δίαν λυμηνόρμον τιθεῖν
αἰαλὼν, ἢ τότε δὲ καὶ ἡμ-

planè tyrannico more admi-
nistrans, Peloponnesum A-
pian suo de nomine vocari
iussit. Is demum Thelxionis
ac Thelchinis insidiis appeti-
tus, sine liberis excessit è vi-
ta: & relatus inter Deos, Sa-
rapis appellatus est. De Nio-
be autem, & Jove, quam
primam mortalium Jupiter
inivit, Argus natus est. Sed
Acusilai testimonio Pelasgus
is dicebatur, à quo Pelopon-
nesus dicta deinde Pelasgia
fuit. At Hesiodus Pelasgum
fuisse indigenam refert. Sed
hac de re nos alibi rursus di-
cturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à
Phoroneo regnum accepit,
Peloponnesum à se Argos dici
imperavit: qui postea ductâ
uxore Evadne, Strymonis ac
Nezæ filiâ, Jasum, Piran-
thum, Epidaurum, & Cri-
sum genuit, qui postea regno
successit. Ex Jaso autem nasci-
tur Agenor, ex quo ille Ar-
gus, qui Panoptes dicitur, or-
tus est: hunc toto corpore
oculeum fuisse legimus. Hic
etiam viribus præstans, sub-
lato, qui Arcadiam devasta-
bat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idémque sublaris cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ifinenes Afopi filix Jafus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiavit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φίεσται. Σάπυρον δὲ τὸς Ἀρχάδης ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρῶντα τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκλινεν· λέγεται δὲ καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ τῆς Ἑχιδνῆς, ἥ τὸς περιόντας σκυλῆρας, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπέκλινεν. ἔξεδιχθη δὲ καὶ τὸ Ἀπιδίου φόνον, τὸς αἰτίους ὑποκλίνοντας.

§. γ. Ἀργεὺς δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσσωποῦ παῖς Ἰάσους, οὗ φαίνεται ἰσὺν ἔχουσα. Κάστωρ δὲ ὁ συγγραφεὺς τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνᾶχον τὴν ἰσὺν λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνην αὐτῇ φασὶν εἶναι τὴν τῆς Ἡρᾶς ἔχουσαν. Ζεὺς ἔφθισεν. φασὶν δὲ ὅτ' Ἡρᾶς, τῆς μὲν κῆρας ἀλάμβανεν εἰς βῆν μεταμύρφωσι λαχλύν· αὐτῇ δὲ ἀπομάσται μὴ σωμαλθεῖν. διό φησιν Ἡσιόδους ὅτι ἐπιπλάσσει τὴν ἀπὸ τῆς διῶν ὀργῆς τοὺς νομίνους ὄρνυς ἑστῶτα. Ἡρᾶ δὲ αἰσπασμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργεὺν τὸν Παρόπλιν· ὅς

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστορος
 λέγει ὅτι· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχου· Κέρκωψ δὲ, Ἀργεῖ,
 καὶ Ἰσχυῖος τῆς Ἀσσυρίας θυ-
 γατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς μεθύσσει αὐτὸν λέγει.
 ὅτι ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν
 αὐτὸν, ἥ τις ἐν τῇ Μυκη-
 ναίῃ ὑπῆρχεν ἄνθρωπος. Δίδος
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῆς ἐλέ-
 γει τὸν βοῦν, μινύσαντος
 Ἰέρεως, ἐπιστὰς λαοῦν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίδω βαλὼν ἀ-
 πικλινεῖ τὸν Ἀργεῖ. ὅθεν
 Ἀργεῖφοντις ἐκλήθη. Ἡ δὲ
 τῇ βοτὶ οἶστρον ἐμβάλλει. ἥ
 δὲ, ὅρῳτον ἦκεν εἰς τὴν
 ἐκείνης Ἰόνιον κάλπον κλη-
 νόντα· ἐπιτιθεμένη δὲ Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ δέξιν, καὶ τὸν
 Αἰγύπτιον ὑπεβαλέουσα, διέ-
 βη τὴν τότε μὲν καλούμενον
 πόντον Θρακίον· νῦν δὲ
 ἀπὸ ἐκείνης Βόσπορον ἐπι-
 ποδῶσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίαν γῆν, πολλὰ
 χέρσον διαπερνοῦσα, καὶ
 πολλὰ διασηξαμένη δά-
 κτωσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, πελάγεσσι ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ἔπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφὴν ὑπολαβοῦσα ἡμεῖς
 παρὰ τῇ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cum verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomen-
 tum accepit. Juno de-
 mum bovem œstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cùm-
 que per continentem multam
 decrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Egyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuatam collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phænicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Επαφον παῖδα. τῦτον δὲ ἤρξα διῆται Κυρήτων ἀρα-
νῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἠφαι-
σαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν
αἰσδόμενος, κτείνει Κε-
ρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ
παιδὸς ἐπράπιτο. πλανω-
μένη δὲ καὶ Συρίαν ἀπε-
σαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμεινύετο τῇ
Βυβλίῳ βασιλῆος γυνὴ
ἐπιδύου τὸν υἱόν. καὶ τὸν
Επαφον εὗρεσα, εἰς Αἴγυ-
πτον ἐλθεῖσα, ἐγαμύθη Τη-
λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε
Αἰγυπτίων· ἰδρύσασθαι ἄγαλ-
μα Δήμητρος, ὡς ἐκέλευσαν
Ἰσιν Αἰγυπτίοι, καὶ τὴν Ἰσιν
ὁμοίως προσετήρουν-
σαν.

§. 5. Επαφὸς δὲ βασι-
λεύων Αἰγυπτίων, γαμέτ
Μέμφιν τὴν Νεῖλε θυγατέ-
ρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίσας
Μέμφιν πόλιν. καὶ τινοῖ
θυγατέρας Λιβύην, ἀφ' ἧς
ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Λη-
κύης δὲ καὶ Ποσειδῶντος,
γίνονται παῖδες διδυμοί.
Ἀγνώωρ καὶ Βῆλος. Ἀγνώωρ
μὲν εἰς Φοινίκην ἀπαλα-
γῆς ἐβασίλευσε· καὶ καὶ τῆς
μεγάλης βίβης ἐξήρξα γε-
νήσας. ὁ δὲν ὑποδυσάμενος

πρὸ τῆς Βῆλῃ δὲ ἱστο-
 ρίαις ἐν Αἰγυπτῷ βασιλεύει
 μὲν Αἰγυπτῷ. γαμῆ δὲ Ἀγχι-
 νόλῳ ἢ Νείλῳ θυγατὴρ· καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες διδύ-
 μοι, Αἰγυπτῷ καὶ Δαναῷς.
 ὡς δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφείδης καὶ Φινεύς πατρὸς π.
 Δαναὸν μὲν οὐκ Βῆλῃ ἐν
 Λιβύῃ καὶ ὡς φησὶν Αἰγυπτῷ
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς τε καὶ πα-
 ρεῖναι μὲν ἢ Μελαμπί-
 δωι χόρειν [ἀφ' ἑαυτῆ]
 ἀνόμασιν Αἰγυπτῷ. γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτῷ μὲν παῖδες πεντήκον-
 ται· θυγατὲς δὲ Δαναῷ
 πεντήκοντα· σαπασσάτων δὲ
 αὐτῶν πρὸς διήηλους φησὶ ἢ
 ἀγχις, ὅτερον Δαναῷς τοῖς
 Αἰγυπτῷ παῖδας, πλὴν ἐνδὲς
 ἢ δυοῖν, διὰ τῆς αὐτῆς θυ-
 γατὸς ἀνείλε, διδουκῶς
 [καὶ δὲ καὶ ἐν χρησιμοῦ, ὅπ
 φονδύσις τῶν ἐνδὲς αὐ-
 τῶν, καὶ] ἱστορικῶς Ἀθην-
 αῖς αὐτῷ, ναυῷ πρὸς τῆς
 ποσειδάων, [ἢ κληθεῖσαν
 ὡς καὶ τῆς ἀφ' ἑαυτῆς θυ-
 γατὸς αὐτῆς πεντήκοντα]
 ἐν ἣ ταῖς κόραις ἐνδίδουκῶ
 ἱφθυῖ. πρὸς αἰγῶν δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀλινδίας

cere supersedebo. At Belus;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit, Ægyptum ac Da-
 naum; sed & ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineumque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptumque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filiarum totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum opera
 necavit: nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu perculsus Minervæ con-
 filio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πεντήκοντα, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filias
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopia laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jaciit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit; quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernaëps fontes indicavit.

ο δ. j. Porro Egypti filij Argos profecti, ut mutuum inter se simultatem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium darsi obsecrant. Tum Danaus, sithul quod patrum crederet eorum sollicitationibus, simul quod fugæ exhibique sui

ἀγαλμα ἱφύστατε. ἐπιδύει, δὲ ἔχον εἰς Ἀργύον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ ὄψαδον Ελαύωρ ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατῆρας τῆς χώρας ἀφ' ἐαυτοῦ τὴν ἐποικουμένην Δαναὺς ἀνέμασιν.] αὐτὸν δὲ τῆς χώρας ὑπαρχὸς, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνεῦμα ἐξήρανε. Ποσειδῶν μνηστῆρας ἰνάχῳ, διὰ τὴν τὴν χώραν Ἀθηνᾶς ἐμαρτύρησεν ἔδ. τὰς θυγατέρας ὑδροδομένους ἐκπιμψε. μία δ' αὐτ' Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ. ῥίπτει βέλῳ ἀλλ' ἐλαφον, καὶ κοιμημένον Σατύρου πύχναει. καὶ αὐτὸν ὤρεται, ἐπιδύμει συγγινώδει. Ποσειδῶν δ' ἀποφάνετο, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφύθη. Ἀμυμώνη δὲ, τότε τὸν συνδινάζεται. καὶ αὐτὴ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγαῖς ἐμμένον.

δ. ε. Οἱ δὲ Αἰγύπτιον παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργὸς, τῆς τε ἑχθρῆς παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν χαμῶν ἐξίσταν. Δαναὺς δὲ, ἅμα μὲν ἀπερὶ αὐτῶν ἀρετὴν ἐπαγγέλλεται, ἅμα καὶ καὶ μνηστῆρας αὐτῶν συγγινώδει.

ὡμολογεῖ τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρεται κόρας. Τῶν μὲν ἡ-
 σταν μὲν οὐδ', ὃ πρεσβυτέ-
 ραν, ἐξέειλε Λυγκεῖ, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῖ. ὅτοι γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαρόνευσαν Αἰγύ-
 πτω. ἥ δ' ἐλοιπῶν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Εὐκάλαιος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, καὶ
 Δαναῶν γυνηδεΐσας ἐξ Εὐ-
 ρώπης, Αὐτομάτῳ, Ἀμυμό-
 νῳ, Ἀγαύῳ, Σκελῳ. αὐ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγρόν-
 το Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργοφόνῃ καὶ Τῶν μὲν ἡ-
 σταν. Λυγκεῖς δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰστρος δ', Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκιδῶν, Ρωδίαν·
 Ἀγλώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀστεΐαν· Διοκορυστὸς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κῳ· Ἀλκρυλῶν, Ἰππομέ-
 λισσαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐκλῶωρ, Ἰφιμέδυσσαν· Ἰπ-
 πόλυτος, Ρόδῳ· ὅτοι μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντεῖς· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπήλεμτον δὲ ἔλαχε Πι-
 ρηνῳ· Κέρκιστος δὲ, Δάειον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτῳ· Αἴγος,

injuriam haudquaquam obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titò puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hòs enim ex conjugē Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 sortiti sunt, Busris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona fatas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemon Pi-
 rene, Cercești Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra, Evippe Argio: Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obvenerunt. Hi septem è Phœnissa conjugæ orti sunt: at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten; Sthenelus, Sthenelen; Chrysipus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermes, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha natæ, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanes obtigit Actæa, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα· Ἀργίῳ, Εὐίπ-
 πῳ· Ἀρχέλαῳ, Ἀνεξι-
 βίῳ· Μίναχῳ, Νηλώ. οἱ
 δὲ ἐκ τῆς Φοινίσσης γυναι-
 κός. αἱ δὲ παρθένοι, Αἰ-
 θίοπιδος. ἀκλεσθὴ ὃ ἔλα-
 χον δι' ὁμωνυμίαν ταῖς Μέμ-
 φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας. Κλει-
 τὸς Κλειτῶν· Σθένελῳ
 Σθενέλῳ· Χρύσιππος Χρυ-
 σίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιάν-
 δης [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεσθ-
 σαντο, ὧς τῆς ἐκ Πολυ-
 ξοῦς Ναίδος. ἦσαν δὲ οἱ
 μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
 Φάντης, Πεισθένης, Ερ-
 μῷ, Δρύας, Ποταμῶν,
 Κίσις, Λίξῳ, Ἰμβρος,
 Βρόμῳ· Πολύκτωρ, Χό-
 νιῳ· αἱ δὲ κόραι Νύμ-
 φης, Αὐτονόη, Θεανὸς,
 Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
 ρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθή-
 λιστα, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ε-
 ρατώ, Στόγνη, καὶ Βρύκη.
 οἱ ὃ Γοργόνων Αἰγυπῶ γα-
 νόμμοις ἐκλεσθάντο πρὶ
 τῆς ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
 νει, Πείρας μὲν Ἀκταίῳ·
 Οἰνεὺς Ποδάρκῳ· Αἰγυ-
 πῶ Διοξίππῳ· Μενάλ-
 κης δὲ Ἀδύτῳ· Ἀόμπτῳ,

Ἰωνάτω· Πυλάργω Ἰδ-
 ρων· ὁκτὰ δὲ εἰσι νεώ-
 τωτοι· Ἰδας, Ἰπποδίκω·
 Δαίφρων, Ἀδιάντω (αὐ-
 τὰ δὲ ἐν μητρὶ ἐξήδυν-
 το· Ἐρως)· Ἡαρδῶν, Καλ-
 λιδίκω· Ἀρβηλῶ, Οἰμῶ·
 Ὑπερβῶ, Κελαινῶ· Ἰπ-
 ποκορυφῶ, Ὑπερίπῳ. ἔ-
 τοι ἐν Ἡφαιστίνῃ. αἱ δὲ
 ἐν Κρινοδῇ. αἱ δὲ ἐκκη-
 τήσαντο τοῖς γάμοις, ἐ-
 σιάσας ἐγχεῖν δαδῶ-
 δωσι τῆς θυγατρῶν· αἱ
 δὲ κοιμησάμενοι τοῖς νυμ-
 φαῖς ἀπέκτεινεν, πλὴν
 Ὑπερμνήστῃ· αὐτὴ δὲ Λυ-
 κέα διόσωσεν, παρδίνον ἀρ-
 σῶν φυλάξασα· διὸ κα-
 τ' ἑξῆς αὐτῇ Δαναὸς,
 ἑρμύρῃ. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
 αἰὲρ· Δαναὸς θυγατέραν,
 τὰ μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
 φῶν· ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
 τ' ἑρμύρῃ, τὰ δὲ σῶμα-
 τα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκ-
 θῆσαν· καὶ αὐτὰ ἐκθῆ-
 ραν Ἀδελφῶ τε καὶ Ἑρ-
 μῇ, διὸς καλέσαντο·
 Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερ-
 μνήστῃ Λυκαῖ σὺνέκε-
 σεν· ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγα-
 τράς εἰς Εὐμυρινὴν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmon. Sex aut-
 tem novissimi, Idas, qui Hip-
 podicen : Daiphron, qui A-
 dianthen (hæc autem sunt ex
 Herse matre natæ) Pandion,
 qui Callidicen : Arbelus, qui
 OEmen : Hyperbius, qui Ce-
 læno : Hippocorystes, qui
 Hyperipten sibi conjugarunt.
 Hi ex Hephæstine oriuntur,
 at puellæ matre Crinone fue-
 runt. Post, ubi suam quisque
 sortitus conjugem duxerunt,
 acceptos in convivium cun-
 ctos Danaï filiaë datis à patre
 pugionibus somno sepultos,
 suum quæque sponfos occi-
 dunt, unâ tantummodo exce-
 ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
 sola Lynceum, quod ejus vir-
 ginitate abstinuisset, incolu-
 mem servavit. Quamobrem
 hanc Danaus onustam vincu-
 lis custodiri jubet. Reliquæ
 Danaï filiaë præfecta sponso-
 rum capita in Lerna defode-
 runt, corpora verò ante ur-
 bem deplorata sepelienda cur-
 raverunt. Has autem Miner-
 va Mercuriûsque Jovis impe-
 rio expiârunt. Demùm post-
 eâ Danaus Hypermnestram
 Lynceο copulavit, ceteras in
 gymnicum certamen produ-

etas victoribus habendas dedidit. Athymone Nepituni nomine pręgnans, Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans, morientium casum permolestē ferebat: sed & ipsi tandem aliquādo obiisse cōnigrit, vel eo mortis genere, quā alios defungi moribissimē conspiciebat. Verūm antequām ē vita discessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verō Reditus conscripsit, Philiram duxisse ait. Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Naupliedontem gignit.

CAP. I I.

LYnceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidē Abantem filium genuit: ex quo & Ocaleā conjugē Mantinei filiā, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, quī cū in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi verō per ætatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hicque belli-

πῆς· μᾶλλον ἰδούμην· Ἀμύμωνι δὲ καὶ Ἰπποκλῆος ἐγέννησι Ναύπλιον· ὃς μακροβίος· ἡρόμενος, πλέον τιὸν διαύσαν, τοῖς ἐμπόλοιαν ἐπὶ δανάτῃ· ἰδυσοφόροι· σπασέσθαι· αὐτὸν καὶ αὐτὰρ παλαιοῖσι· ἐχλίνῃ τῷ δανάτῃ, ὃς ἔσθ' ἤγων· παλαιότατων ἰδυσοφόροι· σπῆν δὲ· τινὰ δὲ τινὰ δὲ τινὰ δὲ, ἐξημέρη, ὡς ἢ σὶ Τεαχτοὶ λέγεται, Κλυμένην τιὸν Ἀτρείας· ὡς δὲ ὁ ποιεῖ· τίς τις χράται, Φιλίρα· ὡς δὲ Κέρκων, Ἡσιότιον, καὶ ἐξήνοσε· Σταλαμίαν, Οἰέα, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Θ. β.

ΛΥκεὺς δὲ μετὰ δαναὸν Ἀργεὺς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τινὸς παῖδα Ἀβάντα· τῆς δὲ καὶ Οὐκαλείας τῆς Μαντινέως, διδυμοὶ παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιον καὶ Προίτον· οἳ, ὡς καὶ παλαιὸν ἔσθ' ὄντις, ἐσπιάζοντες ἀλλήλους· ὡς δὲ αὐτοὶ τέρμασαν, ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ λῆμναι καὶ πολέ-

μῦντις εὐρεῖ ἀπιδάς περ-
τοι. καὶ κρατήσας Ακρίστος,
Προῖτον Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὃ δ' ἦκεν εἰς Λυκίαν περὶ
Ιοδάτῃν· ὡς δὲ πνεύσας
σὺν περὶ Ἀμφιάρακτον· καὶ
γαμῆτι τὴν πύττου θυγατέ-
ρα, ὡς μὲν Ὀμηροί, Ἀν-
τιαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
Σθενόβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μὲν φασὶν
Λυκίων, καὶ κατὰ λαμβά-
νει Τίρυνθα· ταύτῃν αὐτῷ
Κυκλώπων τήχσαντων· Με-
εισόμενοι δὲ, τὴν Ἀργείαν
ἅπασαν κατὰ κοῦν. καὶ Ἀκρί-
σιος μὲν Ἀργεῖς βασιλέ-
υει· Προῖτος δὲ Τίρυν-
δος· καὶ γίνεται Ακρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μονος, Δανάη.

§. β. Προῖτος δὲ ἐκ Σθεν-
εβοίας, Λυσίππης, καὶ Ἰφι-
νόης, καὶ Ἰφιδάσσης. αὐτὰι
δὲ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμμέ-
νησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φησιν, ὅτι ταῖς Διονύσου πε-
λευταῖς ἐκατεδέχοντο. ὡς δὲ
Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτί-
λισαν. θυόμεναι δὲ ἐμ-
μαίεσσι, ἐπλανῶντο ἀπὸ τῆς
Ἀργείας ἅπασαν. αὐτῆς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragœdiarum scriptoribus si-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demùm socer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsum gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
infantiam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : Ad
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram decerrabant. Inde ite-

rūm in Arcadiam ac Pelopon-
nesūm reversæ, cum omni de-
decore per deserta discurre-
bant. Melampus autem Amy-
thaonis filius, & Idomenes,
quæ fuit Abantis, vaticinandi
cognitione insignis, & qui po-
tionandi, expurgandique ra-
tionem primus invenerat, se
virginibus sanitatem restitu-
turum pollicetur: si tertiam
regni partem accipiat. Proe-
tus tantâ mercede deterritus,
filiarum curationi minimè af-
sentitur. Quocircâ virgines
longè majori vesaniâ concita-
ntur, imò verò etiam reli-
quæ mulieres cum virginibus
simul furere cœperunt: ete-
nim desertis propriis sedibus,
in suos ipsarum desæviebant
liberos, atque in deserta sese
fugâ abdebant. Cūm verò id
calamitatis genus in dies ma-
gis increfceret, postulatam
mercedem Proetus Melam-
podi ultrò concessit. Tum ille
eas se curaturum esse promit-
tit, si regni tantundem fratri
suo Bianti attribuat. Inter
hæc Proetus veritus ne, si
filiarum curatio longiùs tra-
heretur, mercedem ille pete-
ret ampliorem, postulatis af-

τὴν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πε-
λοπόννησον διελθούσῃ μῦ-
στρομίας ἀπάσης, διὰ τῆς
ἐρημίας ἐντροχάζον. Με-
λάμπους δὲ ὁ Ἀμυθαό-
νῃος, καὶ Εἰδομένης τῆς
Ἀβάντος, μαίης ὦν, καὶ
τῶν διὰ φαρμάκων καὶ ψυ-
δαρμῶν διαπραγμάντων περὶ-
τὴν ἀρετῆς, ὑπερχεῖται
διαπραγμάνειν τὰς παρθένας,
εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρ-
ος τῆς δυναστείας. ἐκ ὅπ-
την ἔποντο δὲ Περίτῃ δι-
πραγμάνειν ὅτι μισθοῖς τηλι-
κούτοις, ἔπ' ἄλλων ἐμαί-
νοντο αἱ παρθένοι· καὶ
περὶ τὴν ματὰ τούτων αἱ
λοιπαὶ γυναικὲς καὶ γὰρ
αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπελι-
ποῦσαν, τοῖς ἰδίους ἀπώλ-
λυνον παῖδας, καὶ εἰς τὴν
ἐρημίαν ἐφοίτων. περὶ αὐτῶ-
ς δὲ ὁππότερον τὴν συμ-
φορᾶν, τοῖς αἰτηθέντας
μισθοῖς ὁ Περίτης ἐδίδεκε.
ὁ δὲ ὑπέχετο διαπραγμάνειν,
ὅπως ἔπρεπεν τοσούτον τῆς
γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λά-
βῃ Βίαν. Περίτης δὲ ἐνλα-
βήδης, μὴ βραδυμένης
τῆς διαπραγμάνσεως, αἰτηθεὶς
καὶ πλέον, διαπραγμάνειν

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus faciliè perdomari poterat. Nam primà in parte leo, postremà draco, medià verò capra esse videbatur, quæ flammæ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trinum belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natâmq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 1. Consenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublarus in altum, ex eo Chimæ-

ἢν Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορᾶς περιεπύμαστο
λόγους. Πρωῖτ' ὃ πτερί-
σαι, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πινδι-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐπε-
μαρτυροῦ, Βελλεροφόντιον
ἀποκτεῖναι· Ἰοβάτης ὃ ὀπι-
νομί', ἐπὶταξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτεῖναι, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τῷ θηρίῳ δια-
φραγῆσθαι. ὡς γὰρ ἔμινον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ ἐυνά-
λων. ἔχῃ δὲ περτομῶν
ἢ λείοντ', ἔχῃ ὃ δρά-
κοντ', τείτων ὃ κεφαλῇ
μύστω αἰγῶν· δι' ἧς πῦρ
αἰεῖ, καὶ τὴν χώραν διέφ-
θειρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις
πειῶν θηρίων ἔχῃ δυνάμιν.
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν
παύτῃ τραφῆναι μὲν ὑπὸ
Ἀμισωδάρῃ, καὶ ἀπὸ εἰρηκῆ
καὶ Ὀμηροῦ· γνηθῆναι δὲ
ὡς Τυφῶντ' καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ.

§. 2. Αναβιάσας οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅππῃ
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐν Μεδύσῃσι πηλῶν
γεγνημένον, καὶ Προσειδῶ-
ντ', ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τύτῃ καπτόξῳσι ἢ χίμαιραν. μὲν δὲ τὸν ἀγῶνα ἔστων, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι· ὡς δὲ ἐπιδόποις καὶ ἔστων, Ἀμαζίσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκλεινε, τοὺς τε νεότητι Ἀλκίον διαφέρειν δοκουῦντας ὀπλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείναι λοχῶσαντας. ὡς δὲ καὶ τοῦτοις ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, πάντε γεράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσι, διὲς τὴν θυγατέρα φιλονόω. καὶ θήσκαν, τὴν βασιλείαν κατέλιπον αὐτῷ.

Κ Ε Φ. Δ.

ΑΚεῖσθαι δὲ, ὡς παίδων θύεσσις ἀρρένων χρησθεῖαζομένῳ, [ὁ θεὸς] ἔφη, θύεσθαι παῖδα ἐν τῇ θυγατρὶ, ὅς αὐτὸν ἀποκτενέι. δεισας οὖν Ἀκρίσιος ἔστω, ὑπὸ γῆν δάλαμον κατασκάδας χάλκον, ἢ Δαναὸν ἐφ' ἐρύρει. ταῦτ' ἔω

ram sagitis impetebat. Quādemum peractā pugnā, Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit. Quibus item devictis, collectam Lyciorum juventutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidiis considerare jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit. Ubi autem & hosce ad unum omnes ab eo cæsos accepit, admiratus juvenis præstantiam Iobates, literas illi Proeti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogavit: eique Philonoen filiam uxorem dedit. Qui demum, cū fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorē instituit.

C A P. IV.

ΙNterim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui avo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. Hanc, ut non-

nullo tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam, minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterum, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθιρα
Περσῖτ', ὅθεν αὐτοῖς καὶ
ἡ γὰρ ἐκείνη. ὡς δ' ἐνιοὶ
φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τὸ ὄρε-
φῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσ-
ρυεῖς κόλπους, σωῆλθεν.
αἰσδόμεν' δὲ Ἀκρίσι-
ον ἐξ αὐτῆς γεννημέ-
νον Περσέα, μὴ πεισθας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν
δυγατέραν μὲν τῷ παιδὶ εἰς
λάρνακα βαλὼν, ἔρριπεν εἰς
θάλασσαν. προσγενεχθείσης δ'
τὴν λάρνακα Σεείφῳ, Δίκτυς.
ἄρας, ἀνέθρεψε τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς
Σεείφῃ Πολυδέκτης, ἀδελ-
φὸς [ἰσομήτει'] Δίκτυος.
Δανάης ἐραστὴς, καὶ ὑπὸ
μὲν Περσέως, μὴ δυνάμε-
νος αὐτῇ σωελθεῖν, σωενέ-
λει τὸς φίλους, μετ' ὧν καὶ
Περσέα, κείων ἐρανὸν σω-
αίνειν ὅτι τὸς Ἰπποδαμείας τὴν
Οἰνομάην γάμους. τῇ δὲ Περσέως
ἐπὶντ' ὅτι τίτις ὁ ἐρανὸς
ὑπαχθεῖται; τῷ δὲ φήσαντ'
ὅτι Ἰππῶν Περσεὺς δ' ἔστιν,
ὅτι τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόν'.
ἐκ δὲ περὶ Πολυδέκτης πα-
ρὰ μὲν οὐδ' ἢ λοιπῶν ἢ πρὸς
Ἰππῶν, παρὰ δὲ τῷ Περσέως

ἔλαβ' ὧν τοις ἵπποις, ἐπι-
 ταξας τ' Ἐργάνῳ κομίζεσθαι
 τ' κεφαλῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ
 Ἀθηνᾶς περὶ Κηφισοῦ μένων,
 ἐπὶ ταῖς Φόρκυ γενεαὶ θυγα-
 τέρας, Ἐντο, καὶ Περμφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὐτῶν
 Κητῆς τε καὶ Φόρκυ Ἐργάνου
 ἀδελφαί, καὶ αἱ ἐκ γενετῆς
 ἦσαν τὸν ὀφθαλμὸν αἰτρεῖς, καὶ
 ἦσαν ὁδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα
 ὅλβη μίεσθαι ἡμῖν ἀλλή-
 λαις. ὃν κλειδῶσαι ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ, ἔφη ἀπο-
 δώσειν, αὐτὸν ὑποθήσονται τὴν
 ὁδὸν τὴν ἐπὶ ταῖς νύμφαις φέ-
 ρουσιν. αὐτῶν δὲ αἱ νύμφαι
 ἡλῶα εἶχον πέδιλα καὶ τ' κί-
 βισιν, ἣν φασὶ πνεύσῃ πτεροῦ.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τῇ Περσέως

Παῦ δὲ μεταφέρειον εἶχε
 χεῖρα δεινοῖο πλώρε
 Γοργῶς, ἀμφὶ δέ μιν κί-
 βισις διέε.

Εἴρηται δὲ ὅτι τὸ καὶ οὐδὲν
 ἐκεῖ ἐδῶτα καὶ τὴν προφῶν
 εἶχον δὲ καὶ τ' Ἀΐδης κυ-
 νῆν. ὑποθήσονται τὴν
 Φορκίδων, ἀποδοῖς τὸν τε
 ὁδόντα καὶ τ' ὀφθαλμὸν αἰ-
 τρεῖς, καὶ ὅλβη μίεσθαι πτε-
 ροῖς νύμφαις, καὶ ταῦτα ὃν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cætusque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unòque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi positus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibis
 latet.*

Nam cibisis, quòd inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orcigaleam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quòd viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur tectus, quoscumque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hîc Gorgones dormientesprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, aversus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐσπυδασε, ἥ μὲν κίβισιν πε-
ειεβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τῆς
σφυρῆς περὶ στήρμισε. τῷ δὲ
κυκλῷ τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο.
ταύτῳ ἔχων, αὐτὸς μὲν ἔς
ἤδηθεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ δὲ ἡν
δὲ ἔχ' ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ
καὶ παρὰ Εὐρυάλ' ἀδαμαντή-
νῳ ἅπλῳ πετόμενος εἰς
τὸν Ὠκεανὸν ἦεν. καὶ κατὰ
λαβὴ τὰς Γοργόνας κοιμω-
μένας. ἦσαν δὲ αὐτῷ, Σθε-
νώ, Εὐρυάλη, Μέδουσα.
μὴν δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα.
διὰ τούτο δὴ τὸ ταύτης κεφα-
λῷ Περσεὺς ἐπέμψθη. εἴ-
χον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς
μὲν περικνησμένας φολίσσι
δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγά-
λους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας
χαλκὰς πέρυγας χρυσεῖς, δι'
ἃν ἐπέποντο· τὰς δὲ ἰδόντας,
λίθους ἐποίουν, ἐπιστὰς ἔν αὐ-
ταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας,
καταδυνούσης τὰς χεῖρας Α-
θλῶας, ἀπαραμμένους, καὶ
βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
κῇ, δι' ἧς τῷ εἰκόνα τὴν
Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκα-
ρατόμνησεν αὐτῷ. σποτμῆ-
δεῖν δὲ τῆς κεφαλῆς,
ἐκ τῆς Γοργόνος ἔξεδω-
ρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνης πα-
τὴρ. τέτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐν-
δέμευθ' εἰς τὴν κίβισιν ἢ
κεφαλὴν τῆς Μεδύσης, ὅπ-
σω πάλιν ἐχάσκει. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀνὰ σῶ-
σαι, ἢ Περσεΐα ἐδίωκον, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύ-
ναντο διὰ τὴν κωμῶν. ἀπε-
κρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῶν. παρ-
αχρόμυθ' ὃ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηρεὺς, εὔρε-
τὴν τύτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκκεμένω
βορᾷν θαλασσίᾳ κήτι. Κασ-
σιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνή,
Νηρηΐσιν ἥεισε πλεὶς κάλ-
λους καὶ πασῶν ἐν κρείσ-
σων ἡγήσατο. ἔθεν αἱ Νηρηΐ-
δες ἐμνήμισαν καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωορχαίς,
πλημύραν τε ὅτι ἢ χάσαν
ἐπέμψεν, καὶ κῆνθ'. Αμ-
μωνθ' δὲ χήσαντ' ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα περὶ τῆς κή-
της βορᾶς. τὸτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηρεὺς ὑπὸ τοῦ Αἰ-
θιοπίων, ἔπαυσε, καὶ πρὸς
ἐδῆσε τὴν θυγατέρα πύργῳ.

repente profilivit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Holsce
autem è Neptuno creavit.

§. δ. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant : quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit : quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum intempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verùm id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, aversus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formæ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

πάντῳ δαυσαμένη ὁ Περσεύς, καὶ ἐραδίς, αἰαρήσιν ὑπέχετο Κηφεῖ τὸ κῆρυξ, εἰ μέλλοι σωθῆσαν αὐτῇ αὐτῷ δώσειν γυναικα. ὅτι τέτοις ἡγομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆρυξ ἔκτεινε, καὶ ἦ Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν ἐπιβελόοντα δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως, ἐγνώσμενος περὶ τῆς Ἀνδρομέδαν, μαθὼν ἦ ὅτι βελῶν, τῷ Γοργόνα δειξας, μὴ ἢ σὺ συνεπιβελόοντων, αὐτὸν ἐλίδωσι παρεχθῆμα. ὅρα ἡρόμενος δὲ εἰς Σείριφον, καὶ καταλάβων στυπερόγῃαν τοῖς βωμοῖς μὴ τοῦ Δίκτυος ἦ μητέρα διὰ τῷ Πολυδέκτι βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκατέσαντο τῷ Πολυδέκτι τις φίλος, ἀπεραμμένον τῷ κεφαλῷ τῆς Γοργόνος ἔδειξε. ἢ δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἔχαστος ἔτυχε ἔχμα ἔχων, ἀπλιδύθη κατακῆσας δὲ τῆς Σείριφου Δίκτυου βασιλεῖα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδιλα, καὶ τῷ χίρῳ, καὶ ἦ κυνῶ Ἑρμῇ ἦ δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος

Αθλῶα. Ερμῆς μὲν οὐκ τὰ
 περιεργημένα πάντα πιδόκε
 ταῖς νύμφαις. Αθλῶα δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, ἣ Γοργον
 ἣ κεφαλῇ ἀνέθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐνίων, ὅππῃ
 δι' Αθλῶα ἢ Μέδουσα ἐκα-
 ρετομένη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 περὶ χέλλοις ἠδελυσεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγχριθῆναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἐσπεί-
 δειν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίσιον
 διασῃται. ὃ δὲ διδοικὼς τὸν
 χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς ἣ Πελασγῶν ἐχώρησε
 γῆν. Τούτῳ δὲ τῷ Λαεϊσ-
 αίων βασιλέως ὅτι κατοιχο-
 μένῳ τῇ πατρὶ διὰ τεδείλῃ
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρέθηκετο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνισάμε-
 νος. ἀγωνίζομεν δὲ
 πάντα δλον, ἣ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιος πίδα βαλὼν, ὅδε
 χρησμὰ ἀπέκλεινεν αὐτόν. αἰ-
 σδομένος ὃ ἣ χρησμὸν τέλε-
 λεσμένον, ἣ μὲν Ἀκρίσιον ἐξω
 ἣ πείλους ἐδάψεν. αἰχμω-
 μένῳ ὃ εἰς Ἀργεῖ ἐπανελ-
 θεῖν ὅτι ἣ κληρὸν ἣ δι' αὐτῆς
 ἣ ἑλδὶν κῆλος. παρὰ γυμνικὸν
 εἰ Τίρωδα περὶ ἣ Περίτε
 καὶ δὲ Μεγαπέντην, ἡλλάξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 feruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam qui quæ-
 ritium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percussio, actutum
 eum interfecit. Pòst, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubuisset, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tiryntem adeptus, Mideámque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cephæum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cùm rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria ivērit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterùm Pterelai septem filij

το. τέτταρτε τὸ Ἀργεὶ ἐνεχρίετο, καὶ Μεγαπένθεος μὲν ἐβασίλευεν Ἀργείων. Περσεὺς δὲ Τίρυντος, οὐρανοῦς δὲ Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.

§. 6. Εἰρήοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτοῦ, πρὶν μὲν εἰλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρσιον,] ὃν ᾤοντο Κηφεὶ κατέλειπον. ὑπὸ τούτῳ δὲ τὸς Περσῶν βασιλεὺς λέγεται γένεσθαι. ἐν Μυκῆναίς δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλὰς, Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πειρίης ἐγγαμίζου. πάλιν ἐξ Ἀλκαῖος Ἰππονόμης καὶ Μενόικεας Ἀμφιτρυὸν ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δὲ Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδὴν. ταῦτα ἀπ᾽ αὐτῶν Περσίδων, καὶ ποικίλας ὅττι τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυνται, καὶ θυγατέρα τ᾽ αὐτῶν, ὃς ᾤοντο Τάφον. καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοὰς ἐκάλεσαν, ὅτι πολλοὺ τῆς πατρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ, παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. τούτων ἀδάματον ἐποίησεν Ποσειδῶν, ἐν τῇ κορυφῇ χροῶν ἐνδείξας πτερεῶν. Πτερέλαος δὲ ἐπῆγοντο θυ-

γάτηρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμῳ, Τυραν-
 νῳ, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήτωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γῆμας ἔ-
 δυγατέρω Ἀναξῶ, ἐξήν-
 σι δυγατέρας μὲν Ἀλκμώ-
 νῳ, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτῳ, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χιρ-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέ-
 λαον. μὲν δὲ τέττες, καὶ
 νόδον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδίας Λικόμνιον. Σθενέ-
 λω δὲ καὶ Νικίππης ἔ-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σα ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυστεὺς
 ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡ-
 ερκλῆς ἔμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐνδεοῖς ἔφη, ἔ-
 σίως γυνηδοσόμενον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡ-
 ερ δὲ διὰ τὴν ζῆλον, Εἰληθῶν
 ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμώνης
 τόκον ἐπιχεῖν, Εὐρυδία δὲ
 τὸν Σθενέλω παρεσχάσθαι
 γυνηθῆναι, ἐπαμειβασθῆναι.

§ 5. Ἡλεκτρύον ὁ βασι-
 λεύωντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαίου παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 matho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe;
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 dired, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
avo materno repetunt : qui,
quòd ab eorum postulatis ma-
ximè abhorreret Electryo, ip-
sius boves abegerunt. Tum
Electryonis filij vim vi repel-
lentes, mutuo concursu peri-
muntur. At ex Electryonis li-
beris Licymnius, quòd puer
admodum esset, servatur in-
columis. Atqui ex Pterelai na-
tis Everes, qui naves asserva-
bat, superstes fuit. Tum qui
de Taphiis evasissent, vela
vento dederunt, & abactas se-
cum boves Polyxeno Elien-
sium Regi commendarunt.
Cæterùm Amphitryo redem-
ptas de Polyxeno boves My-
cenas abduxit. Interea verò E-
lectryo filiorum cædē ulturus,
regno simul cum Alcмене fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito, jurisjurandi reli-
gione illum priùs adegit, ut ad
reditum usque filiam virgi-
nem servaret intactam, Bel-
lum enim contra Teleboas
conflare cogitabat. Is autem
cùm boves reduceret, earùm-
que unà aufugeret, in ipsam
Amphitryo tum quam mani-
bus fortè clavam gestabat,
immisit. Quæ de bovis corni-

δέντις, τὴν Μήστορος ἀρχὴν
τῷ μητροπάτορι ἀπῆτόν.
καὶ μὴ προσέχοντο Ἡλεκ-
τρυόντο, ἀπὸ λαόνων τὰς
βόας. ἀμυνομένων δὲ τῶν
Ἡλεκτρυόντων παίδων, οἱ
προβλήσεως διήλθον ἀπὸ κ-
τείναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκ-
τρυόντων παίδων Λικύμνιος
ἐπὶ νεὸς ὑπαρχών. τῶν δὲ
Πτερελάου, Εὐήρης, οἱ καὶ
ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Τα-
φίων οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
λαόνων τὰς ἐλαδίσας βόας
ἐλόντες καὶ παρέδοντο τῷ
βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρυὼν δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτρωσάμενος
αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας.
ὁ δὲ Ἡλεκτρυὼν τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμε-
νος ἐκδικῆσαι, παραδίδας
τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυώ-
νι, καὶ τὴν θηγάτρα Ἀλε-
κύμῳ, ἐξορκίσας ἵνα μέ-
λει τῆς ἐπαρόδου πατρίδος
αὐτῷ φυλάξῃ, στρατεύειν
ὅττι Τηλεβόας διενεεῖτο. ὑπο-
λαμβάνοντο δὲ αὐτῷ τὰς
βόας, μὴ ἐκδορέσθαι. Ἀμφι-
τρυὼν ἐπ' αὐτῇ ἀφῆκεν ὁ μὲν
χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ
δὲ ὑποκρυδὼν ἀπὸ τῶν νερά-

των εἰς τὴν Ἠλεκτρυόνην κα-
 φαλῶ ἐλθόν, ἀπὶκτνευ
 αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην
 τὴν περὶ Σδίνην, ἧς
 πάντες Ἀργεῖοι ἐξέβαλεν
 Ἀμφιτρυόνα, καὶ τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς Μυκηνῶν, καὶ τὴν
 Τίρωδος αὐτὸς κατήγαγε. καὶ
 διὰ Μίδειαν, μεταπηλ-
 ᾶσθαι τοὺς Πέλοποι παῖδας
 Ἀτρεΐαν καὶ Θυέστην, παρέ-
 δωκεν αὐτοῖς. Ἀμφιτρυὼν δὲ
 σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἐξελθόντες ὅτι Θέβας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγεμένη καὶ
 δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Πει-
 μύδην Λικυμνίῳ. λεγούσης
 ὅτι Ἀλκμήνης γαμψοσύνῃ
 καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἐνδι-
 κήσαντι τὸν θάνατον ὑπαρ-
 χούσθαι Τηλεβόας στρα-
 τὴν Ἀμφιτρυὼν, καὶ παρεχέ-
 λαι συμβάλλεσθαι Κρέοντι. ὁ
 δὲ ἔφη στρατῶσαν, ἰὰν περὶ
 ἐκείνην καὶ Καδμίαν τὴν
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθη
 ὅτι καὶ Καδμίαν ἀλώπηξ
 θνείον. ὑπεσπύσας δὲ θύμῳ,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῇ μὲν δι-
 πνα κατὰ λαβῆν.

§. 7. Ἀλκμήνης δὲ τῆς
 χήρας, ὅτι καὶ αὐτὴν πα-
 ῖδα οἱ Θεβαῖοι κατὰ μῦθον

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum vitâ pri-
 vavit. Schenelus itaque hanc
 nactus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est : mox
 autem Pelopis ad se filiis A-
 treo Thyestéque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmena dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum interitum ulcisceretur ;
 tum Amphitryo pollicitus ad-
 versùs Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si priùs ille Cadmiam
 à vulpe liberaret : nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortallum ca-
 ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani fan-

gulis mensibus ipsi appofuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliis parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Pòst , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profecuit : inde Pterelai morte infectâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

περιπιδίσατο αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξέειπε , οὐτ' εἰ μὴ γένοιτο. ἀπαλλαγὴς οὐδ' Ἀμφιτρυῶν , εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος σὺν ἐπιδὼν ὅτι μέγα οὐκ ἔστι Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγων ὅτι τὸν δόξαν τὸ κύναι , ὃν Πρωκρίς ἤγαγεν ἐκ Κρήτης , ὡς δὲ Μίνως λαβέει. ἢν δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν , ταῦ , ἢ , πᾶσι δὴ κύναι , λαμβάνειν. διακομίνης οὐδ' ἂν τὸν Πρωκτός , Ζεὺς ἀποπέσει , λίδας ἐπίσσειν. Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοείκῃ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα ἐκ δὲ Φωκίαν Παροσίαν ἐκ δὲ Ἑλλοῖς τῆς Ἀργείας Ἑλλοῖον τὸν Περόαντα ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα , καὶ τῶν Ταρφίων νήσους ἐπιδόει. ἄλλοι μὲν οὐδ' ἔξῃ Πτερέλαιον , ἐκ ἐδύνατο πᾶσι τὰ φονεῖν. ὡς δὲ ἡ Πτερέλαιον θυγάτηρ Κομαιδὴν ἐκδοτῆσα Ἀμφιτρυῶν , πᾶσι χερσὶν ὅτινα τῷ πατρὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο , Πτερέλαιον πλάτυσαντος , ἐχρησάτο καὶ νήσους ἀπάσαις. πᾶσι μὲν οὐδ' Κομαιδῶν.

μαιδῶ κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ ἢ λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείω καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κείνοι πόλεις αὐτῇ ἐπωνύμους κτίσαντες, κατῴκησαν.

§. η. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγυῖναι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ ἢ μίαν τετραστιάσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρυῶνι Ἀλκμήνῃ σωμαδῶν καὶ τὰ γηρόμηνια παρὰ Τηλεβόων διηγῆσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παραγυρόμενος, ὡς ἐχέω-
ρα φιλοφρονεμένην πρὸς αὐτὸν ἢ γυναικα, ἐπωδά-
ντο ἢ αἶψαν εἰπέουσιν ἢ, ὅτι τῇ περὶ τὴν νυκτὴν παραγυρό-
μενος αὐτῇ συγκακοῖμηται·
μαιδῶν παρὰ Τειρεσίῃ ἢ γε-
νομένην τῷ Διὶ σωμασίαν.
Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλῆα μᾶ-
λλον πρεσβύτερον Ἀμφι-
τρυῶνι δὲ Ἰφικλῆα. τῷ δὲ παιδὶ ὄντι ὀκταμηνίαις δύο δράκοντες ὑπερμεγέθεις ἦσαν ὅτι ἢ ἐνὶ τῷ ἐμψύχῳ, διαφαιρῆναι τὸ βρέφος διέ-
λυσαν. ὅτι βωμόντις ἢ Ἀλκμή-
νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διὰ τὴν αἵαντα, ἄλχων ἐκατίσας

post Comæthone, captis spo-
liis Thebas renavigat, & in-
sulas Eleo Cephaloque tra-
didit. Mox illi conditas sibi
cognomines urbes habitatum
commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
Amphitryo Thebas redisset,
per noctem Jupiter ad Alc-
menam contendit, cum qua
trinoctio facto mutatus in
Amphitryonis viri formam,
concubuit: quæque adversus
Teleboas gesta essent, omnia
recensuit. Ubi verò Amphi-
tryo rediit, ac se à conjugē
negligentiùs excipi videt, ab
ea hujusce rei causam postu-
lat. Cui cum Alcmena respon-
disset, priore nocte concu-
buisse: à Tiresia Jovis cum
uxore concubutum factum re-
sciscit. Alcmena verò duos
peperit filios: Jovi quidem
Herculem, unâ nocte gran-
diorem: Atque Amphitryoni
Iphiclem. At cum Hercules
octo jam menses natus esset,
dracones duos inuformatæ ma-
gnitudinis Juno infantem per-
dituros in lectum demisit: Alc-
menâ Amphitryonis opem
implorante, Hercules in pe-
des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immortus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

τῆς χειρὶν αὐτοῦ διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυόνα βεβλόμενον μαθεῖν, ὁπότῃς ὡς τῶν παίδων ἐκείνου, τὸς δράκοντας, εἰς τὴν οὐνὴν ἐμβάλλειν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, τὸν δὲ Ἡρακλέους ἵσταςαίτου, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εὐδοκίῃ μὲν Ἡρακλῆς ἀμνηστῆταιν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυόνου παλαίοντα δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου πξέειπεν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου. ἐπλομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Κάστορος· κυδαρόδιν δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὡς ἀδελφοὺς Ὀρφέως, ἀφικρόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖον γυρόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κυδαρόφῃ πληγεὶς ἀπέθανε. ἐμπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργαῖς ἀπὸ κτενε. δίκην δὲ ἐπαρτίων πῶν αὐτοῦ, φόβου, παρανέγνω νόμον Ραδαμαίδου, λέγοντος, ὅς αὖ ἀμύνεται τὸν χειρὶν ἀδίκων ἄξαντα, ἀδῶον εἶναι. καὶ ἔπος ἀπὸ λᾶθι. Δίσεως δὲ Ἀμφι-

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigálve exacturi, obviam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributi nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviam habens, ignominia affectis auri-
búsque & paribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἦν ἢ αἰεὶ σωδοναζομένῳ, σωῆλθε πάσις. καὶ χειροσπῆρθε ἢ λέοντα, τὴν μὲν δεξιὴν ἡμφιάσαντο τῶ χέσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι.

§. κα. Αναχάμῃοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας, σω-
ήνησαν κήρυκες ὧν Ἐρ-
γίνου πεμφθέντες, ἵνα πα-
ρὰ Θηβαίων τὸν δασιμόν
λάσσωσιν. ἐτίλπω δὲ οἱ
Θηβαῖοι τὸν δασιμόν Ἐρ-
γίνῳ δι' αἰτίαν τίνος· Κλύ-
μερον γὰρ Μινυῶν βασιλεῦς
λίθῳ βαλὼν Μενοικίῳς
ἡνίοχος, ὄνομα Πειρήνης,
ἐν Οὔρησιν Ποσειδῶνι τι-
μάνει πτερόσκει. ὁ δὲ, κα-
μεινὸς εἰς Οὔρεσιν ἡμι-
θανῆς, ἐπισκῆπει τελευτῶν
Ἐργίνῳ τῶ παιδὶ ἐκδικῆσαι
ἢ θάνατον αὐτοῦ. φρατρίσας
μὲν δὲ Ἐργίνῳ ὅτι Θή-
βας, κτείναντες ἐκ ὀλίγου,
ἐσπεύσαντο μὲν ὅρκων ὅπως
πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δα-
σιμόν ὅτι εἰκοσὶν ἔτη, καὶ ἔπος
ἐκείτων· εἰς τὸν δὲ δα-
σιμόν τὰς κήρυκας εἰς Θήβας
ἀπὸ τῆς σωπηχῆς Ἡρακλῆς
ἐλὼσέν αὐτο. ἀπολειμὸν γὰρ αὐ-
τῷ τὰ ὅσα καὶ τὰς βίβας, καὶ διὰ

χορίων τὰς χεῖρας δυνάεις ἐν
 ᾧ τερχίλων ἐφη τῷτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζεσθαι. ἐφ' οἷς ἀθανά-
 τῳ ἐπράττεσθαι δὴ Θέας.
 Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πλεμύ-
 ρων, Εργῖνον μὲν ἐκτενε-
 τας, δὲ Μινύας ἐπέφρατο.
 καὶ τὸν δασμὸν ἀποδοῦν ἠνά-
 κτας Θεβαίοις φέρειν σω-
 ῖσθαι δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα ἡναιάσας μαχημένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ἡρακλῆς ὅθι Κρέοντος
 αἰετῶν τὴν πρὸς ἀρεσθὺ πύλιν
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο πρεῖς,
 Θηείμαχος, Κρεοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλω
 δίδωσιν, ἥδ' αὖ παῖδα Ἰόλ-
 κων ἐχόντι ἐξ Αὐτομεδύσης
 τῆς Ἀλκείδους. ἔγρημε δὲ καὶ
 Ἀλκμήωνι, καὶ τῷ Ἀμφι-
 τρύωνος θανάτον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθυς. κατ' ὅ-
 κει δὲ ἐν Ὀκελίᾳ τῷ Βοιω-
 τῆς πεδύρῳ. οὐρανοῦ δὲ
 παρ' Εὐρύτι τὴν τοξικὴν
 Ἡρακλῆς, ἐλαβε ὅθι Ἑρμῆ
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δὲ

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cùm fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob-
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathei filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bæo-
 tiæ in exiliū eiectionis habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ensē
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum, & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæ sylva æ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam, Junonis
odio in furorem incidit, ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos, unâ cum duobus
Iphicli liberis, in ignem con-
jecit: qua de causa se ipsum
exilio mancipavit, expiatur
demum à Thestio. Inde Del-
phos profectus, Deum scisci-
tatur, ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit:
nam prius Alcide nomine vo-
cabatur: eumque Tirynthem
habitaturum esse dixit, Eury-
stheoque annos duodecim fer-
viturum, & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis, ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur, faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæ leonis pel-
lem afferre jubet: id verò

εἰς χρυσῷ. ὅθεν δὲ
ἀδύναμις πέπλον. ῥόπαλον μὲν
ἑὸν αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἐν Νε-
μείας.

§. 13. Μετὰ δὲ πάλιν αὐτὸς
Μινύας αὐτῷ μάχην, σπένδον
ἡττῶν. ὅθεν αὐτὸς ἀνέστη. καὶ
τῆς περὶ τὴν παῖδας, ὅς ἐν
Μεγάρῃς εἶχον, εἰς πυρὶ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ τῷ Ἰφίκλῳ δύο.
διὸ καὶ τὴν διὰ τὴν εἰσαυτῷ φυ-
γὴν, καὶ τὴν αὐτῷ μὲν ὑπὸ Θε-
στίῳ. ὅθεν αὐτὸς ἀνέστη. διὸ εἰς
Δελφούς, καὶ τὴν αὐτῷ μὲν ὑπὸ
Πυθίᾳ τὸ ἑὸν αὐτὸν Ἡρακλῆα αὐτὸν
αὐτὸν ἀνέστη. ὅς ἑὸν αὐτὸν
ἀλλὰ αὐτὸς αὐτὸν ἀνέστη. καὶ
τὴν αὐτῷ μὲν ὑπὸ τῷ Τί-
ρυνθι. Εὐρύστῳ δὲ λατρεῖν ὅσον
ἐπὶ δέκα, καὶ τὴν αὐτῷ μὲν
σπένδον ἀδύναμις ἀδύναμις ὅσον
πέντε. καὶ τὴν αὐτῷ μὲν ὑπὸ
σπένδον ἀδύναμις, ἀδύναμις
αὐτὸν εἰσαυτῷ.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟῦτο αὐτὸς ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθιν ἦλ-
θεν. καὶ τὸ αὐτὸν ἀνέστη. καὶ
Εὐρύστῳ δὲ ἐπὶ τῷ μὲν
ὅσον ἐπὶ τῷ μὲν ὑπὸ τῷ
Νεμείας.

δὲ ζῶον ὡς ἄτρετον, ἐν
 Τυφῶνι γαλήνημένον. πο-
 ρύομος οὐδ' ὅτι τ' λέοντα,
 εἰς Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξι-
 πίζεται ἀπὸ ἀνδρὶ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύνειν
 ἱερεῖ δέλοντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη πρεῖν τειακόν. καὶ ἀ-
 μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶ-
 ῖπανέλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύνειν· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε
 ὡς ἥρπαι ἐκρίζειν. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λέοντα μαζεύσας, ἐτό-
 ξε δὲ τὸν. ὡς δὲ ἔμα-
 θεν ἄτρετον ὄντα, ἀνα-
 τεινάρμενος τὸ ρόπαλον,
 ἐδίωκε συμρυγνόν. δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπῆλαιον, ἀ-
 πὸ τῷ ἐτέρῳ ἀφωκοδόμη-
 σιν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς
 ἐτέρας ἐπεισάλας πρὸ θη-
 εῖας, καὶ περὶ τοῖς πύλαις
 πρὸ τετραγώνου, κατέχευεν ἄγ-
 χων ὥς ἐπνίξε· καὶ δέμε-
 νος ἐπὶ τοῖς ὤμων, ἐνό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἡμέ-
 ρου ὡς νεκρῷ μάλιστα τὸ
 ἱερεῖον ἐκρίζειν, Σωτῆρι
 δόντας Διὶ, ἥλκε εἰς Μυκή-
 νας τὸν λέοντα, Εὐρυπυλῶς

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit : cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigessimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret ; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Pòst, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit : ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram ; &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 deprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram

διὲ καταλαβὼν αὐτὴν τῶν ἀνδρίαν, ἀπίπατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι. διηκνύειν δὲ πρὸς ἡρῆ πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄδελους. φανὲ δὲ, ὅππῃ δίδου καὶ πόδον αὐτῇ χαλκοῦ εἰσχυρῆσαι ὑπὸ γῆς κατακλῆσαι. καὶ πύμπων κήρυκα Κοπρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίτατῃ τὺς ἄδελους. οὗτ' οὖν δὲ ἰφίτον κτείναν, φυγὰν εἰς Μυκῆνας, καὶ πυλῶν παρ' Εὐρυδίου κατασίαν, ἐκεῖ κατῴκει.

§. 3. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν Ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πᾶν, πάντα βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ Ὕδρα ὑπερμέγεις σῶμα, κεφαλὰς ἑχόν ἑνέα, καὶ μὲν ὅκτ' ἀνθρώποις; τὴν δὲ μέστω, ἀθάνατον. ἐπὶ οὖν σῶματι τῷ, ἡνιοχούτ' Ἰολάου, παρεγγύετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστασεν τὴν δὲ Ὕδραν

εὐφρόν' ἐν πνι λῶφω , παρὰ
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπου ὁφθαλμοὶ αὐτῆς ὑπῆρ-
 χε , βαλὼν βέλεσι πη-
 ρυμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
 δεῖν. ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτῷ
 κρατῆσας ἡρπύχην· ἡ δὲ
 λαῖπρον ἥρ' ποδῶν ἐρείχετο
 περιπακίσσας· τῇ ῥοπαλῷ
 δὲ ταῖς κεφαλαῖς κόπῃων ,
 ἑδὲν αὐτοῖς ἐδωάτο· μὲν
 γὰρ κοπιόμένης κεφαλῆς ,
 δύο ἀνέφύοντο. ἐπιβοήθει
 δὲ καρκύνῃ τῇ γ' ὅρα ὑπὲρ
 μεγάλης, δάκνων ἢ πόδα.
 διὸ σῦτον ἀποκλείνας, ἐπὶ
 χελεύσῳ καὶ αὐτὸς βοηδὼν
 ἢ ἰόλαον. οἱ μὲν γὰρ κα-
 ταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ὑπὸ καίων ταῖς
 ἀλσολαῖς ἥρ' ἀναφυομένων
 κεφαλῶν, ἐκάλυεν αὐτίκας.
 καὶ τῶτον ἢ τρέπον ἥρ' ἀνα-
 φυομένων κεφαλῶν περι-
 γόμῳ γὰρ, ἢ ἀδύνατον ἀπο-
 κόψας κατέρυξε· καὶ βαρεῖαν
 ἐπέθηκε πέτραν παρὰ ἢ ὁδὸν
 πρὸς φέρουσιν διὰ Λέρνης
 εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῶμα
 ἢ γ' ὅρας ἀνὰ σαι, τῇ χο-
 λῇ τὺς ὀϊστοὺς ἔβαλεν. Εὐ-
 ρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
 ταειρημῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα

in tumulo quodam naetus ,
 propter Amymones fontes ,
 ubi ea latitare consueverat :
 quam cū ignitis sagittis im-
 petisset , de latebris exilire
 compulit, egressāque ipsam
 manu prehensat, prehensā-
 que tenet : ea verò pedibus
 statim circumpliēta cohibe-
 bat. Hercules capita contun-
 dens clavā , nequicquam ela-
 borabat : nāque uno contu-
 so , duo subnascebantur. In-
 super Hydræ pervasti corpo-
 ris Cancer admorso Herculis
 pede, opem ferebat. Quocir-
 cā, interfecto Cancro , Iolai
 & ipse opem imploravit. Qui
 cū proximæ sylvæ partem
 succendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurens, eum in modum
 renascentium capitum ortus
 suboriri prohibebat : victor
 caput illud morti haud obno-
 xium recisum defodit , eique
 ingentis ponderis lapidem su-
 perimposuit , secus viam, quæ
 per Lernam ducit Eleuntē.
 Ad hæc Hydræ corpore con-
 ciso , sagittas suas ejus felle
 tinxit. At Eurystheus hunc
 Herculis laborem duodecim
 ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adju-
mento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenae vivam adferret. Erat enim ad Oënoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviâ facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd facrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenae importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄβλον. ὃ γὰρ μὲν ἔστι, ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολαίᾳ τῇ ὁδῷ παραγέειο.

§. 3. Τεῖτον ἄβλον ἐπι-
ταξεν αὐτῷ, πῶς κεραιῶν
ἐλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμ-
ποσιν ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ
ἐλαφὸς ἐν Οἰνὸν ἡχυσόκα-
ρος, Ἀρτέμιδος ἱερά. διδὼ
καὶ βελόμην αὐτῷ. Ἡρα-
κλῆς μὲντε ἀνελθεῖν, μὲντε
πρῶτον, σιωπῶν ἄλλον
ἐνταυτῷ. ἐπὶ δὲ κῆμον τὸ
σπείον τῇ διώξει, σιωπῶν
εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρ-
τεμίσιον, καὶ κείδιν ὅτι πο-
ταμὸν Λάδωνα· καὶ ὅσον
διαβαίνειν μέλλουσαν, το-
ξοῦσας σιωπῶν· καὶ δι-
μην ὅτι ἡ ὥμην, διὰ
τῇ Ἀρκადίᾳ ἡπίετο. μὲν
Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτέμις
σιωπῶν ἀφῆρετο· καὶ
τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κεί-
νεται κατεμέμπετο· ὃ δὲ
ὑποπνοσάμην πῶς ἀνι-
κῶν, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν
Εὐρυδία γαρονέει, φησὶ
πῶς ὅσον τῆς θεοῦ τὸ
σπείον ἐκόμεν ἔμποσιν εἰς
Μηκῆνας.

§. 4. Τέταρτον ἄβλον ἐπι-
ταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

διον κἀπρην ζῶντα κομάζον.
 ττο ἢ τὸ θεῖον ἡδίκησεν ἔφα-
 φίδα ὁρμώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ
 κελῦσιν Ἐρυμανθον. διερχέ-
 μενος οὐδ' ὀφλοῦν ἐπ' ἐνέ-
 ῳ Κενταύρῳ Φόλῳ Σιληνῷ
 καὶ Νυμφῇ Μελίᾳ παιδί.
 Ἡρακλῆς μὲν ὅππᾳ παρήχετο
 κρέα· αὐτὸς ἢ ὕμῳις ἐχρήτο.
 αὐτοῦ δ' οἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη δεδιχέναι τ' κοι-
 νῶν τ' Κενταύρων αὐτοῖς πίν-
 δον. διαρρεῖν ἢ παρακαλῶσα-
 μένος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοι-
 ξε καὶ μετ' εὖ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρήσαν
 οἱ Κενταῦροι πύτσας ὀπι-
 σμένους, καὶ ἐλάττας ὅππᾳ τὸ
 τῷ Φόλῳ ἀπήλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδ' ὀφλοῦν τολμή-
 σαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀγχιον καὶ Ἀγχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέτατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξασεν δῶκον ἄχει τ'
 Μαλίας. ὁπεῖθεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὃς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὅθεν Μα-
 λίαν κατήκησε, τούτῳ
 ἀπὸ πηλῶν τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἦσι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ἐν ἀγχιῶν ἐλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Pſophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit: ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere: ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet: ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisse, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit: reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum atinem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspicatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque ætutem ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τῆ βραχίονος τοῦ χι-
 ρωνος τοῦ χείρονος ἐμπύου-
 ται. αἰαδίης δὲ Ἡρακλῆς
 φρουραμὼν, τὸ, τι βέ-
 λος ἐξείλκυσε, καὶ δόντος
 χείρονος φάρμακον ἐπέθη-
 καν. αἰάalon ἔχων τὸ ἔλκος,
 εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλάσσε-
 ται· καὶ καὶ τελευτῶσαι βε-
 λόμενος, καὶ μὴ θανάτου
 νος, ἐπιπρὸς ἀθάνατον
 ὤ. ἀπὸ δὲ τῆς δὲ Διὸς
 Περμειδῆ, τὸν αὐτὸς αὐτῇ
 ἡμιτόμον ἀθάνατον, ε-
 πως ἀπιδαν· οἱ λοιποὶ δὲ
 οἱ Κενταύρων φάρισιν
 ἀπὸ δὲ ἀγῶν. καὶ πρὸς μὲν
 παρὰ τὸν οἶον εἰς ὅσον Μα-
 λέαν· Εὐρύτιον δὲ εἰς Φο-
 λόην· Νέσος δὲ ἐπὶ ποτα-
 μὸν Εὐών. τὸς δὲ λοιποὺς
 ὑποδείξας ἄλλους Ποσειδῶν εἰς
 Ἠλεσίην ὅσον κατέκλυψε.
 ἔπειτα δὲ εἰς Φολοὴν
 Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευ-
 τῶντα διασπόμενος καὶ
 ἀπὸ πολλῶν, ἐκλόσας [π]
 ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύ-
 μαζεν εἰ τοιούτοις
 τὸ μικρὸν διέφραξε. τὸ δὲ
 τῆς χειρὸς ὀλίγησαν ἦλθεν
 ἐπὶ τὸ πῆμα, καὶ φεραμένη
 ἐπὶ κλίονεν αὐτόν. δούλας δὲ.

Φόλον Ηρακλῆς· ὅπῃ δ' αὖ
 χέως δύναν παραγίνεται.
 καὶ δάξας αὐτὸν ἐκ πνι-
 λοχμῶς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χίονα πολλῶ παρειμένον,
 ἐμβροχίσας τὸ ἐκόμενον εἰς
 Μυκῆνας.

§. 6. Πέμπτον μὲν ἐπίτα-
 ξεν αὐτῷ ἄδλον, ὅς Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῇσαι τῶ
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, πᾶς Ἡλίου.
 ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
 ὡς δὲ ἐνιοί, Φόρβαντος.
 πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποίμνας. τούτῳ προσελ-
 θὼν Ηρακλῆς, καὶ δηλώσας
 τῶ Εὐρυδείῳ ἐπιταγὴν,
 ὅφρασε μιᾷ ἡμέρᾳ δ' ὄνδον
 ἐκφορῇσαι, εἰ δώσει τῶ
 δικάτῳ αὐτῷ πᾶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας δ' ἀπιστῶν ὑπε-
 ρβῆται. μαρτυρῶν δὲ
 Ἡρακλῆς τὸν Αὐγεῖν παῖδα
 Φυλῆα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δε-
 μέλιον διῶλε, καὶ δ' Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν, καὶ δ' Πη-
 λειδὸν σιμέγῃς ῥέοντα πα-
 ρελείδους, ἐπὶ γὰρ, ἐκ-
 ρεῖν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σας. μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅπ

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem è fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 finum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatâque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priori alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re judicum sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque judicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm judicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret,

κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυπύου
τὸτο ἐπιτελέσειν, καὶ μισ-
θὸν ἐκ ἀποδίδει. οὕτως
δ' ἤρρετο καὶ μισθὸν ὑπο-
χρίσθαι δύναιτο, καὶ κρίνεσθαι
οὗ τῆς ἐπομιμῆς ἐλαττω-
ν. καὶ ζομένων δὲ τῶν
δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
ὑπὸν Ἡρακλέους, τῷ πατρὶ
καταμαρτύρησε, εἰπὼν ὁμο-
λογῆσαι μισθὸν δύναιτο αὐ-
τῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας
πρὶν πλὴν ἡφρον ἐνεγχεῖν-
ται, καὶ τὴν Φυλέα, καὶ τὸν
Ἡρακλέα βαδίζον ἐξ Ἡ-
λίδος ἐκέλευσε. Φυλεύς μὲν
οὐκ εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
καὶ καὶ πατρίκει. Ἡρακλῆς
δὲ εἰς Ὀλένον πρὸς Δε-
ξαμένον, καὶ καὶ πατρίκει.
καὶ κατέλαβε τὸτον μίλ-
λοντα δ' ἀνάγκην μνη-
στεύειν Εὐρυπύον. Κενταύρων
Μνησιμάχῳ πλὴν θυγατέρι.
ὅφ' ἔτι καὶ κληθεὶς βοή-
θειν, ἐλθόντα ἐπὶ τῷ νύμ-
φῳ Εὐρυπύονα ἀπέκτενεν.
Εὐρυπύου δὲ, ὅδε τὸτον
ἐν τοῖς δώδεκα περιδείξα-
το ἄθλον, λέγον ἐπὶ μισθῷ
παραχρῆναι.

§. 5. Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον
αὐτῷ πρὸς Στυμφαλίδας ὄρ-

νιδας ἐκδιώξαι. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ πάλῃ τῇ Ἀρκα-
δίᾳ, Στυμφάλις λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ σιωπρῆς
ἔστι. εἰς ταύτῃ ὄρνιθες σιω-
πῶντες παύσας τὴν ἀπὸ τῆς
ἀνέμων ἀπαλῆς διδουμένης.
ἀμνηχανέντος ἔν Ηρακλείῳ
πῶς ἐκ τῆς ὕλης παύσας ὄρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα κρό-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ
παρὰ Ἡραίῃς λαβεῖν. ταύ-
τα κρότων ἑστὶν πρὸς ὅρας
τῇ λίμνῃ περικείμενα, καὶ
ὄρνιθας ἐρόβει. αἱ δὲ τὸν
δρόπον ἔχ' ὑπομένουσιν. με-
τὰ δὲ τις αἰτίη αἴτιος. καὶ τῶν
τῇ τρόπον Ηρακλῆς ἐπέδεσσε
αὐτὰς.

§. 7. Ἐξελθὼν ἐπίταξεν
ἄθλον τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν
ταῦτον. τῶν Αἰγυπτιῶν
μὴ εἶναι φασὶ τὸ διαπερθεμύ-
σαντα Εὐρώπῃ Διὶ πρὸς
τὸ ὑπὸ Ποσειδῶνι ἀν-
δρῆτα ἐκ θαλάσσης, ὃν κα-
ταδύσειν Ποσειδῶνι Μίνως
εἶπε τὸ φανέντα τὴν θαλάσσης.
καὶ φασὶ διασπόμενον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χέλλῳ, τῶν
μὴ εἰς τὰ βυχόλια ἀντίμ-
πειν, θύσας δὲ ἄλλον Ποσειδῶ-
νι. ἐφ' οἷς ὀρχιδῆτα τὸ διδόν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiz urbem
Stymphalis palus multis con-
fecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quanam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
aliud Neptuno sacrificasse:
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartæque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimī, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amafius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαῖσι τὸ ταῦρον. ὅτι τῷ τοι παραγυρόμεν εἰς Κρήτην Ἡερχλῆς, ἐπιδὴ λαβὴν ἀξιούωπ * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμένον, καὶ λαβὼν πορὶς Εὐρυθέου διακομίσει εἰς τὴν. καὶ τὸ λοιπὸν εἶπεν αὐτοῖς. ὁ δὲ πλανηδαῖς Σπαρτῇ τε καὶ Ἀρκადίᾳ ἀπεσάν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμόν, εἰς Μαράθωνα τὴν Ἀθηκῆς ἀφικόμενον, τὸς ἐγχωρίους διαλύμενέτο.

§. 9. Ὁ γὰρ ἀθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὰς Διομέδους αἰσθραῖς ἵππων εἰς Μυκῆνας κομίζον· ὧς δὲ ἔτος Ἀρεῖ καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδωκε θραῖν, καὶ μαχημάτο· εἶχε δὲ αἰθροποφάγους ἵππους. μέντοι οὐδὲ μὲν ἔκκεστος σωρομένον, βιασόμενον τὸς ὅτι τὸ φάειναι καὶ ἵππων ὑπαρχόντων, ἤγαγον ὅτι τὴν δάλασαν. ὅς δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ὀπλοποιήσας, τὰ μὲν ἵππους παρῆδονεν Ἀλκίον φυλάσσον· ὅς δὲ ὧς Ἡίμν παῖς Λοκρεὶς ἐξ Οὔπωντος Ἡερχλῆος ἐπρόμεν. ὅς αἱ ἵπποι δὲ φάειναι ἔδωκεν.

μῆραι. αὐτὸς δὲ πρὸς Βίστο-
νας διαγωνισάμενος, ὃ Διο-
μήδεω ἀποκτείνων, τὸς λοι-
πὺς ἠνάγκασε φάειν. καὶ
κῆσας πόλιν Ἀΐδουρον, ἣν
ἔπαφον οὗ διαφθάρειντο
Ἀΐδουρος, τὸς ἱππεὺς κομίσας
Εὐρυπίῃ ἔδωκε. μεθύντος ὃ
αὐτῷ Εὐρυπίως, εἰ τὸ λεγέ-
μενον ἔργον Οὐλυμπὸν ἐλθῶσι
αὐτὸς ἢ θεῶν ἀπώλοντο.

§. 9. Εννατον ἄδλον
Ηρακλῆς ἐπίταξε, ζωστή-
ρα κομίζεν τὸν ἱππολύ-
της. αὐτῇ δὲ ἐβασίλειον
Ἀμαζόνων, αἱ κατ' ἰκκου
αὐτὴν τὸν Θερμόδοντα πο-
ταμὸν, ἔδωκε μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἥσκειν ὅσον
δρίαν· καὶ εἶποτε μηγεῖ-
σαι θυνήσθαι, τὰ θύλα
ἔτρεφον· καὶ τοὺς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ καλύωνται ἀκοντί-
ζει· τὸς δὲ ἀειτίους εἶων,
ἵνα πείθοιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτῃ τὸν Ἀρεῶ ζω-
στήρα, σύμβολον οὗ πα-
τρίην ἀπαύων. ἐπὶ αὐτὸν
τὸν βωστήρα Ηρακλῆς ἐ-
πίμπετο λαβὼν, αὐτὸν
ἐπιθυμίας τῆς Εὐρυπίως
δουρατὸς Ἀδμήτης· ἔδωκε

remerunt. Hércules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cùm pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quò
Hippolytæ cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admixtæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis balthœum, argumento, ut
omnibus aliis præesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impos-

itis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, soluta obsidione, atque Androgei filiis Alceo Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heraclëam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἐδειλονταὶ συμμάχοις, ἐν μᾶν νηὶ ἐπλε. καὶ προσέειπεν νήσω Παρῶ. καὶ κατ' ὅκω οἱ Μίνω & υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο τῶν ἐν νηὶ σωθέντων τελεσθῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνω & υἱῶν. ὅσων ἂν ἀγανακτήσῃ Ἡρακλῆς, τέτοις μὲν παρεχθῆμα ἀπέκτεινε· τὸς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει. ὥς ἐπιπροσβδύσασθαι παρεχέλουσιν αὐτῇ τῇ ἀναιρεθέντων. δύο λαβεῖν ὅς αὐ αὐτὸς διήσασεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὸς Ἀνδρογῶ τῷ Μίνω & υἱὸς ἀνελόμενος, Ἀλκῆον καὶ Σθένεον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιοδοίους ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ πᾶσι Βεβρύκων πόλιν ἀπολεμόμενος, γῆν ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνην ἐπέλασεν Ἡρακλῆαν. καὶ κατακλῆσαν τῇ δὲ εἰς τὴν Θερμοκύραν

λιμένα, καὶ παραγνομένης
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 πένος ἦκοι χάριν πυθομένης,
 καὶ δώσειν τὴν ζώνην ὑποχρε-
 μένης, Ἡρα μὲν ἦν Ἀμα-
 ζόνων εἰκοθεῖσα, τὸ πλεῖστον
 ἐπιφοῖτα, λέγουσιν, Τῷ
 βασιλίδι ἀπαύξουσιν οἱ περ-
 σελδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ἑλκων ὅτι τὴν αὖν ἐκτίθειον
 σὺν Ἰπποίσι. ὡς δὲ εἶδεν
 αὐταὶ ἐκδυποισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τῆτο
 ἡμίονοι, τῷ μὲν Ἰππολύτῳ
 κτείναντες, τὴν ζώνην ἀφαιρῶ-
 νται. περὶ τὴν λοιπὰν ἀγ-
 νιστάμεθα ὑποπλάττει καὶ περὶ-
 ἴχει Τροίαν. σωθεὶς δὲ καὶ δὲ
 τότε καὶ μὲν Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀνχέειν τὴν
 πόλιν. Ἀπόλλωνος καὶ Πο-
 σειδῶνος τὸν Λαομέδοντος ὕβριν
 πινέσκει δόλοντες, εἰκα-
 δόντες ἀνθρώποις, ὑπὲρ το
 ὅτι μὴ δύνανται χεῖρ ἰδὲ Πέρ-
 κων. τοῖς δὲ τεχνήσασιν, τὴν μ-
 σθὸν ἐκ ἀπείρου. διὰ τῆτο
 Ἀπόλλωνος μὲν, λοιμὸν ἐπιμ-
 νον. Ποσειδῶνος δὲ, καὶ τὸ
 ἀναφρέμενον ὑπὸ πηρυμ-
 εῖδος, ὃ τὸν ἐκ τῆς πηλῆς
 σωθήσκει ἀνθρώποις. καὶ
 σμῶν δὲ λεγόντων ἀταλλα-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unitus formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunúsque Laomedontis in-
 juriâ ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilari, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cerum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam appo- fuerit : tum ille in proximis pelago saxis illigatam, propo- suit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Her- cules cetum occidit, & Hesi- onem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non sol- vente, Hercules Trojæ exci- dium minatus, abivit, & Ænium appulix: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænien- si Sarpedonem Neptuni fi- lium, ac Poltyis fratrem, vi- rum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Tha- sum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Andro- gei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus adver- sùs Toronem, Polygonum, Telegonúmque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provo- cantes, in ipsa palæstra inte-

γὰρ ἐσθλα ἔσθ' ἀμφοτέρων,
καὶ προτὴν Λαομέδων Ἠσιό-
νῳ τὴν θυγάτηρα αὐτοῦ βο-
ρὰ κῆτι· ὁ δὲ προὔδμη,
ταῖς πησίον τῆς θαλάσσης
πίπτει περσάρπιδας. ταύ-
τῳ ἰδὼν ἐγκαίμενιν Ἡρα-
κλῆς, ὑπόχετο πώσιν αὐ-
τῷ, εἰ τὰ ἵπποις παρὰ
Λαομέδοντος λήψεται, ἃς
ὁ Ζεὺς ποινῇ τ' Γανυμή-
δους ἀπαρχῆς ἔδωκεν. δά-
σιν δὲ Λαομέδοντος εἰπεί-
τος κτείνει τὸ κῆτος, Ἠσιό-
νῳ ἴσωνσι. μὴ βυλομένῃ
τ' μυσθὸν ἀποδύναι, πολέ-
μοισιν Τροίαν ἀπειλήσας,
αἰήθη, καὶ περιστοχὴ Αἰνῶ.
ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
τῳ. ἀποπλεῶν δὲ, ὅτ' ἠϊό-
ντος τ' Αἰνίας, Σαρπηδόνα
Προσπιδῶντος ἤνδ' ἔδωκεν,
ἃς Πόλυτον, ὕβρις ἔδωκεν
ὄντα, τοξάσας ἀπικτείνει.
καὶ παραφρόνους εἰςθάσιν,
καὶ χειροπάμῳ τὸς ἐνοί-
κούντας Θράκας. ἔδωκε τοῖς
Ἀνδρόγῳ πασι κατ' οἰκίαν. ἐπὶ
θάσῃ δὲ ἱρμυδαῖς ὅτ' Το-
ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
λέγονον τὸς Πρωτῶς τ' Προ-
σπιδῶντος ὕδ' ἀπαλίσιν περ-
καλόμενους, καὶ τὴν πόλιν
P

ἀπὶ κλίνῃ. κομύσας δὲ τὸν
ζῶσῃ εἰς Μυκῆνας, εἶδον
κεν Εὐρυπύλῳ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπ' αὐτῇ
ἄνδρα, παῖ Γηρυόνου βῆς
ἐξ Ερυθείας κομύζειν. Εὐρύ-
πυλα δὲ ὑπὸ Ὠκεανοῦ πη-
σίον κειμένη νῆσος, ἣ
νῦν Γάδιον καλεῖται.
παύτῳ κατὰ καὶ Γηρυό-
νου Χρυσάορος, καὶ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, παιδῶν
ἔχων ἀνδρῶν συμφυεῖς σῶ-
μα, συνηγμένον εἰς ἓν
κατὰ πῦλιν γαστέρα ἐχμέ-
νον τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μυρῶν. εἶ-
χε δὲ φοινικὰς βόας, ὧν
ὑπὸ βουκόλῳ Εὐρυπύλῳ
φύλαξ δὲ Ὀρδρος ὁ
κύων δίκεαλος, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνος γήμνη-
μένῳ. πορδύρομος οὖν
ὅτι παῖ Γηρυόνου βόας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια
πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπέβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησὸν, ἔσπεσε σημεία τῆ
πορείας ὅτι ἦν ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
σείχον, δίοσις. διε-
μοινύρομος δὲ ὑπὸ ἡλίου
κατὰ πῦλιν πορείαν, τὸ τόξον

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærurnamque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadira no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytione-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitâs inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menætius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, sagittâ perfoctus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursorâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni,

ἐπὶ τῷ Διὶ ἐτίθενεν. ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτῷ δαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπερσε, καὶ παρὰ γηγόμονος εἰς Ἐρύθειαν, ἐν ὅρῳ * Ἀρβαντὸς αὐλίζεσθαι. αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα. ὁ δὲ καὶ τὸν τῷ ῥοπάλῳ παῖσι. καὶ τὸν βυκόλον Εὐρυθίωνα τῷ κυνὶ βοηθῶντα ἀπέκτεινε. Μενοίπιος δὲ καὶ τὰς Ἀδὲ βοῶν βοσκῶν, Γηρυόνη τὸν γερῶνδρος ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμιούῳ τὰς βοῶν ἀπάγωντα, συνησάμενος μάχην, καὶ τοξόδοις, ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς ἐνθάδε τὰς βοῶν εἰς τὸν δέπας, καὶ διαπλῶσας εἰς Ταρτησὸν, ἥλιον πάλιν ἀπέδωκε τὸν δέπας. διελθὼν δὲ Ἀβδερὰν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ἣ τὰς βοῶν ἀφ' ἡγεῖτο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, ὧς κτείναντες διὰ Τυρρηνίας ἦεν. ὑπὸ Πηγίῳ δὲ εἰς ἀπορρήγησι τῶν τῶν, καὶ τῶν χέρας εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπέσαν, καὶ διαπλῶσάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρηνίαν

τοὺς δὲ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλεισαν· ἦλθεν εἰς πεδίον
Ερυκός, ὅς ἐστι καλὰν Ερυ-
κων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδῶ-
ν παῖς, ὅς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατέμειξε
ἀγέλαις. Ἐρμείδῃ οὖν
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηραίῳ,
ὅτι πῶ ἂν αὐτῷ ζήτησιν ἡπί-
στατο. ἐνερῶν δὲ ἐν ταῖς αὖ
Ερμῆος ἀγέλαις, ἀπαυτῶ.
καὶ λέγοντι ὅτι δώσιν, εἰ
μὴ παλαίσας αὐτῷ περὶ ῥή-
του, τοῖς Ἐριχιδόμῳ καὶ
πῶ πάλιν, ἀπὸ κλίνης. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ
ἑλίων ὅτι τὸν Ἰόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
ὅτι τὰς μυχοὺς αὐτοῦ πόντε,
ταῖς βουῖν οἶτρον ἐπέβαλεν
ἡ Ἥρα. καὶ χρίζοντα καὶ
ταῖς Θρακίαις ὑπερείσας. ὁ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἦν.
αἱ δὲ ὑπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἄγριαι. μάλιστα δὲ
ἦν βοῶν στυμφαλίδων
Στρυμόνα μεμψάμεν τὸν
ποταμὸν, πάλιν τὸ ρέι-
νρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
σαι πίστευσε, ἄλκωντον ἐποίη-
σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρύ-
στει καμίσας δίδεκα. ὁ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt (ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quaesiturus
procedit, quem cum invenis-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrā superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rūm, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciae montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit. αὐταὶ κατ'ίδυσιν Ἡῤρα.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærurnam imposuit, ut ab Hesperis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cùm ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tueretur, & pugnam committit: demissum è cœlo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

§. Ια. Τελευσίτων δὲ ἔσθ' ἄθλων ἐνὶ μνηὶ καὶ ἔτι πρὸς ὀκτὼ, μὴ περυσθεῖα μὲν Εὐρυπύου τὸν τε ἔσθ' αὖθις βουκημάτων, καὶ τ' ἑὶ γ' ὄρας, ἐνδύετον ἐπίτα· ξὺν ἄθλων παρ' Ἑσπερίδων χεύσσει μῆλα κομίζε· ταῦτα δὲ ὡς ἔχ', ὥς πινεσ εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅθι αὖθλωντων ἐν γ' ἑσπερίοις· ἃ Διὶ γήματι Ἡῤρα ἐδωρήσατο· ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἐκατόν· ἐχέητο δὲ φωναῖς παρσίαις, καὶ ποικίλαι μὲν τέτε Ἑσπερίδες ἐφύλασσον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρεθούσα· πορδύμεθ' οὐδ' ὅθι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε· Κύκλω δὲ Ἀρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν πρόχλεϊτο· Ἀρεὶ δὲ αὐτὸν ἐκδικεῖται, καὶ στανισαίτω μονομαχίαν, βληθεὶς κεραιῶνδε μισὸν ἀμφοτέρων· διαλύει τ' ἄλγος βαλίζων ἥ δὲ Ἰλλυρίων, ἃ ἀπ' ἑδὼν ὅθι πηλαμὸν Ἡειδανὸν, ἦκε παρὶς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδας.

αὐται μινύουσιν αὐτῷ Νη-
ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
κοιμώμενον, καὶ παντοίας
ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἔδου-
σε, καὶ ἐκ ἑλυσέ, πρὶν ἢ μα-
θεῖν παρ' αὐτῇ πῶς πυγχα-
νοίεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λι-
βύλῳ διεξήει. ταύτης ἐβασί-
λεω παῖς Ποσειδῶν. Ἀν-
ταῖ, ὅς τοις ξένοις ἀνὰ-
χάζων παλαίειν, ἀνῆρει.
τότῳ δὲ παλαίειν ἀναγκά-
ζομεν. Ἡρακλῆς, ἀρρέ-
μεν. ἔγχεσι μέτευσεν
δλίψας, ἀπέκλεινε. ψά-
νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
σωθέν γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
πνέες ἐφασσαν τῶτον (ἦ) παῖ-
δα. μὲν Λιβύλῳ δὲ Αἴγυ-
πτον ἐξήει. ταύτης ἐβασίλε-
υε Βέσιεις Ποσειδῶν.
παῖς, καὶ Λισσανάσης ἡ
Ἐπάφει. οὗτος τοις ξένοις
ἔδουεν ὅτι βωμῷ Διὸς, κα-
τὰ πλὸν. ἐνέει γὰρ ἐπὶ
ἀφορεία τῷ Αἴγυπτον κα-
τίλαβε. Θράσι δὲ ἐλ-
θὼν ὅτι Κύπρῳ, μαύπε
τῷ ὀπισθίμῳ, ἔφη ἡ ἀφο-
εῖαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον
ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
ἔπος. Βέσιεις ἡ ἐκείνον παρῶν.

Hæ ipsi Nereum indicant :
comprehensumq; ipsum dor-
mientem, atque omnigenas
formas alternantem devinxit :
neque illum prius, quam ab
eo ubi jam mala illa, & Hes-
perides essent, docuisset, abi-
re permisit. Quod ubi didicit,
Libyam percurrit. Huic An-
tæus, Neptuni filius præerat,
qui peregrinos secum palæ-
strâ dimicare compellens, oc-
cidebat. At Hercules cum eo
luctari coactus, sublimem il-
lum è terra ulnis elisum inter-
emit : nam si terram conti-
gisset, is robustissimus eva-
debat : quapropter hunc Ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya Ægyptum
peragravit, in qua Busiris ex
Neptuno ac Lysianassa Epa-
phi filia natus regnabat. Hic
ad Jovis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat : annos enim novem Æ-
gyptus agrorum sterilitate la-
boravit. Inter hæc Thrasius
vaticinandi peritus, è Cypro
advenit, qui hanc annonæ
caritatem desitutam esse pro-
nuntiavit, si virum hospitem
quotannis Jovi mactavissent.
Tum Busiris vate illo prius

immolato, advenientes dein-
 ceptis jugulabat. Comprehen-
 sus itaque & Hercules etiam
 ad aras trahebatur; at disrup-
 tis vinculis, Busirímque, &
 ejus filium Iphidamantem, &
 Chalbem caduceatorem ne-
 cauuit. Post hæc, Asiâ percur-
 sâ, in Thermydras Rhodio-
 rum portum appulit: & bu-
 bulci cujuspian alterum de
 plauastro solutum taurum, ac
 mactatum comedit. Tum bu-
 bulcus, ubi nullam sibi auxi-
 lij copiam, neque spem reful-
 gere videt, quodam in monte
 consistens execrari cœpit.
 Quocircâ & nunc etiam, cum
 faciunt Herculi sacrum, cum
 execrationibus id peragunt.
 Hinc Hercules in Arabiam
 pervasit, ubi Emathionem Ti-
 thoni filium necat, & facto
 per Libyam itinere, ad exti-
 mum usque mare navigabat:
 ubi scypho sumpto, in obje-
 ctam continentem trajecit:
 atque aquilam, Typhonis &
 Echidnæ filiam, Promethei
 jecur in Caucasomonte depas-
 centem, sagittis conficit: &
 Prometheus, detracto per-
 molesto vinculo, solutum li-
 beravit: eúmque ad Jovem

τον σφάξας ἡ μαίην, τὸς
 κελόντας ξένοις ἔφαζε.
 συλληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ηρα-
 κλῆς, τοῖς βωμοῖς προσ-
 φέρετο. τὰ δὲ δεισμὰ διαφ-
 ρήξας, τὸν τε Βύσιον, καὶ
 ἡ ἐκείνῃ παῖδα Ἀμφιδά-
 μαντα ἀπὸ κτείνει, καὶ ἡ κή-
 ρυκα Χάλειω. διεξίαν δὲ
 Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων
 λιμένι προσίχῃ, καὶ βοη-
 λάτω πνὸς λύσας ἡ ἑτέρον
 ἡ τούτων ἀπὸ ἡ ἀμάξης,
 ἐνωχάτω δύσας· ὁ δὲ βοη-
 λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
 διδάμνηται, καὶ ὅτι πνέ-
 ῃ οὐκ ἐπὶ κτερεῖτο. διὸ καὶ νῦν
 ἐπιδάτω δύσων Ηρακλῆ,
 ἡ κτερεῖν τὸτο προσήκει.
 παρὼν δὲ Ἀραβίαν, ἡ μα-
 θίωνα κτείνῃ παῖδα Τιθωνοῦ.
 καὶ διὰ ἡ Λιβύης πο-
 ρεύσει, ὅτι πῶς ἔξω δά-
 λασαν κτεταπλή. ἡ τὸ δέ-
 πας κτεταλαμβαίνει. καὶ π-
 ραιωθεὶς ὅτι πῶς ἡπιορον ἡ
 ὡπικρὺ, κτετατόξωσιν ὅτι
 τῷ Κανχάσου ἡ ἐσθίοντα
 τὸ τῷ Περμυθίως ἡ παρὰ ε-
 πὸν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
 φῶνται· ὅς καὶ ἡ Περμυθία
 διέλυσε δεισμὸν ἐλόμενται ἡ
 ἡ ἐλαίας. ἡ παρὲρ τῷ Διὶ

Χίερνα θύσκειν, ἀδανά-
τον αὐτ' αἰῶν δέλοντα. ὥς
δὲ ἦσαν εἰς τ' ὑπερβόρειοις
πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύν-
το Περιμυθίας τῷ Ηρα-
κλεῖ αὐτὸν ὅτι τὰ μῦλα
μὴ πορεύεσθαι διαδείξάμε-
νον δὲ Ἀτλαντ' ἔ-
πλεον, ὑποσέλην ἐκείνον
πηνειὸς δὲ, διεδίξατο.
Ἀτλας δὲ δρεψάμεντο παρ'
Ἐσπερίδων τρία μῦλα, ἦ-
κε πρὸς Ηρακλέα. καὶ μὴ
βυλόμενοι τὸν πύλον ἔχον,
καὶ σπείραν ὅτι τῆς κεφα-
λῆς δέλαιν πεισάπαται. τῷ-
π' ἀκούσας Ἀτλας ὅτι γῆς
καταδεῖς τὰ μῦλα, τὸν
πύλον διεδίξατο. καὶ ὡ-
τως ἀνελόμεντο αὐτῷ, Η-
ρακλῆς ἀπυλάητοτα ἔνιαι
δὲ φασιν, ὃ παρὰ Ἀτλαν-
τ' αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
λὰ αὐτὸν δρεψάμεναι τὰ
μῦλα κτείναντα τὸν φρυ-
γῶτα ὄφιν. καμίσας δὲ
τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
κεν· ὃ δὲ λαβὼν, Ηρα-
κλεῖ ἔδωκεν αὐτόν. σφ' ἣ
λαβούσα Ἀθήνη, πάλιν
αὐτὰ ἀπὸ κώμῃσιν, ὅποιον
γὰρ ὡς αὐτὰ πιδῶναι πε-
ν.

reduxit : qui illum pro Chi-
rone, qui mori cupiebat, im-
mortalem esse declarat. Post
autem quam Hyperboreos ad
Atlantem pervenit, ac Pro-
methei prudentiâ commone-
factus est Hercules, ne ad
Hesperidum mala profiscice-
retur, sed ipse Atlanti in cœ-
lo sustinendo succederet, il-
lūmq; pro se mitteret, per-
suasus excepit. Atlas autem,
decerptis ex Hesperidum hor-
tis tribus malis, ad Herculem
redit. Qui, cū cœlum ha-
bere subterfugeret; cestici-
lum, inquit, se velle facere
suo capiti imponendum [quo
commodiūs tantum cœli pon-
dus ferre posset.] Quod ubi
audivit Atlas, depositis hu-
mi pomis cœlum, recepit: at-
que ita poma Hercules conse-
cutus discedit. Sunt verò qui
dicant, hæc non ab Atlante
habuisse, sed ipsum, cœso
dracone custode, decerpisse,
quæ secum delata dedit Eury-
stheo. Tum ille accepta Her-
culi condonavit, à quo cū
Minerva accepisset, ea rur-
sus reportavit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi col-
locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylj filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis contra-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tana-
 rum Laconiz promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 fitium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagri ac Medu-
 sæ Gorgonis filiz, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vā nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄθλον ἐπι-
 τέλει, Κέρβερον ἐξ ᾗθου
 κομίζειν. εἶχε δὲ ὕψι-
 στος μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, πῶς δὲ δράκοντος
 κορυφῇ, καὶ δὲ τοῦ σώματος
 παντοίων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλαί. μίλλων οὐκ ὅτι τῶ-
 τον ἀπείναι, ἥλθε ποτὶς
 Εὐμόλπον, ποτὶς Ἐλυσ-
 τῖνα βουλόμενος μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόντος ἐξ-
 νοῖς τότε μυσθῆσαι. ἐπειδὴ
 ἔφ' ὁσπίου Πυλίου παῖς
 ἡρόμενος ἐμυστῖτο μὴ δυ-
 νάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρια, ἐπέφ' ἐκ ὧν ἤγει-
 ρετο τὸν Κένταυρον φό-
 νον. ἀγριότητις ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυστῖτο. καὶ πα-
 ρεῖ ἡρόμενος ὅτι Τάναιον
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀΐδου χειρὸς ἄσπετος τὸ σῶ-
 μός ἐστι, διὰ τὴν ἀπῆλ-
 ὴν ἵππος δὲ ἰδὼν αὐτὸν αἰ-
 ψυχὰς, χερεὶς Μελεάγρου
 καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος
 ἔφονεν. ὅτι δὲ πῶς Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκε. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μαν-
 θάνει, ὅτι κατὰ εἰδωλὸν
 ἔστι. παυσίον δὲ ἔφ' Ἀΐδου
 πυλῶν ἡρόμενος, ὁμοίως

εὔρε , καὶ Πηείδωυ τὸν
Περσιφόνης μνησδόμῳνον
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο δεδέν-
τα. Διασάμῳροι δὲ Ἡρακλέα ,
ταῖς χεῖρας ὤρεον , ὡς ἀνα-
σπώμῳροι διὰ τῆς ἐκείνου
βίας. ὁ δὲ Θησίᾳ μὲν λαβό-
μῳ ♂ τῇ χεὶρὶ ἤγαγε· Πη-
είδωυ δὲ ἀνασῶσαι βολόμε-
ν ♂ , τῆς γῆς κινεμένης ,
ἀφῆκεν· ἀπὸ κύλισσι δὲ καὶ
♂ Ἀσκαλάφῳ πίπτον· βολό-
μῳ ♂ δὲ αἶμα τῆς ψυχᾶς
ἐξέσχευται , μίαν δὲ Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐτῷ Μενόιπῳ ὁ Κό-
δωνύμῳ προσκαλεσάμῳ ♂
εἰς πάλιν Ἡρακλέα , ληφ-
θεὶς μίσση , καὶ ταῖς πόδεσσι
καταΐξας , ἐπὶ Περσιφόνης
παρητήθη. αὐτοῦ ♂ δὲ αὐ-
τῷ Πλύτωνα ♂ Κέρεεον ,
ἐπίταξεν ὁ Πλύτων ἄγειν
χρεῖς ὧν εἶχεν ὀπλῶν κρα-
τουῦτα. ὁ δὲ ἄρῳν αὐτὸν
ὅπῃ τῆς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
τος , τῷ τῇ δώρα συμπε-
φραγμένῳ , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκεπαδείς , καὶ πεδαιλὼν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἔκ-
αυῆκε , καὶ ὅρ δακνόμεν ♂
ἐπὶ τῇ χεὶρὶ ἔειπεν δράκοντος,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit, &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus, cū provoc-
casset in palæstram Hercu-
lem, perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus, Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat, can-
is abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus, ac leonis
pelle contextus, & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit, etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existeret, morderetur,
cervicem comprimens, ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Trœzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit.

CAP. VI.

Porro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filix connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte his omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἀρχων τὸ Διόιον ἔπεισι.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἥκα
[σφὸς Εὐρυδία] διὰ Τροί-
ζην· ποιησάμεν· ἢ αὐτά-
σασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἐν Δημῶντι ἐποίησιν ὄντον.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδιδί δίδ-
ξας ἢ Κέρβερον, πάλιν ἐκό-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

Κ Ε Φ. 5.

Mετὰ δὲ τὰς ἀθλοῖς
Ἡρακλῆς ἀφικόμα-
ν· εἰς Θήβας , Μέγαραν
μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι θέλων , ἐπυθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
δινάσσω ἀθλον ποιεῖναι
τὸν Ἰόλης· ἢ θυγατρὸς γά-
μον , τῇ νικήσαντι τοξί-
κῃ αὐτὸν τε , καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῇ ὑπαρχόντας· ἀφ-
ικόμεν· οὐδὲ εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυνόμεν· ἐκ ἔτυχεν τῷ
γάμῳ. Ἰφίτη μὲν ἢ παρβυτί-
ρι ἢ παίδων λέγοντι· δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ ἢ Ἰόλῳ,
Εὐρύτη δὲ καὶ ἢ λοιπῶν
ἀπαγορεύοντων , καὶ δεδι-
κάναι λεγόντων , μὴ τιμο-
ποιησάμεν· τὰ γυναικόμενα
πάλιν ἀποκρίνη.

§. β. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 κλαπείων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αυτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμζεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους γινόμεναι τῆτο. Ἰφι-
 τος δὲ ἀπειρῶν, ἀφικεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, ἡσυχ-
 αλὸν ἤκων πρὸς φερῶν
 αὐτῷ στυγερῶν πρὸς ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκην Ἀδμήτῳ,
 ὅθεν καλεῖ συζῆσαι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπε-
 ρβείπει, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὖθις
 ὑπὸ τῆς Τυρηνίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τοιχῶν. καὶ παρ-
 εῖναι δὲ θάλασσαν τὸν θό-
 νον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυθίῳ δὲ οὗτος
 δυνάστης. ἀπαισόμενος δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ πρὸς
 πρὸς Εὐρυτον φίλῳ, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενος,
 ὑπὸ Διηφόβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου καὶ παύεται, κα-
 ταχέως δὲ τὴν νόσον διὰ
 τὸν Ἰφίτου θόνον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραγυρόμενος, ἀπαλ-
 λαγμὰ ἐκυνδύατο τὴν νό-
 σον. μὴ χηνοφιδύσης δὲ
 αὐτῷ τὸ Πυθίαν, τὸν πρὸς
 ναὸν αὐτῶν ἔδεξε, καὶ
 τὸν πρὸς βασιλεῖς, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 post tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasus
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se prastiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterum agi-
 tatus, hunc è Tiryinthiorum
 moenibus deiecit. Cum verò
 commissæ cordis causâ expia-
 ri vellent, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amycias pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagio lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nete correptus Delphos adiit;
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectoque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Tydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icari corpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

ποσδάζει μαρτύριον ἴδον. μαρχόμενου διὰ αὐτῷ Ἀπόλλωνι, ὁ Ζεὺς ἴησι μίσην ἀντὶ παραυνόν. καὶ τῶτον διαλυδίντων τὸν πόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὃς ἐλαβὼν ἀπαλλάγμῳ αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθλα παραδίνει, καὶ τεῖα ἔτι δουλάσασθαι, καὶ δύναιτο πινυλὴ τῇ φόνει πῶς πινυλὴ Εὐρύτου.

§. γ. Τοῦ διὰ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα πωπέρσκει· καὶ ἀπὸ τὸν ἀντίπαι Ομφάλη Ἰαρδίνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ πῶς ἡγεμονίαν πελάτων ὁ γῆρας Τμῶλῳ ἐπὶ λαπτ. πῶς μὲν οὖν πινυλὴ καμνιδύσαν Εὐρύτου ὁ πωπέρσκει. Ἡρακλῆς διὰ Ομφάλην δουλάων, τὴν μὲν πῶς ἔφεισεν Κέρκοπας συλλαβὴν ἔδωκεν. Συλέα διὰ ἐν Αὐλίδι τὴν πωπέρσκει ξένους ἐκείνην ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς βίβλας ἰαὶ ἀμπύλας σκάψας μὲν ἔδωκεν τὴν Εὐνοδίῃς ἀπὸ πινυλῆς. καὶ πωπέρσκει τὴν Ἡρακλῆα, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς ἀγαθοῖς πωπέρσκει· καὶ ἔδωκεν καὶ τὴν Ἡρακλῆα.

Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσιν. ἀπὸ τῆς Δαίδαλλου ἐν πύσῃ εἰκόνα παρεπλησίαν χατὰπλάσας Ἡρακλεῖ, ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπροσθεν ἔπληξε. καὶ ὃν δὲ χρονον ἐλάττωσε παρ' Ὀμφάλης, λέγεται ὅτι Κόλχοις πλοῦν ἤμελλεν, καὶ πλὴν τοῦ Καλυδωνίου ἡρώου θύσαν, καὶ Θησίαν ἔδραμνόν μιν ἐν Τειζῆντι εἰς τὸν Ἰσθμὸν κατὰβαιναι.

§. 4. Μετὰ ὃ πλὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ὅτι Ἴλιον ἐπλεῖ πνυτικοντόρρις ὀκτωκίδεσσιν σωμαδροίσας στρατὸν ἀνδρῶν αἰείων ἐκείνῳσι διελόντων στρατεύεσθαι χατὰπλάσας δὲ εἰς Ἴλιον, ὃ μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν οἰκιστὴν κατέλιπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ἔχων αἰείων ὄμμα ὅτι ὃ πόλιν. παρεμύθεον δὲ ὅτι τὰς ναῦς συὸς πλῆθει Λαομίδων, οἰκίστα μὲν ἀπὸ κλινῆς μαχόμενον ἀπελάθει δὲ, ὑπὸ ἧς μετὰ Ἡρακλεῖος, ἐπολιορκίῳ. ὃ δὲ πολιορκίας ἐνέστασι, ῥήξας τὸ πύργον Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cuius beneficij causâ Dædatus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & οὐκ, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnante interfecit, at relictus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cæpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis TELA-

mo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggredditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μῶν, πρῶτος εἰσῆλθὼν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τῆτον Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδείσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, πασάμεν θ' τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δέλων ἑαυτῷ κρείττονα νομίζετο. σιωπῶν τῷτο Τελαμῶν, πλησίον λίθοις κεμένοις σιωπῶν εἶπε. τῷ δὲ ἐρμίνου πῖ πρῶτοι βωμὸν εἶπεν Ἡρακλῆος κατασπάζειν Καλινίκου. ὁ δὲ, ἐπαυέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξάσας Λαομέδοντα, καὶ τοῖς παῖδας αὐτοῦ χαλεπὸς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστίον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον γένει.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ ἧς αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν, ἄγειναι. τῆς δὲ αἰεθυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκου, εἶπεν δεῖν πρῶτον αὐτὸν δούλον γνέσθαι, καὶ τότε, πῶποτε δούσαν αὐτ' αὐτῷ, λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ παρεσχομένη χερσὶν τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς, ἀντίδωκεν· εἶπεν

Παδάρκης Πριάμου ἐκλή-
θη.

Patres Priamus est nominatus.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Πάριος ὁ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείου, Ἡρακ-
λείου ἐπιπλε χερμῶνα·
ἐφ' οἷς ἀγασσάμενος Ζεὺς
ἐχρέμασεν αὐτὸν ἐξ Οὐλύμ-
που. φερσὶ πλεῖ δὲ Ἡρακλῆς
τῷ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὴν ἀγὼν
ῶλον, βάλλοντες λίθοις
φερσπλεῖν ἐκάλουν, ὁ δὲ
βιγασάμενος τ' ἤσαν εἰλε· καὶ
τ' βασιλεῖα Εὐρύπυλον Ἀστυ-
παλαίης παῖδα καὶ Προφιδῆ-
ρος ἐκλεψε. ἐκώσθη δὲ καὶ
τ' μάχῃ Ἡρακλῆς ἀπὸ Καλ-
κιδόνιος καὶ Διὸς ἐξαρτίσαν-
τος αὐτὸν, ἐδὲ ἐπαθε. πορ-
θῆσας τ' Κῶ ἦκε δὴ Ἀθῆνας,
εἰς Φλέγρα καὶ μὲν Διὸν
κατεπόλεμσε Γίγαντας.

§. β. Μὰ τ' ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστράτευτο, σιωα-
σποῖσας Ἀργεδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδόλοντες
ἐφ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀρίστους. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πύλεμον ἀκούων,
κατίσθην Ἠλείων στρα-
τῶν, Εὐρυτόν καὶ Κτήα-

Ηerculi verò ab Illo clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam inimisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Cōi, quòd pi-
raticam ipse classem ageres
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lata cepit: Regemque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus malè
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ab Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manî
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit : qui viribus , atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant , licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incidere : eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit : qui , cum postea Herculem morbo pressum rescissent , ejus copias insidiis aggrediuntur , ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur , missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas , per insidias circumveniens trucidat , & ductis in Elin copiis urbem cepit , occisioque cum filiis Augea , Phyleum reduxit , eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit , ac Pelopi aram statuit , nec non duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δ' αὐτάμει-
τοις· τότε ἀνδράποισ ὑπὲρ-
έβαλλον· παῖδες δὲ ἦσαν
Μολιόνης καὶ Ἀκτορος·
ἐλέγντο δὲ Προειδάνθ.
Ἀκτορ δὲ ἀδελφός τῷ Αὐ-
γαίῳ. σιωῶν δὲ Ἡρακλεῖ
μετὰ τῷ στρατίῳ νοσή-
σαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπον-
δὴς πρὸς τὸς Μολιονίδας
ἐποίησαντο· οἱ δὲ ὕστερον
ἐπυρόντες αὐτὸν νοσηῶντα,
ἐπιήδυνται τῷ στρατεύμα-
τι, καὶ κτείνουσι πολλούς.
τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνεχρή-
σιν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ τῷ
τείχεϊ Ἰσθμιάδος περικμέ-
νης, Ἡλείων τὸς Μολιο-
νίδας περιψάτων σιωδύτας,
ἐν Κλεωναῖς, ἐνεδρύσας τέ-
τοις Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ
στρατυσάμενος ὅτι τῷ Ἡλιν
ἔλατ' πόλιν. καὶ κτείνας μὲν
τῶν παίδων Αὐγαίου, κατό-
ραγε Φυλεία, καὶ τήν τῷ
Βασιλείῳ ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ
καὶ τὸν Ὀλυμπακὸν ἀγῶ-
να· Πέλοπος τε Βωμόν
ἰδρύσατο, καὶ διῶν δώδε-
κα Βωμούς· ἐξῆς ἐδείμα-
το.

§. 3. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλι-
δος ἄλωσης, ἐστράτευσεν ὅτι

Πυλον· καὶ τὴν πόλιν ἐ-
 λών, Περικλύμενον κλεί-
 νει τ' ἀλκιμώτατον ὅς Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβόων
 τὰς μορφαὶ ἐμάχετο. τ' δὲ
 Νηλεΐα, καὶ τὲς παῖδας
 αὐτῷ χρεὶς Νέστορος, ἀπικ-
 τυνε. ὅς δὲ νέε' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐτρεφετο. χτὶ τ'
 τὴν μάχην, καὶ Ἀδῶν ἐτρω-
 σι Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐφράπυνεν
 ὅτ' Ἀκαδαίμονα μετὰ δὴν
 τὲς Ἰπποκῶντ' παῖδας
 δόλων ἀργίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διότι Νηλεΐ σωμα-
 μάχῃσαν μάκρον τ' ἀερίσθη,
 ὅτι τ' Ἀικυμνίῃ παῖδα ἀπικ-
 τῖναι. διωμένῃ γὰρ αὐτῷ τὰ
 Ἰπποκῶντ' βασιλεία, ὁκ-
 δραμῶν κύων ὅς Μολοσσι-
 κῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὃ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίτυχ' ὅς
 κύων. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκῶντίδαι, καὶ τύπον-
 τες αὐτὴν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπικτῖναι. τὸν ὅτε θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατεῖαν ὅτ'
 Ἀκαδαμνίαν σωήθροισι.
 καὶ Ἐξαγμόμεν' εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἠξίου καὶ Κη-
 φέα μετὰ ὅς παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἶκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedaemonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit: quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus: & quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis: tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis conjectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidae virgis
 puerum verberantes pene-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedaemonios comparavit:
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva xneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjunctis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
securus est. Atque idem in
pugna, filiiq; ejus omnes
occubuere; his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusque filiis in servitutem re-
dactis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitavit.
Quæ cum antea puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Aleas templum ingressus, &
singula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Αιδώς δὲ Κηφεὺς μὴ κατε-
λιπὼν τῇ αὐτῇ Τέγῃ Ἀρ-
γίῳι ἐπιτραπέουσιν, τὴν
σραπίαν ὑρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Αἰδώς λαβὼν ἐν
ὕδρῳ, χαλκῶν βόσφυχα
Γοργῶν, Στερόπῃ τῇ Κη-
φείῳς θυγατρὶ δίδωσιν, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ σραπὲς, τρεῖς
ἀδελφεὺς [ἐν] οὗ τριχῶν
τ' ἐόφυχον, καὶ μὴ περὶ δέ-
σας, προτὶ τὴν οὐρανὴν
ἔσονται. τέττε θυομένοι, Κη-
φεὺς μὲν τῇ παιδὶ ἐσπράει.
ὃς ἔτι τ' ἑμὶ χλὺ αὐτὸς τε ὃς οἱ
παῖδες αὐτῇ τέλει τῶν καὶ
περὶ τέτοις Ἰφικλῶς ὃς οὐ
Ἡρακλῆος ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναι τ' Ἰπποκῶν-
τε, ὃς τρεῖς παῖδες αὐτῇ χα-
ρῶν μὲν, τὴν πάλιν Τυν-
δάρῳ καταγαγόν, τ' βασι-
λείαν παρέδωκε τέττῃ.

§. 4. Παριῶν δὲ Τέγῃ
Ἡρακλῆς, τ' Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατρίαν ἴδων, ἐγροῦς ἐθ-
θευεν. ἢ ὅ, τεκοῦσα κρύφα τὸ
βρέφος, κατέθηκε ἐν τῷ τε-
μένει τ' Αἰδώς, λοιπὴν δὲ τ'
χάρας φθισομένης Ἀλεοῦ
εἰσελθὼν, ὃς ἐρδύνσας εἰς τὸ
τέμενος, ταὶ τ' θυγατρὸς ὠδὴ-
νας ὡς ἐλθὼν μὴ οὐδὲ βρέφος εἶ-
δε.

τὸ Παρθέριον ὄρεσ ἐξέδειλο· καὶ σῆτο μὲν ἔτι θεῶν πινὰ πρηνόων ἐσώθη. θηλῶ μὲν γὰρ ἀπὸ Πόκος ἔλαφον ὑπέχευεν αὐτῷ. ποιμίνες δὲ ἀνελόμφοι τὸ βρέφον, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίου παῖς Ποσειδῶν, ὑπερόρειον ἀπεμπωλῆσαι. ὃ δὲ Τεύθραντι τῷ Τεθρανίας θυιάτῃ αὐτῷ ἐδωκεν καὶ κεῖν γυναικα ἐποίησατο.

§. 4. Ἡρακλῆς δὲ παρὰ γυμνῶν εἰς Καλυδῶνα, ἢ Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. καὶ διαπαλάσας ὑπὸ τῷ γάμῳ αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπικαδόντα τῷρ, περιέκλασε τὸ ἑτερον τῆς κεράτων. καὶ πῶ μὲν Δηϊάνειραν γαμῶν τὸ δὲ κέρα Ἀχελῶ λαμβάνει, τοῖς αὐτῷ τέτυκτο τὸ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ θυγάτρῃ, ἡ κέρα εἶχε τῷρ σῆτο δὲ, Φερεκύδης λέγει, θυάμιν ἔχει τοιαύτῳ, ὥστε βροτῶν ἢ ποτῶν, ὅταν εὐξαίῳ περ, παρέχειν ἄφρονον.

§. 5. Σπείδει ἢ Ἡρακλῆς μὲν Καλυδωνίων ὀπίθασαν

num montem deferendum, exponendumque dedit; qui divinâ quadam providentiâ conservatus est. Nam, quæ nuperrimè cerva pepererat, illi ubera præbuit: mox autem pastores assumptum infantem Telephum vocitarunt. Sed & Aleas Augen Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthraniae urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Calydonem profectus, Dejaniram Oenei filiam conjugem depoposcit, ac luctatus, matrimonij hujusce de causa, cum Acheloo in taurum transformato, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Dejaniram duxit: cornuque Acheloo redditur, cujus loco Amaltheæ cornu accepit. Hæc Harmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio comprobatur, ejus erat facultatis, ut quicquid esculenti ac poculenti quispiam expetisset, copiosè admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex praeerat, vi captâ, congressus cum Aftyoe hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cùm verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cùm apud Oëneum in convivio esset, pugno percussus EUnomum Architelis filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem Oëneo propinquus erat. Sed pueri pater, quod id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

ποις. καὶ πόλιν ἐλαὼν Εὔφου-
ραν, ἧς ἐβασίλειος Φύλας,
Ἀστυόχη τῇ τέττε θυγατρὶ
σωελθὼν, πατήρ Τληπο-
λέμου γένεται. διατελῶν δὲ
παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμψας
πρὸς Θέστιον, ἐπὶ αὐτῷ κα-
τήχην ἔλεγα παῖδας, τρεῖς
δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλων,
ποῖς δὲ λοιποῖς τῆσασαρε
πύμπειν εἰς Σαρδὼν τὴν νῆ-
σον, ἐκ' ἀποικίαν. ἡγομή-
νων δὲ τέττων, ὕωχούμενος
πρὸς Οἰνέαν, καὶ κοινὸν λυ-
παίσας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέ-
λοις παῖδα Εὐνομὸν καὶ
χειρὶν δίδοντα. συγγενὴς δὲ
Οἰνέως ἦν. ἀλλ' ὁ μὲν πα-
τὴρ τῷ παιδί, ἀκουσίως
ἡγενημένῳ τῷ συμβεβηκό-
τῳ, σωτηρωμένῳ. Ἡρα-
κλῆς δὲ καὶ τὸ νόμον, τὴν
φυγὴν ὑπομένειν ἠδύλε. καὶ
διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τρα-
χῖνα ἀπέραι. ἄγων δὲ
Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν
Εὐννον ἦκεν. ἐν ᾧ κατεζύ-
μετο Νέστος ὁ Κένταυ-
ρος, τὸς παριόντας διέπρεθ-
μους. μισθὸν δὲ λέγων πα-
ρὰ θεῶν τὴν πορθμείαν
εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην.
αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς.

† ποταμὸν διέβη. Διὶ ἀνέ-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπι-
τραψεν ἔσω διακομίζειν. ὁ
δὲ διαπερθεμένων αὐτῷ ἐπι-
χεῖρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξευσεν εἰς πλὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μέλλον πελιδ-
τᾶν, περικαλεισάμενος εἶ-
πεν εἰ δέλοι φίλτρον ποιεῖν
Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ βυθὸν ἐκ τοῦ
τραύματος τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιῖξαι. ἡ δὲ ποιήσα-
σα ἦτο, ἐφίλατῃ περὶ
ἑαυτῇ.

§. 7. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς † Δρυόπων χεῖραν ὑπο-
εῖν τροφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδάμου† βοηλαπυῖ-
τος, τὸν ἔπειρεν ἥν' αὐ-
τον λύσας, καὶ σφάζας,
ἢ ἐψήσας ἐναρξάσθαι. ὡς δὲ
ἔκαν εἰς Τραχίνα ποιεῖν Κέν-
χε, ὑποδεχθεὶς αὐτῷ,
Δρυόπας κατεπολέμεισεν.
αὐτῷ δὲ ἐκείδιν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῷ βασιλεῖ Δω-
ρείδων σωμαμάχῃσι. Λαπι-
θαὶ γὰρ ποιεῖ γῆς ὄρεον ἐπο-
λέμειν αὐτῷ, Κορένου

se amnem tranavit, & Deia-
nitam, portorium pactus, in
alteram ripam Nessō transve-
hendā commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittā percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, cique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiā laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cū Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eisque regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiaz filius, ut in singulare secum certamen congredieretur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηρώτω. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπικαλίσσεται τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὅτι μέρει τῆς γῆς βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆϊ ἀπὸ κτείνης Κόρονον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τῶν γυναικῶν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπὸ κτείνης δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλωνος τεμένει θανόμενον, ὑβριστὴν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παρόντα δὲ Ἰτόνα εἰς μισομαχίαν ἐπικαλεῖται αὐτὸν Κύκνός, Ἀρεὸς καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῷ τόν ἀπὸ κτείνης. ὅς δὲ εἰς Ὀρχομένον ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετὰ τῶν] διέρχεται· κωλυόμενός δὲ παύσασθαι, καὶ τῷ τόν ἀπὸ κτείνης. ἀφικόμενός δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπὶ Οἰχαλίαν σωήδρους, Εὐρύτου πτωρήσασθαι θέλων συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τραχίνος, καὶ Λοκῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνης μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή τὴν πῆλιν.
καὶ δάφας ἧρ' σὺν αὐτῷ
στρατοσμέναν τοῖς ὑπο-
δανόντας, ἵππασιν τε τὸν
Κήυκα, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέ-
λαρα, τοὺς Λικυμνίους παῖ-
δας· καὶ λαφύρα γῆρας ἔ-
πέλιν, ἧν Ἰόλκῳ αἰχμὰ-
λωτον· καὶ περσομεδείς Κη-
ναῖον· τὴν Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτη-
εῖον, Διὸς Κλυαίου βωμὸν
ἰδρύσασθαι. μύλων δ' ἐπερ-
γεῖν, εἰς Τραχίνα καὶ Κήυκα
ἐπιμύσει, λαμάρων ἐδῆτα οἴ-
σονται. παρὰ δ' ἐτέτε τὴν πελ-
ῖον Ἰόλκῳ Διὶ ἀνείρεα πυδομέ-
νη, καὶ δείσασα μὴ [πάλιν]
μύλλοι ἀγαπήσει, νομίσασα
ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι·
τὸ δ' οὐκ ἔμαρτο Νέεσσι, τέτε,
καὶ χιτῶνα ἔχουσιν. ὁ δ' ἔπειτα
Ἡρακλῆς ἔδυνεν ὡς δὲ θερ-
μανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὃ
καὶ ὕδρας ἰδὼς καὶ χρωτὰ ἔσκηπεν,
καὶ μὲν Λίχαν τοῖν πεδῶν ἀπ' ἀ-
μφοτέρων, κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς
Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] καὶ τὸν χιτῶνα ἀ-
πάσας περσέφυκτάς τας σά-
μας· σωμαπαπῶντο δὲ αἱ
σάμας αὐτῇ τοιαύτῃ καὶ συμ-
φορῇ καὶ λαχθεῖς, εἰς Τραχί-
να δὴν νεῆας κομίζετο. Διὶ δ' αὖ-

ergo una cum filiis occiso, ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis commilitonibus, qui in eo
bello interierant, atque Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios, ac
demum oppido direpto, Iolen
captivam abduxit. Inde in
Cenæum Eubææ promonto-
rium appulsus, Jovis Cenæi
aram constituit. Sacrificatu-
rus autem Trachinem, ad
Ceycem misit, qui lautam ac
splendidam ad se tunicam af-
ferret: à quo ubi quæ de Iole
successerant, Dejanira perce-
pit, verita ne illam iterum
magis arderet, rata verum
esse philtum, effusum Nessi
sanguinem, eo tunicam infe-
cit. Quam sibi Hercules indu-
tus sacrificavit: sed, ubi vestis
incaluit, hydræ veneno Her-
culis corpus putrescebat. Tum
Licham pedibus abreptum,
sublatumque à Bœotia de-
jecit in Euboicum mare præci-
pitum: tunicam verò, quæ
corpori inhæserat, rescindit:
eamque ita avulsam carnis
frusta subsequebantur. Tan-
to igitur Hercules morbo la-
borans navi Trachinem adve-
hitur. Quod ubi Dejanira ref-
civit,

civit, suâ ipsius manu, suspen-
dio vitam finivit. Hercules
Hyllo, qui natu major ex
Deianiræ filiis erat, ut cum
per ætatem ei liceret, Iolen
uxorem duceret, imperavit.
Deinde ad OEtam Trachino-
rum montem se contulit, ibi-
que jam constructam ab se
pyram conscendit, atque ig-
nem subjici jubebat. Quod
cum suorum facere auderet
nemo, Pœas interim quæsi-
turus amissos greges, cum
per id loci iter faceret, py-
ram succedit. Huic Hercu-
les sagittas arcumque dono
dedit: ardente autem pyrâ,
nubem cum tonitru sublatam
ipsum in cœlum sustulisse di-
citur. Inde immortalitatem
adeptus, & revocatus in gra-
tiam cum Junone, Heben il-
lius filiam uxorem duxit, de
qua sibi filios Alexiaren &
Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex
Thestij filiabus hi fuerunt:
Procride quidem, Antileon
& Hippeus: ea quidem natu
maxima geminos peperit: ex
Panope, Tripsippas, Lyfes,
EUmides, Creon: Epilaide,
Astyanax: ex Crethe verò

ναιρα δὲ αἰσδομένη τὸ γε-
γονός, ἐαυτῷ ἀνήστησεν.
Ἡρακλῆς δὲ ἐπειλάμενος
τῷ ἡλφ, ὅς ἐκ Δηϊανείρας
ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτε-
ρος, τῷ Ἰόλλῳ αἰσδόμεν-
τα γῆμαι· παρεγγυόμε-
νός τινι ὄρεσι (ἐστὶ δὲ
τοῦτο Τραχυνίων) ὁκτὶ πυ-
ραν ποιήσας, ἐκέλευσεν,
ὁπλίσαντα ὑφάσθην. μη-
δεν δὲ τῷ περὶ τῆς πυρᾶς
ἐδείκνυτο, Ποίᾳς περὶ αὐ-
τῆς ζήτησιν ποιμνίων ὑφᾶ-
ψας. τῷ περὶ τὸ τόξα ἐδεί-
κνυτο Ἡρακλῆς. κρινομένης
δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται
νέφθαι ὑποπῶν μὲν βροντῆς
αὐτὸν εἰς ἕρποντα ἀναπύ-
σαι. ἐκείθεν δὲ τυχόντα ἀδα-
ναΐας, καὶ διαλλαχῆς Ἡ-
ραν, τῷ ὁκτίοντος θυγατέ-
ρι Ἡΐλῳ ἐγγυμένῳ ἐξ ἧς
αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ
Ἀνικητὸς ἐγένοντο.

§. 9. Ἡσαν δὲ παῖδες αὐ-
τῆς ὁκτὶ ἦν Θεαπίς θυγα-
τήρ, Περικλίδης μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἱππεύς. ἡ πρεσβυ-
τάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησεν.
Πανόπης καὶ Θερίππας, Λύ-
σις. Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπι-
λαΐδης, Ἀστυάναξ· Κρέτης γὰρ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύ-
 λυλαῖ, Πατρῶς, Αρχή-
 μαχῶ, Μελίνης, Λαομέ-
 δων, Κλυτίππης, Εὐρυκί-
 ππης, Εὐρύπυλος, Εὐβώτης.
 Αἰγλαΐης, Αντιάδης, Ονη-
 σίππος, Χρυσηΐδης, Ορέης,
 Λατομένης, Τέλης, Λισδί-
 κης, Εντεδίδης, Μενίππι-
 δης, Αντίππης, Ιπποδρομία,
 Τελετάγορας, Εὐρύκκης, Πύ-
 λῶ, Ἰππώτης, Εὐβοΐας,
 Ὀλύμπου, Νίκης, Νικόδρο-
 μῶ, Ἀργέλης, Κλεόλαῖ, Εξόλης,
 Ερύδρας, Ξανθίδης,
 Ομόλυπος, Στρατονίκης,
 Ατρώμης, Κελδισάνωρ, Ιφίς,
 Λαοδόης, Ἀντίδης, Ἀντιό-
 ππης, Αλέπιος, Ἀσπίδης, Κά-
 λης, Μήππης, Φυληΐδης,
 Τίγας, Αἰσχρίδης, Λακώ-
 νης, Ἀνθείας, Εὐρυπυλῶ,
 Ἀρχιδίκης, Δυναΐτης, Ἐρα-
 τῶς, Ἀσπίδης, Μέντωρ,
 Ἡώνης, Ἀμύριῶ, Τίφης,
 Λυγυεύς, Αλοκράτης,
 Ὀλύμπιος, Ἑλικωνίδης,
 Φαλίας, Ησυχίης, Οἰσρέ-
 βλης, Τερψικράτης, Εὐ-
 μέου, Ελδωχίας, Βαλεὺς,
 Αντιμάχης, Νικίππης, Πά-
 τροκῶ, Πυρίππης, Νή-
 φῶ, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylaus,
 Patrous, Archemachus :
 Meline, Laomedon, Cly-
 tippæ, EUrycapes, EU-
 rypylus, EUbotes : ex A-
 glaia, Antiades, Onesip-
 pus : ex Chryseide, Oreas :
 Lantomene, Teles : Lyfidi-
 ce, Entedides, Menippides :
 ex Anthippe, Hippodro-
 ma, Teleutagoras, EU-
 ryca, Pylus, Hippotus,
 EUbæas, Olympus, Nic-
 ce, Nicodromus, Argela,
 Cleolaus, Exolæ, Erythras,
 Xanthidis, Homolypus,
 Stratonice, Atromes, Ce-
 leustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope, Alo-
 pius, Astybie, Cala, Me-
 tidus, Phileidus, Tigafis :
 ex Æschreide, Leucones,
 Anthea, EUrypylus, Ar-
 chedice, Dynastes, Era-
 tus, Asopides, Mentor,
 Eone, Amestrius, Tiphy-
 se, Lynceus, Halócrates,
 Olympuses, Heliconide,
 Phalias : ex Hesychæe,
 OEstrebles, Terpsicratea,
 EUryops, Eleuchea, Bu-
 leus, Antimache, Nicippe,
 Patroclus, Pyrippe, Ne-
 phos, Praxitheæ, Lyfippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Alcæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amyntoris, Cresippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

CAP. VIII.

Relato demùm inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu perculsi, relictâ Trachine, per Helladem fu-

Ερασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσας, Λευκίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. ἔτι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίου θυγατρὸς. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων, Διανείρας τὴν Οἰνέως, Τηλλος, Κτόσιππος, Γλυκισονείτης; ἐκ Μεγάρης δὲ τῆς Κρεόντιδος, Θεσίμαχος, Δηϊκόων, Κρεονπάδης, Δηϊών· ἐξ Ομφάλης δὲ Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κρῆσι γένος. Χαλκιδότης τῆς Εὐρυπύλου Θεσάλου. Ἐπικαστὴς τῆς Αἰγείης, Θεσάλος. Παρθενίτης τῆς Στυμφάλης, Εὐήρης, Αὐγης τῆς Ἀλκῆς, Τηλέφος, Ἀσύχης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος, Αὐτονόης τῆς Περίας, Παλαίμων.

Κ Ε Φ. η.

Μεταβαίνοντες δὲ Ἡεκακλῆς εἰς τοὺς οἱ παῖδες αὐτῆς φερόντες Εὐρυπύλῃ, καὶ εἰς Κήρυκα περιήλθον· ὡς δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἐκείναις ἤλθον· Εὐρυπύλῃ καὶ Παλαίμον· ἀπελοῶντο δὲ, ἐκδοίμενοι, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος

ἔφρουρον. διωκόμενοι δὲ, ἤλ-
θον εἰς Ἀθήνας. καὶ κα-
ταδραπέτες ὅτι τὸν Εὐρύσθην
βω-
μὸν, ἡξίωσαν βοηθεῖν αὐ-
τῷ. Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ ἐπιθυμίας
αὐτὸς πρὸς τὸν Εὐρύ-
σθην πόλεμον ἐπέστησαν.
καὶ τοῖς μὲν παῖδας αὐ-
τοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφίμη-
δοντα, Εὐρύσιον, Μέν-
τορα, Πειριμένην ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
σθης φέροντα ἐφ' ἄρμα-
τῳ, καὶ πύργῳ ἦδη πα-
ειπτόντα Σκαιονίδης,
κτείνει διώξας τ' ἄλλῳ. καὶ
τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποπι-
μὸν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἣ δ'
καρκίσι τὴν ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Ἀπολομένην δὲ Εὐ-
ρυσθίαν, ὅτι Πελοπόννη-
σον ἤλθον οἱ Ἡρακλείδαι,
καὶ πύργῳ εἰλον τὰς πό-
λεις. ὅτι ἐπὶ αὐτῷ δὲ αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κατόδῳ ἡμο-
μένη φθορὰ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατέλαβεν. καὶ ταῦτά
ἡμέτεροι, χρηστέως διὰ τὴν
Ἡρακλείδαν ἐδύνατο, πρὸς τὸ
εὖ διοικεῖν, αὐτὸς κατέλα-
βεν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἤλθον εἰς Μά-

gerunt. Qui, cūm Eurystheus
eos insectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiæ aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dediderunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
dēque occiderunt. Ipsum
insuper Eurysthem fugien-
tem ἐ curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nēsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterum, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamq; evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Eurytæ filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tifamēnus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εαδῶνα , καὶ καὶ κατὰ κοινῶν. Τληπόλεμος οὐκ ἐκείνας ἔχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ ὅδ' αὐτῷ διαραπύοντα πῶλῶσιν ἡμῶν) φρίν ἐξελαδίῃν αὐτὸν ἐν Πελοποννήσῳ. ῥάγων οὐκ αὐτῷ ἔχ' ὀλίγον , ἤσαν εἰς Ρόδον , καὶ καὶ κατὰ κοινῶν. Τῷ λ' δὲ τῶν μὲν Ἰόλῳ [τῶν Εὐρύτου] κατὰ τῶν τῷ πατρὸς ἐντολῶν ἔγνημεν. τῶν δὲ κέρδοσιν ἐζητεῖται τοῖς Ηρακλείδαις κατεργασθῆναι. διὸ παρεγγόμενος εἰς Δελφοὺς , ἐπυνθάνετο πῶς αὐτῷ κατὰ δόξαν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησεν περὶ πάντας τὸν τρίτον καρπὸν κατ' ἐργασθῆναι. νομάσαι δὲ τῷ λ' τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τῶν τριετίων , τοσούτον πειμνεῖναι χρόνον σωτῆρ' ἐρατῆς κατ' ἡμέρας τῶν Ηρακλείδων ἐπὶ Πελοπόννησον , Τισαμβρόδ τοῦ Ορέστου υἱὸς βασιλεύοντος Πελοποννησίων καὶ γρομένους πάλιν μάχης , νικῶσι Πελοποννήσοι , καὶ Λεϊστόμαχος θνήσκει. ἐπὶ δὲ λυδρῶσθαι εἰς Κλεολάων παῖδας, ἐχθρῶν τε

καὶ θεοῖσιν. οἳ θεοὶ δὲ εἰπόντες ἔπ' αὐτὸν τὸ πρῶτον, Τήμενος ἡπᾶτο λέγων, τέτρε παιδὲν αὐχῆσαι. ὁ δὲ θεὸς ἀντίπαρ' ἑστὶ ἀνυχμάτων αὐτὸς αὐτὸς ἔθ' τοῖς γὰρ χησμοῖς ἔ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ἔ γῆς, καὶ γυναικὶ καρπὸν τρίτον· καὶ Στῆνυγρον πῶν δ'ρυγασί-
ρα δεξιὰ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντι πῶν δ'άλασσαν. ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπέτατο ἐν τῷ Αἰτωλίας τόπῳ· ἔνθα νῦν αἰὲρ ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπακτοῦ λέγεται. ἐκεῖ δ' ἔθ' τοῦ στρατεύματος, Ἀεΐδης κεραιωνίδης ἀπιδαν, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐπείων· διδύμους, Εὐρύδιον καὶ Περχλέα.

§. γ. Σωίβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰν πεποιθὲν. ἐφ' αὐτὴν γὰρ αὐτοῖς μάστις χησμοῖς λέγων, καὶ ἐνδεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον ἔθ', ἀπὸ λύμης τοῦ στρατοῦ πρὸς Πε-

fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt, Temenus sibi, quod responso ejusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, objiciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suæ fuisse auctores respondit, quoniam responsa data minimè intelligebant. Non enim tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenygnum Isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum allidit. Quæ cùm audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætoliz loco naves compingit. Ubi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparatæ militum copiarum morantur, Aristodamus, relictis ex Argia Autefionis filia geminis, Eurystene, ac Procle fulmine ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque Pe-
loponnesiis in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solam vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnam inicitâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπννησίῳ ἀπεσπάλμενον. οὗτον βαλὼν ἀκοντίῳ Πιπύτης ὁ Φύλαντος τῷ Ἀρπύχου τῷ Ἡερχέοις τυχεὶν ἀπὶ κτείνειν. ὥτως δὲ ἡμιόνην τότε, τὸ μὲν ναυπλὸν διαφθορεῖσθαι ὅτι νεὼν ἀπώλετο. τὸ δὲ πλῆθος, ὑπὸ χρεὼσι λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ κράτος. χρωμένους δὲ πρὸς τῆς συμφορῆς Τημέων, καὶ τῷ Διὶ διὰ τὸν μῦθον ἡνέδωκε ταῦτα λέγοντες, καὶ κελδοῖσι φουγάδουσαι δίκας ἔπειθ' αἰετόντας, καὶ διὰ οὗτο δούλοισι καὶ χηρῶσιν ἡγμένοι τοῦ Τειοφθαλμοῦ, ὃ μὲν ἵππων ἐφουγάδουσας, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐζήτησαν, καὶ πεπληχμένον Ὀξύλοισιν Ἀνδράμονος, ἐφ' ἵππου κεντημένον, μονοφθαλμον ὃ ἔπειθεν τὸ φθαλμὸν ἐκέκοπτο τόξῳ, ὅτι φόνον ὃ ἐφουγὼν εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπιαυτῶν διελθόντες, ἐπανέρχεται. συμβαλόντες ἔπειθ' ἡρησμένον. οὗτον ἡγμόνα ποιῶνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς πλῆθος, καὶ πρὸς ναυπλοῦς καταπύουσι στρατὸν καὶ Τισα-

μὲν οὖν κτείνουσι τὸ ῥέγε· διή-
κουσι δὲ συμμαχοῦντες αἰ-
γυῖοις, οἱ Διγμήν παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρὸς
Διός, καὶ ἐπὶ τῶν ἑδυ-
σαν, καὶ ἐκλήρωστο πρὸς
πόλεις· ἑστῆτο μὲν οὖν λή-
ξις, Ἀργεὺς δὲ Δωτῆρα Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσση-
νία. κομισαμένων δὲ ὑδρίας
ὑδατὶ ἐδόξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμην οὖν, καὶ οἱ
Ἀριστοδήμης πάντες, Περ-
κλῆς καὶ Εὐρύστινης, ἑτα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμην· Μεσσηνίῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον.
ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει
τὲς δύο κλήρου ἑστέρας
ἀναφανῆσαι· ἐκλυθείσης δὲ
ἑστέρας μὲν τὴν μίαν, δωτέ-
ρας δὲ τὴν κλήρου τῇ Ἀριστο-
δήμῃ παίδων, Μεσσηνίῳ
ἑταβεν Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ πῶς βωμοῖς,
οἷς ἑδυσαν, εὖρον σημεῖα
καίμενα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεὺς ἐπὶ τὸν ἑίδιον, φρυ-
γον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitant, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiri in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberùm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
dragonem: quibus autem
Messene,

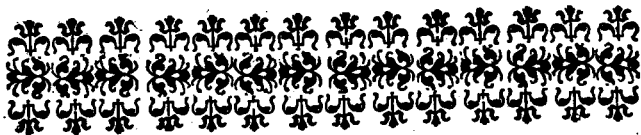
Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, noctis quidem tibatam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calliæ filiis, Hyrnethoni filiæ, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meroopen in vitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηκα. πρὸς δὲ τῇ συμμίῳν, ἑλπίον οἱ μαύτης, τοῖς μὲν τὸν φρόνον καταλαβόντων, ὅτι τῆς πλείως μείνῃν ἀμείνον. μὴ γὰρ ἔχον ἀλκῶν περιουόμενον τὸ θεῖον. τοῖς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θιόντας ἐλεγον ἔσθαι τοῖς δὲ τῶν ἀλώπηκα, δολίοις. Τήμῳ μὲν οὐκ ἔρασι μὲν τοῖς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον, καὶ Καλλίαν τῇ θυγατρὶ φερσανεῖαν Ὑρνηθῶν, καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Δειφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖδες κίδοισι Τίτανας ὅτι καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ φονεύσιν. ἡγομένου δὲ τοῦ φόνου, τῶν βασιλείαν ἐφ' αὐτὸς ἔχον ἐδικαίωσιν Ὑρνηθῶν καὶ Δειφόντῃ. Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλείω Μεσσηνίης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονεῖται ἀπὸ δαίμων. Πολυφόντης δὲ ἐκ βασιλείας αὐτοῦ τῇ Ἡρακλιδῶν ὑπαρχῶν καὶ τῶν αὐτοῦ φονεῖται γυναικὶ ἀκούσῃ Μεσσηνίῳ ἔλαβεν. ἀνέ-

ξείνῳ δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερ-
 οπὶ καλὺμβρον Αἴγυπτον,
 ἔδωκε πρὸ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ-
 φειν. ἔτθ. αὐδρωδὶς, καὶ
 κρυφα κατελθὼν, ἔκτει-
 νει Πολυφόντην, καὶ ᾗ πα-
 τέρῳ βασιλείαν ἀπλά-
 ζειν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filium Ægyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit : qui cùm adultæ
 jam ætatis esset, per insidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

CA P I T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superius, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicémque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hujus amore captus

ΕΠΕΙ δὲ τὸ Ἰνά-
χειον διερχόμενοι γί-
νοντο, τὲς ἀπὸ Βήλου
μύχρῃ τῇ Ἡρακλειδῶν διδου-
λάτῃ, ἐχρίνας λέγω-
μεν τὰ περὶ Ἀγλῶρος. ὡς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λι-
κύη ἐγέννησε παῖδας ἐν Πό-
σσῳ, Βῆλον καὶ Ἀγνή-
νορα. Βῆλον μὲν οὐδ' βασι-
λέων Αἰγυπτίων, τὲς περὶ
σημένους ἐγέννησεν. Ἀγνή-
νορ δὲ ἐξαγλυόμενος εἰς
τὴν Εὐρώπην, γαμῇ Τη-
λεφάσῃ· καὶ τέκνοι δυ-
γάτῃρα μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοῖνικα, καὶ Κίλικα. π-
ρὲς δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γλῶρος ἀλλὰ Φοῖνικον
λέγουσι. ταύτης Ζεὺς ἐγα-

Τ ἦ

δοίς, πάλιν διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδιον ἀποπλέων ταῦρος. ὃς χιερήδης ἡρόδοτος, ἐπιβιβασθεὶς διὰ τῆς θαλάσσης, ἐνόησεν εἰς Κρήτην. ἢ δὲ ἐκεῖ συνδυναμέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγὼνισι Μίνωα, Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ ὁ μὲν Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βαλλεργόοντος. ἀφανὸς δὲ Εὐρώπης ἡγομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώως ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ ποτέ τις ἀντρέψῃ αὐτὸν αὐτὸν ἐξέρχον Εὐρώπην. στω δὲ ἡλθε δὲ ἐπὶ τῷ ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶν. ὡς δὲ φερεῖται φησὶ, Κίλιξ. ὡς δὲ πᾶσαν ποτέ τις ζήτησιν εἶπεν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τῷ εἰς οἶκον ἀναπομπῇ ἀπογόνους, καὶ ἀναχρὺ κατὰ κησιν. φοίνεξ μὲν φοινίκων. Κίλιξ δὲ, φοινίκων πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὕψ' αὐτῆς περιμέντω χάσαν πταμένω σὺν ἡγετῇ Πυρράφω, Κίλικίαν ἐκάλεσε. Κάδμους δὲ Τηλεφάσσα, ἐκ Θέας κα

perit Jupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi se puellæ mitem cicurémque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago avexit in Cretam: ea inibi ab Jove compressa, Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit; sed Homeri testimonio Sarpedon ex Jove ac Laodamia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: isque, ne, nisi cum reperta prius Europa redirent, imperavit. Quibuscum & Telephassæ mater, ac Thasus Neptuni filius; vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Post eā verò, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò commigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca invasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamque de se Ciliciam nominavit. Cadmus autem ac Telephassæ in Thraciam pene-

erant. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demum Asterion Cretensium regulus, Europā in matrimonium ductā, ex ea natos filios aluit, qui, cum adolevissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amorēque potius inclinare videretur, Minos conflatō bello, victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec defunt qui illum Atymnij Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrassē tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bæotiam contendisset,

αὐτὴν κησάν' ὁμοίως δὲ καὶ
Θάσος ἐν Θράκῃ, κη-
σας πόλιν Θάσον κητῶ-
νησιν.

§. 3. Εὐρώπῃ δὲ γήμας
Ἀστείων ὁ Κρητῶν Δωά-
της, τοῦ ἐν ταύτῃ παῖ-
δος ἔσχετον. οἱ δὲ, ὡς
ἐπληρώθησαν, πρὸς ἀλ-
λόλους ἐβασίλευσαν· Ἰχθυοῖ δὲ
ἔσχετο παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο
Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ
ἦν, καὶ Ἀρείας τὴν Κλεό-
χην. ἥ δὲ παιδὸς πρὸς
Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίως
ἔχοντος, πολέμους Μίνως
ἐπεστύρησεν. αἱ δὲ φάρισι,
καὶ Μίλητος μὲν, Κα-
ρίαι περὶ αὐτὴν, ἐκτὶ πόλιν
ἀπ' ἑαυτοῦ ἔκτισεν Μίλη-
τον. Σαρπηδὼν δὲ συμμα-
χῆσας Κίλικιν, πρὸς Λυκίους
ἔχοντι πόλεμον, ὅττι μέρη
τὴν χώραν Λυκίας ἐβασίλευ-
σι. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς,
ὅττι πρὸς ἡμεῖς ζῶν. εἴτις
δὲ αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέ-
γουσι Ἀτυμνίου τὸν Διὸς.
καὶ Κασσιόπης, καὶ διὰ
τούτων ἐστιάσαι. Ραδάμαν-
θους δὲ τοῖς νησιώταις
νομοθετῆς, αὐτοῖς φυγὰς
εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμῶ-
ν

νῶ γαμήϊ. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δὴ μὲν Μίνωθ' ἀπα-
 ζοι. Μίνως δὲ Κρήτῳ κα-
 ποικῶν, ἔγραψε νόμους. καὶ
 γῆμας Πασφάῳ, τῷ Η-
 λίου καὶ Πελοπίδου. οἷς
 Ἀσκηπιάδης φησὶ, Κρήτῳ
 τῷ Ἀστιάδῃ θυγατέρι παῖ-
 δας μὲν ἐτίμωντο, Κασρία,
 Δόχεια, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγεον. θυγατέρας δὲ,
 Εὐκλῆν, Ξενοδίκην, Αἰαδ-
 ῖν, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας
 γύμφοις Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίωνα, Χρύσιον, Φιλό-
 λαον. ἐκ δὲ Δειξιδίας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ἀστιάς δὲ ἄποιος
 ἀποθανόντος, Μίνως βασι-
 λῆεν δίδων Κρήτης, ἐκω-
 λύετο φήσας δὲ ὅτι
 δεῖν τῷ βασιλείᾳ εἰλη-
 φέναι, χάριν τοῦ πεδιδ-
 ναι, ἔφη, εἶπ' αὖ δ' ἔφη-
 ται, γινώσκει. καὶ Ποσειδῶνι
 δύνων, ἢ ἔξατο ταῦτον ἀνα-
 φανῆναι ἐν τῇ βυβλῇ, ὑπο-
 χόρμῳ κατεδύσαντο φα-
 νέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦ-
 ρον ἀνέντος αὐτῷ διαφρα-
 γνῶν, τῷ βασιλείᾳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὸ
 θεῖον ἀνέλας, ἔδυσεν ἔ-

Alcménem duxit uxorem.
 Demùm vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphæ Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædræ sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheæ, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissæ,
 regnum accepit. Qui cùm
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauro, &c

πλεον. θαλασσοκρατήσας δὲ
αὐτὸν ὁ παῖς αὐτῆς ἦν ἡσυχῇ
χρῶν ὑπὸ τῆς μητρὸς.

§. Δ. Οργισθεὶς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατήδυσε τὸν ταύρον, ἤθελεν μὲν ἐξηγίαισιν Πασίφαιαν δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς παρεσκεύασιν. ἡ δὲ ἐξαδελφεύσα αὐτῆς σωεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ὑπὸ ἀρχιτέκτων, πρυμνὸς ἐξ Αθηνῶν ὄντι φόνῳ. αὐτὸς ξυλίνῳ βῆεν ὄντι τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλίας ἐσωδιν, ἐκδείρας δὲ βῆεν, πρὸς θύρας περὶ ἑρμῆος. καὶ διὸς ἐν ᾧ αὐτὸς εἵδιστο ὁ ταύρος λημῶνι βόσκεισθαι, ᾧ Πασίφαιαν ἐπεβίβασιν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταύρος, ὡς ἀκηδινῇ βοὶ σιωπῇ λειν. ἡ δὲ Ἀστειον ἐγρήνησε τὸν κληδίντα Μινώταυρον. αὐτὸς εἶχε ταύρεν αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρόες. Μίνως δὲ ἐν τῇ λαβύρινθῳ, κατὰ πινυς χρηματὺς κατακλίσας αὐτὸν ἐφύλαττειν. ὑπὸ δὲ ὁ λαβύρινθος, ὅς ἐστιν ἀπὸ κατασκευάσας, οἵ τε μακροὶ καὶ πολλοὶ ποταμοὶ καὶ πύλαι καὶ ἐξοδοὶ τὰ μὲν οὗτοι περὶ Μινώταυρον, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Ἀριάδνης ἐν πῖσι πι-
εῖ Θησίως ὕστερον ἐρυν-
μῶν .

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur .

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

Κράτος δ' τῷ Μίνω
Ἀερόπῃ , καὶ Κλυμή-
νῃ , καὶ Ἀπμοσύνῃ , καὶ
Ἀλθιμνῇ , υἱοὶ γίνονται .
χρημὶν δὲ Κρητῷ πατρί κα-
ταστροφῆς τῷ βίῳ , ὁ δὲ
ἔφη , ὑπὸ ἐνδὲς ὅτ' παῖδων
πιδυῖξεν . Κρητὺς μὲν οὖν
ἀπεκρίβετο τῆς χρημῆς .
Ἀλθιμνῆς δὲ ἀκίνας , &
δείσας μὴ φονεῖν ᾔσκηται
πατρὶς , ἅας ἐν Κρήτῃ μὲν
τῇ ἀδελφῇ Ἀπμοσύνῃ ,
φροσῆκεν πρὶ τόπῳ τῷ Ῥό-
δῳ . καὶ πρὸς τὴν Κρητί-
ναιαν ἀνέβη . ἀεὶ δὲ
ὅτι τὸ Ἀταβύριον ἐπλήμ-
νον ὄρεος , ἐδιδάσκειται τὰς πί-
ειξ νήσους . καὶ πρὸς τὴν
Κρητίαν , καὶ τῷ πατρὶ
ἵσταται . ἵδμεν δὲ τὸν
βωμὸν Ἀταβύριον Διός . μετ'
ὃ πάλιν δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ χειρὶ ἐξήλτο . Ἐρμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐραδίς ὡς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβεῖν ὕκ-
νησεν (περὶ γὰρ αὐτῆς

A St Aërope , Clymene ,
Apemolyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemoly-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit . Consenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & desum patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quod
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nicitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit , in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aëropen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aëropen uxorem duxit : ex qua filios , Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset , Althemeni filio regnum tradere cupiebat : eaque de causa Rhodum contendit : cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset , à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur : quique vera dicens , cum obcanum latratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῷ τέλει τῆς ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπιστρωσαι νεοδαρτας ἐφ' αἷς ὀλιώσαισα λώϊκα, ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαρήει, φθίρεται· καὶ τῷ ἀδελφῷ μίλυνει τὸ χρονός· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας, τῇ θύτῃ, ἀλ' ἐνδοῦν ἀπὸ κτυπεῖν.

§. β. Αερόπῳ δὲ καὶ Κλυμένῳ Κρητὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγῶδας ἡπείρου ἀπὸ πωλῆσαι τέτων, Αερόπῳ μὲν ἔγνημα Πλεισθένης· καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμεῖ Ναύπλιος, καὶ τέτων πατρὸς γίνεται Ορεκός καὶ Παλαμίδης. Κρητὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπέθει τὴν βασιλείαν Ἀλθεμένει τῷ πατρὶ ὄψαδόν· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον. ἀποβὰς δ' ἐν ναυὶ σὺ τοῖς ἥρασι κατὰ πρὸς τὴν νῆσιν τόπον ἔρημον, ἡλαίνετο ὑπὸ τῆς βυκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων. καὶ μὴ δυνάμενων ἀποδοῦναι λείποντος αὐτῆς τὴν δὴ ἵδεται, διὰ τὴν κραυγὴν τῆς κυνῶν, ἀγῶ-

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραγρόμευθ' Αλθιμένης ἀ-
κοντίας ἀπέκτεινεν ἀγροῶν
Κρατία. μαδὼν δ' ὕστερον τὸ
μαρονδός, ἐν ξάμευθ' ὑπὸ
χάσματ' ἐκρύβη.

Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίονι δ' ἐγγόν-
το Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μω-
λαθ'. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνθ']
ἐπ' νήπθ' ὑπαίχων, τὸν
μυῦ δαίχων εἰς μέλιτος πί-
δρον ποσὼν ἀπιδανεν. ἀφα-
νοίς δὲ ὄντ' αὐτῷ, Μίνως
πολλὴν ξήτησιν ποιησάμενος
ὅτε δ' εὐρέσθως ἐμαντεύετο.
Κέρητες δὲ εἶπον αὐτῷ πε-
χρώματος ἐν ταῖς ἀγέλαις
εἶχεν βέν· τὸν δὲ τὴν πύ-
της δίαρ δέισα εἰκάσαι δυ-
νηδέντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
δα ἀποδώσεν. συγνηλθέντων
δὲ ἑξ' μαύπων, Πολύϊ-
δος ὁ Κοιρανῷ, τὴν χεῖραν
τῆς βοδὸς εἰκασε βάτῃ καρ-
πῳ, καὶ ζητήϊν τὸν παῖ-
δα ἀνὰ κλαδίς, διὰ π-
νθ' μαστίχας ἀνέδρε· λέ-
γοντ' δὲ Μίνωθ', ὅπ-
ωτ' καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
ἠὲ τὸν, [ἐν πνι οἰκῇ-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem handquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occulitur.

C A P. I I I.

C Aeterum Deucalionι na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nuf-
quam gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cum diu, mul-
tūmque quæsiuisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricoloremi
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optimè
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vaticibus, Polyidus
Cærani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticipinij cujuspiam adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : cūmque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspiciens, retrò abiit: mox herbam ferens redit : eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cūm Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atque illicò mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet : atque in patriam rediturus, vela faciebat : Glaucūmque suum in os inspuere jubet. Quo facto, Glaucum vaticinandi oblivio subiit. Hætenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαπ] ἀπεκλήθη σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμνηστία δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δράκοντα ὅπῃ τὸν νεκρὸν ἴοντα· τῷτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δέξας μὲν αὐτὸς πελοπίση, εἰ τῷτο συμπαῖδοι. ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων· καὶ διασάμει· ὁ νεκρὸν τὸν προῖτον, ἀπὸ τῆς εἴης ὑποσέφει πῶς κομίζων, καὶ πάντῃ ἐπιτίθει· σὶν ὅπῃ παῦ τὸ σῶμα ἐτίθει· σῶμα· ὅπῃ τῆς δὲ τῆς πῶς, αἰεὶ. Διασάμει· ὁ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τῷ αὐτῷ πῶς προσέειπε· καὶ τῷ Γλαύκῳ σῶματι, αἰέτησιν.

§. β. Απλάτων ὁ Μίνως ὁ παῖς, ὃς εἰς Ἀργὸς ἀπέναι ὁ Πολύιδος εἶα, πρὶν ἢ ὁ μαρτίαν διδάξει τὸν Γλαῦκον. ἀγαγόντες ὁ Πολύιδος διδάσκει, καὶ ἐπιτίθει ἀπὸ τοῦ νεκροῦ τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπιτίθει. καὶ τῷτο πειθήσας Γλαῦκος, τῷ μαρτίαν ἐπιλάθεται. τὰ μὲν οὕτως· καὶ ὁ Εὐρώπης ἀπογόνων, μέχρι τῆς μοι λελεχθῶ.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανῶ-
σαν δάψας Τηλεπιάσ-
σαν ὑπὸ Θρακῶν ξενιδοῖς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, καὶ τῷ
Εὐρώπῃσι πωυθανόμην· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε καὶ μὴ Εὐ-
ρώπῃσι μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρησάτω δὲ χρυσοδηρῶ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ αὐτὴ πύσῃ κελύσῃ. τοιῦ-
τον λαβὼν χρησμὸν, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύετο. εἶτα
βοῖ στυπυχὸν ἐν τῇ Πε-
λάγοντι βυκαλίοις, ταύ-
την χρυσοπιδεν εἶπετο. ἡ δὲ
διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκλήθη,
πόλιν εἶνθα νῦν εἰσι Θή-
βαι. βυκόμην δὲ Ἀθλῶα,
χρυσόσῃσι τὴν βοῦν, πύμ-
πει πρὸς τῷ μεθ' αὐτῆς λη-
ϊόμηνον ὑπὸ τῷ Ἀρείῃσι κρή-
νης ὕδαρ. φρεσὶν τῷ τῷ κρή-
νῃσι δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ
εἶπόν πινες γυρῆναι, τὸς
πλείονας τῷ πεμφθέντων δίοφ-
τειρε. ἀγανακτήσας τῷ Κρό-
νῳ, κτείνει τῷ δράκοντι· καὶ
τῷ Ἀθλῶα ὑποδιδόμενης, τὸς
ἐδόντας αὐτῇ παῖδας τέτων
δὲ παρῆνταν ἀπέπειλαν ἐκ
γῆς ἀνδρες ἑταῖοι, οὗς

P Orrò Cadmus cūm jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa quaer-
endum respondit : sed bove
viā duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus , eam ponè sequebatur :
ea verò, Boeotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi macāturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte fatum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes fe-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exoriri conspexit, lapides in eos coniecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodo, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλεσαν Σπαρτίους. ἔτοι
δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς ἕεν ἀκού-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροουῶντες. Φε-
ρεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἄκ γῆς ἀσφρο-
μένοις ἄνδρας ἐρόπλους,
ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους.
οἱ δὲ ὑπὸ ἀλλήλων νο-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατίσταν. Φεισά-
δυσαν δὲ πέντε, Ἐχίων,
Οὐδαῖος, Χθόνιος, Ὑπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὃν
ἐκτείναν, αἰτίδον ἐν αὐτὸν
ἐδιδάσκον Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὄκτω ἔτη. μὲν
δὲ πλὴν θητείαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασε.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες
θεοὶ καὶ ἀνθρώποι ἐβάνον,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐυω-
χέμενοι αὐτὴν ἄμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτόπυκτον ὄρμον. ὃν
ὑπὸ Ἡφαίστῳ λέγουσι πινεῖ
διδύμῳ καὶ Κάδμῳ. Φερεκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνὴ μὲν ἔν Αἰθίοπας ἔγη-
μεν. Αὐτονόῳ Λαίρῳ ἔ-
Αγανὴν ἔχον.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραστὴς, ἥρας κρύφα, σω-
δνάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ ἥρας, κατανεύ-
σασα αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ
αἰτηδὲν ποιήσειν, αἰτῆται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
ἡλθε μνησδόμενος ἥραν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νεῖσαι, παρῆναι εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄμμα-
τος, ἀσπαρῆς ὁμοῦ καὶ βρον-
ταῖς, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πίσας, ἐξαμύναιον βρέφος
ἐξαμβλωθεῖν, ἐκ πυρὸς ἀφ-
πάσας, ἐν ἑρβῇ τῷ μητρῷ.
ἀποθανύσας δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμου θυγατέρες
διωέσκειν λόγον σωδνῆσαι
ἐν τῷ πνι Σεμέλῳ, καὶ κα-
ταψεύσασθαι Διὸς καὶ διὰ τῷ
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
καθήμενον Διόνυσον ἡμ-
να Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματι,

ropa datum scribit : idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuere Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoei sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramata Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit : quare Semele
metu exsternata femestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

eúmque; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athaman-tem affert : atque ut puellam educarent, suadet. Quod ini-quo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Atha-mas majorem natu filium Learchum, velut cervum ve-natus, interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebe-tis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris pro-funda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur; puer autem Palæmonis nomen ac-cepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus o-pem ferant. Ad hæc Melicer-tæ Isthmiorum certamen Si-sypho auctore, institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hœdum transformat, ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Ny-sam Afiz urbem incolebant, transportavit. Has postea Ju-piter in stellas mutatas, Hy-a-das appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & A-ristæo Actæon filius procrea-tur, qui à Chirone educatus, venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ερμῆ. ὁ δὲ κο-
μίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαν-
τα, καὶ πείθει πρέφειν ὡς κό-
ριω. ἀγαπητὴν ἄσπον δὲ
ἦ' ἔσθ', μαρίαν αὐτοῖς ἐπέ-
βαλε. καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν
προσβύπτερον παῖδα Λέαρ-
χον, ὡς ἔλαφον θηρεύ-
σας ἀπέκτεινεν. Ἰνὼ δὲ
τὸν Μεληκέρτιω εἰς πε-
πρωμένον λάβητα ῥίψα-
σα, εἶτα βασιλεύσασα μὲν
νεκροῦ τῷ παιδὶ ἤλατο
καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδελφείω
μὲν αὐτὴ καλεῖται Πηλαί-
μων δὲ, ὁ πᾶς. ὅπως ὄνο-
μαδόντες ὑπὸ τῆς πλεόν-
των τοῖς χιμαζομένοις γό-
βουδοσιν. ἐτίθη δὲ ὅτι
Μελικέρτη ἀγὼν τῆς Ἰσθ-
μίων Σισύφου δύντα. Διὰ
ῥυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔει-
φον ἀλλάξας, τὸν ἦ' ἔσθ'
δυμὸν ἔλαψε. καὶ λαβὼν
αὐτὸν ἔρμης, πρὸς Νύμ-
φας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ. τῇ
Ἀσίᾳ κατοικήσας. αἱ ὕπε-
ρον Ζεὺς κατατείσας ἀνό-
μασεν τ' ἄδ' ας.

§. 5. Αὐτονομίης δὲ καὶ Αει-
ταίης πᾶς Ἀκταίων ἐχλόα-
το. ὃς παρὰ Χείρωνι,
κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν κατεβράδην ἐν τῷ
 Κισσαρῶνι ὑπὸ τῆς ἰδίῳ
 κυῶν, καὶ τῶτον ἐτελεύ-
 τησεν τὸν τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστέρ-
 ος τῷ Διὶ δὲτε ἐμνηστεύ-
 σατο Σμελέλῳ. ὡς δὲ οἱ
 πλείονες, ὅτι τῷ Ἄρτεμιν
 λυομένῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ παρεχθῆμα αὐτῷ
 τῷ μορφίῳ εἰς ἑλαφον ἀλ-
 λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὼν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγνοισαν ἐβράδην. ἀπολομέ-
 νη δὲ Ἀκταίων, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦντες τὸ δεσπό-
 τιον, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιέμενοι, παρεχρόν-
 οντο ὅττι τῷ Χείρῳ αὐ-
 τῶν· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύα-
 σεν Ἀκταίων, ὃ καὶ τῷ
 λύπῳ αὐτῷ ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῆς Ἀκταίων κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔσονται.

Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἥν τε δῆρες

Τούτον ἐδύσαντο κυῶς
 κράτερι. * πύλας ἀκούα
 παρῶν

Μετὰ ταῦτά τις ἄλκιμα τί-
 να.

fuis à canibus in Cithærone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quod Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quod Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitum devorarint. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demum post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis*

*Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, ursique*

*Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:*

*Post alij dominum invadunt
 savissima proles,*

Lynceus,

*Lyncæus, & Bannus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aἰῶν
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpserunt cruorem*

*Argusque, Spartusque, Bo-
résque celerrimus, iidem*

*• Arcubus Aἰῶν, atque etiam
sunt sanguine passi.*

*Cetera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Scæporum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

CAP. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit: ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur: atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῖς, ὃς * Βαίῳ πόδας
αἰεῖδός, ἢ δ' Ἀμαρύντος.
καὶ ὅς ὀνομασί δυνεύκειν,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδραυν
Διὸς ἐννεσίῃσι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἶμα
ὑπὸ σφαιτέρῳ ἀνὰ κίῳ

Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰψοφρονὸς.

Τῷ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῖς
φάρον αἶμα τ' ἔδραυν.

Τὲς δὲ μί' ὄχλοι πάντες
ἐπίστυδον ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμμεναι ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [δὲ,] εὐρε-
τὴς ἀμπέλου θυόμα-
νος, Ἡρᾶς μαρίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλόντος, περιπλανᾶται Αἰ-
γυπτιόν τε καὶ Συρίαν. καὶ τὸ μὲν
περὶ τὸν Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτὸς δ' εἰς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. λαθαρθεὺς
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελεταῖς ἐκ-
μαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐτέλλω, ὅττι Ἴνδον δὲ διὰ
τ' Θράκης ἡπείρατος. Λυ-
κῆργος δ' παῖς Δρύαντος ὁ Η-
δυνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μῖνα ποταμὸν οἱ περικοδ-
σι, περὶ τοῦ ὑβρίσας ἐξέβα-
λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πρὸς Νηρείας κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐβρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωματόμυον Σα-
τύρων πῆδος αὐτῶν. αὐδῖς δὲ
αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξ αἰ-
φνης. Λυκούργῳ δὲ μανίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μι-
μνήσας, Δρύαντα τὴν παῖ-
δα, ἀμπίλιν νομίζων κλημα
κόπτειν, πλέκει πλέξας ἀ-
πικτείνε· καὶ ἀκρωτειαῖσας
ἑαυτὸν· ἐσωφρένησε. τῷ
δὲ γῆς ἀκάπου μέγιστος,
ἔχουσιν ὁ δὲ δὲ, καρποφο-
ρήσειν αὐτῷ αὐτὴν θανάτω-
ν Λυκούργος. Ἡδωνοὶ δὲ
ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγ-
χεῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεσ ἐδήσαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πων διατρυφεῖς ἀπὸ θανά-
του διελευσάν δὲ Θρακίαν, καὶ
τὴν Ἰνδικὴν ἀπαυαν, σῆλας
ἐκεῖ σῖσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ τὰς γυναῖκας ὡς ἄλ-
κας καταλιπύσας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κι-
θαίρῳ.

§. β. Πενθεὺς δὲ Ἰωνηδὺς

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacche autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrâ
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiam præcepit Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, res-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppediaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragratam, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescabantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehi cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Εἰχῶνι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄψαρχμόμενος εἰς Κιθαίρων αἰὲν βακχῶν κατὰ σκοπὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μέλησιν ἐμαλίσθη. ἐνὸς μὲν γὰρ αὐτὸν θνείοντι. δόξας δὲ Θεβαίοις, ὅτι θεὸς ὄντιν, ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ κει πάλιν ἐπὶ μῶντων αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ὀπμασιδούς ἐχέουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐστούωτο.

§. γ. Βυλὸς μὲν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν λεηστρικῶς ἐμσώσατο τεύχη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ὑπείροντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ πωλήσωντες. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰδὼν καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφος ἔκλησε κισσὸν, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς ἡρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγλήοντο δελφίνες. ὥς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν αἶ-

θρῶπι, ἐπ' ἡμῶν. ὁ δὲ ἀνα-
γαγὼν ἐξ ἁΐδου πλὴν μητί-
ερα, καὶ παρσαγορεύσας
Θυώνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ὑερὸν ἀνῆλθεν.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
πρὸς Ἐγχελέας παρεμύνε-
ται. τέττοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
ριῶν πολεμυμένοις, ὁ θεὸς
ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατή-
σαιν, ἐὰν ἡγήμονα Κάδμον
καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ,
πειθόμενοι, ποιοῦντι καὶ
Ἰλλυριῶν ἡγήμονας τέτοις,
καὶ κρατοῦσι. καὶ βασιλεύει
Κάδμος Ἰλλυριῶν. καὶ παῖς
Ἰλλυριῶν αὐτῷ γίνεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρά-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
τίμηθησαν.

§ ε. Πολύδωρος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς γυρόμενος,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
τῇ Χθονίῃ θυγατρὶ καὶ
γυναικὶ Λάβδακον. οὗτος
ἀπώλετο μετὰ Πενθεία ἐ-
κείνῃ φρενῶν ἀφελήσας.
καταλιπὼντος δὲ Λάβδα-
κον παῖδα ἐναιουσαῖον
Λαῖον, πλὴν ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cælum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienſes
commigravit. Quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responſum fuit, Illyriis,
ſi Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem ſe-
cuti, eos adverſus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiſcitur: eiq;
Illyrius filius naſcitur, nec
longo poſt tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elyſium ab Jove
demiſſi ſunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic poſt Pentheum,
quod eadem quæ ille, ſenti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum ſuperſtitem
reliquiſſet, Lycus Nyctei fra-

ter, intereà, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quòd gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotix

λῆθο. Λύκος, ἕως ἔτι
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκ-
 τῶς. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγύαν ἀπικτεῖναι τὸν
 Ἀρεῖον, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτίδος, Συρίαν κατάρ-
 κων καὶ διὰ τὴν πρὸς Πει-
 σίαν οἰκειότητα, ἐμχρόνει-
 σαν πολῖται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ χε-
 ῖσθαι ὁμιλοῦν, ἐπιτίθετο τῇ δυ-
 νασείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη
 εἴκοσι φονεῖ τοὺς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, διήσκει
 δὲ αἰτίαν τῆς δόξης. Ἀντιόπῃ
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως· παύ-
 τη Ζῆς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 ὡς ἐγκυῖα ἐχέτο, τῷ
 πατρὶ ἀπειλουῦτος, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν καὶ τέτρω γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμύ-
 σας, ἑαυτὸν φονεῖ, τοὺς
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πῶς, καὶ πρὸς Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τὸς ἀμύνει Σικυῶνα χε-
 ῖσθαι. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πῶς κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγάγην αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δύο
 ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν Ἐλευθεραῖς

τῆς Βοιωτίας· ἔς ἄκαίμινους
 εὐρὺν βεβύλῳ ἀναγείρει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίωνα. Ζῆθος μὲν
 οὐδ' ἐπιμυλῆτο βουφορβίων·
 Ἀμφίων δὲ κισσαροδίαν ἤ-
 σκει, δύντ' αὐτῷ λύραν
 Ἑρμοῦ. Ἀννόπῳ δὲ ψά-
 λιστο Λύκος καθεύδει, καὶ ὁ
 τέτυ γυνὴ Δίρκη, λαδοῦσα
 δὲ περὶ τῶν δεισμῶν αὐτομάτων
 λυδέντων, ἦκαν ὅτῃ τῷ ᾄδῃ
 παίδων ἑταυλιν, δεχθῶναι
 τοὺς αὐτῶν δέλεον. οἱ δ',
 ἀγνοοῦσά μιν οἱ τῷ μνη-
 στα, τῷ μὲν Λύκον κλείνοισι, τῷ
 δὲ Δίρκῳ [Θριξί] δῆσαν-
 τες ἐν ταύρου θανάσσαν ῥί-
 πῳσι· εἰς κρήνῳ, τῷ ἀπ'
 ἐκείνης καλεμένῳ Δίρκῳ.
 παραλαβόντες δὲ τὴν δωα-
 τεῖαν, τῷ μὲν πέλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολουθεσάντων τῇ
 Ἀμφίον'· λύρα δ' αὖ λίδων·
 Λαῖον δὲ ἐξέβαλεν. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπ' ἐνέπαι Πέλοπ'· ὃ τέτυ
 παῖδα Χρυσίππον, ἀρματο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδίῃς
 ἀναπαύσει.

§. 5. Γαμήϊ δὲ Ζῆθος
 μὲν Θήβῳ, τῷ δ' ἦς ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rædicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conjici-
 unt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pello-
 ponnésō ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porro Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiorē esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupsit, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλη. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἐπὶ Σίπυλλον, Μίνυτον, Ἰσμήνον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώρεα, Φαίδιμον, Τανταλον. θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας * Ἐθοδαίαν, ἢ ὡς πρὸς, Θέραν, Κλεοδόξαν, Ἀστυόχῳ, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτιαν, Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἐξ μὲν υἱοῦ, ἐξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένεσθαι. εὐπικρὸς δὲ ἴσα Νιόβῃ, τὴν Λητὸς ἐντεκνωτίσαν εἶπεν ὑπαρχεν. Λητὴ δὲ ἀγανακτῆσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρῳξάτω. καὶ τὰς μὲν θηλείας ὅτι τὴν οἰκίαν κατεπόξωσιν Ἀρρεμιν· τὴν δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαίρῳσι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκλινεν. ἐσώθη δὲ τῆς μὲν ἄρρένων * Ἀμφίων· τῆς δὲ θηλειῶν Χλωὴς ἢ Ὀρσβυτίς, ἢ Νηλεὺς συνώκησε. καὶ τῆς Τελέσσην ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίσβοια * ἐπὶ δὲ τῇ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζήθος

ἡ Ἀμφίων. αὐτῇ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ἀπολιποῦσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
ἐυχαμένη, πῶ μορφῶν εἰς
λίθον μετέβαλεν. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτωρ ἡ μέθ'
ἡμέραν τῷ λίθῳ.

§. ζ. Κατὰ δὲ τὴν Ἀμφί-
ον τελευτήσας, Λαίῳ ἔ-
βασιλείαν παρέλαβε, ἡ γή-
μας θυγατέρα Μεινοικίως
ὑπ' ἐνιοι μὲν Ιοχάστῳ, ἐνιοι
δὲ Ἐπικάστῳ, λέγουσι. χεῖ-
σαντος τῷ θεῷ μὴ γυνᾶν· ἔ-
γνην δὲντα γὰρ πατρικόνον
ἔσσεσθαι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς σω-
ῆλθε τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νηδὲν, ἐκδηῖται δὲ δωσι νο-
μῶν, πρὸς αἰς διατρήσας τὰ
σφύρα. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
καν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη
δὲ βεκόλοι τῷ Κορινθίων
βασιλέως τὸ βρέφον εὐρόν-
τες, πρὸς τὴν αὐτῇ γυναικί
Περίβοιαν ὤνεγκαν. ἡ δὲ,
αἰελοῦσα ὑποβάλλεται· καὶ
δεξαμένη τὰ σφύρα,
Οἰδίπῳ καλεῖ, τῷ το δε-
μένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῆς
πέρας ἀνοδῆσαι. τελευθεῖς
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων
ἢ ἡλικίαν ὅν ῥώμῃ, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè supposititius ac spurius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreret, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus OEdipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæensium rex Damastistratus sepe- liendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

φθόνον ἀνείλετο τὸν ἑαυτοῦ
βλαπτοῦ. ὁ δὲ πρῶτος ἀνέ-
στη τῆς Πελοποιᾶς,
μαρτυρῶν ἐκ ἐδωκυτο. ἀφ' ἧς
καὶ τὸ δὲ εἰς Δελφοῖς,
τῆς ἧς ἰδίῳν ἐπυθάνε-
το γένων. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
πεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν
γὰρ πατὴρ φονέσσειν, τῇ
δὲ μητρὶ μωγήσασθαι. οὕ-
τω ἀκούσας, καὶ νομίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε γένησθαι,
Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν.
ἐφ' ἁμαρτῶν δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος περὶ μὲν τῶν, στυ-
γυγάνει κατὰ πῖνα στυλῶ
ὁδὸν ἐφ' ἁμαρτῶν ὀχουμί-
νῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ.
κίρῳ δὲ ἔτῳ ἡ Λαίῳ
καὶ κτελέσαντες ἐκχωρεῖν,
καὶ δι' ἀπίθειαν καὶ ἀν-
βολῶν κτείναντ' ἧς ἱπ-
πων τὸν ἔπειρον, ἀγανέκ-
τισας Οἰδίῳ καὶ Πολυ-
φόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπὸ
τοῦ καὶ παρεβόητο εἰς
Θήβας.

§. 9. Λαίῳ μὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ
βασιλεὺς Πλαταιῶν Δα-
μαστιστῆρος. ὃ δὲ βασιλεὺς
Κρέων Μεναικίῳς παρελαμ-
βάνη. τότε τὸ βασιλεύοντος.

μικρὰ συμφορὰ κατὰ τὴν Θή-
 βας. ἔπιμψεν γὰρ Ἡῶς Σφί-
 γα, ἣ μικρὸς μὲν ἔχου-
 ρης ὡς πατρὸς διέ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σφύ-
 ρον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν
 λαβόντων, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδων. μαδούσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ Φίκκον ὄρεσιν ἐκείναι-
 το καὶ τοῦτο σφύττειν
 Θεβαίοις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὄει, τὸ μίαν
 ἔχον φωνῶν, τετράπιον,
 καὶ δίπιον, καὶ τρίπιον
 γίνεται. χρησμοῦ δὲ Θε-
 βαίοις ὑπαρχόντων πνε-
 καῦτε ἀπαλλαγῆσθαι τῆς
 Σφίγγος, ἵνικα αὐτὸ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσῃσι. καὶ σω-
 ρόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὄειν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὖ-
 εἰσκον, ἀπάσας ἕνα, κα-
 τὰ τὴν φύσιν πολλὰς δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λειώσαν Αἴμονος τῆς Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῆς
 τὸ αἰνίγμα λύσονται, καὶ
 τῆς βασιλείας, καὶ τῆς
 λαοῦ δόξης γυναικός. Οἰ-
 δίποις δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibúsq; ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demum tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Læij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœminæque sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EÛrygenea Hyperphanis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbarus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Cololum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus viscebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ἐκ τῆς Σφίγγος λεγόμενον, αἰδρωπὸν εἶναι. ἤμυνται γὰρ τεράκιον βρέφους τοῖς τέτταρσι ὀχέμενον κόλοις· τελευτῶν δὲ τὸ αἰδρωπὸν, διπῶν γινώσκουσα δὲ, τρίπῳ περιλαμβανέειν βάσιν τὸ βᾶκτρον. ἢ μὲν οὖν Σφίγξ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίπους δὲ βασιλείαν παρέλαβε, καὶ μητίετα ἱγνήμεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδας ἐτίκτισεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ετεοκλέα. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμνηθῆναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φασὶν ἐξ Εὐρυφάνειας τῆς Τυρρανίδος.

§. 9. Φανέντων δὲ ὕστερον καὶ λαοθαρόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀσχρότης ἑαυτὴν αἰήρησεν. Οἰδίπους δὲ παρ' ὄψεως τυφλῶσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ὡς τοῖς παισὶ δέμεται, οἱ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐβαλλόμενον διαγρυῶτες, ἐκ ἐπιμύων ἀφ' ἡμέρας δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ, τῆς Ἀθηκῆς εἰς Κολωνόν, εἶδα τὸ καὶ Εὐμενίδων εἶναι τὸν τόπον, κα-

ῥίξει· ἰαίπης· παρδελχέλαις
ἰπὸ Θησῶς· ἢ μετ' ἐπο-
λῶ χρόνον ἀπιδανεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëo susceptus : neque ita
multo post è vita migravit.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I.

Ε Τροκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης παρ' τῆς βα-
σιλείας σωπίνοντες παρὶς
Θηβαίοις, καὶ αὐτοῖς δοκαί-
τον ἔπεσον παρ' ἐν αὐτὸν
ἄρχειν. πνὲς μὲν ἔν λείροισι
παρὸν ἀρξάντο Παλαισί-
κοις παρδελχέλαις μετ' ἐν αὐ-
τὸν τῶ βασιλείαν Εποκλεί.
πνὲς δὲ παρὸν Εποκλείοις
ἀρξάντο μὴ βέλεσθαι πα-
ρδελχέλαις τὴν βασιλείαν. φυ-
γαδελχέλαις ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θηβῶν, ἔλθον εἰς Ἀργεῖς,
τὸν τε ὄρμον, ἢ τὴν πύλιν
ἔχον· ἐβασιλεύει δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστὸς ὁ Ταλάης· ἢ τοῖς
τούτου βασιλείοις τὴν κατὰ
παρδελχέλαις· ἢ σωπίνοντες
μάχῃ Τυδείᾳ παρ' Οἰνέως
ἐλθόντι Καλυδῶνα· ἡρω-
μένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς,
ἐπιδραστὸς Ἀδραστὸς διέλυ-
σεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
ντο· ἰσχυρῶς δὲ λείροισι
αὐτῶν, καὶ παρ' αὐτῶν καὶ λείροισι
συζεῖσθαι καὶ θυγάτριαν,
ἀμφοτέρω εἰλετο θυγάτριαν.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur: placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cæ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cæpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
replum exportans, Argos adi-
vit: quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat:
ad cuius regiam per noctem
accedit: ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illic etenim in clypeis aker
apri, leonis alter faciem de-
pictam gestabant. Deipylen
itaque Tydeus, Argiam Po-
lynices, uxorem capit. Adra-
stus item utrumque in pa-
triam suam reduciturum sese
pollicetur. Igitur, comparato
exercitu, contra Thebas prius
eundum esse statuit: Quare
præstantissimum quemque ad
se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oi-
clis filius vaticinandi peritif-
simus, quod omnes in eo bel-
lo, præter unum Adrastum,
perituros esse perspiciebat,
hanc Thebanam expeditio-
nem detrectabat: quinetiam
reliquos dehortabatur. Dum
verò Polynices ad Iphin Ale-
ctoris filium contendit, ab eo-
q; precibus exposcit, ut, quâ
posset ratione Amphiarum
ad militiam capeffendam co-
gere demonstraret, huic ille,
si monile, inquit, Eriphyle,
consequatur. Amphiarus er-
go, ne quid à Polynice mune-
ris capiat, Eriphylæ uxori pro-
hibuit. Verùm Polynices eam
monili suo donatam rogat ut
virum suum ad rem bellicam
gerendam inducat: id enim in

είχον γὰρ ἐπὶ στήθε' ἀπειδων,
ὁ μὲν πάρεσσι ποταμίων.
ὁ δὲ, λέοντι. γαμὴ δὲ
Διπύλῳ μὲν Τυδείῃ·
Αργείῳ δὲ Πολυνείκῃς.
καὶ αὐτοὺς Ἀδρασθ' ἀμ-
φοτέρω εἰς τὴν πατρίδα
ἐκείνην ἐκτάζειν. καὶ πο-
ταμίων ἐπὶ Θήβας ἄνωγει στρα-
τὴν εἶναι καὶ τὸν ἀριστὸν συν-
ήροισιν.

§. β. Ἀμφιάρεθ' δὲ ὁ
Οἰκλείου μαίης υἱός, καὶ
ποταμίων, ὅπ' αὐτῷ πάντας
τοὺς στρατεύοντας χρο-
εῖς Ἀδράστου τελευτῆσαι,
αὐτὸς τε ὤκειν στρατεύ-
σαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀ-
πέπει. Πολυνείκῃς δὲ ἀ-
φικόμενον εἰς Ἴφιν τὸν
Ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
θεῖν πῶς αὐτὸν Ἀμφιάρεθ'
ἐκτρέφειν στρατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι
τὸν ὄρμον Εἰφύλην. Ἀμ-
φιάρεθ' μὲν οὖν ἀπὸ
τῆς Εἰφύλης ὄντα Πολυ-
νείκῃς δῶρα λαμβάνειν.
Πολυνείκῃς δὲ δοὺς αὐ-
τῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεθον πείσαι στρα-
τεύειν. ὡς γὰρ ἐπὶ πᾶσι

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμενθ', ὁμοσι περὶ αὐ-
 τῶν διαφέρηται, δια-
 κείνην Εὐφύλῳ συλχα-
 ρῆσαι. ὅτι οὐκ ἔτι Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν ἔξακουσθ',
 Ἀμφιαρόν δὲ ἀποτρέπον-
 τ', Εὐφύλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβούσα, ἐπισι τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιαρόν δὲ αἰάγχεω ἑ-
 λχὼν στρατεύεσθαι, τοῖς παι-
 σὶν ἐντολὰς ἔδωκε πελειώ-
 δῃσι, τῷ τε μητίεα κίη-
 νην, καὶ ἐπὶ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδρασθ' δὲ σω-
 ἀδρόισις σὺν ἡγεμόσιν ἑπτά,
 πολεμεῖν ἰσχυρὰς Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ροῦ Οἰκλῆος, Καπανεὺς
 Ἰππονόου, Ἰππομέδων Λει-
 τομάχου· οἱ δὲ λέγεται Τα-
 λαῦ. ἔτι μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐν
 Θεῶν· Τυδεὺς Οἰνέως,
 Λιτωλὸς· Παρθενόπουλ'

ipſius erat manu; nam cūm
 Adraſtum conveniſſet Am-
 phiaraus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, diſſen-
 ſionem ſolveret: ſoluto collo-
 quio, quicquid inter eos
 litis ac diſcordiæ foret, ad Eri-
 phyles judicium ſe relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adraſtus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrā verò Amphiaræus
 diſſuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum. Tum Amphiaræus
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per-
 æratem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.

§. 3. Porro Adraſtus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat. Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adraſtus Talai,
 Amphiaræus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Ariſtomachi, ſive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thqantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylum vendiderunt. Quocircà vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâdum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrausti apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaraus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaraus,

Μηλανίωνος, Ἀρκά. πινέσ
ἢ Τυδεία μὲν καὶ Πολυνεικίῳ
καταριθμῶσι. συναριθμῶσι
ἢ τοῖς ἐπὶ τῷ Εἰτοκλῶν,
Ἰφίῳ, καὶ Μηκιστῷ.

§. 4. Παρεγγυόμενοι δὲ εἰς
Νεμέαν, ἧς ἐβασίλιδος Λυ-
κούργος, ἐξήγουν ὁδὸν. καὶ αὐ-
τοῖς ἠγήσατο ἡ ἐπὶ κρήνῳ
ὄδῳ, ἡ ὑψίπυλῃ ἢ Λημ-
νία, ἣ πενήπον παῖδα ὄντα
Ὀφέλῳ ἀπολιπέσα, ὃν
ἔπρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσδομένη γὰρ αἱ
Λήμνιαι ὕστερον Θόαντα σι-
νωμένον, εἰσένειν μὲν ἐκεί-
νον. ἢ καὶ ὑψίπυλῳ ἀπὸ
πώλησιν. διὸ παρεῖπον ἐλά-
τρου παρὰ Λυκούργου.) Δει-
κνύσης δὲ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπολεσθεὶς, κατὰ δράκον-
τος διαφθείρεται. ἢ μὲν οὐκ
δράκοντα ἐπιφαινέτης οἱ μὲν
Ἀδράστου κτείνουσι, ἢ καὶ παῖδα
δαίνυσσι. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν
ἐαίνουσιν τὸ σημεῖον οὗτο τὰ
μέλλοντα προμαρτυρεῖσθαι. ἢ
καὶ παῖδα. Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν οἱ δὲ εἰδέναι ἐπ' αὐτῷ ἢ
ἢ Νεμείῳ ἀγῶνα. καὶ ἱππῶ
μὲν εἰκηνον Ἀδράστου· καί τινες
ἢ, Εἰτοκλῶς· πόσι μὲν, Τυδείδης.
ἢ μῆτι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντῆς, Λαίοδος πύλη, Πολυνείκης τοξο Παρθενό-
παϊς.

§. 6. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κισσαῖον, πῆμποι
Τυδεία περιεργάζοντο Εὔπο-
κλῆ πῶ βασιλείαν παύ-
σαιον Πολυνείκη καὶ δὲ
σωθείητο. μὴ προσέχοντες
δὲ Εὔποκλῆς, διαπείσαν
ἢ Θηβαίων Τυδεὶς πύ-
λην, καὶ ἕνα περι-
λέμβον, πάντων ἀει-
ψόσοι. οἱ δὲ ποντήκοντα ἄ-
δρας ὁπλίσαντες ἀπῆλθον,
ἐσθῆδρῶσαν αὐτόν· πάντα
δὲ αὐτοὺς χυρὶς Μάϊον
ἀπὸ κλίνης καὶ πέταται ὅτι τὸ
σφατόπιθον ἦλθον.

§. 7. Ἀργείων δὲ ἐλθόν-
των, προσέειπεν τοῖς
παῖσι. καὶ πύλῃν ἐπὶ
εὐσῶν, Ἀδρας μὲν ὅτι
παῖς Οὐλοῖδας πόλεος ἔ-
στι· Καπανεὺς δὲ παῖς
παῖς Ωγυγίας· Ἀμφιάρεος
δὲ παῖς παῖς Προϊτίδας·
Ἰππομέδων δὲ παῖς παῖς Οἰ-
κείδας· Πολυνείκης δὲ πα-
ρὲς παῖς Τυδείας· Παρθε-
νόπαϊς, παῖς παῖς Ἠλέκ-
τρας. Τυδεὶς δὲ παῖς παῖς
Κριωνίδας, καὶ δὲ πᾶσι δὲ καὶ

jaculo Laodocus, lucā Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evaſit. Illi verò
armatos viros quinquaginta
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
ſtris cingendas Argivi ſe de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè conſtiterunt.
Septem portas Thebarum
fuiſſe memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
pſiſtam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipſe interea Eteocles

Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquè atque oculatus tutò in-

Επιτοκλῆς, Θηβαίοις, καὶ καταστάτας ἡγμένους, ἴσους [ἴσους] ἔταξε· καὶ πῶς αὐτὸν θεωροῖτο τῶν πελειῶν ἐμαντεύετο.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μαίτις Τειρεσίας Εὐρήρης καὶ Χαεικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τῷ Σπαρτῷ, γυμνῶν τε τυφλὸς καὶ ὁράσεις. ὃ περὶ τῆς πελειῶσως καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φατὴν τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, αὐτὸν κρύπτειν ἤθελον, ἐμίχυνε. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ πῶς Χαεικλῶς σεσφοιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶν ὅτι πάντα ἰδεῖν. ὃ δὲ, ταῖς χερσὶ τὰς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς καταλαβομένην, πρὸς ποιῆσαι. Χαεικλῶς δὲ θεομάντης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυνάμεναι τῷ το ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακινεῖν, ἀπασαν ὀρνέθων φωνὴν ποιῆσαι σωῖναι· καὶ σκηπτεῖν αὐτῷ διαρῆσθαι κυάνειον, ὃ σέπτον, ὁμοίως τοῖς βλέποντι

ἐβλάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμεν' ὅτε
Κυλλήνῳ ὄφεις συνουσία-
ζοντας, καὶ τοῦτοισι πρῶ-
σας, ἐχόετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὲς αὐ-
τὰς ὄφεις ἀπαρήσας συν-
ουσιάζοντας, ἐχόετο ἀήρ.
διόφρ' Ἡ'ρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοισβητοῦντες πότρεν παρ
γυναικας ἢ τοῖς ἀνδρας
ἡδεῖσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς
συνουσίαις συμβαίνοι, ἤ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ εἶπεν
δεκαεννέα μοιρῶν ὅτε παρ
συνουσίας οὐσῶν, ταῖς μὲν
ἐννέα ἀνδρας ἡδεῖσθαι, ταῖς
δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν
Ἡ'ρα μὲν αὐτὸν ἐπύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ τὴν μαρτίκην
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ἔπειτα Τειρε-
σίῃ λεχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡ'ραν.

Οἷον μὲν μοίρην δέκα μοι-
ρῶν πέμπεται ἀήρ·

Ταῖς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν περῶσα νόημα.

Εχόετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι'· ἔτ' οὐκ ὀνείδαισι
μαρτυρόμεν', εἴπε νε-
κύνει, ἐὰν Μενόικει
ὁ Κρέοντι· Ἀρεὶ σφάλλον

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem:*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

arti victimam de-
quod ubi Menœ-
, seipsum ante
avit. Deinde pu-
sâ, Cadmeos ad
persecuti sunt,
alis, Capaneus in
ros conscendit,
iter fulmine ic-
nit.

facto, Argivi au-
tugian. In quo cùm multi
cecidissent, ex utriusque exer-
citus sententia, Eteocles &
Polynices singulari certamine
pugnant, ac mutuis se vulne-
ribus necant. Novâ rursûs pu-
gnâ confertâ, Astaci filij rem
fortissimè gesserunt. Ismarus
enim Hippomedontem pro-
stravit. * Leades Eteoclum.
Amphidicus Parthenopæum,
quem Euripides à Periclyme-
no Neptuni filio cæsum fuisse
narrat. Melanippus ad hæc
novissimus Astaci filius, Ty-
deum in ventre percussit: qui
cùm semianimis jaceret, Pal-
las ab Jove imperatum reme-
dium attulit, quo illum face-
ret immortalem. Quod cùm
accepisset Amphiaraus, Ty-
deum ofus, quoniam ipsum
præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας
Μενοιχαὺς ὁ Κρέοντος, ἐαι-
τὸν πρὸς τῷ πυλῶν ἔσφα-
ξε. μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ
Καδμήιοι μέχρι τῷ τειχῶν
σωσεθιάχθησαν. καὶ Καπα-
νεὺς ἀπάρας κλίμακα, ὅπῃ
τὰ πείρη δι' αὐτῆς ἀνῆλ-
καὶ Ζεὺς αὐτὸν περαιοῖ.

§. η. Τύττε δὲ ἡγομένης,
τρέποιον τῷ Αργείων γίνεται.
ὡς δὲ ἀπώλλωτο πολλοὶ καὶ
δόξαν ἐκατέρωθεν τοῖς στρα-
τεύμασι, Επεικλήης, καὶ Πολυ-
νείκης περὶ τῇ βασιλείᾳ μονο-
μαχῇ σὺγκλίινυσαν ἀνήλυσεν.
καρπεῖς δὲ πάλιν ἡγομένης
μάχης, οἱ Ασάκῃ παῖδες ἡεί-
σδωσαν Ἰσμαρος μὲν καὶ Ἰππι-
μέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης
δὲ Ετίοκλον. Αμφίδικος δὲ
Παρθινοπαῖον. ὡς δὲ Εὐεί-
πιδος φησὶ, Παρθινοπαῖον δὲ
Προσπιδῶν παῖς Πειριχλύ-
μῳ ἀπέκλινε. Μελαίνιπ-
πος δὲ ὁ λοιπὸς τῷ παῖδων,
εἰς τῇ γαστέρῃ Τυδεία περὶ-
σπειρήμω δὴ τῇ αὐτῇ κειμή-
νῃ, παρὰ Διὸς αἰτησάμεν Ἀ-
θωᾶ φάρμακον ὡς γὰρ, δι' ὃ
ποῖεν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐ-
τόν. Αμφιάρεος δὲ αἰσδόμε-
νος τὸτο, μυστῶν Τυδείᾳ, ὅτι

μικρὰ συμφορὰ κατ' ἴχθ' ὁ-
 ρας. ἐπιμύει γὰρ Ἡ' ἔα Σφί-
 γα, ἣ μιν γένετο μὲν Ἐχιδ-
 νης ὡς πατρὸς διέ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σφύσας
 ποὺ μὲν γυναικὸς, σῆδος
 διέ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν
 λαβόντων, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μακροῦσα δὲ αὐτὴν
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ Φίκεον ὄρε' ἐκδέξαι-
 το· καὶ τοῦτο σφύσσει
 Θεβαίους. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὅτι, τὸ μῦθον
 ἔχον φωνῶν, πτεράποιον,
 καὶ δίποιον, καὶ τρίποιον
 γίνεται. χρησμοὺς δὲ Θε-
 βαίοις ἀπαγγέλλονται τῷ
 Σφίγγιδι, ἡνίκα αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσουσιν. καὶ σω-
 εόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὅτι. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὖ-
 ρισκον, ἀπ' ἅσας ἔνα, κα-
 τὰ τὴν ἑσπερίαν. πολλάκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τε-
 λατῶν Αἴμονος τῷ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, πρὶν
 τὸ αἰνίγμα λύσασθαι, καὶ
 τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν
 λατρίαν δώσειν γυναικί. Οἰ-
 δίποιος δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demum tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Læij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbarus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Cololum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
δραπον εἶναι. ἤμυνται γὰρ τε-
τραπόω βρέφους τοῖς τέτταρ-
σιν ὀχέμενον καὶ οἷσι τε-
λειόμενον διὰ τὸ ἀνδραπον,
διπόω γινώσκοντα διὰ, τρίτω
προσλαμβάνειν βάσιν τὸ
βιάκτερον. ἡ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῆ ἀκροπόλεως ἑαυτὴν
ἔρριπεν. Οἰδίπυος δὲ πατρί-
λειαν παρέλαβε, καὶ τὴ μητέρα
ἐγγάμου ἀγνοῶν καὶ παῖδας
ἐτίκτωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νίκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμνηθῆ-
ναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυφάνειας τῆ Τύρ-
φαντος.

§. 9. Φανέντων δὲ ὕστε-
ρον καὶ λανθανόντων, Ἰο-
κάστη μὲν ἐξ ἀσχόνης ἑαυτὴν
ἀνέστησεν. Οἰδίπυος δὲ πατρί-
δους τυφλώσας ἐκ Θεβῶν
ἤλαύνετο, ὡς αἱ τοῖς παι-
σὶ δέμεται, οἳ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωκόντες, ἐκ ἐπιμύων
ἔδειξαν. Οἰδίπυος δὲ σὺν Αν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηκῆς εἰς
Κολωνὸν, εἶντα τὸ καὶ
Εὐμενίδων ἐν τῷ μύθῳ, κα-

ῥίζη ἰαίης· παρδελχεὶς
ὑπὸ Θησέως· ἢ μετ' ἐπο-
λῷ χρόνον ἀπιδανεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëso susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. 5.

C A P. V I.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυαίκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σωμαίνοντο, καὶ
ἀμφὶ τοῖς ἀνδράσι, καὶ αὐτοῖς δοκῶν
τὸν ἑαυτὸν παρ' ἑαυτὸν
ἄγειν. πνὲς μὲν ἔν ἀργεῖσι
παρὰ τὸν ἄρχειον Παλαμῆ-
κος ὄντας εἶναι μετ' ἑαυ-
τὸν τὴν βασιλείαν Εἰδοκλῆ.
πνὲς δὲ παρὰ τὸν Εἰδοκλῆος
ἄρχειον μὴ βέλονται πα-
ραδόναι τὴν βασιλείαν. φυ-
γαδ' αὖτε ἔν Πολυαίκης
ἐν Θησέων, ὅταν εἰς Ἀργεῖς,
τόν τε ὄρμον, ἢ τὴν πύλιν
ἔχον· ἐβασίλευε δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστὸς ὁ Ταλάς· ἢ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
παρὰ τὴν αἰχμήν· ἢ σωμαίνον
μάχῃ Τυδεῖ παρ' Οἰνέως
ἐκ τῆς Καλυδῶνος ἡρω-
μένης δὲ ἐξ αἰφνης βοῆς,
ἐπὶ φανέας Ἀδραστὸς διέλυ-
σιν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
ν· ἰσχυρῶς δὲ λέγον·
αὐτῷ, καὶ παρὰ καὶ λέγον·
συζεῖσθαι τοῖς θυγατέρας,
ἀμφοτέρω εἰλαστονέως.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Ille etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

εἶχον γὰρ ἐπὶ στήθεσσι ἀσπίδων, ὁ μὲν πάρος ποταμῷ. ὁ δὲ, λέοντι. γὰρ αὖτε Διπτόλῳ μὲν Τυδείῃ. Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκῃ. καὶ αὐτοῖς Ἀδρασθὶ ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ὑπάγατο κατὰ ξεν. καὶ ποταμὸν ὅπῃ Θήβας ἰσχυρὰ στρατεύεται καὶ τὰς ἀριστίας συνήθροισεν.

§. β. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλείῳς μάλιστα ὢν, καὶ πενηδὺς, ὅπῃ δὲ πάντας τοὺς στρατεύοντας χαλεπὴν Ἀδράστῳ τελευτήσῃ, αὐτὸς τε ὥκει στρατεύεται καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπώσσει. Πολυνείκῃ δὲ ἀφικόμενῳ πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μαθεῖν πῶς αὐτὸν Ἀμφιάρεθ αἰσχυροῦσθαι στρατεύεται, ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εὐφύλη. Ἀμφιάρεθ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Εὐφύλης ὅπως Πολυνείκῃ δώσει λαμβάνειν. Πολυνείκῃ δὲ δοῦναι αὐτῷ τὸν ὄρμον, ὑξίου τὸν Ἀμφιάρεθ πείσσει στρατεύειν. ἡ γὰρ ὅπῃ πᾶσι

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδρασον, διαλυ-
 σάμενθ', ἄμους πρὶν ἂν
 Ἀδρασθ' διαφέρηται, δια-
 κείνην Εὐφύλῳ συλχα-
 ρῆσαι. ὅτε οὐδ' ὅτ' ὀλέας
 ἔδει σπαύειν, Ἀδρά-
 σου μὲν Ἐρακλουῶτ',
 Ἀμφιαρῶν δὲ ὑποτρέπον-
 τ', Εὐφύλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβούσα, ἐπιστὶ τὸν
 Ἀδρασον σπαύειν. Ἀμ-
 φιαρῶν δὲ ἀνέγκλῳ ἑ-
 λων σπαύειται, τοῖς παι-
 σὶν ἐντολαὶ ἔδωκε πλειω-
 δεῖσι, τῷ τε μητίεα κίει-
 νον, καὶ ὅτ' ὀλέας σπα-
 ύειν.

§. γ. Ἀδρασθ' δὲ συν-
 αδροίσας συνὲ ἡγμόσιν ἐπὶ δ',
 πολεμεῖν ἱστέον ὀλέας.
 οἱ δὲ ἡγμόνες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδρασος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρῶν Οἰκλέους, Καπανεύς
 Ἰσπνός, Ἰππομέδων Λει-
 τομάχου· οἱ δὲ λέγεται Τα-
 λαῦ. ἔπει μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐν
 ὀλέων· Τυδεύς· Οἰνείας,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιος

ipſius erat manu; nam cūm
 Adraſtum conveniſſet Am-
 phiarauſ, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, diſſen-
 ſionem ſolveret: ſoluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac diſcordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium ſe relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibat, Adraſtus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrā verò Amphiarauſ
 diſſuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum. Tum Amphiarauſ
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.

§. 3. Porro Adraſtus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum dūctare
 maturat. Huiuſce belli duces
 hi fuerunt, Adraſtus Talai,
 Amphiarauſ Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Ariſtomachi, ſive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adraستي apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiarus,

Μηλανίωνος, Ἀρκά. πρὸς Τυδείᾳ μὲν καὶ Πολυνεικίῳ ἢ κατὰ τοὺς συνταγμένους ὅτις ἐπὶ τὸν Ἐτεόκλον, Ἴφιον, καὶ Μεκίστῃα.

§. 4. Παρεχόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐκαστοῦ Λυκούργος, ἐξήτερον ὕδαρ. καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τὸ δὴ κρήνην ὁδοῦ, τὴν ὑπὸ ληνῇ ἢ Λημνία, ἣν πενήτων παῖδα ὄντα Ὀφελίῳ ἀπολιπῶσα, ὃν ἔφερον, Εὐρυδικῆς ὄντα καὶ Λυκέρῃ. (αἰσδομένη γὰρ αἰ Λήμνιαι ὕστερον Θάνατον σπασμένον, ἐκείνον μὲν ἐκέναν τὸ καὶ τὴν ὑπὸ ληνῇ ἀπικύλησεν. διὸ τραφεῖσιν ἐλάττωσιν παρὰ Λυκέρῃ.) Δοκυνύσης δὲ καὶ κρήνης, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς, κατὰ δράκοντος διαφθίρεται. καὶ μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντι οἱ μὲν Ἀδράστῃ, κλείουσιν, καὶ τὸν παῖδα δάπτουσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν ἐκείνοισι πὺ σημείον οὗτο πᾶσι μύλλοντα περιμαρτυρεῖσθαι. καὶ τὸν παῖδα, Ἀρχίμορον ἐκάλεσαν οἱ δὲ εἰδέντες ἐπ' αὐτῷ καὶ τὴν Νεμείαν ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν εἰκόνησιν Ἀδράστοι· σάβῳ δὲ, Ἐτεόκλος· πόσῳ, Τυδίδης. ἄρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντῆρ, Λαίοδος πάλῃ, Πολυνείκης· τοῦ Παρθενοπαΐου.

§. 6. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαρόν, πῆμποισι Τυδεία περιεργῶτα ἔτιο- κλῆ πῶ βασιλείαν παρ- χροῦν Πολυνείκῃ καὶ δὲ σκέδατο. μὴ περιεργότες δὲ ἔτιοκλῆσι, διαπύσαντες ὅτι Θεβαίων Τυδεὺς πύ- ρου, καὶ ἓνα περι- λῆμψεν, πάντων ἀπει- ρήσο. οἱ δὲ πυνθάνοντα αὐ- δρας ὀπίσαντες ἀπῆλθον, ἐσθδράσαν αὐτόν· πάντας δὲ αὐτοὺς χροῖς Μαιον- ἀπῆλθον. καὶ πῆτα δὴ τὸ στρατόπεδον ἦλθον.

§. 5. Ἀργείων δὲ κα- πλιδόντες, περιεργῶσαν τοῖς τείχεσι. καὶ πύλῶν ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδρας μὲν δὴ τὰς Ὀμολοίδας πύλας ἔ- σην· Καπαρεύς δὲ πύ- λαν· Ὡγυγίαν· Ἀμφιάρεος δὲ ὧγαν· τὰς Πρωτόιδας· Ἱππομήδων δὲ ὧγαν· τὰς Ὀ- καίδας· Πολυνείκης δὲ πύ- λαν· τὰς Τυδείας· Παρθε- νοπαΐου, ὧγαν· τὰς Ηλέκ- τρας· Τυδεὺς δὲ ὧγαν· τὰς Κρήνιδας, καὶ δὴ πῆτα δὴ καὶ

jaculo Laodocus, lucā Polynices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Citharō- nem pervenere, Tydeum E- teocli oratorem, ut ex consti- tuto regnum Polynici resti- tuat, prædicturum destinant. At Eteocles cum Adraſti & commilitonum mandata nihi- li facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum factu- rus, singillatim omnibus pro- vocatis victor evasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidiis collocarunt, eosque omnes, præter unum Mæonem truci- davit, & postea ad exercitum repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca- stris cingendas Argivi se de- derunt, atque ad urbis muros armati proximè constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraſtus quidem ad Homoloidem por- tam tetendit: Capaneus verò ad Ogygiam: Amphiaræus ad Proetidem: Hippomedon ad Oncaidem: Polynices ad Hy- psistam: Parthenopæus ad Electram: demum juxta por- tam Crenidem tentoria fixe- runt. Sed ipse interea Eteocles

Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquè atque oculatus tutò in-

Επισκλή, Θεβαίοις, καὶ καταστάτας ἡγμῶνας, ἴσοις [ἴσοις] ἔταξε· καὶ πῶς αὖ θεαγύοιτο ἔξ πειλίων ἐμαντεύετο.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θεβαίοις μάλιστα Τειρεσίας Εὐρήρης καὶ Χαεικλῶς Νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τῷ Σπαρτῷ, γυμνῷ τε τυφλὸς καὶ ὁρᾶς. ὃ περὶ τῆς πηγῶσιν καὶ τῇ μαντικῇ λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν εἶναι τυφλωθῆναι, ὅππότες ἀνθρώποις, αὐτὸν κρύπτειν ἤδειον, ἐμύθεον. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ πῶς Χαεικλῶς σπρωφίλῃ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῷ ὅτι πάντα ἰδῆν. ὃ δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὁφθαλμοῖς αὐτῷ καταλαβομένῳ, πρὸν ποιῆσαι. Χαεικλῶς δὲ διομένης ὑποκαταῆσαι πάλιν ταῖς ὁρᾶς, μὴ δυναμένῳ τῷ το ποιῆσαι, ταῖς ἀκοῇ διακαθάραι, ἅπασαν ὁρνίδων φωνὴν ποιῆσαι σωφρονεῖν· καὶ σκηπτρῷ αὐτῷ διαρῆσαι καὶ αἶνον, ὃ σέβον, ὁμοίως τοῖς βλέποισιν

ἑκάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμεν' ἔπει
Κυλλήνῳ ὄφεις σωοισιά-
ζοντας, καὶ τοῦτοισι πώ-
σας, ἐχέετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὲς αὐ-
τὰς ὄφεις ἀπαρήσας σω-
οισιάζοντας, ἐχέετο ἀήρ.
διότ' Ἡ' ἔα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοισβητοῦν τις πότιον τὰς
γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας
ἦδεῖται μᾶλλον ἐν ταῖς
σωοσίαις συμβαίνει, τῷ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ ἔφη
δεκαεννέα μοιρῶν ἔσθ' τὰς
σωοσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐννέα ἀνδρας ἦδεῖται, τὰς
δὲ δέκα, γυναῖκας. ὅθεν
Ἡ' ἔα μὲν αὐτὸν ἐπύφλω-
σεν. Ζεὺς δὲ πῶς μαρτίκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λεχθέν περὶ Δία καὶ
Ἡ' ἔαν.

Οἷον μὲν μοίρῳ δέκα μοι-
ρῶν πέμπεται ἀνὴρ·

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν περῶσα νόημα.

Εχέετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι'· ἔτ' οὐκ ἔστι Θεβαίοις
μαρτυρόμεν', εἴπε νε-
κήσεν, ἐὰν Μενόικει
ὁ Κρέοντ' Ἀρεὶ σφάγον

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspiciatū ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eūque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem:*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menæceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas maectavit. Deinde pugnâ commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi augiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugnâ confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaraus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδωκε. τὸτο ἀκούσας Μενοιτιάδης ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τῷ πυλῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμήϊοι μέχρι τῷ τειχῶν σωθεσάμενοι. καὶ Καπανεύς ἀπάρας κλίμακα, ὅπῃ τὰ πείχῃ δι' αὐτῆς ἀνῆλθε καὶ Ζεὺς αὐτὸν περαυνοῖ.

§. η. Τύττε δὲ ἡγομένης, πρόπαιον τῷ Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πᾶσι πολλοὶ ἐδόξαν ἐκατέρωθεν τοῖς στρατεύμασι, Εἰποκλῆς, καὶ Πολυνείκης πρὸ τῆ βασιλείας μονομαχίᾳ σὺγκλίεντες ἀνῆλθες. καρπερῶς δὲ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσάκῳ παῖδες ἡείσδωσαν Ἰσμαρος μὲν δὲ Ἰππομέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δὲ Εἰποκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθινοπαῖον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθινοπαῖον ὁ Ποσειδῶν παῖς Περικλύμενον ἀπέκλινε. Μελαάντιπος δὲ ὁ λοιπὸς τῷ παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πρὸς σπληνὸς καὶ ἡμῶν τῆς αὐτῆς χειμένους, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀθωᾶ φάρμακον ὠφέλικα, δι' ὃ ποτὶν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσθόμενος τὸτο, μυσθὼν Τυδείᾳ, ὅτι

ὅδ' αὖ τὴν ἐκείνην γυναικὴν εἰς
Θήβας ἔπιει τὸς Ἀργεῖοις
σρατεύεσθαι. ἥ Μελαμπίη
κεφαλῇ ἀποτεμὼν, ἔδω-
κεν αὐτῇ. περὶ σκορπιὸς δὲ
Τυδεύς, ἔκρινεν αὐτόν. ὁ
δὲ διελὼν ἥ ἑξήφαλον,
ἐξερβόρησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλιᾶ, μυσσάμε-
σα, τὴν ἐνεργασίαν ἐπύχε-
τι καὶ ἐφρόνησεν. Ἀμφια-
ράω δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμηλὸν ὅρην ὑπὸ Πε-
ρικλυμένῃ τὰ νῶτα τρωθῆ,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
γλῶττιν ἐξέσπεν. ὁ δὲ σὺν τῇ
αὐτῇ καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἐλατῶ-
νι, ἐκρύβη, καὶ Ζεὺς
αἰδάναντο αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀδράστον δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Ἀείων. τῶτον ἐν
Ποσειδῶνι ἐγλήνησε Δη-
μότῃρ εἰς σθεῖστα Ἐρινυῖ χθρὴ
τὴν συνουσίαν.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ τὴν Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὸς ἄλλ' Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδένα
τάφειν, φύλακας ἐτίθειεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defectum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
sorbuisset. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
eiusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem fu-
genti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batone
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera insepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humanandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi confligrammentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcæone duce bellum capebant: sed Alcæon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Αντρένη δὲ μία τῶν Οἰδί-
πιδος θυγατρῶν κρύφα τὸ
Πολυνείκους σῶμα κλέψασα
ἔθαψε. καὶ φεραδῆσαι ὑπὸ
Κρέοντος, αὐτῷ τῷ τά-
φῳ ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Α-
δρας δὲ εἰς Αθῆνας ἀφι-
κόμηντος, ὅτι τὸν Εἰλείου
βωμὸν κατέφυγε· καὶ ἱκε-
τείαν θύει, ἥξιν δάπην
τὺς νεκροὺς· οἱ δὲ Αθη-
ναῖοι μὲν Θησίου στρατεύ-
σαντες, αἰετοὶ Θήβας· καὶ
τὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις δι-
δάσκει δάσκει. τῆς δὲ Κα-
πανείως κειμένης περὶ τῆς
Εὐάδνης ἢ Καπανείως μὲν
γυνῆς, θυγατρὸς δὲ Ἰφιδίς,
ἐαυτῷ βαλοῦσα συνεπι-
κρίσται.

§. β. Μετὰ δὲ ἑπταετίας
οἱ τῶν ὑπολομένων παῖ-
δες, κληθέντες Ἐπίγονοι,
στρατεύονται ὅτι Θήβας περι-
εσώσῃ, τὸν τῶν πατέρων
θάνατον πωροῦσάσθαι βυ-
λόμενοι. καὶ μαντιδομέ-
νοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδείκνυ-
σι νίκην, Ἀλκμαίωντος
ἡγουμένους. ὁ μὲν οὐκ Ἀλκ-
μαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρα-
τείας ἔβυλόμενος, πρὶν
πίσθαι τὴν μητέρα, ὁμοῦ

σπατᾶται. λαβῶσα γ' Ερι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυαίκοις τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πύλον, σωέπεισι
καὶ τοὺς παῖδας σπατᾶ-
ται. οἱ δὲ ἡγήματα Αλκ-
μαίωνα ἐλόμβροι, Θήβας
ἐπολέμωσιν. ἦσαν δὲ οἱ
σπατᾶτόμβροι οἷδε, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχ' Αἰγιάλεως
Ἀδρασίου· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμοχος Παρθινοπαΐας·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυαΐκης· Εὐρύ-
πυλ' Μηνειέως.

§. Οὗτοι παρῆτον μὲν πορ-
δοῦσι τὰς περιξήμας, ἔπι-
τα τῇ Θηβαίων ἐπιλθόν-
των, Λαοδάμαρ' Ετεο-
κλέους ἡγουμένους, ἡθαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιάλεα κτείνει. Λαοδά-
μας δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τύττον δάρατον, Θηβαῖος
συμφάροισιν εἰς τὰ τείχη.
Τιρεσίης δ' εἰπὼν τ' αὐτοῖς
ὥς μὲν Ἀργεῖος κήρυξ πρὸς
διαλύσας ἀποστέλλειν, αὐ-
τοὺς δὲ φάσθαι· ὥς μὲν τὸς
πλεμύας κήρυξ πέμπουσιν·
αὐτοὶ δ' ἀνελθόντες ὅτι

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmazone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilocho, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresia-
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciales de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò interea
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relictâ urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tiphysium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi interea, cognitâ Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, capris direptisque Thebis, spoliiorum præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τέκνα καὶ γυναικάς, ἐν τῇ πόλει ἔφθον. νύκτωρ δὲ ὅτῃ ἤλεθρύναν Τιφυσίαν κρήνην παρυψησμένων αὐτῶν, Τειρεσίαν ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέσχεψεν. Θηβαῖοι δὲ ὅτῃ πολὺ δολοῦντες, πόλιν Εἰσαίαν κήσαντες κατέφκησαν.

§. 4. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὴν Δρασμὸν ἤλθον Θηβαίων μαδόντες, εἰσέασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ σαναδροῖζοις ἤλειαν, καὶ κατασφύσιν τὰ τέγῃ. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντῶ. ἤνυσαντο γὰρ αὐτῇ Θήβας εἰλεόντες, τὸ κάλλιστον ἤν λαφύρον ἀνὰ δέσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ ἤλθον Θηβαίων ἄλωσιν, αἰσδόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄδῳ εἰληφύϊαν Εἰφύλλῳ τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γυνάκτησι, καὶ χεῖσαν Ἀπόλλωνι αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπίτειναν. ἔνιοι μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι

τὴν Επειφύλῳ· ἔνιοι δὲ ὅπ-
 μων Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τήλθεν Επεινός τῷ μητρὶ
 φόνῳ. καὶ μεμνηνός, παρ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν πρὸς
 Οἰκλίαν παραμένει. ἐκεί-
 νον δὲ εἰς Ψαφίδα πρὸς
 Φηγά. καθαρθεὶς δὲ ὑπὸ
 αὐτῷ, Ἀρσινόην γαμῶν τὴν
 τετὶ θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡγομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, χεῖσαντο
 αὐτῷ πατρὸς θεοῦ, πρὸς Ἀ-
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν παρ' αὐτὸν
 πρὸς Οἰνέα παραμένει
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῷ ἐπι-
 τα ἀφικόμενος εἰς Θε-
 σπρωτοί, τῆς χώρας ἀ-
 πελάυνεται. τελευτῶν δὲ
 ὅττι παρ' Ἀχελῶου πηγῇ
 παραγνόμενος, καθάρει-
 ται τε ὑπὸ αὐτῷ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόην λαμβάνει. καὶ ὅν
 Ἀχελῶος προσέχουσι τό-
 πον, κτίσας κατ' ἑκαστήν.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πύλλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 riæ mandarunt; tamen pluri-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furiis
 exagitatam ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primum
 ad Oeneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mum, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & pepulum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arfinoen vero id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiri Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adulrà jam ætate forent. Qua re impetratà, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὁπιδυμούσης λαβῆν, ἢ λέ-
γούσης ἢ σωσεύκασιν αὐτῇ,
εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διδ
ᾧδου μὲν τοῦ εἰς Ψαφίδα
Αλκμαίων. Φηγεὶ λέγει τε-
δοσιῶσαι τῆς μαρίας ἀπαλ-
λαβῆν ἑαυτῷ, ὅταν ἢ ὄρ-
μον εἰς Δελφοὺς κομίσας
ἀναδῇ, καὶ ἢ πύλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι. μινύσαν-
το δὲ διεξιπνίτο, ὅτι
Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν
ἐκόμεζεν, ἐμεδρῶδεις κατὰ
τῆς Φηγέως παίδων [Τη-
μένου καὶ Αἰξίωνος] ἐπιτά-
ξαντο τῇ Φηγέως, ἀναι-
ρεῖται. Αρσινόη δὲ μεμφα-
μένην, οἱ τῇ Φηγέως παῖδες
ἐμβιβάζοντες εἰς ἀρτάναν,
κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δι-
δάσιν Ἀγαπήνοισι, κατὰ φε-
σίμενοι τῇ Αλκμαίωνος αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόη δὲ τῷ
Αλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
δοῦσα, πλησιάζοντο αὐ-
τῇ τῇ Διδῷ, αἰτεῖται τὸς γε-
νηνημένους παῖδας ἐκ Αλκ-
μαίωνος αὐτῇ ἡγεῖσθαι τε-
λείους, ἵνα ἢ τῇ πατρὸς πί-
σωνται φόνον. ἡμῶμενοι δὲ
ἐξώφνης οἱ παῖδες τέλειοι,
ὅτι ἢ ἐκδικίαν τῇ πατρὸς ἐξ-

ήεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
 χαρὸν, οἷτε Φηγίως παῖ-
 δες Πέροτο καὶ Ἀλκίωρ εἰς
 Δελφοὺς κομίζοντες αὐ-
 τεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πί-
 πλον, καταλύουσιν ὡς Ἀγα-
 πλώρεα, οἱ γὰρ Ἀλκμαίω-
 νος παῖδες, Ἀμφότεροί
 τε καὶ Ἀκαρναν, καὶ αἰετόν-
 τες τῆς γὰρ πατρὸς φονίαις,
 παραφρόνιμοί τε εἰς Ψω-
 φίδα, καὶ παρελδόντες εἰς
 τὰ βασίλεια, τὸν τε Φη-
 γία καὶ τὸ γυναικαὶ αὐτῆς κλισί-
 νοισι. διωχθέντες δὲ ἄρχαι
 Τεγίαι, ἐπεβουδισάντων Τε-
 γιστῶν, καὶ πύων Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἔλ-
 λουσι.

§ 7. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
 μητρὶ πάντα, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πίπλον ἔλδοντες εἰς
 Δελφοὺς αὐθέντες, καὶ πρὸς
 ταξιν Ἀχιλλεύου. πορεύοντες
 δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, συμ-
 μετροῦσιν οἰκήτορας, καὶ
 κηρύσσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ρειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα καὶ τὸν μανίας χερό-
 νον, ὅτι Μαντῆς Τειρεσίης,
 παῖδας δύο ἔσθυσεν, Ἀμφί-
 λοχον, καὶ θυγατέρα Τισιφόν-
 νην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόριν-
 θον.

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac peplum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapeniorum, Alcmao-
 nis filij, Amphoterisque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 caelis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctoque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij insecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quisque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaonem
 inquit per insanix tempora;
 ex Mantone Tiresiæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet , subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cùm suam ipsius filiam servitutem servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum , & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acutilaus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filix , sive , ut alij volunt , Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans , è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βεβήθη δοῦναι πρέσβιν
Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενέ-
κοῦσαν ὑμορφία, ὑπὸ τῆς
Κρέοντι γυναικὸς ἀπι-
πωληθῆναι, διδοικύας μὴ
Κρέων αὐτὴν γαμήτιον ποιή-
σεται. τὸν δὲ Ἀλκαῖωνα,
ἀγοράσαντα τὰντὴν ἔχειν,
ἐκείδεται ὅτι αὐτῇ θυγατέρα
διδέσκειναι. παρὰ γὰρ ὁ μῦθος
δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν ἑρ-
τίκων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ἐὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλο-
χον καὶ χρησμένον Ἀπόλ-
λωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἀργ-
γὸς ὠκισιν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγνωστον ὅτι νῦν πᾶ-
σιν ὅτι Πέλασγον ὃν
Ἀκυσίλαον μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης, καὶ δὲ αὐτῇ ὑπὸ
διδέσκειν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν ὀνο-
μα. τὴν καὶ τὴν Ὀκείαν
θυγατέρα Μελικοῖας, ἣ κα-
δαρ ὁμοῖοι λέγουσι, νύμφης
Κυλλώνης παῖς Λυκάων ἐ-
γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρχα-
δων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν
πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησεν.
Μαίναλον, Θεσπρωτὴν, Ἑλι-
κα, Νύκτιμον, Πευκετίον,

Καύκωνα, Μικισία, Οπλία, Μακαρέα, Μακεδνον, Ορεν, Πόλιχον, Ακοντίω, Ευάιμονα, Αγκύορα, Αρχατίω, Καρτίερα, Αιγώνια, Πόληντα, Εύμονα, Καίηδον, Πόρθον, Λίνον, Κορέδοντα, Μαινάλον, Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσων, Φόδιον, Λύκιον, Αλίφηρι, Γενέπορα, Βυκολίωνα, Σακλία, Φινία, Εύμάτιω, Αρπαλία, Πορδέα, Πλάτωνα, Αίμονα, Κυώιδον, Λέοντα, Αρπάλυχον, Ηραία, Τίταϊαν, Μαντίνην, Κλείπορα, Στόμφαλον, Ορτοχρόν, Νύκπιμον & νεώπιον. ἔτι τοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέδωκεν ὑψηφασίᾳ καὶ ἀσθεσίᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυλόμην & πλὴν ἀσθένειαν πικρῶσαι, εἰκαστοὺς ἀνδρὶ χερσὶν ἦν. ὦδ' ἀγίνεται. οἱ δὲ αὐτὸν ὅτι ξενία καλέσαντες, σφάζαντες ἕνα & ὅτι χερσὶν παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τύττωσιν ἀλάττωσιν ἀμείξαντες, παρέθηκαν [τῇ τραπίζῃ] συμβεβλῆσθαι τοῖς προσβυτίην ἀδελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δ' [μυσταχοῖς] & μὲν τραπίζαν ἀπέστειλεν, ἔνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Evæmon, Ancyor, Archebates, Carteron, Ægæon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Mænalus, Teleboas, Physius, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Porthæus, Platon, Æmon, Cynæthus, Leon, Harpalicus, Heræus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stymphalus, Orchomenus, Nyctimus junior. Hi, cum superbiam impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumptam hominis mercenarij formam, ad eos accedit. Tum hi simul ac eum conspiciuntur, invitatum hospitem domo suâ excipiunt. Huic jugulati è cœnterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Mænali fratris natu majoris suâsummedenda apposuerunt. At Jupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus, evertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Caterùm Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublati in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A fuis autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cùm Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cùm Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

νῦν Τραπίζοις καλεῖται ὁ τόπος. Λυκάονα δὲ καὶ τὸς τύπου παῖδας ἐκείρανται, χωρὶς τῶ νιωτάτου Νυκτῆμον. ἀναχοδοῦσα γὰρ ἡ Γῆ πρὸς χεῖρας, καὶ τῆς διξιάς τῶ Διὸς ἐφαίεμένη, πρὸς ὄργῳ κατέπαυσεν.

§. β. Νυκτῆμον δὲ πρὸς βασιλείαν παραλαμβάνοντες, ὁ ἐπὶ Διὶ καλίωντος πατακλυσμοῦς ἐγένετο. τῶτον ἐνιερθεῖσαι διὰ τὴν ἥν Λυκάοντος παῖδων δυστέλειαν γὰρ ἦν. Εὐμῆλτος δὲ, καὶ πρὸς ἐπερι, λέγεισι Λυκάοντι καὶ θυγατέρα Καλλιστόν φησὶν. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν τῶν τῶν Νυμφῶν λέγει Ἀστὴν δὲ Νυκτέως. Φερικύδης δὲ Κητέως. αὐτὴ σωθῆντος Ἀρτέμιδος ἔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ πολλὴν φοροῦσα, ὁμοσεν αὐτῇ μεῖναι παρδόνον. Ζεὺς δὲ ἐξαδὴς, ἀκούσῃ σωδανάεσται, εἰκαδὴς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. Βυλόμῃτος δὲ Ἡρᾶν λαβὼν, εἰς Ἀρκτον μεταμόρ-

φωσιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σεν Ἀρτεμιον, ὡς ἄγειον
θνητόν καταποξέδου. εἰσὶ δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις
αὐτῷ κατεπόξεν, ὅπ-
πῳ παρδενίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἡρ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αἰατρεφθῆναι Μαίᾳ, προσαρ-
ράσας Ἀρχάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὴ κατετείσας, ἐκάλει-
σεν Ἀρκτον.

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abrep-
tum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

Αρχῶδες δὲ καὶ Λαο-
νείρας τῆ Ἀμύκλη, ἡ
Μεγανείρας τῆ Κρόκοντος.
ὡς δὲ Εὐμήλοσ' λέγει,
νύμφης Χρυσωπείας, ἐγί-
νοντο παῖδες Ἐλάτος καὶ
Ἀφείδας. ὅτι καὶ γυνὴ ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ παῦ κράτος εἶ-
χεν Ἐλάτος, ὃς ἐκ Λαοδίκης
τῆ Κινύρης, Στύμφαλον καὶ
Περία πικροῦ. Ἀφείδας δὲ
Ἄλκον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς
καὶ Περσὶς. Ἀλέν δὲ καὶ
Νεαίρας τῆ Περίας, θυγάτηρ
μὲν Ἀδγην. οἳ δὲ Κηφεὺς καὶ
Λυκῆργος. αὐτὴ μὲν ἔν τῳ
Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέ-
κρυπτε τὸ βρέφος ἐν τῇ τιμῇ.

Insuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
bœam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cum illam Teuthras Myſorum dynaſtes accepiſſet, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de ſuis uberibus alimentum ſuppeditaret, Telephus eſt appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, & perquiſitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Myſiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Myſiæ regni hæres inſtituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, ſive Eurydone, nati ſunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Euryſtheus. Ex Jaſo & Clymene Minyæ filia naſcitur Atalanta : cujus pater proliſ cupidus, eam expoſuit : ad

νη τῆς Αἰθλαῖς, ἥς εἶχε
τὸ ἱερροσύλω. ἀκέρπου δὲ
τὴ γῆς ἀμύσης, καὶ μη-
νούντων τῶν χροσμών ἡ-
ναί π ἐν τῷ τμήνῃ τῆς
Αἰθλαῖς δυατέβημα, φορε-
δεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδόθη Ναυπλίῳ ὅτῃ δανά-
τῳ παρ' εἰ Τάδρας ὁ Μυ-
σῶν διωκτής τῶν θαλασῶν
αὐτῷ ἔφειρε· τὸ δὲ βρέ-
φει ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλὴν ὑποχούσης ἐλά-
φου, Τήλεφει ἐκλήθη καὶ
παιδίς ὑπὸ τῶν Κορίνθιων
κόλων, καὶ ζητήσας τὸς
γονέας, ἦκεν εἰς Δελφοὺς.
καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ πα-
ραίνεται εἰς Μυσίαν, δι-
τὸς πάντες Τάδραν ἔ-
νεται καὶ τελευτῶντος αὐ-
τοῦ, διάδοχος τὸ διωκτικὸν
γίνεται.

§. β. Λυκίῳ δὲ καὶ
Κλεοφίλῃς ἢ Εὐρωίμῃς,
Αἰχαιῶς καὶ Ἐποχῶς καὶ Ἀμ-
φιδάμῃς, καὶ Ἰδαίου. Ἀμφι-
δάμαντι δὲ Μελαρίῳ,
καὶ θυγατρὶ Ἀντιμάχῃ, ἡ
Εὐρυθεὺς ἐγενήθη. Ἰάσῳ δὲ
καὶ Κλυμένῃς τὸ Μινύου, Ἀτα-
λάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τὴρ ἀρρένων παίδων ἐτίθη-

μῆρ', ἐξέειπεν αὐτῷ. ἀκ-
 10 δὲ ποιεῖν παλακίς
 δηλῶ ἐδίδου μυχίς ἔδ-
 οῦντες κυνηγί. παρ' ἐαυ-
 τῶς αὐτέρεον. πελῖα δὲ
 Ἀταλάντη φηομένη, παρ-
 δόνον ἐαυτῷ ἐρύλασεν·
 καὶ θηράσασα ἐν ἐρημίᾳ,
 χαθωπλισμένη διετίλει. βίαι-
 ζέσθαι δὲ αὐτῷ ὀπιχει-
 ρούσας Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖθ, χατωπξάδεν-
 τες ὑπ' αὐτῆς ἀπιδάρον·
 παρεχόμετο δὲ μὲν ἦρ' ἀφί-
 στων καὶ ὅττι τὸ Καλυδόνιον
 πέδον, καὶ ἐν τῷ ὅττι Πε-
 λία πρὶν πρὶν ἀγῶνι, ἐπά-
 λαισε. Πηλεΐ, καὶ ἐρίκη-
 σεν. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 τοῖς γυνάσ, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῷ ἐπιδόν, ἀ-
 ποῦσα εἰς σαλαῖν τύπον,
 καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα
 τείπηχυν· ἐπιδόν ἦρ' μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περιόουσα, ἐπρόχαζε χαθω-
 πλισμένη· καὶ χατωπξάδεν-
 π μὲν αὐτῷ δαίατθ ὡ-
 φείλετο μὴ χατωπξάδεν
 δὲ γάμος. ἦδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μιλανίων
 αὐτῆς ἐραδίς, ἦεν ὅττι
 τὸν δρόμον, χρύσεια μῦλα

quam ur̄sa sæpenūm̄eō ven-
 niens, ubera protendebat;
 eam̄que demūm venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfolli conciderunt:
 devenit præterea unā cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelieæ honorem
 institutum ~~propositum~~que,
 ubi cum Pelæo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitūm palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demūm, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis matris,
 quæ

quæ à Venere donò acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parchenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

κομίζων ὧς Ἀρεσδίτης·
καὶ διωκόμεν· ταῦτα ἔρ-
ρίσθην· ἢ δὲ ἀναιεθυμένην
τὰ ριπτήματα, τὸν δρό-
μον ἐπικήθη. ἐγὼ μὲν οὖν
αὐτῷ Μελαρίων, καὶ πο-
τε λέγεται μὴ θνητόντας
αὐτοὺς· εἰσαλθεῖν εἰς τὸ
πάρκον· Διὸς, καὶ κῆ-
σων κοισάζονται, εἰς λέον-
τας ἀλλάζονται. Hesiodos
δὲ καὶ πρὶς ἔπειτα, τῷ
Αταλάντῳ, ἐκ Ιάσου,
ἀλλὰ Σχοινίως εἶπον. Εὐ-
ριπίδης δὲ Μανάλῃ καὶ
τὸν γάμον αὐτῷ οὐ
Μελαρίωνά, ἀλλὰ Ἰππο-
μένῳ. ἐγὼ μὲν δὲ ὡς
Μελαρίων· Αταλάντῃ,
ἢ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν,
Ἀρε· Παρθενοπαιόν,
ὡς δὲ Θήβας ἐπατινύσα-
το.

CAP. X.

Κ Ε Φ. ι.

SEd ex Atlante, ac Pleio-
ne Oceani filia in Cylle-
ne Arcadiæ monte natæ sunt
filiz septem, quibus Pleiadi-
bus cognomentum fuit, Al-
cyone, Merope, Celæ-
no, Electra, Sterope, Tay-

Ατλαντὶ δὲ καὶ ᾧ
Ὠκεανῷ Πλειόνης,
ἐχθροντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν
Κυλλήνῃ ᾧ Ἀργαδίας, αἱ
Πλητιάδες προσεγορεύθη-
σαν, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κε-
λαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη,

Ταυρίη, Μαῖα. τῶν Σπέρπλω μ', Οἰνόμαθ' ἔγνω· Σίσυφθ' Μερύπλω. Δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· παρθὴ μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ᾤκησι νήσοις. δὲ δὲ Ἀλκυόνη, ἣ θυγατέρα μὲν ἑτέκωσεν Αἴδουσαν, πύθ' Ἀπόλλωνο. ἑλδὲ δὲ τέκωσεν χαλλίσω· ἣς δὲ Τρέα καὶ Τερψιόρα. Τρέας μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Παρυξοδὸς, Ἀνπόπη. Ἀνπόπη δὲ καὶ Διὸς, Ζῆτος καὶ Ἀμφίων. τῶς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς σωσισάζει.

§. Μαῖα μὲν οὖν ἡ παρσενυτάτη Διὶ συνελθούσα ἐν αὐτῇ τῇ Κυλλίνης, Ἑρμῶν τέκεται. ἔτθ' ἐν παρσενίσι δὴ τῇ λίαν καίμηνθ', ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρσένετω, καὶ κλέπει βόας, αἷ ἑταίρην Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ παρσενίθ' ἔσθ' ἵππων, ἔσθ' ἑταίρην τοῖς ποσὶ παρσενίθ' καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς ἀπὸν λαὸν ἀπὸκρυψε. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus: duas corrumpit neptunus: priorem quidem sané Celæno, de qua Lycum filium exrulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eletherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nympa Clonia natus est. Déque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia natum maxima ab Jove in Cyl- lenes antro vitiata, Mercu- rium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, at- que Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id deprehendi per vestigia posset, cæces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscon- dit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex mactatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quâquam posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, τὰς μὲν βύρ-
σας πίττας καὶ θηλασὶ θῆ-
λῃ κρεῶν τὰ μὲν κατη-
νάλωσεν ἐψῆσαι, τὰ δὲ
κατέκασεν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἦτο. καὶ ἐ-
νεῖσκει περὶ τῆς αὐτοῦ γε-
μομένης χελώνῳ, ταύ-
τῳ ἐκκαθαράς, εἰς τὸ
κῶτερον χορδὰς ἐκτείνου-
ς, ἐξ ὧν ἴδουσι βοῶν, καὶ
ἐργατάμῳ, [λύραν
ἐποίησε. καὶ περὶ τὴν κρέα
ᾤκησε. καὶ] λύραν εὖρε
καὶ πῆκτρον. Ἀπὸλλων
δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται καὶ
τοῖς κατακοῦστας ἀνέκρι-
νεν· οἱ δὲ ἰδέειν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
ἐκ ἔχον δὲ εἰπεῖν πο-
ποτε ἡλάθισαν, διὰ τὸ
μὴ εὐρεῖν ἵχθ' δυνάσθαι.
μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαν-
τικῆς τὸν κακλοφότα,
πρὸς Μάαν εἰς Κυλλή-
νῳ φθάνεται, καὶ τὸν
Ερμῆα ἠπάτο. ἡ δὲ ἐ-
πίδειξεν αὐτὸν ἐν πῖσι
παργαρίοις. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν περιδιακομίσας,
τὰς βοὰς ἀπήτη. Διδὼς
δὲ καλεῖν τὸν ἀποδιδῆναι,

ἔργειτο. μὴ πίδων δέ, αἶρε τὸν Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ τοὺς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτάσας πάντων, ἔλαβεν ἑρμῶς ἐκείνῳ διδόντες, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι τοὺς βόας. Ἑρμῆς δὲ πάντας νέμων, σείει γὰρ πάλιν πεζόφρονι εὔειζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυλάφρονι λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου, ᾧ ἐκέκμητο βυκαλῶν. ὁ δὲ καὶ πάντων λαβεῖν ἀπὸ τοῦ σείει γόνιμον ἦδ' ἔλεον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπαλθεῖν. καὶ διὸ διδάσκειται τὸν διὰ τοῦ ψαφῶν μαρτυρίαν. Ζεὺς ὅμως αὐτὸν κύρυχα ἑαυτῷ καὶ θεῶν ὑποχρησίαν πίδωσι.

§. γ. Ταυγάτη ὅτι ἐκ Διὸς. Λακεδαιμόνα· ἀφ' ἧς καὶ Λακεδαιμόνη ἢ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαιμόνον δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἐστιν ἀπὸ Λάλαρος ἀντιφώνου, καὶ νυμφὸς Νηΐδος Κλεοχαρείας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἔχουσιν Ἀκείσσει. Ἀμύκλας ὅτι ἡ Διομήδους

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrâ, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ mixto desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat ; quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Euryotæ, quæ fuit Lelegis indigeris filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclae autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia; Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verùm multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur, Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has etiam Arsinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegiæ in Thesfalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τῆς Λαπίδου Καϊόρτης, καὶ
 Υακινθοῦς τὸν ἱδρὸς τοῦ Ἀ-
 πόλλωνος ἐκράμβον λέ-
 γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν,
 ἔκταν ἀπὸ κλινῆς. Κυωόρτου
 δὲ [παῖς] Περειήρης,
 ὃς γαμῆϊ Γοργόφοντι τὴν
 Περσίδας, καὶ δίδωσιν Σπεί-
 ρους φησὶ καὶ Πύκτιν Τιμ-
 οδωρον, Ἰχάριον, Ἀφα-
 ρέα, Ἀδίκιππον. Ἀφάρως
 μὲν οὐδὲ καὶ Ἀρλῶν τῆς Οἰ-
 βάλου, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰδῆς, καὶ Πῆτος· κατὰ
 πολλοὺς δὲ, Ἰδῆς ἐκ Πο-
 σειδῶνος λέγεται. ὁξυδερ-
 κία γὰρ Λυγκεύς ὠνόμαζεν,
 ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆνι θαν-
 ρῶν. Ἀδίκιππον δὲ καὶ Φι-
 λοδίκη τῆς Ἰνάχου, δυ-
 γατῆρες ἐγένοντο, Ἰλάμερα
 καὶ Φοίβη. ταύτας ἀπάσαν-
 τες, ἔγνησαν Δίδουεσι·
 αἳ δὲ ταύταις, Ἀρσι-
 νόῳ ἐγέννησαν. ταύτην μί-
 γνυται Ἀπόλλων. ἡ δὲ
 Ἀσκληπιὸν ἔθηκεν. πῦες δὲ
 Ἀσκληπιὸν, ἐκ ἐξ Ἀρσι-
 νόης τῆς Ἀδίκιππου λέ-
 γουσιν, ἀλλ' ἐκ Κασσι-
 οῦς τῆς Φλεγῆος ἐκ Θεσ-
 σαλίας. καὶ φασὶ ἐκείνην
 καὶ ταύτης Ἀπόλλων. τὴν

δὲ καὶ ἐυδίως σωηλθεῖν. οὐ δέ, παρὰ τὴν οὐ πα-
 ρος γλώσσῃ ἐλομένῃ, Ἰχὺς τῆς Ελάτης ἡ ὧ σωοι-
 καῖν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν
 ἀπατρίλαρτα κρεσσὺ κατα-
 εἴται ὅς τις λαλὸν ὄντα,
 ἐπίησι μίλαρα αὐτῷ δὲ
 [ἐκύνεσαν] ἀπὸ κλινῆς.
 χμομένης δὲ αὐτῆς, ἀπά-
 ρας τὸ βρέφους ἐν τῆς πυ-
 ρῆς, πρὸς χείρῃ τὸν
 Κένταυρον ἤεργκε παρ' ὧ
 καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν
 κυνηγικὴν σφρόδρον
 ἐδιδάχθη. καὶ ἡρόδοτος χερ-
 ευερκὸς, καὶ τὴν τέχνην
 ἀσκήσας ὅτι πολὺ, ἔμω-
 νον ἐκώλυε πῶς ἀποδή-
 σκειν, ἀλλ' ἀνέχετο καὶ τὴν
 ἀποθανόντας. ὅς γὰρ Ἀθη-
 ναῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Τοργόνης ῥυέν αἵ-
 μα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνιστεῖν
 ῥυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώ-
 πων ἐχρήτο· τὸ δὲ ἐκ τῆς
 φεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ
 διὰ τούτου τὴν πειρηκώτας
 ἀνέχερεν. εὖ εἰν δὲ πῶς
 λεγόμενοι αἰασῆναι ὑπὸ
 αὐτῷ, Καπάνεα καὶ Λυκούρ-
 γον, ὡς δὲ Σπείχους φησιν,
 Εριφύλῳ. Ἰππύλυτον, ὡς

que præter patris sententiam
 nubentem, Ischyi Elati filio
 conjunctam fuisse aiunt. A-
 pollo autem delatorem cor-
 vum immodicis maledictis
 execratur : & , qui ad eum
 usque diem candidus fuerat,
 in nigrum commutavit , &
 Coronidem gravidam per-
 cussit & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret , abreptum in-
 fantem è pyra ad Chironem
 Centaurum alendum tulit : à
 quo etiam medicinam & ve-
 nandi artem perdidicit. Qui,
 cum jam Chirurgus evasisset,
 atque artem ejusmodi jam-
 pridem exercuisset, non modò
 quosdam ab interitu libera-
 vit , sed etiam præmortuos in
 vitam revocavit. Nam , cum
 à Pallade effusum de Gorgo-
 nes venis crûbrem accepisset,
 qui è levius defluxisset, in mor-
 talium perniciem ; qui autem
 è dextris, in conservandis ho-
 minibus utebatur : atque hu-
 jusce opem in mortuis susci-
 tandis adhibebat. Sed inveni
 quidem nonnullos , qui ab eo
 revocati in vitam dicuntur ,
 Capaneum ac Lycurgum , ut
 autem Stefichorus ait , Eri-
 phylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripfit : Tyn-
dareum , ut Panyasis : Hyme-
næum , ut Orphici : Glaucum
Minois filium , ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus , ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo , Cyclopas , quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus , annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit , apud quem
servitutem serviens , armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dè & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse , & hujusce
OEBalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum , Hippocoontem , &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὴ συλῆα-
ψας λέγει: Τυνδαρέων , ὡς
φασὶ Παρύασις· ὁ μίναιον ,
ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον τὸ Μίνωθεν , ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 4. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες αὐθροῦσι δι-
ραπίαν , παρ' αὐτῶν βου-
θῶσιν ἀγγέλοις , ἐκαραύνω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄργι-
σθεὶς Ἀπόλλων , κτείνει Κό-
κλωπας , τὺς τὸν καραυὸν
διτ' ἡγοσάμεναι. Ζεὺς
ἰμέλησθαι ῥίπτει αὐτὸν εἰς
τάρταρον· διηδεύσθαι δ' Ἀθη-
νῆς, ἐκείλυσεν αὐτὸν ἐνταυ-
τὸν ἀνδρὶ διητύσσει. ὁ δὲ
ἑξ' ἀγροῦ μὲν εἰς θερεὶς
περὶ Ἀδμητον· τὸν δὲ ῥήντην,
τὸν τῶ λατρεῶν ἐπιόμηναι·
καὶ τὰς θυλάκας βόας (πά-
σας) διδυματόκους ἐποίη-
σιν· εἰσὶν δ' οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρέα μὲν καὶ Δάκτυπον ἐκ
Περειήθους θυεῖναι· τὸν Αἰό-
λου Κνωόρου δὲ , Περ-
ειήρῳ· τὸν δὲ , Οἰθά-
λον· Οἰθάλου δὲ καὶ Νηΐ-
δος νύμφης Βαπίαις Τυν-
δαρέων , Ἰπποκῶντα , Ἰκα-
ρίωνα.

§. ε. Ἰπποκῶντα μὲν οὐδ' ἐγγόντων παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμαρσφορος, Εὐπυχοί, Βεκόλος, Λίκων, Τέβρος, Ἰπποδρος, Εὐρυτοί, Ἰπποκρυστὲς, Ἀλκίνοι, Ἀλκον. τούτοις Ἰπποκῶντες ἔχοντες παῖδας, Ἰκαρίωνας καὶ Τυνδαρίωνας ἐξέβαλεν Λακεδαιμόνας. οἱ δὲ γὰρ πρὸς θεοῖς, καὶ συμμάχουσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀνέχοντες πόλεμον ἔχοντες. καὶ γὰρ μὲν Τυνδαρέως θεοῖς (ὡς Αἰπυλῆ) θυγατέρα Ἀθήνας. αὐτὸς δὲ ὅτι Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντα καὶ τῆς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέσχοντα. καὶ παραλαβάνει Τυνδαρίως ὅτι βασιλεύει.

§. ς. Ἰκαρίος μὲν οὐδ' καὶ Περικῶνα Ναιδὸς (ὡς ἄρ' ἔνεστιν,) Θόας, Λαμάσπιος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περικῶνας καὶ θυγατὴρ Πλωερόπαι, ἣν ἐγγονὸν Ὀδυσσεὺς Τυνδαρέων καὶ Ἀήδης, Τιμανδρά, ἣν ἔχωντες ἐγγονοὶ καὶ Κλυτάννητρα ἣν ἐγγονὸν Ἀγαμέμνων ἐπὶ τῇ Φιλονόῃ ἣν Ἀρπύριος ἀδελφὸς ἐπὶ νοσὶ

§. ζ. Διὸς δὲ Ἀθήνας, σὺν

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarisphorus, Eutyches, Bicolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoön, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium ejecti confugerunt: Etque adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nymp̄ha, matres filij quinque, Thoas, Damafippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssij nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytæmnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor, procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores, qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis es-
set Theseus, urbem capiunt;
atque Helenam recuperant:
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ, ὁμοιωδύντῳ
κυγῶ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν
νύκτα Τυωδάρεως, ἐκ Διὸς
ἐξοὶ ἐβλήθη Πολυδεύκης
καὶ Ελένη Τυωδάρεω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμίσσεως Ελένην τῇ καὶ
Διὸς. πωτὴν γὰρ τὴν Διὸς
φάγουσαν σωκυίαν, εἰς
χλωὰ τὴν μερβὴν μετα-
βαλεῖν. ὁμοιωδύντα δὲ καὶ
Δία τῷ κύνῳ συνελθεῖν. ἥ
δὲ ὠδὴν ὅτι τὴν σωκυίαν ἀπο-
τικεῖν. τὸτο δὲ ἐν τοῖς θύ-
σιον εὐεργετὰ πνεύματα ποιμέ-
να, Λήδα κατέσταντα δὲ-
ναί. τὴν δὲ καταδεδειγμένην
εἰς λαμπρά φουλάσσειν, καὶ
χρόνῳ καδῆκοντι βλήθηδε-
σαν Ελένην, ὥς ἐξ αὐτῆς
δυοπάρεα τέκνον. βρομί-
νῳ δὲ αὐτῷ κάλλι δια-
φρεπῇ Θεοσέως ἀπάσας,
εἰς Αἰθῶας ἐκόμισε. Πο-
λυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Αἰθῶας ἐπιστρατεύσαν-
τες, ἐν Αἰθῶ Θεοσίῳ ὄν-
τι, αἰετοῖσι καὶ πύλιν, καὶ
καὶ Ελένην λαμβανούσιν καὶ
καὶ Θεοσίῳ μητέρα Αἰθῶν
ἄρουν. αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεβρόντο δὲ εἰς
Σπάρτην ὅτι τὸν Ελένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες ἑλ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνησεύ-
δοι οἷδε, Ὀδυσσεὺς Ἀαέρ-
της, Διομήδης Τυδείας, Ἀν-
τίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ
Ἀχαιῶν, Σθένειος Καπα-
νέως, Ἀμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλαμος Εὐρύτη, Μέγας
Φυλῆας, Ἀμφίλοχος Ἀμ-
φιαράς, Μενεδαῦς Πετίω,
Σχέδιος Επφόρου, Πολύξεν-
ος Ἀγαδένους, Πρωτέλαος
Ληΐτης, Αἴας Οἰλέας, Ασκά-
λαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεός,
Ελεφύωρ Χαλκιδόνιος,
Εὐμηρος Ἀδμήτης, Πολυ-
ποίτης Πρίστου, Λαερτιάς Κο-
ρών, Ποδάλειος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιῶς, Φυλοκλή-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμονος, Πρωπσίλαος
Ἰφίκλου, Μενέλαος Ἀτρεΐας,
Αἴας καὶ Τεῦχος Τελαμωνί-
ος, Πάτροκλος Μενoitῆς.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλήθος Τυδάρεως, ἐδὲ-
δίδκει μὴ κρινέσθαι ἐνός,
κασιγασθῆναι οἱ λοιποί. ὑπο-
νοοῦντος δὲ Ὀδυσσεὺς, ἐὰν
συνάσθῃται πρὸς τὸν Πη-
λεΐδης αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρόπον πινὰ, δι' ἃ
μνηστεία γινώσκονται.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteari, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Penelæus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protesilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quod si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inhibeo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus; ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tuæ Helenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum matitumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos, per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssii Penelopen in conjugium poposcit.

CAP. X.

ΚΕΦΑΛ. ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dulē Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoßia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Lædæ nativis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Μένελαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ πρῶτον, Νικοστράτον, ἐκ Δύλης Πιερίδος γένετο Αἰτωλίδης, ἡ, καὶ δὲ αὖτε Ἀκυσίλαος φησι, Τπειδῆς, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσίας δὲ νόμφης, καὶ τὴν Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γυομένων παίδων, Καστωρ μὲν ἥσκει τὰ καὶ τὸ πολέμου Πολουρκῆς ὅτι πνύ-

μῖα· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν
ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Δίο-
σκυροι. βελόρυθοι δὲ γῆ-
μοι τῆς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀπ' αὐ-
τῶν ἐγενήθησαν. καὶ γίνεται
ἡ Πολυδάκκης ἡ Φοίβης,
Μνησίλεως· Κάστορος δὲ ἡ
Ιλαείρας, Ἀνάγον. ἐλά-
σαντες δὲ ἐπ' Ἐρεβίας
βυλίας μὲν τῆς Αἰφάρας
παίδων Ἰδῆ καὶ Λυγκίας,
ὅπως ἐπιποισιν Ἰδῆ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βοῦς εἰς μέ-
ρη πῶσα, τῷ πρώτῳ
καταφάγοντος εἶπε τῷ λείκῃ
τὸ ἡμῖν ἔσθαι, καὶ τῷ
διδύμῳ τὸ λοιπὸν. καὶ ἐδά-
σαν κατηνάλωσε τὸ μέρος
Ἰδῆ καὶ τῶν Ἰδῆς, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σηνίαν ἤλασε. στρατὸς αὐ-
τῶν δὲ ἐπὶ Μεσσηνίᾳ οἱ
Δίοσκυροι, τὴν τε λείαν
ἐκείνῃ καὶ πολλὰ ἄλλα
συνελαύνοισι. καὶ τῷ Ἰδῆ
(ὑπὸ δρυὶ) ἐλύνον, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Λυγκίαν δὲ
Ἰδῆν Κάστορα, ἐμάνυσεν
Ἰδῆ καὶ κείνος αὐτὸν κτεί-
ρει. Παλυνδύκης δὲ ἐδίδωξεν
αὐτῶν, καὶ τὸν ἡ Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, ἐ Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at ἐ Castore & Ilaeira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permiscere,
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cederet: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas anteverrens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenem
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rum Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipsum insecutus, Lynceum, τε-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Diocuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

κλείνει τὸ δόρυ ~~οὐρανόθεν~~
 ἥ ᾗ Ἰδαν διώκων, βλυθεῖς
 ὑπ' ἐκείνου πνιγὰ κτ' ἡ κα-
 φαλλῆς, πύπῃ σκότωδεῖς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν κεραιωτοῖ, Πο-
 λυδάκῳ δὲ εἰς ἕρανδον
 ἀν' ἄγει, μὴ δεχόμενος ἢ Πο-
 λυδεύκης ἢ ἀθανάσιαν, ὄν-
 τος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμ-
 φοτέρους παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν
 θεοῖς ~~ἔτι~~ καὶ ἐν ἀνθρώποις, ἔδω-
 κε. μετασύντων δὲ εἰς θεὸς
 ἦν Διοσκύρεον, Τιωδάρεως
 μεταπημυλάμηνος Μενέλαον
 εἰς Σπάρτῃ, τὸ τῷ ἢ βασι-
 λείαν παρέδωκεν.

C A P. XI.

Κ Ε Φ. 12.

EX Eleōtra autem Atlan-
tis filia, & Jove, Jasion
Dardanúsque gignuntur, è
quibus Jasion. Cererem depe-
ravit, eique vim inferre vo-
lens, fulmine ictus occubuit.
At Dardanus fratris interitu
mœstus, Samothrace relictâ,
in objectam continentem tra-
navit, ubi Teucer Scamandri
fluminis Idææque nymphæ
filius regnabat: ab eo etiam
qui regionem illam incole-
bant, Teucri vocabantur. Hic
itaque ab rege acceptus hos-
pitio, atque in regni partem

Η Λέκτραις ᾗ τ' Ἀ' τλα-
 νθησὶν καὶ Διδόεις, Ἰαπίων
 καὶ Δαρδάνος ἐξήροι' ἰο. Ἰαπίων
 μὲν οὖν ἐρξαμένοισι Δήμεντος, καὶ
 Νέλων κατὰ χυῶναι τ' Νιδόν,
 κεραιὺν τε. Δαρδάνος ᾗ δὴ
 τῇ Νανάρτῳ τῆ ἀδελφῇ λυ-
 πτὲ μένος, Σαμοθράκην ἔπο-
 λισσών, εἰς τ' ἀντήπερα ἔπει-
 ρον ἦλθε· πῶς τ' ἐβασίλευ-
 υε Τεύκρος ποταμῷ Σαρμα-
 θρῆ καὶ νύμφῃσι Ἰδαιῆς· ἃ δ' ἔ-
 κει οἱ πῶς χόρειν νεμόμενοι
 Τεύκρος κατασηγορεύοντο.
 ὕποθεξις δὲ ὕπο τῆ βασι-

λείως καὶ λαζὼν μέγας τῆς
γῆς, καὶ ἔκείνους θυγατέρας
Βάτειαν, Δάρδαρον ἐκποσὶ
πόλιν.

§. β. Τελυπόσας δὲ
Τεύχεα, πλὴν χώραν ἄπει-
σαν Δαρδανίαν ἐκέλευσε γα-
νομένην δὲ αὐτῇ παύδων
Ιλου καὶ Εριχθονίου, ἱλ-
μὲ οὐδ' ἄποιος ἀπίδανεν· Ερι-
χθόνιος δὲ διαδεξάμενος
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχην ἔτι Σιμίοντον, τε-
κνοῖ Τροῖα, καὶ ἑξ ἑκαλῶν,
πλὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτῆς
Τροίαν ἐκέλευσε καὶ γῆμας
Καλλιρόην τῇ Σκαμανδρῇ,
θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τρας παύδας δὲ, Ἴλον δὲ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. οὗτον μὲν οὐδ' ἀπὸ ἐκ-
λῆς ἀναρπάσας Ζεὺς δὲ ἀε-
τῇ, θεῶν οἶνον ἔχον ἐν ἑρε-
νῇ κατέσκησεν. Ἀσάρακου δὲ
καὶ * Τερμυνήμις τῆς Σι-
μίοντος, Κάπυς τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἴλου Ἀγχίσης
ὅς δ' ἐρεπκλὺς ἐπιδυμίαν,
Ἀφροδίτῃ συναλωδύσα, Ἀί-
νεϊαν ἐγέννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὅς ἄποιος ἀπίδανε.

§. γ. Ἴλῳ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενος, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, è qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaræum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cœlo constituit.
Assaracus verò ex * Hieroni-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumulum pervenit,
 humi procumbit: quò in loco
 Ilus urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fustumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 αὐτόθι πεποιημένον ἀγῶνα,
 νικῆσαι πάλιν· καὶ λαβὼν ἑ-
 βλον πεντήκοντα κίερος καὶ
 κόρας τὰς ἴσας, φησὶ τὸ αὐ-
 τὸς τοῦ βασιλέως καὶ χροσ-
 μὸν καὶ βοῦν παρὶκίλιν· καὶ
 φερέσαστ' ἐν ᾧ ὅσῳ αὐτὸς αὐ-
 τὴν κλίσῃ τόσῳ, πάλιν κλί-
 ζειν, εἴπωτε τῇ βοτὶ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ὑπὸ τὸν λεγόμε-
 νον τ' Φρυγίας Ἀτὰς λόφον,
 κλίνειται, ἔνθα πάλιν κή-
 σαι Ἰλας, πρῶτόν μ' Ἰλίων
 ἐκάλεσε. τὸ δὲ Διὶ σμύτιον
 ἐν ἑξάμηνος αὐτῇ παραβῶαι,
 μεθ' ἡμέραν τὸ διήπτις
 Πάγαςδον φερεῖ τῆς αἰωνῆς
 κοίμενον ἐδάσαστο. ἢ καὶ
 τὸ μέγ' εἰς πρίπχῳ, τοῖς
 δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ
 τῇ μὲν δι' ἑξῆς δόρυ διαρρημύ-
 νον ἔχε· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κέτη καὶ ἄσπιδαν. ἰσθεία
 (δὲ ὅ) φερεῖ τοῦ Πάγαςδ' ὅ-
 τοῦδε φέρεται. φασὶ γὰρ
 νηδεύσαν τὴν Ἀθηνᾶν, φερεῖ
 τὰ τῶν γένεσθαι, ὅς τινος
 τῇ ἔν Παλλάς. ἀμφοτέρως
 δὲ εὐκρίτως τὰ καὶ πρὸς
 μὲν, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ
 φερεῖσθαι. μάλιστα δὲ πάλιν
 τῶν τ' Πάγαςδος, τὴν Δίᾳ

φορηθέντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θῆναι τὴν δὲ, ἐνλαβη-
 θεῖσαν ἀνελέψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔκως ὑπὸ τῆς
 Αἰδέας τρωθεῖσαν ποιεῖν.
 Αἰδέαν δὲ περὶ λυπον ἐπ'
 αὐτῇ, ἡγομένῳ, ξήανον ἐ-
 κείνης ὁμοιον κατακλάσα-
 σαν, καὶ περὶ δῶαι τοῖς
 σέρνοις ὡς ἔδεισεν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶν ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τῷ Διὶ. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὰν τῷ τῷ προσφυγύ-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πάριον εἰς
 τὴν Ἰλιάδα ᾗσαν. Ἴλον
 δὲ τούτου ναὸν κατακε-
 υάσαντα πρῶτον καὶ περὶ
 μὲν ὅτι Πάριον ταῦτα
 λέγεται. Ἰλθὲ δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐγγύνησιν, ὅς
 γε μετ' Στρυμνὴ τὴν Σκα-
 μαδρίου. κατὰ δὲ πρὸς
 Πλακίαν τὸν Ἀγρίως. καὶ
 ἐπίοις δὲ Λακίππου. καὶ
 περὶ παῖδας μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡ-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Αἰσούλῳ ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 suisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 sisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæcenus de
 Palladio. Cæterum Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Aftyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod cum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐδ' ἡδ' ἀπ' αἰῶνος δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίας πορίζει καὶ καὶ συναλδοῦσα θυγατρῶν δ' αὖτ' ἡμαδίωνα καὶ Μήμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbā collocatā in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεθῆναι Ἰλίου ὑπὸ Ἡρακλείους, ὡς μικρὸν πρὸ τούτου ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσεν Ποδάρκης ὁ καλεσθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῶντος αὐτοῦ Αἰσώβην τὴν Νέρωπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἰφάκος γίγνεται, ὃς ἔγνηκε Ἀστρόπην τὴν Κεβρενῶος θυγατέρα, ἣν πινδὸν ἀπαγαγούσαν, ἀπαρνεώθη· Πρίαμος δὲ Αἰσώβην ἐκδοὺς Ἰφάρην, δδότεράν τιν' ἔγνηκεν Εὐκλῆν τὴν Δύμωνος, ἣ ὡς πρὶν γαστρὶ Κισσῶος, ἣ ὡς ἔπειτα λέγουσι, Σαργαίου ποταμοῦ καὶ Μετόπης. θυγατρὶ δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἔκτωρ· δδότερην δὲ θυγατρὶ μείλορ' ἔβρεφον, ἣ δὲ ξέν' Εὐκλῆν καὶ ὕταρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον. τούτων δὲ πάσαι ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσκιον τὸν υἱὸν μετέπειψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης. ὃς δὲ μητροπύπρος Μέρπος διδαχθείς. ἔτ' εἰπὼν τὴν πατρίδος ἡμέδα τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδιδῆναι τὸ βρέφος ἐπέλδοσι. Πρίαμος δὲ ὡς ἐχρημάθη τὸ βρέφος, δίδωσιν ἐκδιδῆναι οἰκίῃ κομίσουσι εἰς Ἰδην. ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγίλας ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκπεδῆν ὑπὸ τύτου βρέφος, πρὸς ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐπράφη· ὁ δὲ σὺζόμενον εὗρων, ἀναιρεῖται· καὶ κομίσας ἐπὶ τῇ χωρίῳ, ὡς ἴδον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάειν. ἡμέροισι δὲ νεαῖσι, καὶ πολλῶν διαφέρων κέλλαι τε καὶ ῥώμη, αὐτὸς Ἀλέξανδρος περὶ σπονδομάδι λησῶς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀγέξοντας, ὅτε βρονθῆσας. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γονέας ἀνέδρε. μετὰ τῶτον ἐχρήνησε Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέυσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, & Κασσάνδραν· ἣ στυγερὰν.

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æscum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æscus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servonomen Agelao, aut Arche-lao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies abursa nutritus est. Hic puerum naectus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cum jam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incursumque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multò post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medecasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βυλόμην· Ἀπόλλων, τὴν ματικὴν ὑπέσχετο διδάξεν. ἡ δὲ μαθούσα, οὐ σιωπῇ λθεν. ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς ματικῆς αὐτῇ πίδειν. αὐτῆς δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλεον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνουον, Πολύδωρον, Τροΐλον. τῶν ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γνησινῶν. ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πειριάμφου παῖδες γίνονται, Μελαίριππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευαγόρας, Ἰππιδάμας, Μήστωρ, Ἀτὰς, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύωψ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τηλέστας, Εὐάνδρος, Κελεόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομνείας, Ὑπείρων, Ἀσκανίος, Δημοκόων, Ἀρρήτωρ, Δηϊόπης, Κλόνιος, Ἐχίων, Τυρίρυχος, Αἰγανεύς, Λυσίδοτος, Πολυμήδων. θυγατέρες δὲ, Μήδουσα, Μηδεστιάς, Λυσιμάχη, Αἰσოდόμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὐκ Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶνθ·
 χαμῖ· Ἀλέξανδρ· δὲ Οἰ-
 νώνῳ τῷ Κεβρίῳ· ἧς
 ποταμοῦ θυγατέρα· αὐτῇ πα-
 ρὰ Ρέας τὴν μαντικὴν μα-
 δοῖσα, περὶ ἧς Ἰου-
 λῶς· Ἀλέξανδρ· μὲν πλεῖν Ἐλένῳ·
 μὲν πείδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν
 πρῶτον, παρὰ ἧς εἶδαι πρὸς
 αὐτῇ, μόνῳ γὰρ δεξα-
 μένῃ διδάσκει· τὸν δὲ,
 Ἐλένῳ ἐκ Σπάρτης ἀφ-
 ῖπαι· πολέμου μένῃ δὲ
 Τροίας, πρὸς δὲ Ἰδῶντα ὑπὸ
 Φιλοκτήτου πύξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνάνῳ
 ἐπανελθεῖν [εἰς] Ἰῶν· ἡ
 δὲ μνησκούσα, δεξαμένη
 ἔκ ἑσθ· Ἀλέξανδρ· μὲν
 οὐδ' εἰς Τροίαν κομίζομε-
 ν· ἐπελδ' ἑτα· Οἰνάνῃ δὲ
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δε-
 ξαμένη φάρμακα ἔφερε· (ἡ
 γὰρ Οἰνάνῃ ἰατρικῇ καὶ μου-
 σικῇ ἥσκει.) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυ-
 τῇ ἀθήρησεν· ὃ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ὀκεανὸς, καὶ
 Τηθύς· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηλεΐδης, καὶ Προσειδί-
 ν· ὡς δὲ πηρεῖς, Διδὸς καὶ
 Εὐρωδόμεν· αὐτὴ Μετώπῳ
 γηγάμῳ· Μάδωνος δὲ ἧς

dromachen Ectionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit, Hæc à
 Rhea vaticinandi cognitio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minime persuadens,
 cum sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quod se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ è Sparta, Trojâque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philoctete sauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cum
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 trectatæ medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obiisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thysis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Αἰξί filium, & Glaucēs * Crethei fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quòd incendi noller, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι
δὲ θυγάτερας ὧν μὲν μίαν
Ἀγιναν, (ἥ τις Οἰνώνη ἐκα-
λεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, ταύ-
τῳ Ἀσωπὸς ζήτησ', ἥκαν εἰς
Κόρινθον, καὶ μαρτυρεῖται πα-
ρὰ Σισύφῳ ὅτι ἤρπαστά ἐστι
Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
κατανώσας διώκοντα, πά-
λιν ὅττι τὰ οἰκίῃα ἀπίμπ-
λεται ρεῖδρα. διὰ τοῦτο, μέ-
λει καὶ νῦν, ἐκ τῆς τῆς
ρείδρων ἀδρακίης φέρονται.
Ἀγιναν δὲ εἰσκομίσας εἰς
ὅτι πότε Οἰνώτην λεγόμενῃ
νῆσον, νῦν δὲ Ἀγιναν ἀπ'
ἐκείνης ἐκλήθεσαν, μίγνυται,
καὶ ἄρ' αὖ παῖδας ἐξ αὐτῆς Ἀια-
κὸν. τότε Ζεὺς ὅντι μάρτυρ ὅτι
τῇ νήσῳ τὸς μύρμηκας ἀν-
δράποισι ἐποίησι. γὰρ μὲν δὲ
Ἀιακὸς Ἐνδιδέα, ὅτι Χείρων-
τος, ἐξ ἧς αὐτῇ παῖδας ἐγά-
γοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελα-
μῶν. Φερεκύδης δὲ φησι Τε-
λαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφῶν
Πηλείως εἶναι. ἀπὸ * Ἀκταίης
παῖδας καὶ Γλαυκῆς τῆς Κρη-
δαίας. μίγνυσι δὲ αὐτῆς Ἀια-
κὸς, Ψαμαδῇ τῇ Νηρείως,
εἰς * πηλῷ ἡλλαγμένη διὰ

τὸ βέλεσθαι ἀνελθεῖν, καὶ
 τιμοῖ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπαύτων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα
 κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῆς Ἀρχαδίων πο-
 λεμῆς, τὴν Ἀρχαδίαν
 ἐλεῖν μὴ δυνάμεντο, προσ-
 ποιησάμεντο φιλίαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ δέ-
 σπηρε μελείσας. χηναμοὶ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα-
 γήσιναι τῆς ἐνστάτων κα-
 κῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσεται. ποιησαμένου δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἡ Ἑλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶτος δὲ καὶ ὧς
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ τὰς κληῖς τῷ Ἀΐ-
 δου φυλάττει. διαφέρον-
 τι δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λία καὶ Τελαμῶνα ὀπι-
 σκεύεσθαι· καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῷ κεφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλείως,
 κρύπτει κατὰ πνέοντος
 φρεσίν· τῳ δὲ τῷ φέρον,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum interea res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mūm verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Afopi filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit: & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt: qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionen Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

φουγάδης ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακῷ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν ᾗ εἰς Σαλαμῖνα φθάνειται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνθ, καὶ] Σαλαμῖνθ· ὃ Ἀσσωπὸς (ὅδ') κλῖνας δὲ ὄφιν ἔτθ· ἀδικοῦσθαι τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ πελοπιδεύετο, τὴν βασιλείαν φθισάδουσι Τελαμῶνι. ὃ δὲ χαλεπὴν Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος ἐυχὰς Ἡρακλῆοις ἵνα αὐτῷ πάντες ἄγριον γένται· φανένθ· δὲ μὴ ταῖς ἐυχὰς αἰσθῆ, τὸν γυναικῆντα ἐκάλισσαν Αἴαντα. καὶ στρατοσάμηνθ· ὅθι Τεγίαν Ἡρακλῆς λαμβάνει χέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντθ· θυγατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est.

Πηλὸς δὲ εἰς Φθίαν φουγὼν πρὸς Εὐρυπώνα Ἀκτορος, ὑπὸ αὐτοῦ καθεύρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χέρας τὴν τρίτην μοῖραν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδορῇ, ἣν ἔγημε Βῶ-
ρος ὁ Πεειήεις.

§. β. Εὐρυτίων δὲ πῶ
διῆεν ὅτι Καλυδωνίῳ κα-
πευματ' Εὐρυτίωντος ἐλ-
θόν, περὶ μὲν ὅτι τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωντος
πυγχαίνει, καὶ κτείνει τῷ-
τον ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ
Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχέστον ἀφικνεῖται,
καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταδύρεται.

§. γ. Αἰωνίζεσθαι δὲ καὶ
τὸν δὲ Περίφ' αἰῶνα πρὸς
Ατταλάντῳ, διαπαλαίσει·
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέστου γυ-
νὴ, Πηλέως ἑταῖρῳ, πε-
ρὶ σωματικῆς περὶ πῆλιν
αὐτῷ λόγου. μὴ δὲ διαμείνη
δὲ πῆλιν, πρὸς ἧ γυναι-
κα αὐτῷ πῆλιν ἔφη, μέλ-
λειν Πηλέα γαμῆν Στε-
ρόπῳ ἧ Ἀχέστου θυγατέρα,
καὶ τὴν ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλέως
δὲ πρὸς Ἀχέστον καταφά-
σκεται λόγου, ὑπ' αὐτῷ περὶ
σωματικῆς περὶ πῆλιν. Ἀχέστος
ἀκύνει, κτείνει μὲν ὅν ἐκα-
θῆκεν, ἐκ ἡβελήδων ἄγει ἧ
αὐτὸν δὲ διῆεν εἰς τὸ Πή-
λιον. ἔνθεν ἀμύλλης πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eò-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelææ honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
rupta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quæritat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verùm à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Therin Nerei filiam, de cujus matrimonio

θήρας ἡγομένης, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειρόθυτο θηρίων, ταῖς γλώσσας τέτων ἐκτίμωνων εἰς πέραν ἐπιδιδοί. οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρέμενοι κατεγέλων ὡς μηδὲν τιθαρδύνοντες τῷ Πηλεῶσι. ὁ δὲ ταῖς γλώσσας ὄψαρχόμενος ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις πασάντα ἔφη τιθαρδύνειν. ὠποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπὼν Ἀκάστου, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ᾗ ῥοῶν κόπῳ κρύψας ἐπανέρχεται. ὁ δὲ, ἐξαναστὰς καὶ ζήσας τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς, ἐμμελὲς ἀπόλλυται· σὺζοται δὲ ὑπὸ Χείρωνος ἔτῳ καὶ τῇ μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας, [καὶ ἐξδωρὸν] δίδωσι.

§. δ. Γαμήϊ δὲ, ὡς λέλεκται, Πηλεὺς Ἀντρονίῳ τὴν Εὐρυπίῳ, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Πολυδώρη ἣν ἐγὼ Σπέρχῳ ὁ ποταμὸς ὀπίκλω Βῶρος ὁ Πειήριος υἱός, ἐξ ἧς Μενέστιον τέκνῳ.

§. ε. Αὐτῷ δὲ Πηλεὺς γαμήϊ Θέρῳ τῇ Νερείῳ, ἀπὸ ἧς τῷ γαμῷ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἔελ-
σαν. Θέτις δὲ διασφί-
δεως ἔσπευεν τὸν ἐκ παύ-
της γνηθῆντα κρείττονα
τῷ πατρὶ, ὑποχρῆται. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντ'
ἐπὶ τῷ παύτῃ σπου-
σίαν, εἰρηκάναι Περμη-
δίαν τὸν ἐκ παύτης αὐ-
τῆς γνηθῆντα καὶ οὐρανὸν
διωκεύσειν. πρὶς δὲ λέ-
γουσι μὴ βουλευθῆναι Θέ-
την Διὶ συνελθεῖν ὑπὲρ Η-
λέας τραφεῖσαν. Δία δὲ
ὀρμῶντα διητῆρ' ἐδελή-
σεν αὐτῷ σπασσέναι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδημίον Πη-
λεῖ συλλαβεῖν, καὶ ἐκτί-
χεν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ὀπιτηρῆσαι, σωμα-
πάζει. γινομένην δὲ ὅτ'
ἐμὴ πύρ, ὅτ' δὲ ὕδωρ,
ὅτ' δὲ θηρίον, οὐ φέρ-
ουσαν αὐτῇ, πρὶν ἢ τῷ
ἀρχαίῳ μορφῇ εἶδεν ὑπο-
λαβούσα. γαμῆ δὲ ἐν
τῇ Πηλείῃ κ' ἀπὲρ διότ'
τὸν γάμον οὐκ ἔχουσαν
ἐξομνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεῖ δῖον μί-
λυνον, Ποσειδῶν δὲ, Ἰπ-
πεία Βάλισαν καὶ Ζαν-
θον· Ἡφαίστος δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptuneus contem-
derunt. At cūm Thetis ē se
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixis-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec desunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cœlo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc itatum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cūm
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit
quæ cūm interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demum in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dii convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptuneus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis, quominus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Pèleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Astydamiâmq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

σαν, καὶ οἱ Ἀστυδῆσι-
εξ. ἀδάμαντι δὲ ἦσαν ἔ-
ται.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐγένετο Θέ-
τις ὅτι Πηλεὺς βρέφος, ἀδά-
μαντον δάλασσι ποιῆσαι σῆτο,
κρύφα Πηλεὺς εἰς τὸ πῦρ
ἐκρυβῆσαι τὸν νεοτὸν, ἐφ-
δαρὲν δ' ὡς αὐτῇ δητὸν πα-
τρῶν, μὲν δ' ἡμέραν ἢ ἔχρειν
ἀμειβούσας. Πηλεὺς δὲ ἐπι-
τηράσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι σὺ πυρὸς,
ἐβόων. καὶ Θέτις κωλυ-
δοῦσα ἢ περιτρέσσειν τὸν παῖ-
δα, νήπιον δ' ὁ παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας φ'-
χεται. κομίζου δὲ ὁ παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. ὁ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔπρεπε σπλάγ-
χαις λεόντων. καὶ συνῶν ἀ-
χίαν, καὶ ἄκτων μυελούς·
καὶ ἀνδράσιν Ἀχίλλεα. πρὸς
τρεῖς μὲν ὡς ἄνομα αὐτῇ Λι-
γύρην. ὅτι χεῖλη μαστῆς ἢ
περὶ στήθεσιν.

§. ζ. Πηλεὺς δὲ μὲν ταῦ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέδρασεν Ἰωλκῶν καὶ
Ἀστυδαμίας πύλιν ἀφένου
γωνάκας φορέων καὶ διε-
λὼν μίλην, διήγαγε δ' αὐτῆς
δ' στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἐβρετο ἑταίρης Ἀχίλλειος, Κάλχαντος λέγοντος ἢ Διῶναι χεῖρας ὡς Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις παρθεῖν δὲα ὅτι δὲ σπατόμενον αὐτὸν ἀπολέειν, κρύψασα ἐδῆπ γυναικεία, ὡς παρθέγον παρθεῖτο. καὶ κατὰ τρεφόμενῳ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδάμειά μίγνυται καὶ γινεται πᾶσι Πυρρῳ αὐτῷ, ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐδης. Οδυσσεὺς δὲ μιν νυκτὶντα παρὰ Λυκομήδους ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι κρητάρῳ εὖρε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. σιωπῶντο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὁ Ἀμύωνος. οὗτος ὑπὸ τῷ πατρὶς ἐνφυλάτῳ καταψάσμαίνης φθορᾷ Κλυτίας τῇ τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χέκτορα κομίσας, ὑπὸ εὐεῖνου διαγυγνύειται τῷ ὄφει, βασιλέα κατέστησε Δολόπων. σιωπῶντο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitῆς καὶ Σιδονέλης τὸν

§. 8. Ubi demum nonum ætatis suæ annum explevit Achilles, Calchante Trojam sine ipso capi non posse, prædicente, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prævidisset: muliebri ipsum veste contectum) in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit: ibique agens adolescentulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui novo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Cæterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitum tuba usus invenit. Ad huncitaque modum Achilles ad bellum Trojanum perductus est. Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata, falsò insimulatum pater oculorum luce privavit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperatâ, Dolopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

PORRÒ Cecrops indigena, Pac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente; ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιῶν, ἢ Περειάπιδος τῆς Φέρητος, ἢ, καὶ ἄλλως φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλεως Πηλέως. ὅπως ἐν Οὔπουντι (τῇ Λοκρίδι) διενεργήεις ἐν παιδίᾳ, καὶ ἀγαλάων παίδων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπίττειν. καὶ φυγὼν μετὰ τῷ πατρὶ, ὡς Πηλεὺς κατὰ καὶ, καὶ Ἀχιλλεύς ἐρῶμεθα γίνεται.

Κ Ε Φ. ιγ.

ΚΕΚΡΟΣ αὐτόχθων συμφορὴς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηναίης ἐβασίλευσε παλαιότερ· καὶ τὴν γῆν παλαιότερον λεγόμενῳ Ἀκτῶν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τότε φασὶν ἐδόξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάναι, ἐν αἷς ἐμμελλον ἔχειν ἡμεῖς ἰδίᾳ ἕκαστοι. ἦσαν οὖν παλαιότερον Ποσειδῶν ὅτι τὴν Ἀθηναίαν, καὶ πᾶν τὴν περὶ αὐτὴν γῆν μίσην, τὴν ἀκρόπολιν, αἰέθνην δάλασσαν, ὡς νῦν Ἐρεχθίδαν καλοῦσι. μετὰ δὲ τούτων ἦσαν Ἀθηνᾶ καὶ Πηνελόπεια τῆς κατὰ τὴν

ψεως Κέκροπα μάγνηα ,
 ἐφύτδωσιν ἐλαίαν· ἢ νυν ὅν
 τῷ Πανδρόσιω δείκνυται.
 ἡγομένης δὲ εἶδ' ὅ , ἀμ-
 φοῖν φει' τῆς χάριος Ἀθη-
 ναῶ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἶδυ-
 κεν , ἔχ' , ὡς εἴπεν π-
 νες , Κέκροπα καὶ Κρο-
 νάον , εἰδὲ Εἰρηχθεῶ· θινὺς
 δὲ πικ' δώδεκα· καὶ τέ-
 των διαζόντων ἢ χάρις τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' ὅ , ὅτι παρ-
 τον πῶν ἐλαίαν ἐφύτδω-
 σιν· Ἀθηνᾶ μὲν οὖν αἶφ'
 ἑαυτῆς πῶν πόλιν ἀνάλε-
 σιν Ἀθῆνας· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θειά-
 σιον [πείον] ἐπεκάλυ-
 ψε , καὶ ἢ Ἀθηναίων περὶ αὐτὸν
 ἐποίησιν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μας πῶν Ἀκταίῃ κόρῃν Ἀ-
 γραύλον , παῖδας μὲν εἶσ-
 χιν Εὐρυσίχθονα , ὃς ἄπειρος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλον , Εἰρην , Παν-
 δροσιν· Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ
 Ἀρεῶ Ἀλκίππη γίγεται.
 ταύτῃσι βιαζόμεν' ὅ Ἀλκί-

Cecrope occupationis suae te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quae nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , ac lite de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaumque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pела-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops Α-
 γραυλον Ἀκταίῃ filiam in con-
 jugium duxit , ex eaque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò , Agraulon , Hesen &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Arcopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu gravida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium* Thanace Megeffari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Methatme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræfiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ῥόδιον ὁ Ποσειδώνος καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρείως φονεῖται καί τινεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρήφ πύ-
γῃ κρίνεται, διὰ ζόντων ἔξω
διὰ τῆς διῶν Ἀρῆ, καὶ ἀπο-
λύεται.

§. γ. Εἰσὶ δὲ καὶ Εἰρηὶ
Κέραλον, οὗ ἐρεθιστὴς
Ἡὼς ἤρπασεν καὶ μετῴσθη
ἐν Συείᾳ, παῖδά ἐγέννησε
Τιδωνόν. ὃ παῖς ἐγένετο
Φαίδων τέττε δὲ Ἀφρόδι-
τῆς δὲ Σάνδοχος, ὅς ἐκ
Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πέπλην ἔκτισε Κελένδεϊν.
καὶ γῆμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγεσσάρῳ [Κινύρῳ] ἔξω
Ἀσσυρίων βασιλέα ἐγέννη-
σε. Κινύρης ἔτ' ἐν Κύ-
πῳ ἔδραμεν καὶ σὺν
λαῷ ἔκτισε Πάφον γῆμας
δὲ ἐπ' αὐτῇ Μεθάρμῳ κόρην
Πυγμαλίῳ Κυπρίων
βασιλέως, ὃς ὑπὲρ ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· ὅς τις δὲ
τέττοις θυγατέρας Ὀρσεδί-
κην, Λαογόρην καὶ Βρα-
σίαν αἵ ται δὲ διὰ μύθῳ
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδυναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πατρὶ
 ὢν, Ἀρτίμιδος χόλῳ, πλη-
 γαῖς ἐν θύραις ὑπὸ σὺνδῶν, ἀπὶ-
 θάνει. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοί-
 βικός καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει·
 Πανυσίς δὲ φησὶ Θόαντ
 βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃ εἶχε
 θυγατέρα Σμύρναν. αὐτὴ καὶ
 μύρην Ἀφροδίτης, εἰς τὸ αὐ-
 τὴν ἐπὶ μα, ἵχετο καὶ πατρὸς
 ἔρωτα· καὶ σωεργὸν λαβῶσα
 τὴν προφὸν ἀγορεύει τῷ πα-
 τρὶ νύκτας δωδεκάσωδνά-
 δει. ὃ δὲ, ὡς ἡ διέτο, σπασά-
 μιν· ἔξιδεν, ἐδίωκεν αὐ-
 τὴν· καὶ δὲ, παρεκταλαμ-
 βανομένη, διότις ἐν ξαπτο ἀ-
 φανῇ γυνέσθαι. διότι δὲ κατοι-
 κίειραντες, αὐτὴν εἰς δέν-
 δρον μεταλλάξαν, ὃ καλοῦσι
 σμύρναν· δεκαμύρμια δὲ
 ὅσων γρόνων, τὴν δένδρον ῥα-
 γμῶν, γυνηθῆναι τὴν λεγ-
 ῶμεν Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
 διὰ χάλλον ἐπὶ νήπον κρύφα
 θηῶν εἰς λαύρακα κρύψασα,
 Περσεφὸν παύσατο. ἐκείνη
 δὲ ὡς ἐθάψατο, ἐκ ἀπιδί-
 δευ. κείσεως δὲ ὅτι Διὸς γμο-
 μίνης, εἰς [πρῆς] μύρας διη-
 ρέθη ὃ ἐν αὐτῇ καὶ μίαν μὲν
 παρ' ἐαυτῇ μένειν τὴν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ τῇ Περσεφόνῃ.

§. 4. Adonis autem puer ad-
 huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
 natione ab apro percussus in-
 teriit. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibœæ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum Rege,
 qui Myrrham filiam habuit,
 natum refert. Hæc Myrrha
 per iram Veneris, quod eam
 nihili faceret, patris amore
 corripitur : atque usa nutricis
 operâ, cum infcio patre no-
 ctes duodecim concubuit. Is,
 ubi rem sensit, stricto in filiam
 ense, impetum facit : quæ, cum
 jam comprehenderetur, deus
 rogat, ut nusquam appareat.
 Tum dii illam miserati, in ar-
 borem sui nominis commuta-
 runt : ac decimo post mense,
 rescissâ arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem
 Venus formæ ergo infantem
 adhuc clam diis in arca occul-
 tatum, ante Proserpinam con-
 stituit : quem simul ac illum
 conspexit, se reddituram ne-
 gavit. Delato ad Jovem judi-
 cio, tres in partes annum par-
 titus est, ut unam apud seip-
 sum, alteram cum Proserpi-
 na, tertiam demum cum Ve-
 nere Adonis permaneret, im-
 peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exuit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Meneris filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Athidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Athidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Volcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσέταξε. τὴν δὲ ἐπὶ τὴν ἑστῶσαν Ἀφροδίτην. ὃ δὲ Ἀδωνίς ταύτῃ προσένηκε καὶ ἡ ἰδίαν μοῖραν. ὅτερον δὲ θυρῶν Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν πληρεῖς ἀπέθανε.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδανόντο, Κράναο * αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ὅτι Δελχάλιον λέγεται κατακλυσμένον ἡγεῖσθαι. ὅτι γήμας ἐκ Λακεδαιμόνων Πεδιάδα τὴν Μένουαν ἐξήγαγον Κράναον, καὶ Κρανᾶχμην, καὶ Ἀθίδαν. ἥς ἀπαθανάτης ἐπὶ παρδίνε, ἡ χώραν Κράναο Ἀθίδας προσηγόρευσε. Κράναον δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι μὲν Δελχάλιονος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονον λέγουσι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ὅτι δώδεκα (ἔτη) Εὐεχθόνιο ἐκβλήθει. τῶτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κρανᾶς θυγατρὸς Ἀθίδος ἔβη. λέγουσιν οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὥστε Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστου, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα. ὃ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμίαν ὧς λυγρὰ τῆς Ἀθη-
ναῖ· καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρ-
ξατο· ἢ δὲ, ἐφάθην· ὡς δὲ
ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ,
αὐτὰ κη, λῶ δὲ ᾧ χυλὸς,
ἐπιεῖτο συωλευθῆν· ἢ ᾧ ὡς
σώφρων καὶ παρθένος εἶσα, καὶ
ἠνέχετο· ὁ δὲ ἀπαιέμενον
εἰς τὸ σκέλος τῆς Διαι· ἐκείνη
ᾧ μυσταχρεῖσα, εἰς ἡμῶν
ξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν
ἔρριψεν. φάλαγγος ᾧ αὐτῆς, καὶ
τῆς γονῆς εἰς γλῶττιν πίπτει, Ε-
ριχθόνιος γινέται. τῶτον Ἀθη-
ναῖα κρύφα τῶν ἁγίων Διῶν ἔτρε-
φεν, ἀθάνατον θέλυσσιν ποιεῖ-
σαι· καὶ καταθείσασα αὐτὴν εἰς
κύστιν, Πανδρόσῳ τῇ Κέκρο-
πος παρκατέδειξεν, ἀπει-
ποῦσα τὴν κύστιν αὐοίγειν.
αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρό-
σε αὐοίγισιν ὑπὸ περ-
γίας, καὶ διῶνται τῶν ἐρέ-
φει παρκατεχρήμενον δρά-
κοντα· καὶ ὡς μὲν ἐνίοι λέ-
γουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφά-
ρησαν τῶν δράκοντες· ὡς
δὲ ἐνίοι, δι' ὁργὴν Ἀθη-
ναῖα, ἐμμανεῖς ἡρόμεναι,
χρὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐ-
τὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῶν τι-
μένων τραφεῖς Εριχθόνιος·
ὑπὸ αὐτῆς Ἀθηνῶν, ἐκ-

constuprandæ desiderium in-
cessit : eamque attrectare ag-
greditur. Hæc· verò fugit :
utque proximè eam venit,
in summa erat necessitate,
claudicabat enim, Deam ini-
re conabatur. Ea verò, ut
pudica erat, & virgo, vi-
rum non admittebat. Vol-
canus demùm tentigine ru-
ptus in virginis femur semen
effudit. Tum tristata, semen
lana detersum in terram de-
jecit, ac mox in fugam se
dedit. Interea verò ex de-
misso in humum semine gi-
gnitur Erichthonius. Hunc
clàm diis aliis, dum immorta-
lem facere studet, educavit :
positumque in cistâ Pandro-
so, Cecropis filiam commen-
davit: interdicitque ne cistam
retergeret. At Pandrosi soro-
res, quòd curiosæ admodum
forent, cistam aperiunt. advo-
lutumque secùs puerum dra-
conem spectant. Nec desunt
qui ab eodem dracone fuisse
interemptas astipulentur. A-
liorum verò testimonio, Pal-
ladis irâ, furore percitæ, de
summa sese arce præcípites
ejecerunt. Interea verò Erich-
thonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheaïque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiûsque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cùm gustassent vinum, atque animi causâ sese largiùs poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verùm postri die, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Erigonæ verò filix patrem vestiganti herilis canis, cui Mærx nomen fuit, Icarium confectari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτόνα, ἐβασίλευσεν Ἀθῶν. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνῶν ἱδρύσατο, καὶ τῆς Παναθηναίων τῶν ἑορτῶν σιωπῆσαιτο· καὶ Πασιδέαν Νηίδα νύμφην ἐγηγάμην. ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Εἰρχθόνιῳ δὲ ἀποθανόντι· καὶ ταφέντι· ἐν τῇ αἰ, τῇ τεμένει τῆς Ἀθῶναις, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ἐφ' ᾧ Δημότηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἄλλοι δὲ Δήμωτρά μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίναν ἀπεδίδεξατο· Διόνυσον δὲ Ἰκαρίῳ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. καὶ τὰ θεοὶ τὴν οἰνοποιίαν μαρτυροῦν· καὶ τὰς τῶν θεῶν δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς πναι· ποιμένας, οἱ γὰρ δούλοισι τῶν ποτῶν, καὶ χαλεκοῖς ὕδασι· ἀφειδώς δὲ ἡδυνῶν ἐκλύζαντες, πεφραμένας νομίζοντες, ἀπικτεῖναι αὐτόν. μετ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν. Ἡερόνη δὲ τῇ θυγατρὶ τῇ πατρίσιν μαρτυροῦν, κύων σιωπῆσαι, ὄνομα Μαίρεα, ἣ τῇ

ἰκεῖω σωείπτο, ἥ νεκρὸν
 ἐμύωσεν. καὶ κείνη κατὰ δυ-
 ομένη ἥ πατήρ, ἑαυτὴν
 ἀνῆρπτε. Πανδίων δὲ γή-
 μαι Ζελξίππῳ τῆς μητρὸς
 πλὴν ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκτωσι Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· παῖδας δὲ διδυμῶσι
 Ερεχθέα καὶ Βούτῳ. πολέμῳ
 δὲ ἐξαναταλῖθ' ὡς Λάβ-
 δακον περὶ γῆς ὄρεον, ἐπικα-
 λείσαστο βοηδὸν ἐκ Θράκης
 Τηρέα καὶ Ἀρεῖ· καὶ ἥ πόλε-
 μῳ σὺν αὐτῷ κατὰ πασας,
 ἔδωκε Τηρεῖ ὡς γάμον καὶ
 ἑαυτὴν θυγατέρα Πρύκλῳ· ὃ
 δὲ ἐκ ταύτης γυνήσας παῖδα
 Ἰῦτῳ, καὶ Φιλομύλῳ ἐξε-
 δεις, ἐφθίρε καὶ ταύτῃ, ὡς
 πῶν τεθναῖσι Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι τὴν χροῖον. αὐτῷ δὲ
 γήμαι Φιλομύλῳ, σωμην-
 νάζετο· καὶ ἥ γλώσσῃ ἐξέ-
 τεμνεν αὐτῆς· ἥ δὲ ὑφῆνασεν ἐν
 πύλῳ χράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύωσεν Πρύκλῳ καὶ
 ἰδίαι συμφορὰς· ἥ δὲ ἀναζη-
 τήσασα καὶ ἀδελφῷ, κλείνει
 καὶ παῖδα Ἰῦτῳ, καὶ κατεψύ-
 σασα, Τηρεῖ δὲ ἵππον ἀγροῦν-
 τι περὶ θῆσι· καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαταχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀπά-
 σαι πύλεσσιν ἰδὼσαν, αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit: eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori misérias significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæ verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent, circumseptæ, deos rogant in avem mutari. Tum Procne fit luscinia, Philomela verò in hirundinem transformatur. Ad hæc Te-reus in upupam commutatur.

ἡρώδης αὖτε καὶ τῶν ἄλλων θεῶν εὐχόμενος ἀπορρεῖται· καὶ Περικὴ μὲν γίνεται αἰθώλη· Φιλομήλα δὲ χελιδὼν· ἀπορρεῖται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ὑποφύλαξ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion, ubi fato concessit, filij divisere inter se patrias facultates, & Erectheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervæ Neptuniqué Butes Ericthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenæ Cephiso natæ filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem: fœminas verò Procrin, Creusam, Chthoniam Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in conjugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc, sumptâ coronâ aureâ, Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoen confugit. Hic ejus etiam amore correptus est, ejusque concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum

Πανδίωνος δὲ ἀποδανόντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῷα ἐμερίσαντο· καὶ Ἐρεχθεὺς λαμβάνει τὴν Πραξιθέαν τῆς Φρασίμου, καὶ Διογενίαν τῆς Κεφισοῦ, ἐξ ὧν παῖδας τέκεται, Πάνδωρον, Μητιόνα· θυγατέρας δὲ Περικειν, Κρέυσαν, Χθονίαν, Ωρειθυῖαν, ἣν ἤρπασεν Βορέας· Χθονίαν μὲν οὖν ἐγγάμηον· Κρέυσαν δὲ Ζεῦς· Περικειν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊονέως. ἡ δὲ, λαβύσα χρυσὴν σφάνον, Πτελέντη σωεινάζεται· καὶ φεραμένη ὑπὸ Κεφάλῃ, πρὸς Μίνωα φέρεται· ὃ δὲ αὐτῆς ἐρεῖ, καὶ πίδει σωελθεῖν· εἰ δὲ σωέλδοι γυνὴ Μίνωι,

ἀδύωτον ὡς αὐτῷ σαδῆ-
ται. Πασφάη γὰρ, ἐπειδὴ
πολλὰς Μίνως σιωπυνά-
ζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
σεν αὐτόν· καὶ ὁπότε ἄλ-
λη σιωπυνάζετο, εἰς τὰ
ἄνδρα ἐφίει θεία· καὶ ὅ-
πως ἀπώλλωντο. ἔχοντι
ἔν (Κεφάλῳ) αὐτῷ κυῶα
τυχόν, ἀκοντίον (τε)
ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
καις ἰδυόζα τὸν ἄνδρα,
τὴν Κιρκίαν πίνει ῥίζαν,
ὥστε τὸ μηδὲν βλάψαι,
καὶ σιωπυνάζεται. δῆσαι-
σα δὲ αὐτὴ τὴν Μίνωος
γυναικα, ἦκεν εἰς Ἀδύ-
ται· καὶ διαλλαγεῖσα Κε-
φάλῳ, μετὰ τύτου πε-
ραίνεται εἰς θῆραν· ὡς
γὰρ θηράπικη. διώκου-
σαν γὰρ αὐτὴν ἐν τῇ λοχι-
μῇ ἀγνοήσας, Κεφάλῳ
ἀκοντίζει, καὶ τυχόν ἀπο-
κτείνει Πέρκαιν. καὶ κει-
θεὶς ἐν Ἀρεοπαγῷ, φυ-
γεῖν αἰδῶν καταδιώκε-
ται.

Minoe concubuisse, nullā
potuisset ratione servari: nam
Pasiphæ, quod cum multis
mulieribus Minoen rem ha-
bere non ignorabat, eum ve-
nificiis infecit, ut quoties se-
cum alia cubaret, in illius ar-
tus viperæ irruerent imma-
nes: eumque in modum pelli-
ces Pasiphaë disperdebat.
* Cephalus igitur, perniciosi-
mum habebat canem (cui
Laelapi nomen fuit, & quem
nulla fera poterat evitare.)
Jaculum ad hæc, cujus ictus
neminem unquam fefellit. In-
ter hæc Procris conspicata vi-
rum, Circeam sumens radi-
cem, ne quid sibi obesseret,
concumbit. At verita rursus
Minois conjugem, Athenas
proficiscitur: & in Cephalo
gratiam rediit, & cum eo ad
venandum concedit: quippe
quæ venandi studio mirificè
oblectatur. Hæc occultè vi-
rum infecuta, inter fruteta la-
titabat, ejusque motu permo-
veri virgultam maritus sen-
tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxo-
rem Procrin interfecit. Quocircà Cephalus ab Areo-
pagi judicibus exilio sempiterno damnatur.

§. β. Ὀρθιδῶν δὲ π-

§.2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem insinuat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Intereà Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare deiecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benethesicymæ filiæ suæ alendum

ἔῳσαν ἐπὶ Ἰλίσσῳ ποταμοῦ, ἀρπάσας Βορέας σωμαῖδε. ἡ δὲ γυνὴ Δυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [χ] Χιόνην· υἱὲς δὲ Ζήτην χὲ Κάλειν ἀλigerοὺς. οἱ πλείοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τοῖς ἀπείρας διώκοντις, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, ἐπὶ Τένῳ ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἐγγημε Φινέας· ὃ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ τέκνους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τὴν Δαρδάνου. καὶ αἰνῆν ἦν παργένων πρὸς Φινέα φθορὰν ἤτα· ἴδεται. καὶ πεινύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους πυφλοῖ. ὅτε πλείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις κολλάζονται αὐτόν.

§ δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μύπηται. ἡ δὲ κρίφα ἦν πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται ἡταφανὲς, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπῃ τοὺς παῖδον· Ποσειδῶν δ' αὐτὸν λόμψεν, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζον· καὶ δίδωσι Βενθеси-

κύμη τρέφειν αὐτὴν θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ὥς δὲ ἐπὶ λαιῶν, * ἔνδον ὁ Βενθεπκύμης ἀνὴρ, πῶς ἔπραν αὐτὴν ἥν θυγατέραν δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμδεῖσιν ἐπιχείρησιν βιάζεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μὲν Ἰσμάρου τὴν παῖδός, πρὸς Τεγύρειον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα· ὃς αὐτὴν πρὸ παιδὶ τὴν θυγατέρα συνώκησεν. ὅππότε κελεύων. δὲ ὕστερον Τεγυρεῖον καταφανὴς γίνεται καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φάγει καὶ φιλίαν ποιεῖν πρὸς αὐτούς. αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου πλευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου φάγεινεται, καὶ τὴν πρὸς τέττε μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πολέμους ἐν αὐτῷ πρὸς Ἀθιναῖους καὶ Ἐλευσινίους, ὅππότε καὶ ὑπὸ Ἐλευσινίων, μὲν πολλῆς σωσέμεναι Θρακῶν δυνάμεως. Εὐεχθεὶς ὁ ὑπὸ Ἀθιναίων νίκης χρομίνος, ἔχρησεν ὁ Θεὸς καὶ Ἰορδῶσιν τὴν πόλιν, ἐὰν μίαν ἥν θυγατέραν σφάζει. καὶ σφάζαντες αὐτὴν τὴν γεωγῆν, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶ κατὰσφάζαν. ἐπιπύλιντο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ. Qui, cùm ætatis integræ fuit, intus Benthescymes conjux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suæ sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thraciæ regem confugit: qui filiam ipsius filio conjugavit. Deinde verò insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorúmque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio revocatus in Thraciam redit, ac solutâ inter eos discordiâ, regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, deus rem bellicam præclarè gesturum cecinit, si filiarum unam jugulasset. Qui cùm natu minimam immolasset, & reliquæ tum omnes sese jugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis ὥς ἐφασάν πινες, συνωμοσίαν conspirant.

conspitarant. Commisâ verò post immolationem pugnâ, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadufa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Biantem patruum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλας συναπολίδου. γαινομένης δὲ μὲν σφαλῶς τῆ μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν Εὐμόλπον.

§. 5. Ποσειδάων δὲ καὶ τῆ Ερεχθεία, καὶ τῆ οἰκίαν αὐτῆς καταλύσας, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῆς Ερεχθείας παίδων, ἐκασίλευσεν· ὃς γῆρας Μητιάδυσαν τῆ Εὐπαλάμης παῖδος ἐτίκνωσε Πανδίονα. ἔτῃ μὲν Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῆ Μητίωνος υἱῶν κτισθεὶς ἐξεβλήθη. καὶ τῷ ἑαυτοῦ εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τῆ ἐκείνου θυγατρὸς Περίαν γαμήν. αὐτὸς καὶ τῆ πέλειος βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς κτισσάται. κτείναντος δὲ Πύλας τῆ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τῆ βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγνόμηνον, κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῃς ὄντι, παῖδες ἐχθρόντο, Αἰγίς, Πήγας, Νῆστος, Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγία Σκυεῖν τῇ λέγουσιν· ὑποβλήθηται δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

§. 5. Μετὰ δὲ τῆ Πανδίωνος τελευτῇ, οἱ παῖδες

αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὸς Μηπο-
νίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῇ διέδιλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγυῖ· γαμῆ δὲ
πρεσβύτερον μὲν Μήτηρ τῷ
Ὀπλήτῳ· θυτίαν δὲ
Χαλκιόπῳ τῷ Ρηξήνο-
ρος. αἷς δὲ ἐκ ἐγγύετο παῖς
αὐτῷ, διδοικῶς τὸς ἀδελ-
φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῷ·

Ἀσκή τὸν πρεσβύτερον πο-
δάνα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς πρὶν εἰς ἄκρον
Ἀθωαίων ἀφίκηαι.

§. ζ. Ἀπεσθ' [δὲ] τὸν
χρησμόν, ἀνῆει πάλιν εἰς
Ἀθώας· καὶ Τροίζηνά διο-
δύων, ὅππῃ ἐνέσται Πίθῃ
τῷ Πέλοπος· ὅς τ' χρησμόν
σωεῖς, μαδύσας αὐτὸν τῇ
δυρατρί συγκατέκλινεν Αἴ-
δρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Ποσειδῶν ἐπαησάσιν αὐ-
τῇ Αἰγυῖς δὲ ἐνπιλάμε-
ν Ἀἶδρα, ἐκ ἄρρενα
ἡμνήσῃ, τρέφειν, καὶ πρὸ
ἑσσι μὴ λέγει· ἀπίλινε δὲ
ὑπὸ πνι πτέρε μάχαιραν,
καὶ πίδαλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam uxo-
rem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole augeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Maeste novâ virtute, pedem,
qui prominet utri.*

*Ne prius exolveras, quam
scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Træzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensen & calceos
subsaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cùm per ætatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleretur, eúmque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: necnon Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audirâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abjecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen seciùs absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

6. 8. Nec longo pòst tempore in mari præpotens comparatâ classè Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσκει πρὸς πᾶσαν ἀποκυλίσας ἀνελέσκει τὰ πάντα, τότε μετ' αὐτοῦ αὐτὸν ἀποτίμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας. καὶ τὸν ἦν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπέτελε. ἐν ᾧ ὁ Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεως, ἐρίκησε πάντας. οὕτως ὁ Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον ἐπιμύσει ταύρον· ὃς ἔτι διεξέρη. ἐνίοι δὲ αὐτὸν λέγουσι προδόμενον εἰς Ἀθήνας ὅτι τὸν Λαίη ἀγῶνα πρὸς ἑαυτὸν ἀγωνιστὴν ἐπεδεδόκειν διὰ φθόρον ἀπολέσκειν. Μίνως δὲ ἐπιλάοντος αὐτοῦ θανάτου θύων ἐν Παρθενῶν Χαίσι, τὸν μὲν σφάγον ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς ἐρύσει, καὶ τὸν αὐλὸν κατίσχει, καὶ θύσαν ἐλὼν ἡπὶ τὸν ἐπὶ τῆς σφαιρῆς. ὅθεν ἔτι καὶ διόρυχον αὐλῶν καὶ σφαιρῶν ἐν Παρθενῶν θύεισι πᾶσι Χαίσι.

9. 11. Μετ' ἑὸς πολὺ δὲ θαλασσοκρατοῦ, ἐπὶ πολέμοισι σέλω πρὸς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρεα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος οὗ Πανδίωνος· καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομένους ἐξ Οὐρχιδος Νίσου βοηθὸν ἐλθόντα ἀ-

πικλινε. ἀπιδανε δὲ καὶ Νίσιος διὰ θυγατρὸς πορδασίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μίση τῇ καρφαλῇ τείχεα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτῇ, ἣ δὲ θυγατρὶς αὐτῆς Σκύλλα ἐξαδεδίσα Μίνω· ἐξῆλε ἔ τείχεα. μόνος δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κέρην τῆς πορύμνης ἥρ' ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χρονοζομένη δὲ τῷ πολέμου μὴ διαμῆναι ἐλεῖν Ἀθήνας, εὔχεται δι' ἐπάρ' Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας. θυομένη δὲ τῇ πόλει λοιμοῦ τι καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν περὶ τὸν λόγον Ἀθηναῖοι παλαιὸν παρὰ Τ' ἀκινδου κόρας, Ἀνθηΐδα, Ἀγληΐδα, * Ἠνθωΐδα, Λυτοίαν, ἐπὶ τὸν Γερᾶστου τῷ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν. τούτων δὲ ὁ πατήρ, Τ' ἀκινδους ἐλθὼν ἐκ Λακωνίας· Ἀθήνας κατὰ κεί, αἷς δὲ ἐὶν ὄφελαι ὡς οὕτω, ἐχθῶντο πρὸς ἀπαλλαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆλθεν αὐτοῖς Μίνωϊ δίδναι δίκας αἷς ἀπὸ τοῦ αἰρεῖται. πῆμα γάρ τις οὐκ ὡς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is demum per filiaeproditionem occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret, patri purpureum crinem, quo invictus esse ferebatur, e medio capitis vertice præcidit, eoque facto statim ille interiit. Minos itaque Megaris poritus, virginem vincatam pedibus, e puppe in mare dejectam summersit: Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minimè posset, Jovem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc cum pestis ac fames simul urbem invasissent, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Anthëidem, Ægleidem, * Enthenidem, & Lytæam ad Geræsti Cyclopiis tumulum jugularunt : harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigrarat, cumque nihil inde sibi emolumenti futurum viderent, oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas duros renunciavit. Igitur Athenienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt , ut ab eis ,
 quas pœnas veller , peteret :
 tum Minos iis , ut quatuorde-
 cim corpora , septem scilicet
 puerorum , ac totidem & æta-
 te parium puellarum , sine ar-
 mis Minotauro devoranda
 mitterent , imperavit. Is tau-
 rus labyrintho conclusus
 coercebatur , unde ingressus
 quispiam haud facile exire
 poterat , quod multiplici via-
 rum ambage non agnitum
 exitum excludebat. Hunc De-
 dalus filius Eupalami , qui Me-
 tionis & Alcippæ filius fuit ,
 exædificavit. Hic item archi-
 tectus omnium præstantissi-
 mus , & primus , statuarum
 fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post
 dejectum ex arce Talum Per-
 dicis sororis filium , ejus disci-
 pulum , aufugit : quem , veri-
 tus ne ipsum ingenij præcel-
 lentiâ superaret , occidit. Ete-
 nim serpentis malam nactus ,
 lignum tenue secuit. Deinde
 ubi puerum necasse comper-
 tum fuit , reus in Areogago
 peractus ad Minoen confugit.
 Atque inibi Pasiphaë cum Ne-
 rptuni taurum arderet , lignea
 vacca affabre compacta corri-

ἐπίτρεπον αὐτῶν δίκας. Μί-
 νως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς
 ι. δ' , κοῦρος ἐπὶ α' , καὶ
 κόρας τὰς ἴσας , χωρὶς ὁ-
 πων πύμπειν τῷ Μινω-
 ταύρῳ βορὰν. ὣς δὲ ἔτθ-
 ἐν λαβυρίνθῳ καθερμύ-
 νθ. ἐν ᾧ τὸν εἰσιπλύν-
 τα , ἀδύατον ἦν ἐξιέναι·
 πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς θ'
 ἀγνοομένην ἔξοδον ἀπὸ-
 κλειε. κατιστάδασθαι δὲ αὐ-
 τὸν Δαίδαλθ , ὁ Εὐπα-
 λάμου , παῖδός τῃ Μη-
 τρονθ καὶ Ἀλκίππης. ἔτος
 ὡς ἀρχαίων αἰετος , καὶ
 περὶ τθ ἀγαλμάτων εὐρε-
 τής.

§. 9. Οὗτθ ἐξ Ἀθηνῶν
 ἔφυγον , ἀπὸ τῆς ἀχρο-
 πόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀ-
 δελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τά-
 λῳ μαθητῶν ὄντα. δέισας
 μὲν διὰ τὴν ὑφύψαν αὐτὸν
 ὑπερβᾶλλον σαγόνα γὰρ ὀφείας
 εὐφρόν , ξύλον λεπτὸν ἔτρι-
 σεν. φερεθύντθ ὃ τῷ νεκρῷ
 κριθὶς ἐν Ἀρείῳ πύργῳ ,
 κατωδιχαδὶς , περὶ Μίνωα
 ἔφυγε. καὶ κεῖ Παπφᾶνης
 ἐρεωδείσης τῇ Ποσειδῶνθ
 ταύρῳ , σωήρησε τεχνησά-

μῦϑ· ξυλίνην βῶν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκευάσιν, εἰς ὃν χρεῖται Ἀθηναῖοι κόρυς ἐπὶ αἰῶνι, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τὰς Μινώτας βορὰν ἐπιμύων.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Οἷσι δὲ Ἰωνηδὶς ἐξ Αἰδρας Αἰγῆ τῶν, ὡς ἐκφυγῆναι τέλει, ἀποσάμην· τὴν πύξαν, τὰ πύξια καὶ τὴν μάχαιραν αἰσφύσσει. καὶ περὶ δὲ ἡπίματο εἰς τὰς Αἰδρας φερούμενης δὲ ὑπὸ αἰσφύων περὶ τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Περικλῆν τὸν Ἡφαιστου καὶ Ἀντικλῆας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κορυνητὴς ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδάμῳ· πέδας δὲ ἀδενεῖς ἔχων ἔτρε, ἐφόρει κορυτὴν σιδηρεάν, δι' ἧς τὰς παριόντας ἔκτεινε· ταύτην ἀφελόμενος Θησις ἐφόρει.

§. β. Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπύμον· καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ἔτρε Πιτυοκάμπτῃς ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

Donc Theseus ex Æthra Ægeoque natus, jam grandis factus, petram summotâ, calceos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphertem Volcani & Anticliæ filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferream clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præceptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypermonis filium, & Syleæ Corinthi filiam, occidit. Huic Pityocampes, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quòd eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

καὶ τὰς περὶόντας πύτους
καμπηόντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐκ τῆς δύ-
ναντος κάμπειν. καὶ ὑπὸ τῶν
δένδρων ἀναρριπτιούμενοι,
παρωλέθρων ἀπώλυντο. τὸ
τῷ τῷ τῷ τῷ Θεσείῳ Σί-
νιν ἀπέκτεινεν.

Multa desunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

Aas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79.

Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Herculis ap-

masius ab equis Diomedæis interceptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Absyrtides insulæ. 60. per Colchos habitant. 61.

Absyrus frater Medæ. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide Acanthyllis. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alcæmonis filiorum unus. 186.

Acarnania. 186.

Acastus. 42. Pelix filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Iulo ejicit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achæus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achæo nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo xneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum fœtu in arca lignea conclusam in mare dejicit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigra. 83.

A

— Eurydice

- Eurydices maritus. 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis. 387.
 Actæa Nympha, 6. formina. 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi. 159.
 ——— à Chirone educatus venator evadit. 159.
 ——— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur. 160.
 Actæus. 213, 221.
 Actæ Cecropia dicta. 221.
 Actæon. 25.
 Actæon. 31, 39.
 Actæon pater Menœtii. 49. ipse filius Hippasi. 49.
 ——— Augæ frater. 129.
 Adiante. 76.
 Admetus Phæeris filius. 30.
 Admetus. 46. Phæris regnat. 46.
 ——— Eumeli pater.
 Adonis. Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphis. 224. Thoantis & Myrrhæ. ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur. 225. Androgynus. 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus. 7.
 Adonis ex arbore myrrhæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem. 224.
 Adrastæa Nympha. 3.
 Adrastus. 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia. 46.
 ——— Talai filius. 172. Argis regnat. 172.
 ——— in Thebas exercitum ducit. 174.
 ——— equo vincit in certamine Nemeo. 175.
 ——— Athenas proficiscitur. 181.
 ——— ad misericordiæ aram Athenis confugit. 181.
 ——— ab Actæone equo vectus in tutum evadit. 180.
 ——— cadaverum tumulandorum potestatem precatur. 181.
 Adyces. 75.
 Aello. 6.
 Aellopus. 54.
 Aërope. 152, 153.
 Aëropus, ex Botre avis. 439.
 Aëthon. 438.
 Aëthlius. 24.
 Aacus. 49.
 Aacus Jovis ex Aegina filius. 213.
 Aacus Endeiden uxorem ducit. ibid.
 Aacus cum Psamathe coit. ibid.
 Aacus pietatis servantissimus. 214.
 ——— apud inferos in honore summo est. ibid.
 ——— Claves Plutonis servare creditur. 214.
 Aæa. 60.
 Aëbialis. 346.
 Aedon Luscinia. 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius. 37.
 ——— Phrixum hospitio excipit. 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo. 37.
 ——— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur. 57. non dat. 57. navem Argo inflammare vult. 58.
 ——— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda desistit. 59.
 Aegæum mare. 296.
 Aegæon. 188.
 Aegæoneus. 211.
 Aegæus. 49.
 Aegæus Metram uxorem ducit. 234.
 ——— Pythiam adit. ibid.
 ——— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet. 234.
 ——— Athenas contendit. 235.
 ——— Thesei pater. 238.
 Aegialea, Aegialei filia. 35. Adrausti. 35, 46.
 Aegialea Peleponnesus vocata fuit. 67.
 Aegialeus. 35, 46.
 ——— Inachi ex Melissa filius. 67.
 Aegialeæ regioni nomen dedit. 67.
 ——— Adrausti filius. 182.
 Aeginetæ sacrificant Dianæ Aphaz. 476.
 Aegisthus. 319.

Aegithallus.

- Agithallus*, 443.
Agymius Doricæsum rex, 134.
 — per *Lapithas* armis infestatur. 134.
 — obsidione pressus *Herculem* in societatem & regni partem arcessit. 135.
Agina Asopi filia, 38.
 — ab *Jove* rapta. 213. *Insula*, 63.
Agius, 74.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptius Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli* patris missu *Arabiam* habitatum vadit, 72. hic *Melampodum* terram per se devastatam de suo nomine *Egyptum* vocari voluit. *ibid.* è pluribus conjugibus mares quinquagiata suscipit. *ibid.*
Egyptus, 75.
 — *Metopes* filius *Polyphontem* perimit. 146.
Emon Creontis filius per Sphingem interemptus. 170.
Emon, 188.
Eneas, 206.
Enetus, 39.
Enigma Thebanis à Sphinge proponi solitum. 171.
Enus, 113.
Eolenses ab Eolo ducti, 24.
 — ex *Thessalia* per *Endymionem*educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Elacus, Priami fil. 200.
 — in mergum muratus quod conjugem nimium ferebat. *ibid.*
 — artem conjelandi somnium edoctus. 210.
Elchreis, 138.
Emon, 31, 42.
Emon Chrethi filius, 47.
Eculapius non filius *Lucippi* *Arifindes*, sed *Coronidis Phlegyz* filia filius fuisse putatur. 197.
 — *Apollini* & *Arifinoes* filius. 197.
 — *Podalirii* & *Machaonis* pater. 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopsis, 75.
Etna Siciliæ mons 21, 393, 437. descriptio ejus. 21. *Etnæ* ignes. 288.
Ethra Thesei mater, 238. per *Castorem* & *Pollucem* captiva abducitur. 201.
 — per *Egeum* compressa. 234.
Echus Jovis filius, 255.
Ethusa filia Neptuni ex Alcyone. 194.
Etolia, 27, 142, 143, 203.
Etolus Endymionis filius, 27, 255. 320.
Etolus Leo, 427.
Æx Nympha 469.
Agamemnon, 153, 200. filiam *maïar*, 326, 455, 474.
Aglaia, 7, 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancæi* filius. 202.
Agaptolemus, 74.
Agasthenes Polyxeni fil. 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — filia *Cadmi*, 158.
Agelaïus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenei filius, 407.
 — *Temeni* filius, 145.
 — *Priami* servus, 210. al. *Archel*.
Agenor Phæniciæ filius, 27.
 — *Pluxonis* filius, 27.
 — in *Phœnicen* profectus rerum suarum sedem collocat. 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Europam* proficiscitur. 147.
 — *Telephassam* conjugem ducit. 147.
Agraulos, Astæi filia, 222.
Agrius gigas à Diana interficatur. 18.
Agrius centaurus, 104.
Agron Eumeli filius, 431.
Ajax Oilci filius, 202.
 — *Telamoni*

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alceus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcahœ Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alceſtis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admero marito restituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinœ, 90.
- Alcinous Phzacus rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumperit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furis agitur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo lustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Psophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & peplum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonen emit, 187.
- Alcmæonis trágædia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicunque fratris necem ulciscatur, 91.
- Euryſtheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 27.
- Alebion Neptuni fil. 115.
- Alector Leiri pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'ëus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvijs Rhæginos à Koeris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis fauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phzæus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiæres, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Maris filius, 50.
- Aloëus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipſos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibæa, 224.
- Alphæus fluvijs, 43, 328.
- Althæa, 28.
- Theſtii filia, 19.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29.
- de fratrem exde mæſſa ſtipitem accendit, unde Meleager contabescit, 32.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus ne patri mortem inferat, relicta Crætâ in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Cretani- am nominat, 152.

— Cra.

— Crateum patrem non agnatum interficit, 154.
 — terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154
Amalthæa, 3.
 — **Hæmonii** filia, 132. hæc tauri Cornu habuit, 132.
Amarynceus, 33.
Amarynthus, 161.
Amazones per **Bellerophontem** expugnata, 82.
 — armis capris in navem **Herculis**, equis vestæ decurrunt, 112.
Ambracia, 411.
Ameilæta quæ & **Aspalis** & **Hecæer-ga**, 432.
Amcstrius, 138.
Aminias, 264.
Amisodarus, 81.
Ammon, 86.
Amphisibæa palus, 372.
Amphianax, 78.
Amphiaræus **Oiclei** filius, 49. unde sic dictus, 313. variæinandi peritissimus, 173.
 — **Militiam** subire coactus filii, imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant, 174.
 — **Cursum** & **disco** vincit in certamine **Nemeo** 175.
 — **Tydeum** odit, 179.
 — defectum **Menalippi** caput ad **Tydeum** perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
 — ad **Ismenū** amnem confugit, 180.
 — in **humeris** à **Periclymeno** vulnus accipit, ibid.
 — hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
Amphyctyon **Deucalionis** vel hominis indigenæ filius, 225.
 — ab **Erythronio** ex **Atthide** expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
 — **Vulcani** & **Palladis** filius est secundum quosdam, 225.
 — post **Cranaum** expulsus in **Atthide** regnat, 24. 225.
 — regno pellitur, 225.
Amphidamas pater **Clysonymi**, 198.

Amphidicus **Parthenopæum** prostermit 179.
Amphilochus **Amphiarai** filius, 182.
 — **Alcmæonis** filius, 186.
 — **Amphilochus** **Argos** **Amphilochi** cum concedit, 187.
 — **Cteati** filius, 202.
Amphilochus **Dryantis** filius, 390.
Amphimachus **Lyciorum** rex, 249.
Amphinomus, 288, 427.
Amphion, 41.
Amphion cum **Zerho** obruncat **Lycum**, 165.
 — **citharædicam** exercet, 166.
 — **Nioben** ducit uxorem, ibid.
 — moritur, 168.
Amphion ex **Jove** & **Antiope** natus, 194.
Amphissus **Nymphis** templum condit, certamen instituit, 465.
Amphithea, 46.
Amphitrite, c. 6, 232.
Amphitryo, 89.
 — redemptus à **Polyxeno** boves **Mycenæ** abducit, 91.
 — **Thebas** profectus à **Creonte** expiatur, 92. sororem **Perimeden** **Licymnio** tradit, ibid.
 — ad **Cephalum** profectus contra **Teleboas** bellum parat, 92. 479. **Creontem** sibi ad id socium adjungit, 92.
 — **Athenas** proficiscitur, 93.
 — **Thebas** renavigat, 94, 95.
 — ad **Alcmenen** reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à **Tiresia** concubitus **Jovis** cum uxore **Amphitrite** resciscit, 94.
Amphoterus **Alcmeonis** filius, 185.
Amulius, 206, 298.
Amycla **Niobes** fil. 167.
Amycla **Beaneiræ** mater, 190, 375.
Amyclæ, 278.
Amyclas **Cleochæræ** **Naidis** **Nymphæ** filius, 196, 374.
Amycus **Nepruni** & **Bithynidis** fil. 52.
 — viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus castibus secum expugnare cogit, 52. devictos perdit, ibid.
A 3 — per

- per Pollacem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.
 — Bebrycum Rex. 111.
 Amymone una Danaï filiarum quam disquirens, telum in cervam jactit. Satyrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno prægnans Nauplium parit. 77.
 Amythaon. 27, 79. Pylum habitat. 42. Cæthæ fil. ibid.
 Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est. 135.
 Amyntor Phœnicis pater. 220.
 Anaphe insula, 62, 298. unde dicta. 299.
 Anaurus. 48.
 Anaxibia Blantis filia. 42. Cræciæ. ib.
 Anaxo. 29.
 Ancus Lycurgi filius. 30, 31, 49.
 — Argo gubernat. 56.
 — Agapenoris pater. 202.
 Ancillæ Medæ Argonautis illudant. 62.
 Anchiroe Erasini filia. 475.
 Anchises Asiaraci & Themidis filius. 206, 293.
 Anchius centaurus. 104.
 Andræmon. 29.
 Andræmon Oenei filiz maritus. 35.
 Andræmon Oxyli filius. 143, 464.
 Androgeus. 150, 152.
 — Minois filius. 235.
 — per Jovem in taurum Marathoni-um missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eëtionis fil. 112, 330.
 — Hectoris uxor. 112, 330.
 Andromeda Cephei regis filia, 86. à ceto devoranda. 86, 283.
 Andromedes Piscator. 476.
 Anchinoë, Nili filia. 72.
 Andrus insula. 285.
 Anexibia. 75.
 Anicetus. 137.
 Animæ mortuorum fugiunt Hercu-lem apud inferos. 121.
 Animal habens unam vocem, qua- drupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
 Anius. 285.
 Anogon. 204.
 Anonymus gigas. 310.
 Annus olim annis octo constabat. 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
 Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palæstra demicare co-actos occidit, 118. si terram con-tingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.
 Antandrus. 285.
 Antea. 78.
 Antheis. Hyacinthi filia. 236.
 Antheclea. 75.
 Anthemus fluvius. 115.
 Anthemusia regio. 252.
 Anthæas. 411.
 Anthens Halicar. 371.
 Antiphus. 25, 211.
 Antippe. 138.
 Anthus Autonoes filius. 416.
 Antiades. 138.
 Anticlea. 396.
 Anticyra. 308.
 Anticyreus. 308.
 Antigone. 171.
 — Oedipi filiarum sola superstes, Polynicis corpus humandum curat. 181.
 — viva conjicitur in sepulchrum. 181.
 Antigone Aëtoris filia Pelco nubit. 215. se suspendit. 216.
 Antigone Eurytionis filia. 217.
 Antigonus Ephesus. 315.
 Antileon. 137.
 Antilocus. 42.
 Antilochus N.
 Antimar.
 Antige.
 An.
 A.

Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.

Antiphus. 336.

Antodorus. 315.

Antrum Cyllenes. 194.

Aonia. 452.

Apemesyne. 151.

Aper per Dianam in Oenci agrum immissus. 30.

Aper Calydonius. 126, 162.

Aphareus. 39, 197.

Aphza Britomartis. 476.

Aphetz urbs Thessalix. 52.

Arphidas Arcadis & Leaneirz vel Meganirz filius, Elati frater. 190.

Apia dicta Peleponnesus. 68.

Apis Phoronei filius. 67, 27.

— dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.

— sine liberis moritur. 68.

— inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.

Apodasmus. 278.

Apollo diviniandi facultatem edoctus est à Pane. 10.

— Marsyam occidit. 11.

— cum Marsya citharæ cantu contendit, eum vincit. 12.

— Iuliz lævum sagittis

— Iam in matre

— etit. 28.

— in Marpess

— de cond

— is regna

— reglus.

— stem un

— pares M

— into

— Del

— boves quærit. 194.

— boum quærendarum causa Pylum concedit. 194.

— vaticinandi peritus. 195.

— Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis accusat. 195.

— Mercurium manibus sublarum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præsentè, boves reposcit. 195.

— Lynam à Mercurio petit. 196.

— acceptâ lyrâ reddit boves. 196.

— fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.

— virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio pro fistula dar. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.

— Hyacinthum disco nolens percutiens interficit. 197.

— Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.

— Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.

— Cyclopes occidit. 199.

— armenta pascit. ibid.

— boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.

— Cassandram in stuprum illicit. 211.

— Vaticinia Cassandra facit irrita & fidei inania. ibid.

— Egletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.

— Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330. 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen 375. Hymeneum. 419.

Alexandri Æoli Hymni. 372.

Apriate. 390.

— Cereusium princeps. 399.

— gis de scopulo per interiora iens, à Jove iurisperandi se decoratur. 5.

— contra Titanas opem tulit.

Aquila Typhonis & Echidnae filia,
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.
Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtruncanda factas appa-
rens, 215.
Aia Apollini Aegle ab Argonautis
exstructa, 62.
— Junoni Acræz, 65.
— Jovi Genzo, 136.
— Miserecordiz, 140, 181.
— Atabyzio Jovi statuta, 152.
Arabia, 74.
Arabius, 475.
Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.
Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
Arbas mons quidam, 115.
Arbelus, 76.
Arcadum legislator, 326.
Arcades, 189, 135.
Atzadia, 79, 109, 184, 190.
Arcas Jovis è Callistone filius, 190.
Arce, 331.
Arceophon, 473.
Arceus Baeræ pater, 49.
Archebates, 188.
Archedice, 138.
Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
Archemachus, 138, 212.
Archemorus, 46.
— per draconem peremptus, 175.
Archereles ab Hercule occisus, 133.
Area Cleochi filia, 149.
Arene Oebali filia, 197.
Areopagus, 230.
Arestor, 70.
Arere Alcinoi conjux, 61. Medeam
dat Jasoni uxorem, ibid.
Arethusa, 117.
Arethus, 42.
Areus, 427.
Arganthon, 400, 401, 454.
Argus, 299, 318, 431, 466.
Arge, 7.
Argle, 138.
Argæus Lycymni filius, 136.
Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.
Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.
Argivi cognita Thebanorum fugâ
ingrediuntur Thebas, 183.
— partem prædæ Thebanis ablatae
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.
Argius, 75.
Argo navis à fabro appellata, 49.
Argo navis, 52.
— Argonautas alloquitur, 60.
— à Colchis inventa, 61.
Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.
— mulieribus Lemniis admiscuntur,
50.
— à Lemno ad Doliones
perveniant, 50.
— pugnare adversus Doliones
ignari, 51.
— Phineo mensam sternunt, 52.
— ad Mariandynos perveniunt, 56.
— à Lyco Mariandynorum rege
benignissimè excipiuntur, ibid.
— in Ausoniam profecti per Cir-
cen ab Absyrti cæde expiantur, 60.
— Hetturiam legunt, ibid.
— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.
— Siciliam præterveſti in
Corcyram appellant, 61.
— cum Medea in altum avehantur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempeſtatem, ibid.
— Apollini Aegle sacrificant, 62.
— ad Aeginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna, ibid. per Eubram Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.
Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 475
Argo, 286, 310.
Argus Phrixi filius, 448. navem re-
morum, 50. construit, 48.
Argus è Niobe & Jove nascitur, 68.
— à Phoroneo regnum accipit, ibid.
— Peleponnelium à se Argos ap-
pellari jubet, ibid. Evadnen uxorem
ducit, ibid.

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocularum fuisse aiunt, 68. taurū qui *Arcadiam* devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. *Satyrum Arcadibus* vim inferentem interficiebat, 69. *Echidnam* interimebat, ib. *Apidis* eadem ulciscébatur, ibid.

—— lapide perimitur, 70.

Argus canis Aëthonis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 36. 37.

Aries concisus & elixatus, agnus iterum sit per *Medeæ* veneficium, 64.

Arion, 157. 10.

Arisbe Meropis filia, 209.

Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristus Autonoe sibi conjugavit, 158.

Aristarchus, 329.

Aristodemus, 211.

Aristodemus fulmine istius occumbit, 144.

Aristomachus, 46.

—— interficitur, 141.

—— *Hippomedontis* pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306. 310.

Arneus, 259.

Arctetus, 211.

Arfinoë per *Phegei* filios capta, *Tegeam* transvehitur, & *Agapenori* traditur custodienda, 185.

Arfinoë per *Apollinem* gravidata *Æsculapium* parit, 197.

—— *Leucippi* filia, 195.

Arsippa, 412.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314. 323. 337.

Ascalabus Mismes fil. 451.

Ascalaphus Martis filius, 50. 302.

Ascanius, 211. 285.

Asia Oceani fil. 5. 244. 269. 279. 286. 295.

Asius, 189.

Asopides, 138.

Asopus Oceani & *Terhyis* filius, 212.

—— *Aeginam* à *Jove* raptam quærens *Corinthus* abir, 213.

Aspalis, 430-31. 32.

Aspetus, 307.

Assaon, 397. 398.

Assaracus, 253. 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assatio caraium per *Mercurium* primum inventa, 195.

Assesus, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Cretensium, 149.

—— ex *Europa* in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Astærius, 41. *Comaræ* filius, 50.

—— liberis nullis relictis decedit, 150.

—— cognomento *Minotaurus*, 151.

Asterope Cebrenis amvis filia, 209.

Asteropea, 39.

—— *Pelæx* filia, 63.

Astra nata sunt ex *Astræ* & *Aurora*, 5.

Astræus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycratea, 167.

Astydamia, 139.

—— *Peleum* apud *Acastum* calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.

—— *Acasti* conjux *Pelei* amore correpta cum per litteras ad concubitum invitat, ibid.

Atygites, 431.

Astygones, 211.

Atynous Phæthontis filius, 223.

Astyoche Phalanthis filia, 139.

Astyoche, 167.

Astyoche Simoëntis filia, 206.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schœneï filia, 31.

—— seram *Oenei* agros vallantem prima percussit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & *Jasi* filia, 191.

—— exposita per *Ursam* lactatur, 192.

—— per venatores invēta educatur, ib.

—— adulter facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat, *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad ventionem in aprum Calydonium indictam venit, *ibid.*
- ad certamen in Pelia honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam auferat, *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur, *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit, *ibid.*
- pomis aureis colligendis intenta, cursu vincitur per Melanionem, *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit, *ibid.*
- Arc, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æcoli filius, regulus Bæotiz, 35.
- de rerum penuria Leuanda oraculum consulit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- à Bæotia pellitur, *ibid.* Deum rogat ubi habiturus sit in posterum, & de eo per deum terrior fit, *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit, *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit, 159.
- Athenæ, 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt, 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181. 265. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filia: Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 226.
- Atlantea, 74.
- Atlantida, 194.
- Atlas humeris cælum sustinet, 5.
- decersa ex Hysperidum horrenda mala ad Herculem perfert, 120.
- audito quòd Hercules cisticillum ad cælum commodius sustinendum sibi facere veller, rursus id onus recipit ipse, *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit, 120.
- Atlas, 192.
- Atrox, 438.
- Arthis virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Menelai pater, 202.
- Atrofa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores exdis Apidis per Argum Panopten perimuntur, 69.
- Auge Alei & Neææ filia, 131. 139. 190. ab Hercule eam non agnoscente vitatur, 131. puerum occultè pariens in templo Minervæ deponit, *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augeas rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulata, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperatur Phyleus & Hercules ab Elide facestant, *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui ducibus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem, *ibid.*
- Augustus imperator, 327.
- Aulis,

Aulis, 125.
 Aurora, 5.
 — Orionem rapit, 132.
 — Cephalum rapit, 39.
 — Tithonum amat & in Æthiopiam aufert, 209.
 — Cephalum perditè amat, 223.
 — Cephalum secum in Syriam asportat, ex eoque gravidata Tithonum parit, ibid.
 Ausenia, 60.
 Aurelion, 142.
 Autochthones, 461.
 Autoleon, 257.
 Autolychns Mercurii filius, 49.
 Automate, 74.
 Automedusa, Alcathoi filia, 98.
 Autonoe, 6, 75.
 Autonoe Perei filia, 139.
 Autonoe Cadmi filia, 158.
 Autonous Melanei filius, 416-17-18.
 Axion Phegei filiorum unus, 185.
 Axius fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.
 Bacche in vincula conjecit, 162.
 Bacchidz, 373.
 Bacchus Argivis mulieribus furorem injicit, 45.
 — ad Tethym confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. Melanthides, 283. Comædia, 322.
 — Indiam universam peragrat & Thraciam, 162.
 — In Thracia & India stelis locatis, Thebas revertitur, ibid.
 — foeminas Thebanas, relictis domibus, in Cithærone monte debacchari compellit, ibid.
 — se demùm Thebanis declarat, 163.
 — Argos adit, ibid.
 — ad Icariam in Naxum transvehitur, ibid.
 — prædatoriam Tyrrenorum na-

vem mercede conducit, ibid.
 Balus equus Peleo per Neptunum donatus, 332. prius gigas, 324.
 Banus, 161.
 Barba Typhoni impera proluxaque erat, 19.
 Basileus Lyrei filius, 346.
 Barca, 199.
 Batea Teuctri filia, 206.
 Baton auriga Ampharai, 180.
 Battus & ejus Specula, 449.
 Bebryce, 75.
 Bebryces, 52.
 — in Pellucem impetum faciunt, 33.
 — Salmadessum deveniunt, ibid.
 Bellerophontes ex Eurymede Glauci filius, 38, 80, 148, 351.
 — Chimzram occidit ignivomam, 38.
 — fratrem imprudens perimit, 86.
 — Argos confugiens expiatur à czde fratris, ibid.
 — cum Sthenobza concumbere non vult, ibid.
 — consensu Pegaso Chimzram sagittis imperit, 81.
 — in Solymos pugnat, 82. Amazonas expugnat, ibid.
 — Lyciorum juventutem czdit, ibid.
 Bellum à Jove contra Saturnum Titanisque fratres gestum, 4.
 — inter Curetes & Calydonios, 32.
 — contra Labdacum, 228.
 — inter Athenienses & Eleusinos, 232.
 Bellum Trojanum, 320.
 Belus, 71, 466.
 — ex Aegypto non discedit, 72. regnum consequitur, ibid.
 Anchinoen Nili filiam uxorem ducit, ibid. liberos ex ea tollit, ibid.
 — Egyptiorum rex, 147.
 Benignitas Lyci Mariandynorum regis erga Argonautas, 55.
 Benthescyme, 232.
 Bis, 5.
 Bias, 42. 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.
Bifaltis, 359, 272.
Bistones sumpris armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Birhynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bæoria, 149, 276, 397, 449.
Bæori, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Beres, 161.
Berus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo vix dux, 156.
 — percurfa Bæoria humi procumbit, ibid.
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Bottes, 439.
Boitiorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonem abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz puniceæ, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositæ, 115.
 — Apollinis furim per Mercurium abactæ, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brælia Cinyræ filia, 223.
Branchidæ, 274, 290.
Branchus, 273, 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Brerannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Briges, 313.
Brimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Brontes Cyclopus fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.

Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139, 200.
Bulagoras Pharag, 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413, 414.
Bupalus, 320.
Busiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, ibid. ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & præcone perimitur ibid.
Butes Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatæ, 60. per Venerem raptus ad Lilybæum habitatum relegatur, ibid.
Byblii, 244, 367, 364, 459, 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272, 278, 306, 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ consilio dentes draconis à se interfecti serit, 156.
 — ubi Telephassam vitâ functam sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa sciscitaturus proficiscitur, 156.
 — Bove vix ducere uti jubetur, 156.
 — Urbem condere jubetur, ubicunque bos vix dux defessa procubuerit, ibid. — per

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inrer Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos conjicit, 157.
 — pro viris, qui à terra armati exierant, Cæsis Marti per annum totum servit, ibid.
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysium à Jove mittuntur, ibid.
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremonia Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcmenzone coitutam se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcmenonis filii Mox ejus fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Seamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invitata comprimitur, ibid.
 — inrer astra à Jove collocata & Ursa nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calyden, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrazi, 16.
 Campus Elysus, 164.
 — Thriacius per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admofo Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Astæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quæcumq; 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephalæ pernicissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capita draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83.
 84, 88, id à Minerva præcisum fuisse putatur, ibid.
 — Eurythei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hicæ omnes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carme, 475.
 Carnus,

- Carnus Apollo, 265.
 Carreron, 188.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 289.
 Caurus extrema Syriæ mons, 10.
 Cassamenos Ceteris filius, 382.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult. licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 86. se
 omnium formosissimam esse ja-
 ctat. ibid. Nereidas in ceramen
 provocat. ibid. easque sic offen-
 dit. ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare jubetur. ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam recupe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius sem
 militarem exercet, 202.
 Carana, 288.
 Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Caunus, 346, 346. Urbs, 344, 460,
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cærops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraolon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cærops Erechthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celæno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniæ rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeftanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celæx, 348, 412.
 Celæne Britannii filia, 394.
 Cenchris, 422.
 Cenzum Eabæ promontorium, 136.
 Cenzus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abiecti-
 bus, in Pholi antrum irrumpunt,
 104. Anchius & Agrios per Her-
 culem perimuntur, ibid. Ceteri
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauricidæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamia, 316.
 Centuriani fuerunt filii Cæli per
 eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecellerunt.
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Titans in tartaro custodiunt, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 39, 93.
 — Heres & Mercurii filius, 223.
 — ab Aurora supra modum amatus,
 ibid.
 — Proeridis maritus, 229.
 Cephalus Deionæi filius, 477.
 — ab Aëtopagi iudicibus exilio
 adjudicatur sempiternus, 230.
 Cephæus, 30.
 — Alei filius, 49.
 — Bæli filius, 72.
 — Aëthopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 229.
 Ceraunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretensis, 440.
 Cereestis, 74.
 Cerces per Herculem capti, & in
 vincula coniecti, 125.
 Cercops, 70, 77.
 Ceres à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim quaerit, 13. &
 alia eò facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali af-
 similata Eleusinen proficiscitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.
 — Ascalapho

— Aſcalapho grave Saxum apud inferos impoſuit, 15. ejus Spectrum, 260.
 — ab Aegyptiis Iſis vocata, 71.
 — Aſcalaphum mutat in bubonem, 123.
 — in Erinnyis formam converſa ex Neptuni concubitu parit Arionem, 180. in equam converſa, 312.
 — Jaſioni perdidit amata, 205. Erinis dicta, 316 ejus donum Pandaro datum, 423. In Atticam venit, 451.
 Certamen gymnicum, 76.
 — Panathenzorum, 235.
 — Olympicum ab Hercule inſtitutum, 113.
 — Latii Athenis habitum.
 — Iſthmiorum, 159 Siſypho auctore fuit inſtitutum. ibid.
 — Nemezum, 175.
 — inter Eteoclem & Polynicen ſingulare, 179.
 Cerva cornibus auratis inſignis, Diana ſacra ad Oenoe, 103.
 Cereus, 189.
 Cero, 6.
 Cetor Thrax, 382.
 Cerus, 284.
 Ceus, 405.
 Ceuthonymus, 122.
 Ceyx Luciferi filius, 25, 454.
 — Splendidam Herculi veſtem aſſerre jubetur, 136.
 Chætus, 74.
 Chalbes Buſiridis præco, 119.
 Chalcidenſes, 259.
 Chalciope Arete filia, 37. Erypyli 139 Rhexonoris, 234.
 Chalcis, 370.
 Chalco, 308.
 Chalcodon Herculem vulnerat, 128.
 — pater Elephenoris, 202.
 Chaones, 396.
 Chariclo Minervæ chariſſima, 177.
 Charinus, 245, 338.
 Carybdis, 60.
 Chelidon, 422.

Cherimachus, 90.
 Cherroneuſus, 36, 286.
 Cherſidamas, 90.
 Chilonis, 386.
 Chimæra ignivoma, 38.
 — per Jobaten exſtinguenda, 81.
 primâ ſui parte leo, poſtremâ draco, media capra, belluarum trium viribus ſub natura una munita, ibid. Amſodari curâ nutritur, ibid. Ex Typhone & Echidna nata, ibid.
 Chione miſcetur Neptuno, 231.
 — clam patre Eumolpum parit, ibid.
 Chiron centaurus geminus, 5.
 — ab Hercule vulneratur, 195, licet immortalis eſſet, talis tamen eſſe deſinit, ibid.
 — pater Endeidis, 213.
 — hafta fraxinea Peleum donat, 218. vide 306, 321, 331, 472.
 Chius, 12, 334.
 Chloris Amphionis filia, 41.
 — filiam Niobes natu maxima, 167.
 Chloris, 442.
 Chromius, 90, 211.
 Chryſa, 165.
 Chryſaor Geryonz pater, 86.
 Chryſeis, 128.
 Chryſes, 211, 150.
 Chryſippe, 75.
 Chryſippus artem curulem docet, 166.
 Chryſonoe, 272.
 Chythonia Butz conjux, 229.
 Cibis, 84.
 Cichreus Neptuni & Salaminis filius, 215.
 — moriens ſine liberis regnum Teſſalonî concedit, 215.
 Cilix, 148.
 — adjungit ſe quærentibus Europam, ibid.
 — loca Phœniciz finitima invadit, ibid.
 — regionem Pyramo amni adjacentem ſubigit, ibid.

- Ciliciam de suo nomine vocatib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytz, 180.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert. *ibid.*
 — Paphum condit, *ibid.*
 — Metharmen uxorem ducit, *ibid.*
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absynti
 ezde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarus, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 316.
 Claves Plutonis ab Acaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobza, 28, 252.
 Cleobza, quæ & Philachme, 371.
 Cleocharea, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyz ex Borea filia, 231.
 — Phinei sit uxor, *ibid.*
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymeas Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopas liberos suos vinctos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 226, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia fecisse
 narrantur, *ibid.*
 — navem Argo tandemveniunt,
ibid. Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, *ibid.*
 — cum Pheacibus habitare statuunt
ibid.
 Colchis, 286.
 Colonus, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comoetho Præclai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope Lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit. 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copeus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Euryctheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat. ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ afferat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Corcyra, 246.
 Coreihon, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretam Medæ ex Jafone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 64.
 Corinthus aliquandò Ephyra dicta, 38
 Corinthus, 246, 266, 373, 449.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Isehyi miscetur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leontei pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennis erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in nigrum mutatus, 158.
 Corybantæ ex Apol. & Thalia nati, 9
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 191.
 Corythus Paridis filius, 261, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragalens, 480.
 Cranaë Cranai filia, 225.
 Cranzehme, ibid.
 Cranaë Arthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ductâ ex Lacedæmone Peliadæ Cranaen genuit, 225.
 Cranro, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat. 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet, 170
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit insepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porta Thebana, 176.
 Crepiracula ænea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myssenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia, 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 323.
 B Cretensis

- Cretenſis puer à dracone amatus , 161.
 Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infaſtum celat, 152.
 — ſenio conſectus Althmeni filio regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit. ibid.
 — Aërophen in terras longinquas cum Clymene amandar, ibid.
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creuſa Erethei filia, 24, 267.
 Creuſa Hecubæ filia, 210.
 Creuſa, 229, 285.
 Criſus, 68. pari Argo in regno Peleponneſiaco ſuccedit, ibid.
 Crines à capite Typhonis ſqualeantes ventilabantur, 19.
 Crinò, 76.
 Criſſa, 419.
 Crithus, 24.
 Crius Cœli Tellurisſque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Crotopus, 259.
 Creatus dux Augeræ belli contra Herculem, 128.
 Creatus Amphiloehi pater, 202.
 Cteſippus, 139.
 Cteſippus, ibid.
 Cteſulla, 405.
 Cthonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Dictæo armati Jovemque puerum aſſervantes hoſtibus ſcuta concutiunt, nè Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, ibid.
 — Epaphum ob preces Junonis occidunt, 71.
 — à Jove occiduntur, ibid.
- Minoi aiunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricolorem eſſe, 154.
 Curia Romana, 298.
 Currus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisſque filii fuerunt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerunt, unde ſic appellati, ibid.
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tiryntem manibus cingunt, 78.
 Cynus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopæ filius, 135.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, ibid.
 Cynæthus, 182.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes Lapithæ filiiſque, 39, 196, 197.
 Cyprus Salaminia, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cyſſelus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenæus, 314.
 Cyrus, 280, 335. Antiochi filius, ibid.
 Cyturus, 37.
 Cyzius imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benigniſſimè ſuſcipit, ibid.
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, ibid. ab iſdem ſumptuoſe tumulatur, ibid. 285.

D.

Dædalus Eupalami filius, 237.
ædis reus Athenas aufugit,
151.

— ligneam in rotulis vaccam
concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
suit, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
cauit, ibid.

Dædalus Pasiphaen in vaccam lig-
neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuâsque
Deorum invenit, ibid.

— Talaum Perdicis sororis filium,
discipulum suum ex arce dejectum
occidit, 237.

— In Areopago reus ædis peractus
ad Minocem fugit, ibid.

— architectus omnium præstantis-
simus, ibid.

Daiphron Sczam in uxorem ducit,
74.

Daiphron, 76.

Damasichthon, 167.

Damasistratus Platzensium rex, 169.

Damasippus, 200.

Damyfus Gigas, 331.

Danaë Acrisii ex Eurydice filia, 78,
284.

— in Seriphum insulam defertur,
83.

Danaus Belii filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
creat quinquaginta, ibid. cum
fratre Egypto de regno contem-
dens, ope filiarum filiorum ejus
quinquaginta præter unum alter-
umque necavit omnes, ibid.

— filiabus in navem *πρυμνοπλοον*
appellatam & à seipso fabrefactam
impositis aufugit, ibid. in Rhodum
appellens Minervæ Lindiæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
73. ibi ei Helanor regnum tradit,
ibid. ille regno positus regionis
incolas Danaos vocat, ibid. filias
suas aquatum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Ægyp-
ti parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
exiliisque sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Ægypti filiis pa-
ctus, eas distribuere incipit, 74.
& Hypermnestram quidem dat
Lynceo, ibid. Gorgophonem verò
Proteo, ibid.

— Hypermnestram in vincula con-
jectam asservat, quòd Lynceum
sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclæ filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 206, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
itum moreretur, ibid.

Dardanus Thebal, 308.

Dares, ibid.

Darius Hytaspis, 316.

Datylus, 111.

Daullia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianira, 6.

— Herculis fit uxor, 132.

— se ipsa suspendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 41.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiotes, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adraasti, 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliades, 80.

Delius, 361.

Delos unde nomen acceperit, 10.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 99, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

Delphynē serpent, 20.

Delus, 10, 12.

Demaretes, 52.

Democoon, 211.

Demonice, 27.

Demophoon Thesei filius, 465.

Dercynus Nept. filius, 113.

Deo, 6.

Desiderium Junonis Porphyroni per Jovem injectum, 17.

Deucalion filius fuit Promethei, 22.

— cum Pyrrha in arcam ingreditur, ibid.

— noctes diēque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnassum appellit, ibid.

— generis humani restaurationem deposcit, ibid.

Deucalion, 150, 189.

Dexamenus, 107.

Dezitheia, 150.

Dione filia Cœli è Tellure, 2.

Diana Taurica, 318. Dianz cerva, 326, 456. per Dianam jurare, 375. 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434. templum in Creta, 476.

— venationis studio delectata virgo permansit, 10.

— Orionem necat, 12.

— Aloidas per dolum de curru perimit, 26.

— in cervam mutata, ibid.

— Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, ibid.

— Astionem in cervum mutat, 160.

— filias Niobes sagittis conficit, 167.

Dicæarchus Telestinus, 320.

Dicæus, 256.

Distynna, 476.

Distys, 39, 83. Seriphi rex, 87.

Didymæi Apollinis templum, 345.

Didymus Regio, 274.

Dii ob Typhonem in Cœlum irruentem in Aegyptum properant, 19. seque ob insequentem illum in varias formas mutant, ibid.

— Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.

— nuptias Thethidis cum Pelæo commendant singuli, 218.

Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adeptum factum est, 189, 195.

Dimocæus, 395.

Dino, 84.

Diocorystes, 74.

Diódorus aulætes, 338.

Diogeneia Cephissi filia, 229.

Diognetus vates, 316. pugil, 329.

Diognetus Erythr. 361.

Diomede Xuthi filia, 38.

Diomedes Rhæsum in bello Trojano obtruncat, 9.

— Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.

Diomedes, 34.

— Agrii filios ferè omnes occidit, 35.

— Martis & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.

Diomedes Tydei filius, 182, 202.

Diomedea necessitas, 276.

Diomus, 419.

Dione, 26.

Dioneus, 229.

Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.

— per Jovem in hadum transformatur, 159.

— post vitem inventam per Junonem in furorem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.

Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 321.

— Lycurgo furorem injectit, 162.

— malum & remos vertit in serpentes, 163.

— colitur ab hominibus ut Deus, ib.

— matrem revocat ab inferis, 164.

— cū matre in Cœlū conscendit, ib.

— in Atticam venit, 227.

Diopatra, 447.

Diores, 347.

Dioscori, id est, Jovis filii, 197.

Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.

— in superos relati, ibid.

— filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204.

Di-

Diofcorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus è tauro relegata necatur, *ibid.*
 Dirce fons, *ibid.*
 Distantia Tarrari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Deliche infula, 125. Icaria per Herculeum vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Doreis in Cretam navigant, 295. in Peloponnesum, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
 Dorientes unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. *ibid.*
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doto, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem exinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eurygo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 281.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Eκτόρυς, Centimani, 1.
 Ecdylia fellum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandam in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Ecephron, 42, 211.
 Echidna Tarrari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panopten interempta, *ibid.* viatores enim corripiebat, *ib.*
 Echidna, 81, 170.
 Echinades infula, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Eetion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elatæus, 180.
 Elarus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 190.
 — rerum summa potitur, *ibid.*
 Electra, 5, 6, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porra Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas conficere parat, *ibid.* occiditur, 92.
 E tota Argivorum terra exigitur, *ibid.*
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuchea, 133.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 231.
 Eleuther fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Tithoni ex Aurora filius, 209.
 B 3 Enarete

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrat, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Enis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Ethenis, 236.
 Euto, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 353.
 Ephefii, 277.
 Ephefius ager, 276. 423.
 Ephefus, 125.
 Ephialtes, 17, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ephippus, 418.
 Ephydriades Nymphæ, 373.
 Ephyra, 38.
 Epicaſta, 168.
 Epicaſte, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnius, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cædes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcæzone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimerheus, 5, 22.
 Epipola Caryſtia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vescabantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Erectheis locus sic appellatus, 221.
 Erectheus, 228.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obruncat, 233.
 Erecthedarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapſi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiſcitur, 27. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando ſta-
 bilitam ita dat, ut ſint ei tributa-
 ri, ibid.
 Erichtheus, 222.
 Erichthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipſa enu-
 tritur, Athenarum regno poſitus
 eſt, 227.
 — Paſitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita ſunctus in ſano Palladis
 primo ſepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem veſtigat, 227.
 — ob patrem interfectum ſe ſuſpen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinnyes filiz fuerunt Cœli, 2, 316.
 Eriphyle, 46. nupſit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Erithæſus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

- Erylichthos Cceropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & virā, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117, 247, 394.
 Erythras, 138.
 Erythrazi, 361.
 Erythræum mare, 283.
 Erythroc, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171, 172.
 — Adraſti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemezo, 175.
 Ethōdza, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Nezz filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubza, 63.
 Eubœas, 138.
 Euboles, ibid.
 Euchenor, 74.
 Echræte, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28, 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueres, 90.
 Eueres Pterelai filius superstes, 91.
 Euegnor, 339.
 Eulimene, 6, 399.
 Evippe, 75, ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Eumedes, 34.
 Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionen in mare deficitur, 231.
 — per patrem Erechtheum obitum carus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147, 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur.
 Agenoris filius iussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244, 350.
 Eurotas Leleris indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippæ filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybza, 5, 6.
 Eurybæus Euphermi filius, 420.
 Eurybius, 41, 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orpheï conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus aspexisset in Tartarum redit, 8.
 B 4 — Laced

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adraſti filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Eurylochus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Euryphyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Aſtypalææ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Euryſthenes, 142, 144.
 Euryſtheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Septimeſtris
 in lucem prodiit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediatur, 101. jubet autem ut
 res ab eo geſtæ ante portas oſten-
 tentur, ibid.
 — præ metu dolium æneum ſub
 terra ſibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Copreum Herculi ſig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad ſe
 deſerti jubet, 110.
 — boves ſibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Heſperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobææ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum conſoſus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonz, 114.
 Eurytion Actoris filius, 215.
 Eurytius, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchalæ regulus, 123.
 — ab Hercule puniatur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euſeirus Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutyches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactio mor-
 bo ingenti moleſtatur, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cælum porrecta, 2.
 Fauſtulus, 297, 319.
 Fax Iljum depaſcens & concremans,
 209.
 Feriz Dionyſi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danaï ſponſos ſuos occidunt,
 76.
 — capita præſecta in Lerna deſo-
 diunt, corpora ante urbem deplo-
 rata ſepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à eadè ſpon-
 ſorum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponneſumque reverſæ
 per deſerta diſcurrunt, 79.
 — magis magiſque inſaniunt,
 ibid. ædibus propriis deſertis in
 ſuos ipſarum filios deſerviunt,
 ibid. fugientes in deſerta ſe
 abdunt, ibid. Curantur unà ex-
 cepra, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortali quodam concubiſſe, ab
 Jove autem ſe compreſſam men-
 titam eſſe, & ob id fulmine peti-
 tam, 138.

Filiz

Filii Cinyrae viris alienigenis permittuntur in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erectibei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulantur, 236.
 Filii Caeli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonae Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulatam contendunt, 32.
 — Melanias Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreae Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem comperunt, 73. filias Danae sibi dari conjuges obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.
 — Herculis Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutuam, 149.
 — Alcmonis mox adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impietate antesteterunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam contreranci edenda apponunt, ibid.
 — Boëx ex Oritbyia cum Jasonē navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias insectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hesionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Lethaei, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistonis Dianae venatricis sociis praestans, 189.
 Fratres germani filii Caeli ab imā Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus tertius, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus crustatus, 60.

G.

G Adira quondam Erythea dicta, 114.
 Galea, 6.
 Galathea quidam Achillis, 333.
 Galea Plutoni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orci, 84.
 Galinthis, 458.
 Gallus — seu Celus, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 357.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formae praestantiam raptus per aquilam piacerna sit deorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Caeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Croesi unde, 139.
 Gerastus Cyclops, 236.
 Geronii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxa barba, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jaciuntur, ibid.
 Gigionius lapis, 313.
 Glaucus Creontis Corinthiorum regis filius, 64.
 Glaucus, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucythoe, 6.

Glaucus,

Glaucus. 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius. 80.
 Glaucus Minois filius. 154.
 — adhuc infans morem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur. 155.
 Glycisonetes. 139.
 Gnosis Nympha. 203.
 Gorge. 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon. 121. 284. 412.
 Gorgones. 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiris obsita habent. 85. dentes tam
 magnos quam magni sunt suum. ib.
 manus item æneas & alas aureas.
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant. 85.
 — somno excitæ Perseum insequuntur. 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea testum.
 ibid.
 Gorgophone. 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una. 74.
 Proteo datur in uxorem. ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit. 197.
 Gorgophonus. 90.
 Gorgythion. 211.
 Gorgyra. 15.
 Græca oracula. 274.
 Græcia. 267.
 Græcia inusitatâ frugum caritate
 pressa. 214.
 Græci fabulatores. 279. 283.
 Græci ad Trojam. 274. 293. reduces.
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem. 15.
 Græciæ Eurynomes è Jove filia. 7.
 Gratia in Paro. 235.
 Gratia à Diana consecuta. 18.
 Graveolentia. 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profuentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris.
 1.
 Gyges. 325.

H.

Hæmonius. 132.
 Hæmus. 21. unde dictus fuerit. ib.
 Hæmus. 70.
 Hagnius. 49. al. Agrius.
 Haleyone. 24.
 Halcyoneus. v. Alc.
 Halia. 6.
 Halicarnassus. 325.
 Halimede. 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius. 223.
 Halis turris. 321.
 Halis Tyrrhena venetica. 322.
 Halocrates. 138.
 Halocus. 382.
 Hamadryades. 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia.
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa. 306.
 Harpa. 442.
 Harpagus. 280.
 Harpaleus. 183.
 Harpalice. 169.
 Harpalycus. ibid.
 Harpasus. 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta.
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure. 1.
 Harpyiæ. 6.
 Harpyiæ in Phineum vatem cæcum
 immisissæ. 53. majorem patrem
 ferculorum mensa impostorum
 ipsi abripunt. ibid. reliqua fercula
 fœdant. 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpeçissæ. 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt. ibid.
 Harpyiæ. 54. 55.
 Haruspicina. 43.

Hebe. 7.

Hebe. 7.
 Hebe filia Junonis. 137.
 Hecærga. 407.
 Hecale. 150.
 Hecate ex Perfa & Aleria genita. 5.
 Hector Andromachem ducit. 182.
 184. 212.
 Hecube filia Dymantis. 209. videtur
 sibi ardentem facem parere. ibid.
 Helanor vel Pel. 73.
 Helas. 89.
 Helena. 201.
 Helena Nemesis & Jovis filia. ibid.
 Helena ex ovo nata. ibid.
 — forma præstans rapitur à Theseo.
 ibid.
 — per Castorem & Pollucem recu-
 perata. ibid.
 — rapitur è Sparte. 212.
 Helena spons. 322. filia Musæi. Timo-
 nis, Micynthi, 317-18. 19 20.
 Helenion herba. 318.
 Helenus. 211.
 Helenus Priami filius. 274.
 Helicaon. 384.
 Helice. 382.
 Helicon. 421.
 Heliconis. 138.
 Heliconius Leo. 309.
 Helix. 187.
 Hellas. 139.
 Helle filia Athamantis. 36.
 — decidit in Mare quod est inter
 Sigæum & Chersonesum. ib. d. in eo
 extinguitur. ibid.
 Hellen ex Deucalione & Pyrrha natus.
 23.
 Hellen. 24.
 Hellenes Græci vocati. 24.
 Hellepontus unde dictus. 37.
 Hellepontus. 116.
 Helius Auger pater. 50.
 Hemitheia Staphyli filia. 268. 345.
 Hephæste Cranaï fil. 225.
 Hephæstine. 76.
 Heraclea undenam dicta. 111.
 Heraclidæ in Peleponnesum redeunt.
 140.
 Heraclidæ Peleponneso relicta Mara-
 thonem commigrant. ib.

Heraclidæ per Hyllum in Peleponne-
 sum reducti. 141.
 Hereclidæ. 145.
 Heraclioræ. 357.
 Heraeus. 188.
 Hercules Linum interficit. 7.
 Hercules ad Erythiam. 247. 394.
 Lyndius. 253. Sylei filiam amat.
 256. Protei filios occidit. 272.
 igne moritur. 305. 309. in ejus
 sepulcro leo. ib. ejus amasii. 335. po-
 steri. 465. lavacra. 410. Corinthii
 ab Hercule. 412. in hinnulum
 versus. 457. cum Argonautis. 453.
 — dexterum Ephialtæ oculum la-
 gittando effodit. 17.
 — Prometheus Caucasum affixum
 liberat. 22.
 — commissa cum Plutone pugna
 Alcestin ad auras superas reducit.
 47.
 — Jovis filius. 49.
 — Argos remeat 52. apud Ompha-
 lem servit. ibid.
 — Argonautarum dux. ibid.
 Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus Serpentes duos
 maximos necat. 94.
 — de cæde Lini accusatur. 95. Rha-
 damanthi lege absolvitur. ibid. ad
 boum armenta per Amphitryonem
 mandatur. 96. ubi dum educatur.
 corporis & virium præstantia cæ-
 teros antecellit. ibid. terribilis visu.
 tanquam Jovis filius. ibid. cubi-
 torum quatuor altitudine est. ibid.
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit. ibid. nec frustra à ab arcu
 sagittam emittit. nec jaculo ferit.
 ibid. inter boum armenta annum
 agens decimum leonem Cithero-
 neum occidit. ibid.
 — agitare currus ab Amphitryone
 discit. 95. artem luctandi ab Au-
 tolyco. ibid. rationem sagittandi
 ab Eurylo. ibid. à Castore sub armis
 exerceri. ibid. à lino Citharadicam.
 ibid.
 — unam eandemque sibi puellam
 supponi

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem praeclare gesta accipit conjugem, 91. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ensam à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Miiayis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas peruenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianae sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonē tranatura esset, sagittā percutit, ib. & capram humerisque impositam auferte vult, ibid.
- Chironis genu telu vulnerat immedicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenae infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Symphalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytae cingulum capendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellat, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojae minatus Aenum appellat, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Protei filios interemit, ibid.
- ad Geryonae boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa praetergreditur, ib. in Lybiam trajicit, ib. per Tarrestum iter facit, ib. columnas duas in Europae Libyaeque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbathe monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarrestum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ibid. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Alebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quaerit, ibid. invenit eum inter Erycis armenta indeque reposeit, 116. Erycem ter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

- collectis bobus Strymonem lapidibus oppler. & non navigabilem facit, ibid. traductas boves Eurytheo dat, ibid. ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, ib. Antzum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busirin & filium ejus necat, ibid. Asia percursa Thermydras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, ib. Ibi Scypho sumpto in obiectam continentem navigat, ib.
- Nereum comprehensum ligat, 118. eum non prius dimittit, quàm ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, ibid.
 - Prometheus liberat à Caucasò, ad Jovem reducit, 119.
 - pro Atlante cælum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cesticillū capiti imponendam facere se velle fingens, facit ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid.
 - aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii, ea draconi exso ablata Eurytheo donat, ibid. quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, ibid.
 - Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum initietur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Tanarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in domo Platonis Theseum & Pirithoum offendit, ibid. Theseum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, ibid. Sanguinem animabus præbiturus unam à bubus Platonis jugulat, ibid. Meænoetium Platonis bubulcum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à
- Plutone deposcit, ib. oblinet caenam, eumque ad Eurytheum abducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolao dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis quærendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avestio tripode eadem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphalzæ serviens Cer copas captos in vincula conficit, ibid. Sylvum cum Xenodice filia interficit, ibid.
- ad Dolichen insulam delatus Icarî corpus humat, ibid.
 - Hercules ab Ilîo classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affigitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodontem vulneratus ope Jovis salvus evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Augeam bellum movet, ibid.
 - in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, ibid.
 - Certamen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excitat, ibid.
 - Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumque cum liberis Nestore excepto interficit, ib. Plutone Pyliis opitulante vulnerat, ib. Pylo vastata non agnita vitiat, ib. bellum gerit, ibid.
 - Cepheum adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Cæto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agnita vitiat, ib. Calydonem profectus Deianeirâ petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurum transformato, e. eorum unum pernequit, ib. Deianirâ accipit, ib. Acheloo

- Acheloo cornu reddit, ibid. loco ejus Amaltheæ cornu recipit. ibid.*
 — in exilium abiens *Trachinem* ad *Ceycem* se confert, 133. cum *Deianira* uxore ad *Evenum* amicum venit. *ibid.* *Nessus* centaurum ibi offendit, *ibid.*
 — bovem integrum devorat, 134.
 — à *Ceyce* hospitio excipitur. *ibid.*
 — *Dryopas* debellat, *ibid.*
 — per *Itonem* iter facit, 134.
 — *Aegimio* se belli socium adjungit, 134.
 — *Coronum* perimit & *Aegimio* regni fines omnes liberos reddit, 135.
 — *Laogoram* obtruncat, *ibid.*
 — à *Cygro* ad cerramen singulare provocatur, *ibid.*
 — *Cygnum* interficit, *ibid.*
 — *Orchomenum* pervenit, *ibid.*
 — *Amyntorem* vitam privat, *ibid.*
 — *Jovis* *Cenæ* aram constituit, 136.
 — sacrificat, *ibid.*
 — ægrotans navi *Trachinem* advehitur, *ibid.*
 — inter *Deos* relatus, 139.
 — *Hippocoontem* & liberos ejus interimit, 200.
Hermione Menelai ex Helena filia, 203.
Hermochares, 405.
Hermus, 75.
Heio, 382. 384.
Herodotus, 52. 167.
Herse, 223.
Hesione, 77.
 — *Laomedontis* filia, 113, 187.
 — saxis alligata celo devoranda proponitur, *ibid.*
 — *Laomedontis* filia *Telamoni* per *Herculem* datur uxor, 127.
Hesione, 208.
Helperides, 117.
Helychee, 138.
Herruria, 60.
Hiacynthus, 236.
 — *Lacedæmone Athenas* commigrat, *ibid.*
- Hicel'zon, 384. 409.*
Hicrax, 70. 409.
Hieromneme Simoëntis filia, 206.
Himerzi, 287.
Hippalmus Penelei pater, 50.
Hippasus pater Astoris, 49. 422.
 — *Ceycis* filius, 136.
Hippeus, 137.
Hippocles, 372.
Hippocoon cæditur, 130.
 — *Icarionem* & *Tyndareum* *Lacedæmone* ejicit, 199.
Hippocoon, ibid.
Hippocoonidæ puerum *Licymnii* filium, quod lapide canem, qui *Herculem* mordere voluerat petiisset, interficiunt toris, 130. hinc bello per *Herculem* molestantur, 129.
Hippocorystes, 76.
Hippocratea, 139.
Hippodamas, 24.
Hippodamia, 74. 416.
 — *Oenomai* filia, 83.
Hippodice, 76.
Hippodrome, 133.
Hippolyta, 467.
Hippolyte, 110.
 — *Amazonum* regina, *ibid.*
 — ad *Herculem* sponte profecta *Zonam* se ei daturam promittit, 112.
Hippolytus, 74. 198.
Hippomedon, 174. 337.
Hippomedusa, 74.
Hippomenes, 193.
Hipponome, 89. Menæcei filia, *ibid.*
Hipponoë, 6.
Hipponous, 33. 174. 211.
Hipponus Triballi filius, 444.
Hippostratus Amaryncei filius, 33.
Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius, 143.
Hippotes solum venire cogitur, *ibid.*
Hippothoe, 6. 42. 89.
Hipporthous, 74. 200. 211.
Hipporus, 183.
Hippozygus, 139.
Historia de excruciatione Tirefiz va-
lia, 177.

Historia de Palladio. 207.
Homerus. 9. 78. 81. 167.
Hominem animal illud per Sphingem
enigmaticè propositum ait esse
Oedipus. 171.
Homines è formicis facti. 230.
Homolippus. 138.
Homolois porta Thebana. 176.
Horæ Jovis ex Themide filiz. 7.
Horus. 188.
Hyacinthus Veneris ex Adonidis
compressu filius. 8. *Apollinis ama-*
sius. *ibid.* & 197.
Hyacinthus ab Apolline in viro occi-
ditur. 8.
Hyades stellæ è nymphis factæ. 159.
Hydra Lernæa copiosè descripta. 101.
Hylas Thiodomantis filius. 51. *Her-*
culis amasius. *ibid.* *aquatam e-*
missus ob formam eximiam à
nymphis rapitur. *ibid.*
Hylæus. 31.
— ab Atalanta perimitur. 192.
Hyllus filiorum Deianiræ maximus.
137.
— Eurythemum obruncat. 140.
— Iolen uxorem ducit. 141.
— Delphos concedit quâ ratione
Heraclidæ redire possint in Pele-
ponnesum sciscitaturus. *ibid.* ●
— Heraclidæ in Peleponnesum re-
ducit. *ibid.*
Hymæus. 199.
Hymni. 313. 314.
Hyperbius. 76.
Hyperborei. 13. 117.
Hyperboreus. 441.
Hyperenor. 157.
Hyperenor filius Apollinis. 194.
Hyperion Cœli Tellurisque filius. 2.
5. 211.
Hyperipte. 76.
Hyperlaus. 34.
Hypermaestra. 18. 438.
— natu filiarum Danaï maxima. 74.
— per patrem Danaum Lynceō da-
tur conjux. 76.
Hyperphas. 171.
Hyprichus. 211.

Hypseus. 38.
Hypsiurus. 443.
Hypsicreon Milesius. 380.
Hypsipylus. 384.
Hypsipyle Theantis filia. 50.
— per Jasonem comprimitur. *ibid.*
— Lemnia. 175.
— per mulieres Thebanas venditur.
ibid.
— virtutem gratia servit apud
Bycurgum. *ibid.*
Hypsiata porta Thebana. 176.
Hyreus filius Apollinis. 194.
Hyreus Nyctei & Lyci pater. *ibid.*
Hyrius. 382.
Hyraeto filia Temeni. 145.
Hyrtacus. 209.

I.

Iaculum Cephalî inevitabile. 230.
Ialmenus Martis filius. 202. *vide*
Almenus.
Iambe anus quidam. 14.
Iapetus Cœli è conjuge Tellure fili-
us. 2. 5.
Japyges. 265.
Jardanus. 125.
Jason Cererem deperit. 205.
— vim facere volens fulmine ictus
perit. *ibid.*
— Jovis filius. 260. *filius Argi.* 310.
Cyzicum occidit. 286. *Amycum.*
323.
Jason. 31.
— Aesone natus. 47.
— rei rusticæ studiosus. 48.
— Anaurum amnem trajiciens al-
terum in eo calceum amisit. *ibid.*
— Argum fil. Phryxi invitat ad au-
ream pellem. 48.
— ad Aetem contendit. 57.
— pharmaco inunctus tauros per-
domat. 58. *occidit Spartos.* *ibid.*
— vellus aureum dat Peliz. 63. *cum*
heroiibus lectissimis in Isthmum
navigat. 64. *navem dedicat Nep-*
tuno.

- rano, ibid. monet Medeam, cogiter,
 quâ ratione injurias per Peliam
 illatas ulciscatur, ibid.
 — cum Medea Corinthum commi-
 grat, 64. per decennium totum
 fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
 Glaucem ducit, ibid.
 Jasus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Jasus, 68.
 Iberus, 312.
 Ibycus, 316.
 Icaria insula, 323.
 Iearion, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone
 egressi ad Thestiam confugiunt, 200.
 Icarus, 39. 197. 200.
 — fustibus cinctus, 227.
 Icarus, 325.
 Icetaon, 208. v. Hicetaon.
 Ida nymphe, 3. mons, 212. regio,
 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Apharei filius, 30. Neptuni fil.
 creditus, 197.
 — Clymeni, 369. Egypti, 76.
 Idas Missenem proficiscitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta,
 231.
 Idmon vates ab apro percussus, 56.
 Idomene Pheretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalionis filius, 151.
 Idomeneus Priami fil., 212.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Jelysus, 296.
 Ilaitra, 204.
 Ilaitra Philodices filia, 197.
 Itebia, 346.
 Ilissus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
 474.
 Illyrii bello infestant Echeleutes,
 164. & Dorientes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil., 164.
 Ilus, 206.
 — sine liberis extinctus, ibid.
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiam pervenit, ibid.
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pueris
 quinquaginta, puellis totidem
 donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Ilithya, 7.
 Imago Herculis impiè effusa, 126.
 eadem per eundem lapide noctu
 percussa, ibid.
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imensurus, 200.
 Impietas filiorum Deucalionis effe-
 cit, ut diluvium tempore ejus esset,
 139.
 Inachus ex Oceano & Tethye
 gignitur, 67.
 — Argivorum fluvius ab Inacho
 nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in
 mare dejecit, 37.
 — Athamantis post Nephelen
 mortuam uxor, 36.
 — Nephelen natus insidiatur, 35.
 mulieribus ut triticum torreat
 suadet, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam in ferventem leberis
 aquam conficit, 159.
 — cum perempto filio in maris
 profunda deflirit, 159.
 Insulæ fortunatorum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex
 Inacho, ibid.
 — ad Epaphum filium querendum
 accingit se, 71. Syriam penè uni-
 versam pervagatur, ibid. tandem
 Epapho filio invento in Aegyptum
 remeant, ibid.
 — ab Aegyptiis Isis appellatur, ib.
 Iobates Bellerophonem ad Chima-
 ram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophonem

— Bellerophontæ præstantiam miratus literas Præti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo.
 noen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus anruga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Pelcum expugnatur, 219.
 Iole Buryti filia, 123.
 — capriva abducitur, 136.
 Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Protefilai pater, 202.
 Iphidamas filius Busiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Præti natu maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alestoris filius, 173.
 Iphitus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Bocotius, 324.
 Isæa, 6.
 Isis Agyptiis, Cere Græc. 71.
 Ichys Elati fil. 158.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.

— mortuus, 132.
 Ismene Asopi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 307.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 74.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinia in-
 sessus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ity, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proc-
 nen Tereo patri datur edendus, 228
 Juliz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 416, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — citra concubitū parit Vulcanum, 9
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum infestatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid.
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem cæcis concitat, 70.
 — precatur Curietes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitata mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Her-
 cule & sociis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi sædam immittit tempe-
 statem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphingem immittit, 171
 Jino Tiresiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistone[m]
 tanquam ursam configat, 190.
 Junx, 422.
 Jupiter in antro Disce per Rheam
 editur in lucem, 3. C — juiz

- iussu ætatis Metin socium capir, ibid.
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratre: per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, ibid.
- per Cyclopes tonitru donatus, ibid.
- fixus Cœli, ibid.
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, ib.
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonem ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominùs autem illum falce adamantinâ deterruit, ibid. ad Casium usque persequitur, ibid.
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, ibid.
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbribus largè effusus partem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phyxius, 37.
- Salmonem fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, ibid.
- Nioben primam mortalium init, 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoratam vitiat, 69.
- Jupiter Ceteras occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes suum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmene contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmene concumbit, ibid.
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cæzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, ibid.
- Europam in Creta comprimit, ibid.
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Arabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum semori insuit, 158.
- Dionysum gignit, ibid. cùmque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hocedum transformat, ibid.
- init Antiopæ, 165.
- Tiresiæ pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiaræum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, ibid.
- Calistonem

- Calistonem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefin init, ibid.
- Idam fulminat, 215.
- Aegidem opponit Palladi Minervam vulneratur, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ædæ, inde Læol, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctéide filius, 164.
 - sentiens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
 - Labyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occurfus & recursus, hominem fallens, 15.
 - à Dædalo constructus, ib. 205.
 - Lac Amalthææ, 3.
 - Lacedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
 - Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
 - Lacedæmonii, 295.
 - Lachesis, 7.
 - Laconia, 374.
 - Ladon amnis, 103.

- Laertes Arcesii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lelaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerrimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatur, 166.
- in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, ibid.
- per Damastatam sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Paodionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Lanomene, 138.
- Laodamas Ereoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- Laodamia Bellerophonæ filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo certamine, 196.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
- cum filiis suis in Apollinis luo epulans occiditur, ibid.
- Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- Laogore, 135.
- Læol populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- Laomedon Hereuli equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Laothoë, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Cæneur, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 — Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Eieocolum p. ostendit, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percipio
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leirus Alestoris filius, 50.
 Leirus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemnæ, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 — Nemæus per Herculem con-
 ficitur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 317.
 Lence Inula, 456.
 Leucippa, 310.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomæ Gnossius, 316.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrotyti filia, 353.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bæotia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 98.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 53.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Locræ extra Isthmum & Teleponne-
 sum vi aquarum contestæ, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epitnemædii, 333.
 Locris, 63, 221.
 Locrus Phæacius, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Lous fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Iudi Isthmici tertio celebrati, 129.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè deperit, 26.
 Lurcus Phoronei filius, 345.
 Lybia, 61, 72, 114, 117.
 Lycaon Cyllenes Nymphæ filius, 187.
 — Arcadibus imperans & multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater, 187.
 Lycus, 449.
 Lycia, 78.
 Lycii, 351.
 Lycomedes, 220.
 Lycon, 200.
 Lycopus, 34.
 Lyeormas, 28.
 Lycurgus Arcas, 30.
 — ex Pronacte natus, 46.
 — Circa Nemeam habitavit, ibid.
 — Ancæ pater, 49.
 Lycurgus, 139.
 — Dryantis filius, rex Edonorum, 162.
 — per Dionysum in furorem actus, ibid.
 — Dryantem filium securi percussus interfecit, ibid.
 — resipuit ubi corporis sui extrema præcidit, 162.
 — in montem Pangæum abductus in vincula conicitur, ibid.
 — Dionysi voto equis laniatus occumbit, ibid.
 Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
 — Alci & Nemeæ filius, 190.
 — per medicamenta in vitam ex morte revocatus, 198.
 Lycus Mariandynorum Rex, 56.
 — à Thebanis imperator belli declaratur, 165.
 — post annum imperii vigesimum obtruncatur, ibid.
 — Sicyonem capit, 165.
 — Epopeum interfecit, ibid.
 — Antiopen captivam abducit, ibid.
 Lycus ex Hyreo & Nympha Clonia natus, 194.
 — Antiopen in vinculis torquet, 166.
 — Nyctei frater, 164.
 Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.
 — Agaven uxorem ducit, 74.
 Lycus Neptuni fil. in insulas fortunatas mittitur, 194.
 Lydi, 115.
 Lydia, 393, 423.
 Lynceus Apharei filius, 30.
 Lynceus post Danaum Argis dominatur, 77. Abantem ex Hypermetra gignit, ibid.
 Lynceus tantâ oculorum perspicacitate fuit, ut etiam sub terra latentia pervidisse dicatur, 197.
 — ex Aphareo & Arene natus, ibid.
 Lynceus Herculis fil. 138.
 Lyra per Mercurium primum inventa, 195.
 Lyrus sine liberis decedit, 206.
 Lyssa, 145.
 Lysianassa, 6.
 Lysidice Pelopis filia, 89.
 Lysidice, 138.
 Lysimache, 45, 211.
 Lysinomus, 90.
 Lysippe, 78.
 Lysippus, 138.
 Lyses, 137.
 Lysithous, 211.
 Lyza, 216.

M.

MAcareus, 188.
 Mæcednus, ibid.
 Macedones, 290.
 Maces, 337.
 Machaon Æsculapii filius, 202.
 Mænades, 8.
 Mænalus, 188.
 — filius Lycaonis, 187.
 — Atalantæ pater juxta quosdâ, 188.
 Mæon, 176.
 Mæra canis, 217.
 Mæra Erasini filia, 4, 5.
 Magnes, 24.
 — Acoli filius Naidem Nympham ducit uxorem, 39.
 Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Mala, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— ulpam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrius, 353.

Manes dii, 16.

Mantinus, 188.

Manto filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariae dii, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lurus, 223.

Marses, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibias
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Mattis Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Theride de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetx filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum jugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Felix filias, ut patrem necent

elixerentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno
infectum mittit, quos ex Jasone
filios habet trucidat: currum dra-
conum alarum conscendit; in
eo profugit Athenas: filios, infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetx
Junonis aram supplices relinquit:
Athenis Aegeo nupta Medum
gigant: cum filio Medo Athenis
ejicitur: nulli suorum cognita
Colchos remear: Aetx patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat:
65, 66.

Medesicasta, 211.

Medus Medex ex Aegeo filius: mag-
num apud barbaros imperium nau-
ciscitur: Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hzc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arni filia, 96.

Megaira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proci filius, 88, Argivorum regno
praeficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megzra filia fuit Coeli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 235.

Mege Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalantz amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalantz, ut iis colligendis
intenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalantz conjugio potitur, ibid.

— in luco Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. vocem avium intelli-
git, 43. quae per eas futura edoce-
tur, mortalibus praedicat, 43. vari-

cinari

- cinari quoque per haruspiciam fecit, *ibid.*
- boves Iphicli Pylum perducit, 45.
- Amythaonis filius, 79.
- Vates insignis, 79. rationem potionandi & expurgandi primus invenit, 79. virginibus Proeti fuerentibus sanitatem pollicetur, 79.
- curat Proeti filias furentes, *ibid.*
- Melanippus, 324.
- Melanippus capite obruncatus, 180.
- Novissimus Astaci filius Tydeum in ventre percutit, 179.
- Melanthides Bacchus, 283.
- Melantii scopuli, 61.
- Melas, 29. 34. 37.
- Melas Licymnii filius, 136.
- Melaeus, 29. 121. Naturæ fuit invulnerabilis, 30.
- Thestii liberos obruncat, 32.
- Contabescit, *ibid.*
- quosdam à Thestii liberis occidit, *ibid.*
- Oenei filius, 49.
- Melibœa, 167.
- Oceani filia, 187.
- Melicerta, 36.
- Meleganis Insula, 347.
- Melis, 6.
- Melienses, 135. 289. 446.
- Melilotos, 323.
- Meline, 138.
- Melissa Oceani filia, 67.
- Melissus, 372.
- Melita, Erasini filia, 475.
- Melitenenses, 431.
- Melius, 211.
- Melpomene, 7.
- Memnon, 209.
- Memphis Nili filia, 71. ab ea Memphis urbs vocata est, *ibid.*
- Menachus, 75.
- Menippides, 138.
- Menœceus, 168.
- Menœceus ebrius cum uxore concumbit, *ibid.*
- semetipsum maculat ante portas, 179.
- Menœceus à Jove in Tartarum missus, 5.
- Menœceus Actoris filius, 49.
- Menœceus Patrocli pater, 202.
- boum Plutonis custos, 115. cum Hercule propter boves abactas pugnam conferens sagittâ perforatur & interit, *ibid.*
- Ceuthonymi filius, 122. precibus Proserpinæ servatur, *ibid.*
- Menedemus Eleensis Buneæ filius, 327.
- Meneclaus, 153.
- Atrei filius, 202.
- Menelaus cum Helenâ Tauros profectus, 318. cum raperetur Helena fuit in Creta, 325.
- à Tyndareo Helenæ sponsus declaratur, 203.
- ex Helena Hermionen gignit, *ib.*
- regno Spartano profectus, 205.
- Menippa Orionis filia, 452.
- Mentor, 138. 140.
- Mercurius Hippolytum conficit, 18.
- ad Deucalionem missus à Jove, 23.
- Martem furto à vinculis eripit, 26.
- pater Euryti, 49.
- Argiphontes appellatus, 70.
- Herculem vendit, 125.
- Mercurius fur, 434.
- Admeti boves abigit, 449.
- Apemosynes amore correptus eam vitiat, 153.
- Dionysum ad Junonem & Athamantem affert, 159.
- Amphioni lyram donat, 166.
- Jovis à Maia filius, 194.
- adhuc vagiens in cunis, inde erumpit, *ibid.*
- Pieriam pervadit Apollinisque boves clam abigit, *ibid.*
- boum Apollinis, quas Pylum abducebat, pedibus calceos inducbar, ne vestigia earum dependerentur, *ibid.*
- boum Apollinis in spelæo absconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
- in Cyllenen proficiscitur, ibid.
- ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
- testudini purgat nervos ex bo-um mastatarum intestinis confectos inducit, ibid.
- rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
- Iyram primus invenit, ibid.
- fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
- boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
- Apollini donat Iyram, 195.
- pascens boves fistulam compingit, ibid.
- Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
- Mermerus Medex ex Jasone filius, 65.
- Merope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 193, 209.
- Merope Cresphontis uxor invira ducitur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
- Merops Aefaci avus maternus, 210.
- Messana, 287.
- Messapii, 467.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 89, ibid. 211.
- Mera Aegæi uxor, 234.
- Meranira Celei conjux, 15.
- Metharme Pygmalionis filia, 223.
- Metiodusa Eupalami filia, 233.
- Metiocha, 452.
- Merion, 219.
- Merionides, 203.
- Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
- Saru: no pharmacum bibendum propinat, ibid.
- Merope fluvii Ladonis filia, 212.
- Midæa, 243.
- Midea mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filii per Sthenelum commendatur, 92.
- Milesi, 358, 362, 372.
- Milerus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Aræ, 149.
- Acacallidis, 459.
- in Sarpedonis amorem benevolentiamque inclinat, ibid.
- in Cariam appellit ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
- Miletus urbs, 358, 380.
- Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11. v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallanti de tacta corpus suum regit, ibid. expiat Danaidas, 76.
- Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
- Cadmo regiam adornat, 157.
- Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
- apud Tritonem educatur, 207.
- post Neptunum in Attica comparet, 221.
- Athenis de seipsa nomen imposuit, 222.
- sibi arma consilari volens Vulcanum adit, 225.
- Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
- Eriethonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, ib.
- Eriethonium in cista positum Pandroso Cecropis filiz commendat, ib.
- Minyrides, 473.
- Minois filii, 111, 154.
- Minos, 3, 93, 148.
- Neptuno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mirri perit, 150.
- taurum à Nepruno missum non immolat, sed eo ad armenta ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
- se Nepruno immolaturum promittit quicquid è mari apparuisset, 108.
- Jovis ex Europa filius, 148.
- Milerum

- *Miletum & Sarpedonem bello vincit*, 149.
- *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
- *Cretam incolit*, *ibid.*
- *leges conscribit*, *ibid.*
- *Pasiphaen ducit uxorem*, *ibid.*
- *Cretæ regno prohibetur*, *ibid.*
- *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet*, 151.
- *cum Procride concumbit*, 229.
- *cum mulieribus multis rem habet*, 230.
- *audita filii morte sublatam à capite coronam abiecit*, 235.
- *in Faro Gratiis sacra facit*, *ibid.*
- *classe Athenas oppugnat*, *ibid.*
- *Megareum interficit*, *ibid.*
- *Megarum potitur*, 236.
- *Scyllam pedibus victam à puppe dejicit, & eam submergit*, *ibid.*
- *Athenas capere nequit*, *ibid.*
- *orat Jovem Athenienses puniat*, *ibid.*
- *Septem pueros toridemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos petit*, 237.
- Mneſtheus Pereti filius*, 202.
- Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est*, 151.
- *in Labyrintho conclusus*, 237.
- Minyas*, 191.
- Minytus*, 167.
- Misma*, 451.
- Mnemofyne Coeli à Tellure filia*, 2, 421.
- Mneſileus*, 204.
- Mneſimache*, 107.
- Mneſtra*, 75.
- Molione*, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur*, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
- Molorchus pauper*, 100. *Herculem hospitio excipit*, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
- Molus*, 27, 154.

- Monomachia inter Herculem & Cygnum*, 117.
- Mons Artemisius*, 103.
- Montes Theſſalici aquarum diluvii immunes*, 23.
- Mopſus*, 436.
- Mors Meleagri*, 31.
- Mors Aſyrti per Jovem vindicata*, 60.
- Morſimus Trachiniæ*, 308.
- Moyſes Hebræus*, 329.
- Mulciber in bovem*, 457.
- Mulieres quæ mortuum Meleagrum dep'o antr in aves commutiantur*, 33.
- Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt*, 50.
- Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant*, *ibid.*
- Munichus Dryantis filius*, 422.
- Munitus Acamantis filius*, 377.
- Musa Jovis ex Mnemofyna filia*, 7.
- *Thamyrin cantu victum oculis & citharædica privatur*, 9.
- Mycenæ*, 89, 90.
- Mycenzus lucus*, 70.
- Mygdon rex Amyci frater*, 111.
- Myſſeus Ulyſſis monitor*, 308.
- Myrmidon*, 25.
- Myrrha Thoantis Aſſyriorum regis filia*, 224.
- *irâ Veneris, amore patris corripitur*, *ibid.*
- *rogat deos ut nuſquam compareat*, *ibid.*
- *per deos in arborem nominis iſtius mutatur*, *ibid.*
- Myſi*, 191. *Myſia*, 51, 191. *Candaule uxore*, 324.

N.

- Nis*, 27, 75.
- Nymphæ*, ſic uxor *Magneſis*, 39.
- Nanis Caſſi filia*, arcem Cyro prodiit, 386.
- Narciſſus*, 263.
- Navis πεινηντροπος* appellata, 72.
- Natolus Iuni pater*, 50.
- Nauſa to undenam ſit dictus*, 142.
- ſtus in *Ætolia*, *ibid.*

Nauplius

- Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferit. ibid. moritur & ipse tandem. ibid. Clymenem habuit uxorem. ibid. & 153.
 Naufimedes. 77.
 Nausthoë. 6.
 Naurz quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant. 163. & in Delphines mutantur. ibid.
 Naxii. 381.
 Naxus. 163, 380, 381.
 Naxra. 68.
 — Perei filia. 190.
 Nebrophonus. 51.
 Neleus. 41, 294.
 — regno pulsus Messenam migrat. ibid.
 — Periclymeni pater. 49.
 — Pylorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult. ibid.
 — ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.
 Nelidz. 370.
 Nelo. 75.
 Nemea. 46, 157.
 Nemezus leo. 309, 310.
 Nemesis. 201.
 — concubitus Jovis fugiens in anserem mutatur. ibid.
 — è Jovis concubitu ovum parit. ibid.
 Neomeris. 6.
 Neoptolemus. 220.
 Nephelion Minois fil. 111, 150.
 Nephelè Athamantis uxor. 35.
 — moritur. 36.
 — Phryxum Jovi immolandum liberat. ibid.
 Nephos Herculis filius. 138.
 Neptunus à Saturno deglutitur. 3.
 — à Cyclopibus donatur tridente. 4.
 — Rex maris fit. ibid.
 — Amphitriten uxorem ducit. 13.
 — Polyboreni infestat. 18.
 — Iphimediā comprimit. 25.
 — formā fluminis Enpei sumptā cum Salmonei filia concumbit. 40.
 — parer Euphemi & Ergini. 49.
 — Inacho fontes siccat. 73.
 — Amymonæ fontes Lernæos indicat. ibid.
 — Cephei regnum inundat, & cetero vastat. 86.
 — raptam Hippothoon in Echinas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat. ibid.
 — Cetum immittit Trojæ. 112.
 — Mileto irascitur. 157.
 — Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret. ibid.
 — duas Pleiadas corrumpit. 194.
 — Idz pater. 197.
 — equos donat Peleo nuptias cum Thetide celebranti. 218, 332.
 — primus venit in Atticam. 221.
 — campum Thriasium mire affligit. 222.
 Neptunus Cererem sollicitat. 312.
 — Martem in Arcopago cordis reum agit. 223.
 — Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.
 Nereides. 6, 86.
 Nereus Catanzus. 338.
 Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.
 Nessà. 422.
 Nessus Centaurus. 309.
 Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines trajicit. 133. Hoc ubi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactitat. ibid. Deianiræ Herculis uxori, dum trajicit, vim infert. 134. Ob id ab Hercule in corde sagittâ percussus moritur. ib. Moriturus Deianirâ docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat. ib.
 Nestor. 41.
 — pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gerenios educabatur. ibid.
 Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissili. 20.
 Nervi Jovis rursus agglutinati. ibid.
 Nymphæ Jovis & Theinidis filiz. 117.
 Nicandra

Nicandra tectrix. 391.
 Nice, 5. 138.
 Nicharchus. 328.
 Nicippe. 90. 138.
 Nicocreon Rex Salaminus. 474.
 Nicodamas. 436.
 Nicodromus. 138.
 Nicostratus Menelei ex Helena filius.
 203.
 Nicothoe. 54.
 Nilus fluvius. 251.
 Ninus. *ibid.*
 Niobe. 67. primam è mortalibus
 Jupiter compressit. 68.
 — Tantalum aut Asaonis filia. 167.
 197.
 — ob liberorum numerum se Lato-
 nâ fecundiores esse jactat. 167.
 — ad Tantalum patrem pervenit.
 168.
 — Jovem precata in saxum con-
 mutatur. *ibid.*
 Nireus Symzus. 309.
 Nisus. 233.
 — Pandionis filius Megaris regnat.
 235.
 — abscissis per filiam capillis perit.
 236.
 Nisyris Insula. 18.
 Nomades. 456.
 Nomion. 413.
 Nothus. 154.
 Numitor. 296.
 Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
 uxorem ducta. 164.
 Nycteus Cithonii filius. *ibid.*
 — se ipsum interficit. 165.
 Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphea
 natus. 194.
 Nyctimus junior. 188.
 Nymphe Nysam habitantes à Jove
 in stellas mutatz Hyades vocantur.
 159.
 Nymphe in Alnos mutatz. 447.
 Nysa mons. 20.
 — Asiz urbs. 159.
 Nysia. 325.

O.

Ocalea Mantinei filia. 77. al.
 Agallia.
 — Bzotiz regio. 98.
 Oceanides ter millenz. 5.
 Oceanus Cæli Tellurisque filius. 1.
 Ocmus Avis. 418.
 Oculi Typhonis igne micabant. 19.
 Ocypete. 6. 54. 75.
 Ocypode. 54.
 Ocythoe. *ibid.*
 Odrysis Regio. 290.
 Oechalia. 135.
 Oeagrus. 290.
 Oeagri filius Linus interficitur ab
 Hercule. 7.
 Oeas. 77.
 Oebalus. 199.
 Oedipus à pedum tumore sic vocatus.
 168.
 — suppositivus, & spurius appella-
 tur. 169.
 — Delphos profectus, deum de
 parentibus suis sciscitatur. *ibid.*
 — patrem occisurus, & matrem
 inirurus per oraculum dicitur, si in
 patriam revertatur. *ibid.*
 — in patriam redire non vult. *ibid.*
 — Polyphontæ de via cedere non
 vult. *ibid.*
 — Polyphontem & Laium necat.
ibid.
 — Thebas pervenit. *ibid.*
 — ænigma Sphingis solvit. 171.
 — regnum hui accipit & matrem
 ignorans ducit. *ibid.*
 — Oculis orbatus Thebis expellitur.
 & filios non defendentes execra-
 tur. 171.
 — fugit cum Antigone in Colonom
 Atticz locum. *ibid.*
 — in Eumenidum luco supplex
 confedit. *ibid.*
 — à Theseo suscipitur. 172.
 — è vita migrat. *ibid.*
 Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianâ solâ prae-
ritâ, primitias rerum omnium de-
dit, 30.

— Peribazam uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagris
caesus, 35.

— senio confectus, ibid.

— in Peleponnesum abductus, ibid.

Occiditur in Arcadia, ibid. Argos
translatus in Oenoë sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oenoë urbs ab Oeneo appellata, 35,
212.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem,
124.

Oenone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheâ vaticinandi artem edocta
fuit, ibid.

— Paridem sanare non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro
Paridi parat, ibid.

— Alexandrum mortuum intelli-
gens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Herculis fil. ex Hefychee,
138.

Oetra Trachiniorum mons, 137, 463.

Oetri, 388.

Oetho Neptuni filius, 252.

Ogygia, 167

— porta Thebana, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedonte, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luco Mycenæo, 70.

— à Minervâ inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz
expugnata, 31.

Olympia, 324.

Olympici, 320.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olymus, 248, 377.

Omphale, 52.

— Lydorum Regina, 139.

Onchaides portæ Thebanae, 176.

Onchestus Agrii filius, 34.

— lucus Nepruni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyper-
boris venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo
procreat, 16.

Opheltes, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 188.

Opus, 109, 221.

Orax, 152.

Orchomenus, 95, 135, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oreas, 138.

Oreiochia, quæ & Iphigenia, Achil-
lis uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreus, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12,
13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orithyia, 229.

— à Boreâ rapta, 231.

Orpheus Citharædicam exercet, 7.
lapides arboresque cantu Citharæ
mover, ibid.

— in domum Platonis ad Eurydi-
cem morsu serpentis sublatam,
revocandam descendit, 7.

— non obtemperans Platonis con-
silio, conjugem respicit, 8.

— Mytheria Bacchica invenit, 8. à
Mænadibus discerpitur, ibid.

— ad Pieriam sepultus esse traditur,
ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orchus canis biceps boum Geryonæ
custos, 114. ex Echidna & Typho-
ne oriens, ibid.

Orsedice, 123.

Orseis Nympha, 24.

Orygius, 442.

Orythia, 466.

Ossa

Offa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſaliz, 310.
Otho, 252.
Othrys mons, 446.
Otus, 25.
— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.
Oupædis quis, 1.
Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.
Oxynius, 293.
Oxylus è Prologeneæ & Marte na-
tus, 27.
— Andræmonis filius, 143.
— unoculus erat, ibid.
Oxyporus, 223.

P.

PAcis templum, 320.
Pzan, 63.
Pzas Thaumaci filius, 49. v. Poc.
— Philoctetæ pater, 202.
Palæmon fil. Vulcani, 49.
Palæmon, 139.
Palamedes, 77. 153. 305. 325.
Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.
— deſcriptum, 110.
Pallas, 5.
— armata è Jovis capite exilit, 10.
— filia Tritonis, 207.
— Minervæ vulnus illatura, ibid.
Pallena, 259. 272.
— Oethonis filia, 252.
Pallene, 331. 354. 355.
Pammon, 211.
Pamphylus, 144.
Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.
Panaſtes, 438.
Panathenza, 235. Celebritas Pana-
thenzorum, ibid.
Panerato, 382.
Pandareus, 423. 425. Meropis filius,
470.
Pandion, 76. 218. 270. 437.
— matri ſuæ ſo.orem habuit uxo-
rem, 218.

— Procnen filiam Tereo dat uxo-
rem, ibid.
— moritur, 229.
— Phinei è Cleopatra filius, 231.
— cum Cecrope patre regnans, per
liberos Metionis ejicitur, 229.
— Megaris regnat, 233.
Pandorus, 229.
Pandrosium, 222.
Pandrosos, ibid.
— Cecropis filia, 226.
Panzum, 162.
Panope, 6. 137.
Panopeus Phoceniſis, 193.
Panyafis, 15. 199. 224.
Paphus, 223.
Parce, 7.
— Agrium Gigantem conficiunt, 19.
— Typhonem fruſtratæ ſuat, 21.
Pardalis, 396.
Paria Nympha, 150.
Paris, 262. 274. 307. 317. 334.
Paris Alexander cognominatus, 210.
— inventos parentes agnoſcit, ibid.
Parnaſſus, 23. 267.
Paros Inſula, 111. 235.
Parthaon, 27. ibid.
Parthenius mons, 191.
Parthenope Stymphali filia, 139.
Parthenopæus Premachum gignit,
46.
— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.
— per Amphidicum proſtratus, ibid.
— bellum gerit in Thebanos, 193.
Partus Alcmenes prohibitus, 90.
Paſiphaë Solis filia, 478.
Paſiphae, 37. conjux Minois, ibid.
— Solis & Perſeidis filia, 150.
— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.
— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.
— Aſterium cognomine Minotau-
rum parit, ibid.
— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

- Paphsea Nais Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Sthenelus filius.
 138. 202. 220.
 Pedias. 225. Menetis filia. ibid.
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophontæ aliger,
 ex Medusa & Nepruno natus. 81.
 85.
 Pelagon. 213.
 Pelagus Sardinia. 60.
 Pelasgia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelasgius. 68.
 — Jovis & Niohes filius. 187.
 Peleus Acaci filius. 31. 49. 213.
 Peleus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone
 filiam ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica. 216.
 — Tethin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus ubi
 moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolumis.
 ibid.
 — Antigone uxorem ducit. ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem. ibid.
 — feratrum captarum linguas desec-
 tas in peram condit. ibid.
 — in monte Pelio obdormit. ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit. ibid.
 Pellene. 16. 17.
 Pelias. 233.
 — à lividula faciei parte vocatus.
 40.
 — Junonem nunquam honore ullo
 affecisse narratur. 41.
 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto currum à Leone &
 dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Crætheum.
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur.
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert. ibid. de Aelone obtrun-
 cando cogitat. ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit. ibid.
 — à filiabus concisus elixatur. 64.
 Pelides. 384.
 Pelion Ossa monti imponitur. 26.
 104. 269.
 Pelius pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luco à quercu suspensa. 48.
 — Leonis Nemezi. 99.
 Pellus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponessii. 148.
 Peleponnesus. 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata. 67.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laïum in Peleponneso hospicio
 accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pemphredo. 84.
 Peneus Hippalmi filius. 50.
 — Leiti filius. 202.
 Penelope Ulyssii elocata. 200.
 Peneus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur.
 163.
 — in Citheronem Mimallonidas
 exploraturus se confert. 163.
 — furorem sœminarum Thebanarum
 in Citharone compescit. 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membratim conciditur. 163.
 Πεντακόρωπος navis unde dicta. 72.
 Peplum Harmonia dat Cadmus. 157.
 Pepo.

Pepo. 422.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Perianther. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. ductur ab
 Oœœo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathoi filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis istu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aœoli filius. 199.
 Petilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniz rex. 151.
 Peripneus. 310.
 Perisæhenes. 75.
 Periteranes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perses. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit,
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in petra ponit & recedit.
 86.

— Orçi galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à cetœ
 eam liberaturum promittit Ge-
 pheo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Actisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus. Midœam &
 Mycenæ munivit. 89.
 Pestis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Petrus Mengsthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucerius. 187.
 — Lycæoni filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthom filius Tithoni. 223.
 Phægrus. 430.
 Phalæus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 328.
 Phantes. 75.
 Phanus Dionysi filius. 49.
 Pharax. 364.
 Pharmacum Saturno à Mete pro-
 pinatum. 4.
 Pharte. 74.
 Phasis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phyllus. 188.
 Phayllus. 388.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcæmoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Phenearenes. 245.
 Phæzæ urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

Pheres.

- Theres. 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medæ ex Jafone filius, 65.
 Thereus, 407.
 Therusa, 6.
 Thiceum, 170.
 Thigius, 186.
 Philamon, 210.
 Philzus, 432, 433.
 Philammob, 8.
 — Leonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pæantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Pari-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo viitata.
 Procne Sorori miseria significat, ib.
 fit hirundo, 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Diagam
 immortalis facta, 200.
 Philonemus Lacedæmonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper in vestis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cæcus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Neptuni, ibid. excecatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 prædiceret, ibid. vel à Boæa &
 Argonautis, vel à Neptuno. Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privatur, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 natus, ibid.
 — Cleopatra uxorem ducit, 231.
 — Idæam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privatur, ibid. Lycæ-
 nis filius, 188.
 Phittes, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chryse Boeotidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Æaci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat a-
 liis, 214.
 Phoebe filia Cœli & Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phœnice, 148.
 Phœniassa, 75.
 Phœnix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatur, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliæ
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Thorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phœcyades, 6.
 Phœreys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Agialeæ positus, 67. ex
 Laodice nymphea Apin & Nioben
 procreatur, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Tharyxus Nepheles ex Athamante
 filius, 35.
 — Iovi immolandum ad aram con-
 stituitur, 36. liberatur per Nephele
 matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Thronis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylax rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 133.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil., 106.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Dulichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430.
 Physus, 188.
 Pithonius Apolloniater, 270.
 Pieriz, 421, 243.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platenfes, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plelaure, 6.
 Plestirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Flexippus, 28.
 — Phinei è Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153.
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopihus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculeum opem ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieria, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem exprobrat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypætz pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole donatum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hefiones frater, 127, 208.
 — Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polires, 211.
 Pollux, 37, 201.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interfecit, 53.
 — genus pugnandi cesticum exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum evehitur, 205.
 — Castore mortuo immortalitatem renuit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybotes per maris fluctus in Insulam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydectes, 39.
 Polydectes uterinus Dictyis frater, 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore corrumpitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil., 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polyidus Cœræ fil. 154. draconē ad cadaver Glauci accidenē occidit, ib. herbā illā, quā draco alium draconē vivificaverat, Glaucum è mortuis revocat, 155. D → Colo.

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilat, ibid.
 — per Mineem non prius dimittitur, quàm Glaucum filium etiam varicinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyçi filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 221.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphin Alestoris filium contendit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Nemeo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elati filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi putans, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laii prco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — eorum Oedipi jugalium alterum interficit, ibid.
 Polypætes, 27.
 Polypætes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiopæ mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 188, 407.
 Potamon, 75.
 Proetides portæ Thebanæ, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exatus in Lyciam ad Iobaten se confert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sthenobza Lysippem procreat, 78. 190.
 — curationi filiarum parentum ægè assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerophonem occidi curer, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Ariaben Hyrtaco dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 228.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit lusciniæ, 229.
 Procris Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalî uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum maritum deprehensa ad Minoem confugit, ibid.
 — cum Pteleonte concumbit, ibid.
 — radice Circe sumpta, incantatione Pasiphaës lædi non poterat, 230.
 — conjugem Minois verita Athenas proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalî redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cephalî mariti inevitabile percussa moritur, ibid.
 Proles ænea Jovis consilio sublata, 22.
 Promachus

- Fromachus** cum Epigonis in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopzi filius**, 182.
Promedon Naxius. 380.
Promertheus, 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in serula furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala proficiatur ipse, sed Atlanti ad Cœlum sustinendum succedens cum pro se mittat. 120.
 — Vaticinatur natum è Tethide filium Cœlo dominaturum. 218.
Pronax, 46.
Pronoe Nais, 255.
Pronoe Phœbi filia, 27.
Pronous Phegei filius, 186.
Propontis, 55.
Proserpina Jovis è Stryge filia, 7.
 — per Plutonem raptâ, 13.
 — Adonis conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus Iphieli filius, 202.
Proteus, 113. ex Neptuno procreatus. *ibid.*
 — **Ægyptiorum** Rex, Dionysium primus omnium hospitio excipit. 161.
Protheus, 74.
Proto, 6.
Protogenea Deucalionis filia, 255.
Protomedusa, 6.
Prothous, 34.
Psacantha herba Ægyptia, 322.
Psamathe, 6.
 — **Crotopi** filia, 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Psophidii, Alemæonis filios, (Phegei & uxoris ejus occisores) Tegeam usque persequuntur. 186.
 — per Tegeenses & Argivos fugantur. *ibid.*
Psophis, 104.
Ptelœon, 229.
Pteroclaus ex Taphio natus. 89. hic per Neptunum fit immortalis. 89.
 — **Taphum** capere nequit, 93.
 — moritur. *ibid.*
Ptolemæi canis, 312.
Ptoeus, 38.
Puer Thebanus singulis mensibus vulpi agros Thebanos vastanti apponi solitus, 93.
Pueri Athenienses septem quorannis mittuntur Minotauris devorandi. 238.
Pygmæi, 336.
Pygmalion Cypriorum Rex, 223.
Pyla, 223.
Pylaon, 41.
Pylarge, 76.
Pylas parvum Biantem occidit. 233.
 — traducto in Peloponnesum populo Pylum condit. *ibid.*
Pyleus Eurytionem nolens jaculo confodit, 31.
Pylis de bobus abactis per Apollinem examinati, 194.
Pylus, 121.
Pylus, 27. 233.
 — Urbs à Neleo condita. 41.
 — per Herculem expugnatur. 130.
Pyramus amnis, 148.
Pyrene, 117.
Pyrippe, 138.
Pyrrhous Achilles, 335.
Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia, 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. *ibid.*
Pyrrha dictus Achilles apud Lycomedem, 307.
Pyrrhus Achilles ex Deidamia filius.
 — Neoptolemus est nominatus, 220.
Pyrrhus Epirotarum rex, 387.
Pythagoras, 330.
Pythia Alcidi dat nomen Herculis, 99. Tirynthe habiturum prædicat. *ibid.* Eurysteo annos duodecim serviturum, totidemque labores imperatos confecturum. *ibid.* tandem immortalitate donatum. *ibid.*
 D 2 ————— per

— per Temenum reprehensa, 142.

Pythius, 327, 405.

Pytho serpens templi Delphici custos, 17.

— per Apollinem perimitur, ibid.

Pytholaus, 300.

Q

Quinquagintatredecim *πενήκοντα*
πέντε navis, 71.

R

Radix Circea, 230.

Reges Persarum unde originem habeant, 81.

Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 207.

Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.

Regnum cæli Jovi obtingit, 4.

Remus, 319.

Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmenen ducit, ib. Ocaleam habitatū concedit, ib.

— leges condit, 149.

— legibus à se conditis Insularis imperat, ibid.

— ex fuga in Boeotiam contendit, 149.

— Alcmenen uxorem ducit, 150.

— vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.

Rhea filia Cœli è Tellure, 2.

— Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.

— Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.

— involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.

— vaticinandi perita fuit, 212.

Rheginus, 248, 249.

Rhegium, 400, 401, 402.

Rhelus bello Trojano per Diomedem obruncatus, 9.

— Euripes & Strymonis filius, ibid.

Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.

Rhexenor, 234.

Rhode, 13, ibid.

Rhodia, 74.

Rhodiorum portus, 119.

Rhodus, 295, 296.

Rhododaphne, 315.

Rhodope Amisiena, 338.

Rhodus, 141.

Rhœcus filius Staphyli, 345.

Roma, 298.

Romani unde, 294.

Romulus, 296.

Ropalus Herculis filius, 323.

Rubeta si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.

Ryndacus, 286.

S

Sacerdotium Minervæ & Neptuni, 229.

Sacra Ceresis, 121.

Sagitta Herculis, 105.

Salamin filia Asopi, 215.

Salamis, 472.

Salmoneus, 24.

— ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suæ pie ingenio, ibid. adzquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.

Salmydessus urbs Thraciæ, 53.

Samothrace Insula, 260, 205.

Sandalium, 319.

Sandocus Astynoi filius, 223.

— è Syria in Ciliciam profectus Celerim condit, ibid.

Sangarius fluvius, 209.

Sanguis Nessi philtum, 136.

Sao, 6.

Serapis, 68.

Sardes, 386.

Sardinia, 60.

— Insula, 133.

Sardiorum Arx, 385, 458.

Sarpedon Neptuni filius, Polyis frater,

rer, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciz parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres zrates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Arynium amar indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 Saturnus filius Coeli novissimus è
 Tellure uxore, 2.
 — defecta Caeli genitalia in pelagus
 dejecit, ibid.
 — in locum patris Coeli è regno ex-
 pulsi sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, tum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Satyrus ab Amymone Danaï filia te-
 lo percussus expergesit, 73. miro
 puellæ inuandæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni interventu in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scza Danaï filia, 74.
 Sczus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophii filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schaneus Atalantz pater, 49.
 Schzneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.

Scythæ, 250. 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu externata partum semestræ
 ejicit, ibid.
 — ab Actzone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347. 393. 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sieyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigæum, 36.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Junonis per Proeti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Theseum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siprocies Cretensis, 438.
 Sipylus, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325. 330.
 interficiunt Telemashum, 335.
 Sirenes è Sterope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sirhon, 351.
 Sirhonii, 272.
 Sirhonia, 248.
 Sirhonius puer, Orpheus, 367.

- Smicrus Democli Delphi filius. 272.
 Smyrna. 456.
 Socleus. 188.
 Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat.
 115.
 Solcum Circe gigantem interfecit.
 321.
 Solymi. 82.
 Sophoclis mors. 305.
 So ores Pandrosi cistam, in qua
 Erichthonius tegebatur, retegunt.
 226.
 Sortes iactæ in titulam aquæ plenam.
 144.
 Spargapiza Darium educavit. 316.
 Sparta. 278.
 Spartani. 248. 386.
 Sparte filia Eurozæ. 196.
 Spartus. 161.
 Sperchius flumen. 217.
 Sphinx per Junonem Thebanis
 immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta.
 ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta.
 ibid.
 — ænigmatis per musas instructa in
 monte Phiceo confedit. ibid.
 — ex omnibus ænigma propositum
 solvere nescientibus, abieptum
 unum devorat. ibid.
 — se ex arce quadam præcipitem
 dat. 171.
 Spio. 6.
 Spitz viperarum in cruribus Typhonis
 erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
 Statua Cereri per Ionem posita.
 71.
 Stenygrus. 142.
 Sternop. 34.
 Steope. 27.
 — Cephei filia. 131.
 — conjux fit Ocnomai. 194.
 — Acasti filia. 216.
 Steropes unus fuit è Cyclopius,
 filius Cæli & Telluris. 1.
 Stesichorus Himerzus poeta. 287.
 excursus. 321.
 Stenele. 73.
 Stenele Acasti filia. 220.
 Stenelus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum
 terra ejicit. 92. Mycenarum &
 Tirynthis dirione potitur. ibid.
 Mideam Pelopis filiis commendat.
 ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
 Steno. 85.
 Stenobza. 78. Bellerophonem de
 conubitu interpellat, & accusat.
 80.
 — Procto nubit. 190. Antza dicta.
 ibid.
 Stichius Ætolus. 335.
 Straticus. 42.
 Stratobates. 90.
 Stratonice. 27.
 Strongyle quæ & Naxos. 382.
 Strophades Insulæ. 55.
 Stymno Scamandii filia. 208.
 Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile
 fit per Herculem. 116.
 Styx. 5.
 Stygne. 75.
 Strympalis palus descripta. 108.
 Strympalus Arcadiæ urbs. ibid.
 Strympalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati è Laodice filius. 190.
 Sybaris. 420.
 Syleus per Aulidem iter facientes
 terram fodere compellit. 125. inter-
 ficiatur ab Hercule. 125. 207. 256.
 Sylea Corinthi filia. 238.
 Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 55.
 Syria. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tanarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Crete custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdici fil. 237. ferram inventit à Dædalo per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri xripedes. 57.

Taurica. 258.

Tautomenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebrus. 200.

Tegea. 185.

Tegyrius Thraciz Rex. 232.

Telamon Aiaci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quodd meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, respondet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedontis filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*

— Aiacis & Teuctri pater. 202.

— Aiaci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoo fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occulrat. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxoremducit. *ibid.*

Telechin. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Aegyptiaci administrator 71.

— Protei filius. 113.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europamadjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 138.

Telephilla. 167.

Telephus. 120.

Telestas. 211.

Teleus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cœli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum vaticinatur. 4.

Telam Herculis Chironis genu infligitur. 105.

Temenus ob occisum varem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jacit in simulam aquæ plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 170.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium constructum 208.

Terambus Eusebii filius. 446. 447.

Tetrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D 4 Tereus

Tereus Martis filius, 228.

— Philomelam & Procnem fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridæ, 203.

Termera, 420.

Terpichore, 7.

Terpsicratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Cœlum matitum in Tartarum dejectorum, interitum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur, ibid.

— Saturno filio falcem adamantanam suppeditat, ibid.

— Tartaro admittit, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contractu suo demulcens, iram compefcit, 183.

Tethys filia Cœli è Tellure, 2.

Tetigida Myrthenza, 337.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idææ filius, 205. moritur, ibid.

Teucris à Teucro vocari, ibid.

Teumessus, 479.

Teutamias Larissæorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnium edit, ibid.

Teuthras Myſorum Dynaſtes, 192.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamiris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cum formâ corporis tum fidibus præſtans vir, ibid.

— muſas cantu provocat, ib.

Thanace Megeſſari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thaſus Inſula, 113. à Thaſo, Cadmi filio, 149. 278.

— Androgei filiis habitanda per Herculem datur, 123.

— Neptuni filius adjungit ſe Europam quærentibus, 147.

— Thaſum urbem de ſuo no-

mine appellatam inhabitat. 149. 278.

Thaumas pater Poeantis, 49.

Thaumas, 6.

Theano, 75.

Thebz, 57.

— urbs undè dicta, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino veſtigales, 97.

— Tydeo ſtruunt inſidias, 176.

— ad moenia confugiunt, 183.

— diu multumq; vagari Heſtizam urbem à ſe conditam incolunt, ibid.

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 63.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themifcyra, 111.

Themifto Hypſei filia, 38.

Themiftocles, 315.

Theoclus, 239.

Theonoe, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 363.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 333.

Thermus finus, 293.

Thermydæ Rhodiorum portus, 119.

Therſander Polynicis filius, 182.

Therſippus Agrii filius, 35.

Theſeus Œgei filius, 30. ex Œthra, 233.

— apud inferos ab Hercule conſpectus, 212.

— Helenam rapit & Athenas eam abducit, 202.

— clavam ferream geſtare ſolitus, 238.

Theſmo.

Thesmophoria, 14, 358.

Thespiz, 96.

Thespiades, 139.

Thespius adoptivus Pylii filius, 121.

Thesproti, 184.

Thesprotus, 187.

Thessalia, 256, 286, 364.

Thessalus bos lignivorus Cerambiz, 448.

Thessalus, 139.

Thesius, Iphicli pater, 50.

— Aiolus, 200.

Theta, 287.

Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum servat, 9. filium ex se natum Patre præstantiorem fore prævidit, 218.

Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiz, 218, 332. cum Medea contendit de formâ, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abstinet à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano perituum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.

Thia, 2. 5.

Thiodamas, 134.

Thoas Hypsipyles pater, 50.

— per filiam Hypsipylen servatur, 50.

— Borythenis filius, 456.

— Assyriorum rex, 224.

— cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit in scius, ibid.

— Myrrham stricto ense persequitur, eam interfectorius, ibid.

Thoen gigas à Paris confectus, 18.

Thoricus, 93. Atticz locus, ibid.

Thraçes, 355.

Thraçes per Herculem in Thaso expugnati, 113.

Thracia, 162.

Thraffa Martis filia, 444.

Thrasymedes, 42.

Thrasius campus, 222.

Thruppæ, 137.

Thylæ Siculæ, 324.

Thymoetes, 282.

Thyone, 164.

Thyreus, 29.

Thyria Amphinomi filia, 427, 429.

Tibiz per Marfyam inventæ, 11. per Minervam fuerunt abjectæ, ibid.

Tiberius Cæsar, 329.

Tigalis, Herculis filius, 138.

Tigris amnis, 54. nominatur Harpya ab unâ Harpyiarum, ibid.

Tilphusius fons, 183.

Timandra, 200.

Timon Ægyptius, 320.

Tiphys moritur, 56.

Tiphysæ, 138.

Tireus vates Thebanus, 177. longævus, 178.

— formam mutat septies, 306. Angues necat, 438.

— Eueris & Chariclonis filius, 177.

— oculus captus, ibid.

— Thebanis futura prædicit, 178.

— repentinâ morte perit, 183.

Tiryns, 78.

Tisamenus Orestia filius, 141. Peloponnesiorum Rex, 143.

— occiditur, 144.

Tisiphone filia Cæli fuit, 2.

— forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.

Tisiphonus, 300.

Titanes, 188.

— appellati fuerunt filii quidam Cæli è Tellure procreati, 2.

— omnes in patrem excepto Oceano imperum faciunt, ibid.

— in vincula confecti, & in Tartarum detrusi Centimanis dantur custodiendi, 1.

— à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur, 145.

Titanides Cæci & Telluris filiz, 2.

Tithonus, 209.

— in Æthiopiam ab aurorâ abducitur, ibid.

Titony-

- Tironychus (Tynnichus) Chalcidius Poeta. 326.
 Tityrus Aetolus. 320.
 Tityrus Jovis ex Elara filius. 11.
 — magnitudinis inusitatae fuit. 11.
 — Laronam conspicatus abripit. *ibid.*
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
 Tityrus Alexandro insidiatur. 316.
 Tlepolemus. 133. 139.
 — Licymnium occidit quidem, sed non sponte. 141.
 — exul magnam cum manu Rhodum venit. 141.
 Tomi. 59.
 Torgus coloniam deducit. 411.
 Torone. 113.
 Toxus. 29.
 Toxicratea. 139.
 Trachin. 133. 135.
 Trachion Carystius. 325.
 Tragasia. 366.
 Trajæus Thracius unde nominatus. 70.
 Trambelus. 390. 391.
 Trapezita Tauromenitanus vaser. 281.
 Trapezus. 188.
 Triballus. 444.
 Tridens Neptuno per Cyclopes donatur. 4.
 Trimilis Lycia dicta. 469.
 Trioculus. 143.
 Triops. 25.
 Tripodiscium urbs. 259.
 Triptolemus Metanix natorum maximus. 15.
 Tripus Delphicus Delphis per Herculem avectus. 125.
 Triticum suasa Inonis per mulieres costum. 36.
 Triton amnis. 10. 13.
 Troades. 377.
 Troezen. 126. 395.
 Troja peste affigitur per Apollinem. 112. ceto per Neptunum. *ibid.*
 — à Troe nuncupata. 206.
 Troja mala. 254. obsidio. 274. excidium. 317. 249. 375.
 — ab Hercule capta. 209.
 — bello impetrata. 212.
 Troilus. 211.
 Tros. 206. Eristhoni filius. 253.
 Tudus Candaulæ uxor acutissimi visus. 325.
 Tumulus Ares. 207.
 Tumulus Gerastii Cyclopi. 236.
 Tydeus. 34.
 — adversus Thebas in bellum proficiscitur. *ibid.*
 — à Menalippo vulneratus occumbit. *ibid.* & 179.
 — Oenei filius. 172.
 — Deipylon uxorem accipit. 173.
 — castibus vincit in certamine Nemeo. 175.
 — Eteoclis orator. 176.
 — cerebrum Menalippi absorbet. 180.
 — Diomedis pater. 202.
 Tyndareus. 197.
 — Oebali & Barez filius. 199.
 — Thestii filiam Ledam ducit uxorem. 200.
 — metuit ne si uni è procis multis Helena despondeatur, seditione moveatur per alios. 202.
 — procos Helenæ eo adigit; ut jurent seditionem se non moturos. 203.
 — Menelaum filiae suæ sponsum declarat. *ibid.*
 — Menelao regnum tradit. 205.
 Typhon humana ferinaque natura nascitur è terra in Sicilia. 18. hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerat, omnibus antecellebat. *ibid.*
 — lapides in Cælum candentes jaculatus, cum sibilo boarumque magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — Spirarum volumine Jovem circumplectitur & detinet. 20.
 — matura miriaque poma gustat. 21.
 — in Thraciam contendit. *ibid.*
 Typhis Hagæ filius. 49.
 Tyamus. 90.

Tyrens. 29.
 Tyria mulier uxor Ægypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmonei filia, 40. 42.
 — geminos parit & exponit. *ibid.*
 Tyrrheni. 163.
 Tyrrhenia 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrrhenia, 325.

V.

Vates quidam magnus existimatus, 142. interfectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Spartorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Auto. a & Astræo. 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nessim contra Herculem dolis instruit. 309. ei dies festus. 315. ejus Scyphus. 332. Pani Echus amorem injicit. 333. cum aliis Deabus contendit. 334. cum Mercurio. 335.
 — Mascula per quem primum incepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cruciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta. 50.
 — Butea ad Lilybrum relegatur. 60.
 — cum Anchise congregatur & Æneam gignit. 206.
 — Adonin clam diis in arca occultatum ante Proserpinam constitutum. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum patrem certâ conditione per Tellurem prædicta. 4.
 Viperæ in erubus Typhonis sibilum ingentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio pro fistulâ data. 196.
 Virgines Athenienses septem Minotaurum quotannis mittuntur devorandæ. 238.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abductas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per Cadmum satis oriuntur. 156. Hi mutuis vulneribus sese conficiunt. 157.
 Virus graveolentiæ terribilissimum mulieribus Lemniis per Venerem injectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam recitatum. 210.
 Ulysses Laërte filius. Helenæ procurator. 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit. 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de pociis Helenæ sic obligandis, ne si uni despondeatur seditionem moveant alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra procos Helenæ seditionem moturos. *ibid.*
 — Achillem apud Lycomedem quæsitum invenit. 220.
 Voluptas in coeundo nam virorum an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cœlo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Theridem servatus. *ibid.* 43. 332.
 — Peleum ense donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in semine Minervæ semen effundit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura prædicat. 44.
 Vultures cor Tityi apud inferos depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anthippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthis, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Boeotia Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Milesius Eripen redimit à Celta,
 358.
 Xeoodamus Menelai è Gnolia nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Boreæ filius, 49.
 — Boreæ & Orithyæ filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariæ studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiope natus, 194.
 Zeusippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.
ABas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.

Aelopus, 329.

Alcmanis Nardantes, 326.

Alcæmonidis Scriptor, 34.

Alexander

Ætolus, 372.

Mynadus, 310.

Andristi Narica, 361.

ejus operis, I. 11. 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigoni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthus, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Cauno, 344. 366.

Epigrammat. 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 310.

Areus Laco, *in Cygno*, 427.

Aristarchus Grammat., 329.

Aristocritus

de Milero, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307. 310.

Aristoteles, 307. 371.

Asclepiades Myrleanus, 70. 151.

in I. Bithyniacan. 399.

Asius poeta, 189.

Athanadz Ambracica, 410.

Athenodorus Eretrienfis, 323.

B.

Bæchylides, 335.

Bæus [al. Bocithus] poeta

in Ornithogonia, 409. 416. 444.

in II. ejus operis, 436. 439.

440. 441. 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349. 398.

Cercops Milesius, 70. 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterocæmenon I. 451.

Cratini Eunida, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Dectadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Sceptus, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon. III. 448

Diodorus *hæticus* poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vates, 316.

Dionysius Mitylenæus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eumelus poeta, 189. 190. 203.

Euphoriion *in*

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 300.

Thraci, 369. 390.

Eupolidis Mybristodica, 327.

Euripides, 71. 179. 186. 191. 327.

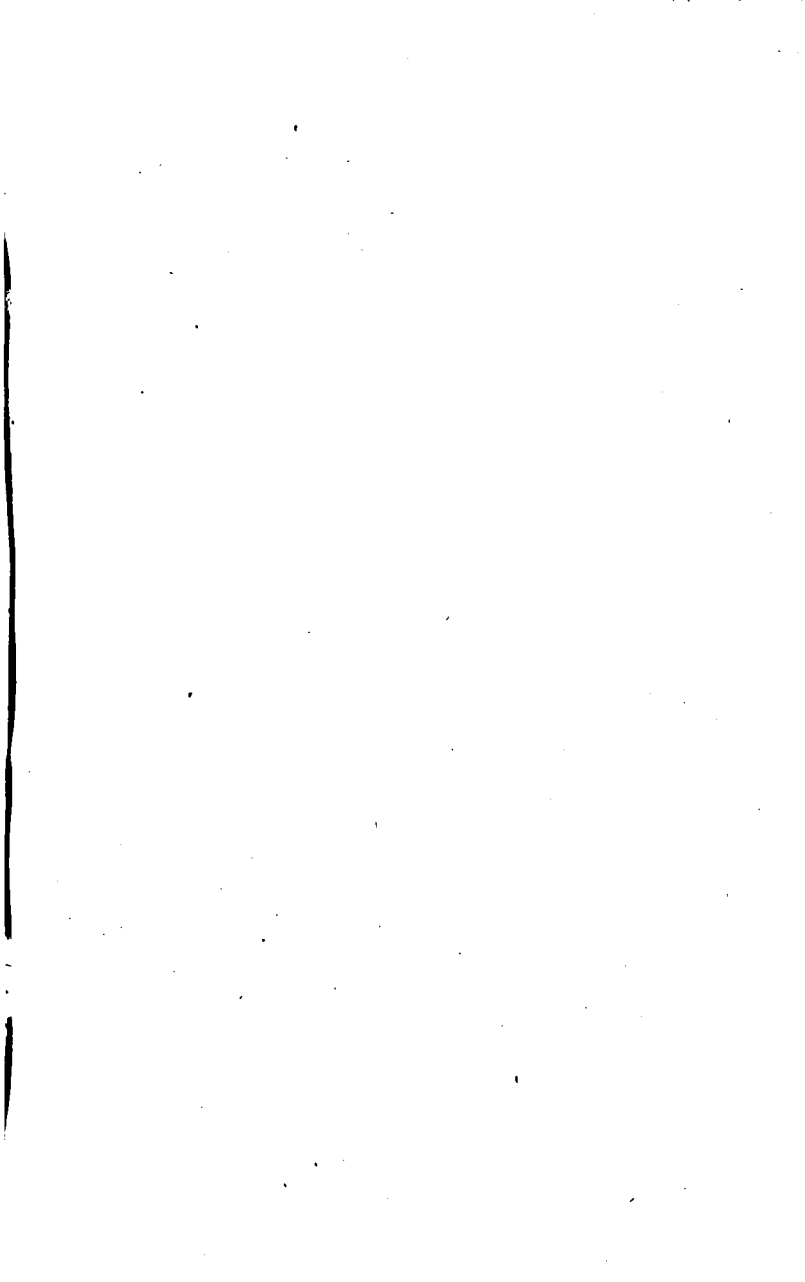
G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegelsippus in
 Melesiacis, 376.
 Falleniaci, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodotus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspide, 84.
 in Eois magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
IBycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacøn scriptor, 384.
Licymaius chiis, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacøn Scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mæro in Diris, 391.
 Musæus Atheniensis, 320.
 N.
Napausticøn scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.
 Nicænerus in Lyrico, 344. 366.
 Nicander, 468.

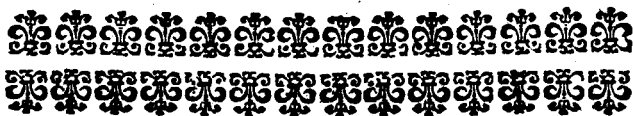
Heterocœnmenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 430. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.
 O.

ORphici, 199.
 P.
Pamphilus, 448.
 Panyasis, 15. 199. 224.
 Parthenius, 367.
 Phanias Eresius, 356.
 Phanites Microgram. 328.
 Phantasia Memphisitis, ibid.
 Pherecydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 132.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
 Phileras ad Hermen. 347.
 Philocrates, 222.
 Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.
 Pisander, 34.
 Plestirrhous Hymnographus, 314.
 Reditum [Néswr] scriptor, 77.
 S.
Satyrus, 329.
Simmias Rhodius, 397.
 in Apolline, 44.
 Sophocles Euryalø, 348.
 Stefichorus, 199. 258. 313. 320.
 T.
Telles, 326.
 Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Samo. hrax, 334.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 361.
 Telephilla, 167.
 Timæus Siculus, 393.
 Tragici, 69. 77. 78.
 Tynnichus Chalcidensis, 326.
 X.
Xanthus Lydius, 397.

FINIS.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

P Ag. I. lin. I. 'Ουερνδς] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diosdorus, Eusebius ex Eumero, Athenagoras ex Orphæo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum [Cælus] & Terra*; n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latia principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*

A

cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, Γύγν,] Apud Hesiodum legis Γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & Γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. ΚόηΘ dicitur, & Parœmiographis Κόη & Βριάρεω ἰαχρότερΘ; infra in aliâ progenie occurrit ΚοῖΘ, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἀργυν] Hesiodo Ἀργυς; Schol. Æschyli & Athenag. ἈργΘ. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloporum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tiryntem mænibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

Ὦς ἐθέσεν αὐτὸν ὁ Οὐρανός

ἁμείλιχον ἥτορ ἔχοντα,

καὶ φύζεν ἐνομένην

πίπτε βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρόϊον] Alii Κρόϊον, & Poet. Κροῖον scribunt.

16. Διόγλω] Ex Orpheo; omittit Hesiodus,

τὴν Ὀρφέως ὑποκλήϊας — καὶ παρορθεῖται Διοφάν.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκτανῶ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Ticianum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinent*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. Ἀδύρα & Μίλητος. Ἐμπύκλω hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδωρον] Mss. Oxon. & Palat. παρίδωρ. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus.* Tertulianus ex Pherecydæ. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — αἰώς; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad cujus filius Jovem nutriendum fuisse deportatum.* Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4. Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc ἀποχὴν exscripsit.

29. Πία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petitem scripsit. Vocabatur Βαίτωλα, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2031.

P.4.1.1. Ἐμνήθυ] L. ἐμνήθο.

2. Μῆπυ] Μῆπυ Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea παραφθεῖν, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' ἑ] Mss. ὑφ' ἑ. Mox, iidem, ἑξήσθης legunt. Lincæ 20 restitue βροντῆν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀστραπή ——. De Cyclopiis inquit Orpheus,

Οἱ Ζεὺς βαρὺν τ' ἔδωκε, πύξας τε καὶ αὐτὸν
Πρῶτος πελοπόννησος —————

25. Ἐν τῷ Τετάρτῳ] Saturnum cum Titanibus intellige.

Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλῖνα δῖος Ζεὺς πελοπόννησος καλεῖται τῶν πελοπόννησος. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylæi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quâ columnâ gesta sua perscripsit. Lactant. ex Ennio Eumeni interprete.

P. 5. l. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξ, Hesiodus Ζεὺς, Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hîc retinenda sit, dubium est; quoniam paucae recensentur, v. p. 67.

L. 6. Ἀμφιτρίτη] Heliodus & Cod. Pal. Ἀμφιτρίτη, rectè. Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Amphiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliâ gente.

L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοινογόνος vocat. Callimacho Κοινή (mallem Κοινή) & Κοινή dicitur.

L. 9. Θεία] Hesiodus & Schol. Ἡ. Ἡ. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.

L. 11. Εὐρυβία] L. Εὐρυβία, ut & p. 6. Hesiodus emendandus in hac parte, nam apud eum Κολοῦς hujus Εὐρυβίας dicitur maritus, pro quo Κολοῦς substitui debet ex nostro & Tzetze.

14. Ἀστία] Mss. hîc & infra legunt 7.

20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Saturno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Nephele.

28. Στυγὶς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fenti habuit. Apollodorus libro 24. *ὅτε* *Στῶν* egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait *ὄρεον Στῶν δι' ἐναλίτῃα*, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contra *τῇ περὶ αἰεσί* *καὶ τῇ πρόφω* *δυσήκασιν*. Plura vide apud Stobæum p.129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν *φθόγῃ*, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titans; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P.6.1.5. *Φόρεον*] L. *Φόρεον*. L.12. *προλίξομαι*, uterque codex scriptus habet *λέγωμαι*.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμη, Hesi.& Pal. legunt.
Δοῖω,	Δοῖω.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Περσφομέδισσα,	Περσφομέδισσα, Hesi. Περσφομ. O.& P.
Πιδύνη,	Ήιδύνη, Hesi.
Ἀλιμείδη,	Ἀλιμείδη, Hesi.
Νεόμυρσις,	Νημυρτῆς.
Δηϊάνθη,	Κρηϊάνθη, Ιανθή, Hom.
Πολυδάμη,	Πλυδάμη.
Ἀυλονόμη,	Ἀυλονόμη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰουίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωαμίνη,	Δωαμίνη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur *Πρωτώ*, altero in loco ponerem *Πλωτώ*, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo *Θέων*, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζῆς, ὃ γὰρ ἦν Ἥρας] *Ἰσχυρὸς γὰρ ὁ*, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. *Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano octonarum adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat.* Capella.

3. *Ἀγύρῳ*] *Lege Ἀγύρ.* Quod autem sequitur *ὑπὲρ*, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. *Μοίρας*] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylis Stobæi.

P.8.1.10. *Ἐπίρρηπεν*] L. *ἰσχυρῶς*. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. 1.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem.* Rem hanc *ἐπερρηπὸς* exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. *Τότῳ*] L. *τίδῳ*. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentia devorare!

L.14. *Πίπρῳ*] Eustathius ad *Ιλ.β.* p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. *Ῥαυιδόν*] De hoc v. p. 197. Hesychium in *Ῥαυιδόν*, & quæ ad Palæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Ἀμύκλειος*] Adagiographi scribunt *Ἀμύκλειος*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργείοπις*] Natalis videtur legisse *Ἀργείοπις*.

30. *Στερενδῆ*] Lege *στερηνδῆσι* cum O. & P. & *πληνάπις*.

Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. *ιλ. β.*

P. 9. l. 9. *Κερύκας*] Hos Strabo *Ἀπόλωνος* & *Πύλλας* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γερᾶτά*. Eâdem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀιολόμορφον ἄνακτα*, *Σιδὸν Διφύην, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit *ἐν παρρητίῳ* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀγνίῳ* & *Πύλλῳ*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *Διῶαμιν φερεινικήν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infelicitè, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocratonem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χωρὶς ἑνῆς*] Ergo Vulcanum *ἑπτάμυον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἥη δ' ἤφαιστον κλυτὸν ἐν φιλόπῃσι μύθοισιν

Γένετο ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— ἢ φιλόπῃσι, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἑπτάμυον* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἱλῶν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas fœda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μίγνυ*] *ὃ Ζεὺς Δίηδι*] Commelinus hîc dubitavit Δίηδι an Δέμηδι legeret; sine dubio legere oportet Μήηδι. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homerici ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis Μῆης ἔγκυον

ἔχουσιν ἔσσι Ἀθηναίαν κατεπόδη ὑπὸ τοῦ Διός, item Gale-
 nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
 ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
 δέτις ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
 ταβαλλέσθαι π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
 v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
 auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
 cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
 ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. ἔλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
 v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγξω? ἔλεγε tamen absolutè
 occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
 respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. κατέπιν αὐτήν] Ægius post hæc aliquid desiderari
 existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτων] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
 Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
 stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
 dori præceptor) in eo libro qui inscribitur *Minerva*,
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
 apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
 no.

20. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπρία] Πόλις an νῆσος? post
 ἐκείνης, distingue & locum totum sic constitue, νῆσος
 ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπρία φῶτον κληθεῖσα, Ὀρτυρία θαλάσσης,
 ὕστερον δὲ Δῆλος, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
 cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
 facit. Callimach. Τόρεα δ' ἔτ' Ἀσπρίν, οὗ δ' ὑδὲ πῶ
 ἔπλεο Δῆλος. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
 perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβριως] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Οὐμβριως.
2. Θέμις] Delphis πρώτη νύξ ἐχρησιμώθησε, ὅτε Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. Θέμις ἐνέβριτα χρησιμῶν, & διωσώμεν propriè χρησιμὸς δίδναι: Diodorus.
4. χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἐλάτης] Ἐλάτης Oxon. Ἐχάτης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθων] Mss. Πυθῶ.
- L. 20. Τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποῖόν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio interfectus. Πausήεια, ὅρη δ' Ἀχαιας, ἐν ὅτ' ὁ Ὀρίων ἀπίθανε, Hesych. Tzetzes aliique eum Neptuni & Βρύλλης filium dixere, sed illam dictionem ex Ἐυερίλης depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάρπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè, fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χαλκείον] Vulcani in Lemno, unde Cédalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hygius.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῇ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. l. 2. *Ἑρμῶν*] Legebatur *ἱμῶν* in Ægii Codd. *Ἑρμῶν* in aliis. Commelinus restituit *Ἑρμῶν* secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. l. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. α. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptûs Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. *Οἷον ὃ τῷ [τῷ] Κελσῷ*] Sic alii, & *Μεγαρίη*. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. α. β. γ. δ. ε.

L. 31. *Δηϊφῶν*] Scripti habent *Δημοφῶν*. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. *Τειπολέμω*] Pro *Μεγαρίη* Mss. legunt *Πεζιδαί*. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orpheû, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. *Ποίαι*] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non linebat.

26. *Καλαμαρπηχέων*] Primò verbum illud non notat *falsum testimonium*; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεύων scriptit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. conser-
vavit nobis locum Apollodori ex libro αὐτῷ διῶν 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
χην.

L.30. Καθ' ἑωσον ἐναιω[δν]] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'εὐραίνῃ]

*Οὐς κλέβει γίγαντας ἐπὶ νυμὸν ἐν μακρότατοι,

*Οὐνεκ γῆς ἐγένοντο καὶ αἵμα[τ]ος ἐξανέστη. Orpheus.

15. *Εγένοντο] *Exorti sunt, & Φλέγρας.* Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenen; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugná v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Περφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui
Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. *Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius
Cent. II. vox αλκυῶν propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λέγον] *Oraculum* potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνον] *Prodirent, Oriendur.*

16. *Ἐπὶ τῇ γῆς] F. ἰσθ. In Ægii edit. legis, ἔξω τῇ σελήνῃς,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenen dici de Achaicâ,
Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugná scribunt.

20. Ἡφα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. μοχ βονδὺς l.X.

P.18. l.1. Δρυὶς] In Pal. erat Διδς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διόνυσον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. Διαρρήξας] Mss. Oxon. ἀπαρρήξας, sed Νήσεσιν cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.

16. Γραῖσινα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀργίσινα leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖραι, Ἀγριον ἢ operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπάτρεσιν.

26. Τυρῶνα] Homero Τυρωνῶς; Pindaro Τυρῶς. Æschylo, utrâque terminatione effertur.

27. Σικελία] L. Κιλικία. Pind. Pyth. Od. 1. Τυρῶς τὸν ποτε Κιλικίον ἐρίψεν πλουώνυμον ἄνθρωπον, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctiūs, ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐκοιλάθη δὲ Τυρῶς ἐν Σικελίᾳ, v. infra. p.20.

P.19. l.7. Χῆραι δὲ Ἴχθ] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαὶ] Pindaro, ἐκείνου λαχόντος διῶν πολέμου.
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰθάκας μίθεβαλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hieroz.
- P. 20. l. 4. Κατιψήσιν] L. πῆσεν, ἀδελμαψήσιν ἀρπυ.
6. Κασίε] Oxon. Καυκάσι, Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hic legisse Κασίε, nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. l. 10. Τέτων ὃ πάλιν] Sidonius; *restringens fulmine fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum, alii Pithecusas insulas positum contendunt.
25. Ἀνδράσις πλάσις] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Col. ex Apollod. πῶς διῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀντὶ λέβους] Adde πῶς. Infra lege ἔπει. De Prometheus, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κωίῳ, v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀνέβη] Oxon. ἐσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11. xῆ λέξιν exscripsit. Primam diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium, quod in iis partibus terrarum ubi regnabat, (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apolloniis Confer. pag. 189.

P.23 l.4. Δίῳ] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνόμαζα καὶ Τέμνη Δίῳ*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub.ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκείδε] Pal. ἐνείδε, mox *σωεχέδου* Æg.*σωεχέδου* Commel.

10. Παρνασσῷ] Servius, ad Athum. l.17. αἰρεῖ pro αἰτεῖ, & ὑπὲρ καραλλῆς, Plutarchus ex Mythologiſ Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petiſſum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid factum opus eſſet, didiciſſe. V. Saidam in *ἴδμιν*.

L.30. Ὃν ἐκ Δίος] Eſſe enim Deucalionis tantum καὶ ἐπὶ κλυτὰν quidam volunt, v. infra p.267.

P.24 l.2. Κρανάδν] Lege Κρανάδν, cum enim expulſit, p.225. confirmant Codd. Ægii & Palat.

3. Πρωτογένεια] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. Θ.

6. Ὀρενίδε] Pal. Ὀρνίδε. Virgil. glomerantur Oreides; p.430. Ὀρνίδε.

7. ἔγχε] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Erectheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in Ægialo, v. Schol. *α.* initio.

9. Γραινὸς] Scal. ad Eufeb. ait; primò Γραῖοι dicti ſunt, deinde Γραινοὶ. Stephanus Γραινὸν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. Marmora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis iſſis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Γραινὸς*. Schol. Apollonii Rhodii ad v.1089. l.3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P.24. l.24. Ἐναρέτω] Schol.Pindari ad IV. Pyth. Ἐά-
ρειαν vocat. Apostolius Cent.II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.

26.Κειδέα] Lege Κρηθ. Schol.Pindari & Lycophronis

Ἀιολίδαι δ' ἐγένοντο δευροπόλοι Κασιῆες,
Κρηθύνες, ἠδ' Ἀδάμας, καὶ Σίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος δὲ κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L.29. Καράχλω] Palat. & Hygin. ——— κλω.

P.25.l. Ἀλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25. Ἀλαίειδες] Schol.ιλ.ε. ad v. 385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P.26.l.14. Ἐν αἰμαίῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
Νάξῳ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. Ἦλιν ῥήσις] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v.55. libri 4.

P.27.l.3. Νηϊδος] V.p.196.

L.6. Κυρήνη] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

Ἐξ Ἠλιδος λαβῶσι τ' ἀποικίαν, &c.

L.11. Ἀφ' ἑαυτῶ] L. ἑαυτῶ.

L.29. Παρδάονα] L. Πόρδα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. Ἀπείως] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. Ἀλ-

27. *Αλδαία] Oxon. addit Ἀήδα, ἕσπερμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespheus scribatur, in Comment. in πρ κμωφ Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.
- P.29.l.11. Τὸν πέρων] Lege πέρων.
16. *Αλδαία] Theoph. ad Autolycum p.85.
21. Παιδάς] Rectius παίδα. Mox post φασί omitte ῥ.
- P.30.l.4. *Ατρεφ] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omitte vocem *Natura*.
10. *Ἐξελάσειο] F. θηλάσειο.
19. *Ἐχάλεεν] Scripti & Zenob. melius, σωτηρίας-
κεν.
24. Δρύα] Oxon. habet Γύμας.
30. Θεσδῆς] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρῶν Θεσδῆς.
- P.31.l.7. *Απαλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat: Altera fuit Jasi filia, cujus meminit Elianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. *Απαλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγνησε Μελανίαν, ἑτέρα ἡ ἀρχαία [Ἀρχὸς] ἡ Σχοινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2.3. Schol.Hom.I.ιλ.
9. Θεσίη] Pro Thestio sæpe Thespheus occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.
12. Κηφῶς] In Latinis lege *Cepheo Anceάque ac aliis nonnullis, venatum ire cum feminâ indignum reputantibus*.
18. *Ιδῆ] Scripti, *Ιδῆ.
25. *Τλῶς] Γύλῳ Oxon. Γυλῶς & Πίλῳ Pal. mihi videtur Ἰδῶς, ex Hygino, nili forte Κηφῶς, iterum cum *Anceo* conjunges.

P.32.l.13. Τὰς 38] L. μδδ, l. 23. 1. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagrî interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. 11.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελεαγείδης. Pausan.10.

21. Ἀμριος. ὃ δὴρας] Lege τῷ θυρῶς.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέστησαν, v. p. 171.

11. Γνωαῖας] Liberalis & Suidas, ἀλλοδαῖ.

15. Ἰσπονδύς] Is Zenobios est Ἰσπτόν, idem ait Πείβοιαν Οἰκίδης βιάζει, legendum Οἰνύς, uti mox hic sequitur.

16. Θηβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκίῳ] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere Amaryncei.

P.34.l.1. Πόισανδρῳ] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele tragediam.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλῃ] Faber reposuit Ἀδράς, quod non probo; lego Ἐυρυάλε, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατρία] In Latinis lege, filia:

17. Τηλέρη ἑστία] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλερυσσαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Ἀΐδης 3] Interpres malè, is verò uxorē Nephelē mortuâ. Videtur legisse Ἀΐδης 3. Porro unde illud, Nephelē mortuâ? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. n. Schol. Apollonii ad 1. ἄνδρες γαμῶν, est ὁπταμῶν, ut alibi noster loquitur.

P.37.1.5. Περσίδεσσι] Al. Πέρσης. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.

16. Καθ' ἡλω[εν] Veriora his de ariete isto vidē apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrixus Ἰφρύς cum servavit. Vel κείδς erat κείδς κείδς κείδς quo navigavit.

17. Καλκίοντι] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat ἰπώνυμον. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. Ἀργός] Inter hos qui hīc Κύνωρ dicitur, O. & P. Κυπρίωνες est; aliis Κυπρίωνες & Κυπρίωνες. Tzetzes inepte duos facit Κάπν & Σῶρον. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l.2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.

22. Λίερχον] Pal. Κλίερχον, utroque modo dicitur: Tzetz. in Lyc.

P.38. l.2. Μηδὲ] Pal. μείζας. Tzetzes κρέα.

5. Κήπος] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiā, ponit Apoll. 2. Ἄλιν in Thessaliā eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.

9. Λεύκονα] Tzetzes Ἐρυθρον, Σχολίονα, Τετθωνδν. Oxoni. Πτύον. Steph. Πύων. Leuconis mentio apud Stephanum, v. Ἀργεῖν & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. Κήπος] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eāque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum Ἰνδα ὃ Σίωρ ἰσκειν, v. Stephan. ἡλίεπυλιν.

15. Μεγίστω] Vide p. 194. Σίωρ Ἰσκειν Ἰσκειν. Præter Glaucum, habuit Thersandron. Ornytionem & Almutem.

20. Κολάζει] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.

11. Ζ.

24. Τίνες] Lege πῖνι.

26. Ἀιγναν] V. p. 213.

30. Διῶν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.

Mox pro Φωκίδος, melius Φωκίδος.

P. 39. 1. 3. Ἀινιδος] Pal. Ἀνιδος. Est autem Φύλακος Ionicum pro Φύλαξ.

P. 39. 1. 23. Πολυδίκη] Pierum hîc non γυναικῶν, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιν] Ἥλεις regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η. & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. Σαμωνίη Straboni, Σαμωνία Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom.

11. V.

P. 40. 1. 4. Ἐξηραμίδας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμίδας siccatas, vel Ἐξηρῆμίδας, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo

Tanarius facili pressit amore Deus. Propert.

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.

25. Ἐγκυμῶν] ἐγκυμῶν, expositis.

P. 41. 1. 1. Ἐκάλει] In Latinis monstruosum illud *jugulavit*, jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ ελεηθῆναι ὑπὸ τῆς μητρὸς, dicebatur.

5. Μητρὸν] Erat illa Σιδονία.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἡμίονον, ἀήμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ παλαιῶν ἰσχυρῶν ἀνέστη ὥπως αἰς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφάδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefonis f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyf. XI. aperte docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρον] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλύμενον] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρην] L. ——— πρην. Vel ἔξέπρηνσι.
- P.42. l.4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γερνία.
6. Ἀναξίβειαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελία] Hæc excerplit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὰν αὐτῶ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.
26. Ἐιδωμένων] Sch. Rhodii, Δοείπων vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.
- P.43. l.26. φυλάκε] Lege Ἰρίκας τῷ φυλάκε. Schol. Rhodii. Ἰρίκαθ quasi Ἰρίκωλθ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p.323.8c Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκε Thessaliæ urbs.
31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά; lege in Latinis, *Quas cùm Bias nullo pacto abigere posset.*
- P.44. l.11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀρεφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.
- P.45.7. Ἰεῖας ἀρπυίας] Eustath. A, Odyss. p.2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p.498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἄλκην μὲν δὲ δῶκεν Ὀλύμπῳ Ἀτακίδῃσι·
Νῦν δ' Ἀμυδονίδαις· πῦρ γὰρ ὅς' Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικας] Vel Προπίδας potius.
35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. il. β. p.288.
- P.46. l.2. Παρθενόπαιθ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.
- Ibid. Πρώναξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.
28. Ἐκείνῳ δώσῃ] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trabendum leonem & aprum jungeret.*
- P.47. l.8. Περαιηρωμένων] Faber πηλωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μάλλ.

20. Ἀληθές] Oxon. legit ὑπεραπίδανε. Xenophon Ἀντίλοχ & πῶ παρδὲ ὑπεραπίδανε.

25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enarrator Lycophr. De matre Jasonis veteres litigant. Erat ei mater Rhæo fil. Staphyli secundum aliquos; Alcimeden alii vocant, Polymelen alii, atque hæc fortasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq; & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex Herodoro commemorat Polymeden; noster Herodorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰστέει. V. p. 63. n. 24.

27. Ἰώλκην Πελίας] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apollonius libro 1. hanc historiam tangunt.

P, 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσίαν ut infra. Sed & Tzetzes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere in suis.

10. Ἀναγών] Canterus non habet pro nomine proprio, vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est sanè ἄναγες, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερσὶν ῥίων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, & apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius aliquando accipitur. Ἀπὸς ἀναγών νασιμὸς ἀνανθήσει. Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Peneum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu occurrit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychium, & Pindari Scholiastem.

12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides Medeâ.

Σοφώπης ὁ καὶ ἄνδρα Συμβαλεῖν, ἔπει.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud. Pind. Interp. συμβαλλὲς τὸ μακρήϊον.

19. Ἐσπῆλθεν] Quid sit ἐσπῆλσιν δυνάμει ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad il. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἦεζε] Ἦεζε ὃ Πελασγίδῃ ἐκ ἀλέγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὃς ἔλθοι ἡ Μυδία πρὸ Πελίας κακόν. Pindarus, κλέψεν τε Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὰν Πελίας φόνον. Apollonius 3.1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medææ. P. 441.
26. Ἀρεῖθ' ἄλσφι] V.p.27. ἐν Ἀρεῖθ'.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷ.
31. Ἀργον τ' φέξαι] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch.Apol.p.1. Post Phruxi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεως νῆπον. Ἀργον Ἀρεσσείδῳ vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πανόπῃ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὼ ἐκλήθη ἔπ' ἑστ' Ἀπολλόνιον, Ἀργὼ αὐτ' ἐναυπύγῃ, ὃ Ἐσπερῷ, ἡ Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P.49. l.1. Περὶ νηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ περὶ νηκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per περὶ νηκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat πεικαρῆ ἄζυγον, i. e. ἐξ νηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇ, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίοναν λάληθρον*.

13. *Ἀγνίς*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων* Θ.] Fragmentum Stephani in *Δάππον*, *Δωρίδης* *Λαπίδης* *Κέρων* Θ.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμάνης* Θ. Apollonio.

22. *Ἀδμήτος* φησ.] In fragm. Steph. v. *Δάππον* *Ιφιερπίδης* *δ' Ἀδμήτος*, sunt Sophoclis verba Argonautas recensentis.

27. *Εὐρύτος*] Apoll. *Ἐρύτος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed Pindaro *Ἐρύτος*.

30. *Ἐργύνης* Ποσ.] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*, qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pindarus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à Tænarō.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας* *Ἥλις*] Rectius *Ἥλεις*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖτος*] Rectius *Ἰφῖτος*.

6. *Ἀλκίμος*] L. *Ἰάλκμος*. Horum mater *Ἀστυόχη* Actoris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀσσειών*. Numerum Heroum horum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argonautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45. Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos habes hîc, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hyginus in diversum abit longissime. Periêre Catalogi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemniadibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Areïus	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoetius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus

Ex Apollodoro his ad-
dantur

Actor
Amphiaraus
Ascalaphus

Peneleus
Phanus
Poeas
Staphylus
Theseus

14. Ῥψπύλῳ] Lege Ῥψπύλης, & infra ἐπύμων·
ἴωνσι. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.

P. 51. l. 1. ἔυνηον] Lege ἔυνηον, vel ἔυνεον. Homer.
ιλ. Z. Statius 6. ἔυναιον N. Damasceus habet in Ec-
log. Valefii.

4. Δολίεσι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
ad v. 947. 1. & porro.

25. Καίλιπιν] Ergo Hercules Theocrito λεπανάτης di-
citur. Mox lege ἡρπύγη.

P. 52. l. 7. κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
Zenob. exscripsit.

9. Ἡρόδῳ] L. Ἡρόδωρος. ἀρχὴν, redde, *ab initio*. Post
πλεῖσαι adde πῶς.

14. Ἀφείας] L. Ἀφείας. Heliodus in Ceycis nuptiis
apud Sch. Rhodii.

18. Δημάρεσιν] L. Δημάρεσιν.

19. Διονύσι] Hanc διαζωρίαν vide apud Schol. Apoll.
v. 1291.

24. Ἀπῆλθον] Lege, ἀπῆλθον.

P.53. l. 1. Πυγμαλῆν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apollonius 2.

11. Τὴν δρ.] L. ῥ.

14. Ἀγήμερος] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Agenoris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2. ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μητηρὰ] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδαίαν vocat Diodorus.

22. Ἰδίς] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eois. Sch. Rhodii.

27. Ἀσπῆας] Asclepiades ait immixtas fuisse à Sole. V. Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρά-
κλειν & Ἀσπύρσιαν. Alii γυναιχογῶσι Thaumantis & Electræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Virgilium.

P.54. l. 32. Ὠκυδον] L. Ὠκυδέλω. Mox Ὠκυπύτλω. Hesiod.

P.55. l. 1. Κατὰ ῥ] Rectius παρ'.

4. Στρυμόνης] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 23. 1.

P.56. l. 19. Συμπληγάδης] Insulæ duæ Bosphro Thracio vicinæ. Homerus & Herodotus πλεγκίδες vocant. Pindarus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi inspicendus ejus interpres, p. 257. Alii σωδογυμάδης & στωρογυμάδης & κυανίαις (à colore) nominarunt. Flexuosus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se concurrere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs transmigrationem intellectum est eas reverâ stare. Theocr. in Hylâ ἀφ' ἧ τότε χρεγίδης ἦρ'.

20. *Χρῶν γδ ἦν*] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyss. M.

P. 56. l. 24. *Μαριανδυνός*] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.

P. 57. l. 2. *Καδορμαθίους*] L. *μαδοίους*. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.

10. *Πας ἀνὴρ*] An *ἀντὶ*? & mox *τέτις*, L. *τέτις*.

25. *Ἰδίας*] L. *Ἰεθνας*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.

P. 58. l. 1. *Ὀμοῖον*] Βοῦ *ῥ' ὄρνυς (Μήδεια) καὶ θύε μαρτύρε*. Eurip. & Apollon. initio 4.

3. *Τὸς πολλ.*] Lege *μᾶλλοντα τὸς*.

20. *Νεὸν ἄλσος*] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. L. *ἄλσος*.

P. 59. l. 10. *Ἀψυρίος*] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ *ἑτερομήτωρ*, ex Nereïde. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonij.

18. *Φονδὶς*] In ædibus Ætæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.

30. *Διαχεδύνει*] Al. *διαχεδαύνει*, & *διαχυδύνει*.

P. 60. l. 1. *Παραπλήνους*] Nota non usitatam locutionem.

6. *Ἀψυρίδας*] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύρηνδας*. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.

10. *Ἀουσιν*] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Λαρινάς*, venit littora.

13. Λιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἐστὶ μύθῳ
Κελπῶν καὶ Λιγύων περὶ πάντες.

15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδόνιον,
& Σαρδῶν.

27. Πέτραι παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάναι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadum, dicuntur Cyanæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλαίς. Scribit enim Strabo
2 Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλαίς suas in
Ulyssis erroribus.

P. 61. l. 1. Ἡρας] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.

2. Θεινακείας] Al. κίας.

8. Κερκυραίοις] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.

10. Ἀλκυρίδα] Lege Ἰλκυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.

16. Οὐ δῶσεν] Lege ἰαόνοις.

22. Περιπίπτωσι] L. περιπίπτουσιν.

24. Τὴν Μενοίτιον Νηὲν] Codd. scripti, τὰς Μ. Νηέας. Lege
Μελαντίου δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλῆς ἔργον. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.

P. 62. l. 4. Ἀιγλαίη] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλίη, rectius
Ἀιγλήτη. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.

11. Σκῆπτρον] Adde τῆς.

14. Τάλω] Doliadæ in arâ, γυόχαλκῳ ἔρῳ dictur.

22. Δέρμα] Ἦλος est πέδον. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.

P.63.l.7. Τελευτῆσαι] Adde λέγουσι. L. 15. pro τέσσασι lege τίωσασι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδ' μισί. .

18. Ἐπεσθῶν] Oxon. ὑπεσθῶν melius. Pro, desperabat, redde, cū non crederet reversuros.

21. Ὁ δ' αἰποῦμ.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.

24. Μήτις] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὡς φῶς πύλαιων, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πέριμαχον scribe cum Diodoro.

P.64.l.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal. Cod. nec Oxon. imò abesse debent. *Nomina Virginum*, inquit Pausanias, *Poetarum nemo indicavit. Micon Piclor earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit.* Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Isidocen (alii Posidicen) Hippothoen. V. p. 42. supra.

19. Ἄρρα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis viris ὀνειποίησι. Jason ideo dictus Νεοβος, Medea Ἰφάνδρα, Doliadæ. Hujusmodi παρεφύσεις, vide apud Zenob. e. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρενυῦσι χ'] Καθεψύουσιν, leg.

P.65.l.10. Μέρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medææ,p.406.V.Plutar.*Alexandro.*

24. Θεσπ] Plutarchus in vitâ.

27. θυγὰς δ] F. ἔξ & mox τ' αὐτῶν.

P.66. l.3. Ἀσίπυρ] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καλίστακ] Oxon. ἀποκαλίστακ.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθον, ut p. 147. Sic
& Oxon. cum Pal.

5. Ὠκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam
navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμὸς] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait,
dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum)
3. Inachus.

6. Μελίωρις] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol.
Hom. 11. legit Μελίαι. Syncellus, Inachi & Niobæ
filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epi-
damni filia est, Stephano in Δυρράχων. Melissæ Jovis
nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελίαι vo-
cabat.

C

17.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdûs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δωα-
σιών videtur post *Προμαχιδόνος* ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalî. Habuit & fil. Spartum
sive Spartonem. Euseb.
- P.68.1.4. Καὶ Τελχῖν⊕] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin* loculo (σβρυ) conditum,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob. Diod. & D.Halic.
- P.68.1.11. Ἀκουσίλα⊕] Hic Hesiodum non tantum *με-*
τήλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non rectè vertit; redde,
Sed & Pelasgus quoque (Acusilao teste) à quo Pelo-
ponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.
15. Πελασγὸς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐκασον. Pal. Ἀκαζον & Ἀκασον. Sed
nihil inuito. Qui hîc est Πάριος⊕ Ms. Pal. est Πί-
ριος Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. Ἐπιδάυρι⊕ secundum Magnas Ecceas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
ας⊕ aliis, inquit Pausanias, est Πείρασ⊕. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πείρασος (sive Κρίας⊕) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melanthonicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσῳ] Hygino est Βάσῳ; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐχβάσῳ; accedit Oxon. cui supra, Ἐχσῳ.

Ibid. Ἀγίνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (quî fuit Criasi) nati sunt gemini Pelâsgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγίνωρ καὶ Ἀρέστωρ γίνετ' τέτετ' Ἀργῷ. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμοῖς] Unum oculum ei Juno dedit infomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Λίχῃ] Adde post ὅ, ὅπ, ut sit λίχῃ ὅ ὅπ.

10. Ἰασῳ] Oxon. & Pal. Ἰσῳ. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Africanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πέρην] V. p. 68. ubi Πέρην. Lege Πέρηνος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰεργαμίλῳ] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primò, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *περὶ ἱερῶν*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βότρυς*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωρεῖς*] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v. f. p. h. f. c. *ταῦν* suo in *buculam* c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula *ἡ* & leg. *αὐτῇ* pro *αὐτῶν*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιῶν*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀκυσίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γνητῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *filium*.

7. & 8. *Ἐνσάδοι*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *ὠλῶν* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τ οἰς ἐπαύγῳ ἀλ-
 Cos Ἰνάχῃ κέρης.
12. Αἰθῆν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ri.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. i. Ἐπαφον] Ex Διδε ἐπαφῆς Ἐπαφον γιν-
 νῆ.
9. Ἐμενδέτω] Pro τῷ substitue ὦς.
18. Ἰον] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπογονῷ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βέσσει.
20. Μέμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγύνωρ ῥ' αὖ] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Busridem genuit (Pausan. & Augustinus,) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versu-
 bus reddidit.
32. Ὑπέρθεσσι] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχονίω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Αἰγυπῖον] Josephus contra Apionem. Αἰγυπῖον
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Εὐειπίδης] Arato κηφῆς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καίφκηπιν] Leg. — ιπιν. Μοχ κηφῆς Ἰασίδης. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Παῖδες 7] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fuisse filios.

20. Παλὼ ἐνδε] Usque ad ἀνῆλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὲ π καὶ ἐκ χ. ἡμαρτὴν ὅπ ρ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaidas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. eique imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. Τὴν κληθεῖσιν] Usque ad ἐν ἧ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πινυκόντορος à numero πινύκοντα καρῶν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericì admittunt. Qui corrupit hunc locum eis os sublevit.

34. Περσέων] Schol. Homer. & Mss. περσῶν, περσέων. priùs περσίχουσι Λήμιω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ.--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀνῆλε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρην. Hinc autem dicta est Argos Ἀνύδρην. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὑδροφάειν, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυφίης] Tzetze Ἀργυφίη, aliis Isæa dicitur.

11. Ἐνρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήνων] Oxon. ——— ως l. 29. Pal. Ἀμαδονάδων malè, 32. Pal. Κερκίους.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν Φοίβ.

19. Κισσός] Pal. Κισπύς, & pro Ἀυσιόη, Ἀγανόη, pro Ἑγπώ, Pal. Ἑυρωπώ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἑλληρώσαυτο φει] Supra l. 12. παρ.

P. 76. l. 1. Πυλάργη] Pal. l. Πηλάργη, l. 2. in Græcis οἶτο promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῆς, deinde ἐγχεῖς: Μίδων, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἑλίκω & Ἀρκεσίλω, quarum nulla hic mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐλληρώσαυτο, habet --σαυτο-- supra δεκλήρου-- & hic ἐστίασαι.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuere Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posterii erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius tabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-mone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀπρίης] Oxon. l. Κασρίης; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit destinguere.

14. Κέρκωϛ] O. & P. Κέρκωϛ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.

18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν μὲν τοῖς νῦν, Ἡρακλεῖς τε (l. Ἡρακλῆδαι) περὶ ὃ Ἡρακλῆς, Περσίδαι περὶ Περσέως ὃ Λυγκῆδαι καὶ Δαναΐδαι, περὶ ὃ Δαναῦ Ἀργεΐδαι, καὶ Φορβυΐδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.

22. Ὀκλαΐας] O. & P. legunt Ἀγαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.

24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.

P. 78. l. 1. Ἀσπίδας] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.

15. Μεισιάνθρωποι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrilius.

20. Τίρυνθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.

1b. Ἐυρυπύκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.

22. Προΐτω] Tolitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.

24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianassam.

30. Πόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odys. O.

- P.79.l.6. Ἐιδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.
10. Ἐυρηκῶς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.
- P.80.l.7. Σικυῶν] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephar. in λῆσσοι & Ἀζανία. Καδμεύς in P. & Ox. est καδμεύων. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dicti postea coepit.
14. Μελαίμποδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.
16. Μεγαπίνδω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.
17. Βιλλερόντης] Præter ea quæ jam sunt uncis conficta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶ, omittit. Præter Tyrinthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent Ἰλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.
- P. 82. l. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχέστας, ex Homero.
9. Ἀλκίων] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, l. τῇ, vel τῶ.
- P.83.l.14. Λάργαε] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. περὶ σωδίσσεως.
19. Ὀμομήπει] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. Ἐργον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περὶ τοῦ ἑστῆαι] Videtur ex Pal. hic addendum, καὶ ὅτι τῇ κορμῇ τῆ Γοργόνης, deinde ὅ vel καὶ ἐκ ἀνθρώπων. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. τίνα] παρὰ τίνα. Zenob.

L.6. Ἐνν, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro Ἐννῶ, Περὶ νῶ. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνι.

15. Ἀποδίδει] Mallem δίδει, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἔχειν ὅ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hic adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβητις; Schol. Rhod. Κίβητις. Faber vult, Κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro Ἰδρυματι, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. Ἐρμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. Ἐρμῆ.

22. καὶ] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerpit.

L.25. τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰς χεῖρας.

30. Ἀπολυμνείων] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, ὁρμήσας.

P. 86. l. 4. 'Ο μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιτρογ.] L. περιτρογῆαν.

23. Συγκαλίσαντος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάταμιν] L. Τάταμίνδ, Dion. Halic. in l. Antiq. R.

20. Τυμικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πένταθλον. Quod verum non est, nam πένταθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσης. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetzaḗ Ἕλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰππονόμης.

25. Τάριον] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβόαι] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀγίλοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Εὐώρης, Φιλώνυμοι.

30. Μυκηνῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Pterebai filii unà cum Taphio.

P. 91. l. 7. Προβλήσις] L. συμβλ. nisi malletς περιλήσις.

11. Εὐήρης] L. ὅς καὶ τῆς ναῦς & Ταρίων-- ἀπίπλοξ. Μυκήνας, ἀντὶ.

P. 92. l. 21. Στραπύην] Στραπύή Oxon. & συλλαβίδης; Pal. habet συλλαμβάνειδης.

P.92.l.28. ῥποςάντος] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.

P.93.l.2. Ἀεπαξέση] Scripti, αἰεπαξέση.

10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.II. Palæph.c.de Pasiphae.Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.

19. Ἑλως] Scripti, Ἑλωςς. L. Ἑλως ῥ, & Ἑλιον.

29. Τείχα] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p. 236.

P. 94. l. 4. Κεφάλω] Confer Eustath. ad β. ιλ. p. 307.

7. Πρὸς τῷ] L. ὀρδ. L. 12. malè omittitur γυνόμυρος.

P. 95. l. 22. Ἐπιλήξαι] Ἐπιλήπῳ, increpo, hoc in loco.

30. Ἀξάνη] Mallem ἄξανη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπελύθη habet Oxon. rectè.

P.96.l.7. Τετραπυχῶν) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν-- sunt autem duo ferè choliambi. Barth.

21. Θεαίων) L. Θεαίων. Pal. Θεσιών. Paulò post ὤραν.

29. Μεγαμήδος) L. ——— δης, ——— ῖης Ἀγνίου. Oxon.

P.97.l.15. Κλύμνον ῥ) L. ῥ. Infra ἡμιθυής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.

P.98.l.25. Κατὰ ῥ) L. μίλᾱ.

P.99.l.2. Πέπλον) L. πέλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi *replum* dat Interpres.

17. Προσηγόρευσιν) τὸ ὃ πρῶτον vel τὸ ῥδ legendum. Oraculum hac de re cxtat apud Tzet. in Lycoph.

25. Κεφ. δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. ε. in Latino, C.V.

30. Νεμύν] L. Νεμεαίν.

P.100.l.7. 'Ιερεῖ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερεῖον, aut ἱερεῖα.

19. 'Αμφίσουμον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.l.11. 'Ηλαίη] Adde, filium.

22. Πίδιον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exhibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.

25. Κεφαλῆς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.l.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad ιλ. p. 37. Ed. Rom.

7. Θᾶλλον ᾧ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θατέρω. Zenob.

21. 'Αναφυομένων] Al. ἐπρ. & ἐκρυθμ. mox ἀεγνίδωρ.

30. 'Ανάσους] L. 'Αναχίους, vel ἀναρρήξας prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.l.3. Παρεγύνετο] L. παρὲγύνετο. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράσιω] Palat. Κερνίτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερνίτην ex 7 Pausanias.

9. 'Αρτίμυθος] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύους] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάνη καὶ συλλαμβάνη. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτρίαν] *Quod occidere vellet ; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑποπιμυσάμενος] *Malletem υποπυμυσάμενος. Vel υποπυμυσάμενος, quod propius accedit.*
- P.104.l.2. Ψοφίδα] *Malè pro Φοκίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλίαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P.105.l.1. Τὸ γόνα] *Pal. γόνατον, Tzetzes γόνατα. Deest εις.*
7. Ἐπίθνην] *Videtur hic deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπύλαιον ἀλλάσσει] *Rectius ἀπαλλάσσει.*
12. Περγμηδί] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Περγμηδίως. Mihi simplicissima placet, Περγμηδία. V. p. 120.l.1. de seipso Prometheus — ὅτῳ θανεῖν μὲ ἔσται ὑποπυμυσάμενος, apud Æschylum.*
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὀλεον, ex p. 107.*
23. Ἐλδοῖνα ὕρ] *Oxon. ὄρ.*
28. Εκ νεκρῷ] *Ex cadavere.*
30. Χίρως ὀλιθίσαν] *Ὀλιθίν.*
- P.106.l.5. Ἐκόμισεν] *Credo addidisse ἔμπνευ, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v.p.103.l.30.*
9. Ἀυγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγία. Sed Ἀυγείας & Ἀεινείας longo usu invaluère.*
11. Ἥλιν] *An Ἥλιν? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l.1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκρυν.*
- P.107. l. 2. Ἐπιπιλάδης] *L. ὀπιπιλάδης, nisi omittas ὀπ.*

4. Ἡρῶν] L. Ἡρῶντα. Paulo infra Ἡε omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παῖδες] Oxon. & Pal. ἀπαῖοι ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2 posuit παῖδες; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συμφαλῖς. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem *καταλοξεῦσαι διὰ τὸ πῆδθ*. An igitur ἀβλητοῖς scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβλητοῖς, ut p. 1.
17. Ἀνίπαντο] Mallem ἀνίπαντο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. λαβεῖν ἐξείναι] Lege, ἡξίν, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, *Μίνως δ' λαμβάνειν ἡξίν δ' διαγωνισάμενον*. Totum locum sic constituo — *ἐπειδὴ λαβεῖν ἡξίν, Μίνως δ' πιν αὐτῷ, &c.* Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *διελυμάνετο*.
29. Ἡρίμω] O. & P. Ερμῷ. Tzetzes Ἡρίνω. Sed receptam lectionem confirmat Ethnicographus in Ἀβδηρῶν. V. Hesychium in Διομίδῃ ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρῶν] Alii Ἀβδηρῶν, & Ἀβδηρῶν, ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὸς ἵππους] L. τὸς.
8. Μεδόνθ] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀρῆς. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τελευτοῖεν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμέδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύκῃ] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cuius frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re impo-suit.

32. Θεμισκύραν] L. κίρας λ. mox κῆ deest, & ὡς αὐτῶν. Oxon.

P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscripsit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sen-tentiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θη-βαίς.

30. ΚῆτΘ] In Lat. *qui*, & *offendit*.

P. 113. l. 11. Δώσιν] In Latin. *Hæc* pro Hoc.

31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmo-lum.

P. 114. l. 6. Ἐγυθείαι] De hac vide doctissimum Vossi-um ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Ro-man. & alii Ἐγυθράν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.

14. Ἐχιμ.] L. ἰχιμ.

30. Ἀντισίχων] Al. — χες.

P. 115. l. 3. Χρύσειον] Χρυσόειον ἢ λέβητι μίαν δεινὴν ἔατο πόν-τον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobian. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.

6. Ἀσβαλί] Uterque scriptus, Ἀβαλί.

11. Μενόινθ] In Mss. Μενόιντες, ut infra p. 122. ubi Σπυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Εὐφρόνθ] Χηκεῖον ἀνδρὶ βυπληνδίδθ ζξ' Εὐφροδίας. Euphorion.
23. 'Αβδύκειαν] Vox nihili; lege 'Ιβυρίαν. Mss. 'Ανδουρίαν, εἰς Λιεύω non potest ferri. Pono Λιγυσίνω. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρσε l. Ταρτησιν.
31. Διαπλάσαιμθ] Scripti Διανηξάμθθ.
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίον] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγν] O. & P. ἡγαγεν. Deinde Σπυρίωνα ἀμφιλάμθθ. Quod & Canterus vidit. Et mox pro παλδν, ὄν. Lego παλδν ὄν, dele in Latinis, accusans, & lege, transiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπυρίωνα, posuit 'Ορρόντιω, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλων ἐν] L. ἐν μνθ, vel ἐν μ.
9. Κομίζι] — ἴσον. Oxon. & Pal. h. e. — μίσι.
12. 'Αθλαστον] 'Ατλαστόθ — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αγλη] 'Ερυσεία & f. 'Εσπερία. Nam ἐρίαν inter has nusquam legi. Pro 'Αρίδεα Cod. Pal. habet 'Ερυσεία.
30. Μίζον] Pal. μέζος.

34. Διδε κ] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. l. 2. Συλλαβὼν] Verte, *quem comprehensum* —

10. Ἀστῶθ] Erat ἱξνοστῶπις. Herodorus. Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antei sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse. Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. Ἐγχεσθ] Forte ἐγχεσθ, vel ἀγχεσθ. Scripti, ὁμασι quod accedit ad ὁμασι. Pro θλίψας, κλάσας. Lucanus l. 5. describit hanc lucram. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. Ψαυήσα] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. Lego ἰσχυρότερον.

21. Ἐξήδ] Melius, διεξήδ.

23. Λυ(ιαν)άσας] Alicubi legere memini Λυβυανάσας, p. 71. Λιβύης. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. Θράηθ] Oxon. φράσθ. Mox παύσας.

P. 119. l. 2. Ἐφασθ] L. ἔσφαξ.

7. Ἀμφιδάμαντα] Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἰριδάμαντα.

10. Ἀσίαι] Ἀσίαν magis probo.

11. Θερμύδρσις Ῥοδίων] Ἀσδίων Oxon. & Pal. reponere Ἀινδίων, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. Θερμύδρσις Ῥόδου. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Αἰνδρσί.

25. Δέπας] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396. 1.4.

33. Δέλυσι δισμὸν ἰλεμ.] Lego δέλυσι, δισμὸν ἰλόμβρον ἃ ἃ ἰλ. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc confirmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus Spontaneo vinculo se constringi passus est in memoriam priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρέχετο δὲ Διὶ Χείρωνα, ἀδάνατον ὄντα, θνήσκον ἐν τῷ αὐτοῦ δέλοντι. Προμηθεὺς λυόμενος Æschyli erat drama veteribus notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus. Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ meritò affectus; *prius enim inspiciebant exta, tantum ad salubritatis & pestilentie signa percipienda.* Cicero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in Phasi.

P. 120. 1. 4. Ὑπερίη] Oxon. & Pal. ἐπὶ ἡ. Prometheus ob beneficium acceptum, monuit Herculem de iis omnibus quæ eum exequi oportuit.

12. Τρία μῆλα] V. Suidam in ἡρακλέους ἀγῶμα, & ἡρακλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas reversus dixit se nolle cœlum recipere, poma vero ad Eurysthæa delaturum. Hercules (Promethei monitu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse capiti spiram componeret, dolum non intellexit Atlas, cœlum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch. Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respondent.

33. Ὅσιον γδ] Oxon. addit ἐκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπον] Schol. Sophocles ad Oedip. Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδὴπερ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ. ad Verbum exscriplit. Et post, *μυῖσαι · δὲ ὁ Πυλῖς διδὼς γένετ' υἱός, καὶ παρὰ γένετ' ἑμυῖτο.* Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κενταύρου] Sch. Hom. 1. *ἡ γὰρ ἰδὼν τοῦ ἥ' Κενταύρου Φόβος.*

20. Ἐμυήθη] Prius enim tantum *μύσος*, nunc factus est *ἐπιόπηος*.

- P.122. 1.8. Ἠγάρε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρου] Supra p.15.

17. Προκαλ.] L. *προκαλ.* & *μίσος*.

31. Ἀγῆκα] Pal. *ἀγῆκα*; non muto.

- P.123. 1.1. Ἐφείσι] Oportet sit *ἐπίσει*.

6. Ὠπυ] Uterque scriptus habet *ὄνον*. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P.123. 1.8. Ἡρακλῆος] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhusius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicū nostrum If. Vossium.

25. Ἰφίτη] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Antoly-
cunt.*

19. Ἀφικῶν] — φικνῶν].

25. Διηρόβου] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διηρόβου] O. & P. λατρεῖσιν v. p. 99. Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆ πμῶ, ut servitutis pretium nomine poenæ penderet.

20. Τιμῶ] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ.*

25. Κέρκωπας] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ὃ ἡ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλιδ.

P.126.l.3. Πίσαν] Forte Pisâ.

15. Καδῦραι] Olim Canterus emendavit κατῶραι, appulisse.

19. Ὀκτωκίδεα] Homerus, 6 tantum. Il. 4.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ξηραῖς λίξεσι.

30. Τίδε ποῖς δῶξ] Pal. τί ποῖς δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνῶν] L. δι' Ἀθηνῶν, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quantum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V. Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλῆμενος] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Ποῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἡξίε deest in Oxon. & lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alci* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλίφ] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τάσσαντας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερ] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετὸν ὄψ, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Parœmiographos.

30. Δωιάμην ἔχ] Sch. Soph. εἶχ. Mox ἀφ' αὐτοῦ τε & ἀπονον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλᾶς Diodoro. Infra Phylantis filix Antiochus filius est.

7. Θῆστον] Interpres hinc nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, deductâ coloniâ, destinare. Pro *παραγας* Cod. Pal. habet *παραγάκοντα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. **Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖδας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccat; pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*; *aquam ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δίβη*] Scripti *δίη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Διανείγας*] Aliter *Διανέγγας*. L. 3. *ἐπὶ τῷ πύθων*, l. — *ἢ Νέωφ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. **Ανακραγύσας*] — *ζύσας*.

10. *Προσκαλεσάμεν*] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hîc habent *Διανέγγας*.

25. *Λύσας*] In Oxon. defunt *ἡ σφάξας* & *ἐφύσας*. Et Sch. Soph. non habet *ἡ ἐφύσας*. Pro *ἦσαν*, Oxon. & Pal. *ἦσαν*.

31. **Αργιμίω*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii *Æpalium* ultimum Dorienſium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Λαογέαν*] Mss. *Λογέαν*. Schol. Sophoclis *Ἀμαγέαν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλίων*] *Μηγίων*, P.

33. **Επικνημίδων*] — *μίδων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. **Ευρύστον*] De hoc quid veteres scripsêre docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. **Εἰς Τραχίνα*] Lege, *ὅπως Κίον & Αἶχαν ἐπιμ.*

18. Δείσασθαι μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κύνειω. Alii ἐκύνειω.
Reçtè.

21. Τέτε] L. τέτηρ.

27. Καὶ κύνειον] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glaucō Pontio.

Ἐυβείδῃ καμπὴν ὀμφὴ Κινναίῃ Διδῷ

Ἀκλῆν, καὶ αὐτὸν πύμβον ἀθλίῃ Δίχῃ. Athen.

30. Συναπασσῶντο ὃ] Oxon. τε. L. — ὦντο ὃ καὶ αἱ.

P.137.1.4. Ὑλλῳ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllo natum.

10. Ἐκέλευον] Ἐπέλευον P. pro ἐπὶ ἐλάνθῃ, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπὶ ἐλάνθῃ cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox αὐτο non τέτε, & Φιλοκλήτης non Πόδας officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἦσαν] L. Ἦσαν.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοφίππας] Ox. θριψ. lego θριψίππας.

34. Ἐυμείδης] Oxon. Ἐυμῶδ. f. Ἐυμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

1b. Ἐπλαιδῶ] Ægius scribit ἐπίλαδῶ. Divinandum est.

1b. Κραδῶς] Pal. Κίρδης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβιδῶ. Sed Ἐυρυβείας probabilior lectio.

P.138.1.3. Μελίης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. Ἰπρϑ Ὡλϑ ἐκ Μελίης. Fuit & Nauſithoi.

5. 'Ευρύπυλϑ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat. V. l. 11.

6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.

8. Λισδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.

10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομϑ.

11. Τελδοπαγύρας 'Ευρυέπυλϑ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππῶϑ forte est ἱππῶδοϑ.

13. 'Ολυμϑ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπίσης Νικέδωρος, V. l. 28. v. Steph. 'Ολυνδϑ.

14. Κλεόλαϑ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.

15. 'Εξέλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολϑ.

16. 'Ομόλυνϑ] Ægius 'Ομίλειπϑ & Ξηρίνεϑ.

17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon. 'Αῤωμος.

19. Κάλῃς] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήνδϑ. Nolo ὀνείσπολῶν. V. Steph. 'Ακίλη.

23. 'Ευρύπυλϑ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχέδιϑ. Eustathius inter hos ῥόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.

27. Λυγυδῃς] Oxon. Λυγυαῖϑ.

28. 'Ολυμπίσης] L. 13. supra.

29. 'Ηπυχίης] 'Ηπυχίης mox 'Ευρυπίης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδύχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.

31. 'Αρπυιάης] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχϑ; mox, itidem Πύριπϑ.

34. Λύσιπϑ] Oxon. Λυσίππης & 'Εξάσιπϑ, ut Ægius.

P. 139. l. 3. *Αδελπῆς*] Ox. & Æg. & Hyginus
— *πθ.*

5. *Θεῖς θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.

8. *Γλυκισνέης*] L. *Γλῶθ*, '*Ορείης*' confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausaniâ.

11. *Δήϊων*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἄντᾳ* Argivo *μεταλογῆ*.

13. '*Αγέλαθ*'] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Lamus.

15. '*Ευρυπίλυ*'] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.

16. '*Επιδέης*'] *Ἐγέας* quis sit quæro ; an '*Αυγείς*' ?

20. '*Ασούχης*'] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.

22. '*Αυθόνος*'] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menebrontes, Cherfibijs, Lamon, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ. Ἰσ.* p. 358.

P. 140. l. 3. '*Ελένωμδς*'] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Peritus in leg. Atticis omnia videntur convassæ huc spectantia.

17. *ΤΛΘ-] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.

34. *ΗΛΘΟΝ] In margine Oxon. ἀνεχόμενος in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.

P. 141. l. 2. Τληπόλεμος] Argis jam habitabat. L. 8. ὀλίγων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἐκ. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum ιλ. β.

25. Κατί] L. κατ' ἄγει. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliiscautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.

34. Κλεολάου] Phlegon Κλεόδατον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλεόδατον. Eusebius Ἀγρίδατον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.

P. 142. l. 4. Πηδίωντι] Mallem πεδίωντι, ita & Cornelinus restituit. Loquitur de Hylo aliisque se prioribus.

10, 11. Καὶ Στείουγεν] Lege Στείουγεν, ἢ εὐρυγαστέρα Δξιάν, ἢ ἢ ἰσθμὸν ἥκοντι δάλασαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce στείουγεν. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios determinat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, αἰτque ἢ ἢ γὰρ λέγω στείουγεν, ἀλλὰ ἢ εὐρυγαστέρα. Oraculum erat,

Νίκω σοι φαίνεσθαι τοὶ δὲ ὀδῶ στείουγεν.

17. *Ἀιτωλίας*] Antiquitūs Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, *ἐπὶ τῷ ἑσθέρῳ τῷ Λοκρίδῳ ἔνθα νῦν*. Pro *τότῳ* Faber l. *κόλῳ*.
25. *Ἀντισθένης*] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. *Θύλαγος*] Series hæc est ; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinetus Epist. 24.
13. *Μύρην*] Pal. *τῷ μάστιγι*. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. *καὶ δὲ οὕτω δύο ἔτη*] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio ; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. *Ἀνδραίμονος*] Pausan. l. 5. *Ἀίμονος*. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEnei fil. Thoantera genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. *Μοτορδαίλῳ*] Pausan. *ὁ ὃς ἔτιρος δῖος δαίμων τῷ ἡμίονῳ τῷ ὀφθαλμῷ*. Mox l. *ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ*.
- P. 144. l. 3. *Δύμας*] Apud Steph. *Δυμᾶς* scribitur. Et *Ἀίμωνος*. Horum meminit Pausanias.
26. *Δολίχας ὃς τὸ κλ.*] Lego, *ὃς λίθου ἐστίν*. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. *Εὐρύπυλον*] Hujus meminisse videtur Stephanus in *Δρυόπῃ*. Pausanias filios ei dat *Κῶσον, Φάλην, Ἀγρᾶιον, Κερύνην*.
17. *Ἀντιφόνῃ*] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. *Τιτῶνας*] Suspecta mihi hæc vox. An *Δυμᾶνας* ? erant ij populus Dorienlis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit *τιτᾶς* reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

28. *φολδοίς*] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. *Ἀντὺν ἦν*] *Al. ἀντὺν, ἦν ἡ*. Fortè ἐκ τῶν. Vcl ἀντὺς ἦν.

P. 146. l. 3. *Ἀιγυπῶν*] Haud dubiè *Ἀιγυπῶν*. Hyginus vocat Telephonem.

4. *Παγῖ*] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

- P** Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγνίον⊙] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.
12. Περιφραδάς] Verte, quos *supra* recensimus.
14. Τηλεφάσαν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.
16. Φοίβη] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.
- P. 148. l. 1. Πίπιδ] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίπιδ Pal. unde κλέπιδ quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡρώδῃ ὁμιλοῦν. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

missima scribit Europam habere tauro infidentem.
V. infra pag. 279. ἀπομίαν, *adnatans*.

L. 11. Καδ' Ὅμηρον] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάσθ] Agenoris, inquit, Pausan. & Steph. anus pro Κίλιξ, Oxon. l. Κίλιθ, scilicet Κίλικθ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσον] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Διολιπύνα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐγύλλω] Pal. Ἀγύλλω. Paus. Ἀγυγμίδα. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκρατίους] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accurate distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργυιδίς] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κεραίας] Scripti habent Καρίας, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθηνίδης] Pro ὤλ. Oxon ὤδς.

23. Περίηξι] Oxon. περιήξι, rectè.

24. Κρηήνιαν] Pal. Κερίνιαν. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀπὸβύειον] Pal. Ἀπὸβέειο, male. Est autem Ἀπὸβύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὁρακ] L. Ὁρακ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro νεὼς posuere νεὼς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τελεχόμενον] Malletur τελεχόμενον, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut μοχ.

P. 155. l. 9. Συμπέδοι] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — δέλων ἀγέλωσαι δέλων] α, ὅπως ἀναρῶν ἔσ' αὐτῷ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέσθ, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ σόμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἰαντὺ σόμα. Quod autem sequitur, μέλει τῷδε μοι λαλέχθω, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλωι] Hæc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phoenissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hic emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα νῦν ἡ πόλις.

18. Ἀθηνῶν] Oraculum iussit μελαμφομένη φθονὶ ῥέζειν.

20. Τινὰ ὄφ'] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πνᾶς — ἀντομῶδες. Et sic Schol. Hom. β.

P.157.l.i. Σπερδῆς] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέντε] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androtion inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Αἶδον ἐσταυρῶν] Aliter dicitur μέγας ἐσταυρῶς, & οὐκ οὐκ annis constabat. Suidas in Κάδμῳ. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158.l.ii. Ἐξαπατηθεῖσαι] Lucianus Σεμέλῳ ὑπελάθῃσι ἢ Ἑρῃ. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κατανδύουσις] Nutus Jovis est quasi juramentum, ἰλ. α.

Ὁ, πᾶν κεφαλῇ κατανδύσω, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀναγεῖναι.

22. Ἐξαμνητῶν] Lucianus ἐπαμλῳτῶν.

26. Λοισαὶ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manilii.

P.159.l.7. Λίανρον] V. p.37, supra.

21. Σίσυφον] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύουσο] Ox. & Pal. ἱπαυσον. In his Canibus Αἰθρονis plane videas ἀντιπαινον δδς. Adeo discrepta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apoll.

Apolloderum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. ἔξ ὧν ἔτι — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur μῆλα τ. ἀλ. τ. in illo versu $\text{Λυγκίδες, \&c.}$ habebantur tres qui eum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte $\text{Λυγκίδες, Ἰχθυόεσσιν πρόδας αἰνέσας, ἡ δὲ Μελάμπους}$. Quod autem sequitur, ἐν τῷ ὄνομαι , fit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post ἰμπεριμαῶτες versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postularet. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut sit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνεῖ] Omiserunt operæ καλῇ. Pro Κύβαλα rectius Κύβελα . Habet Lucianus & Κύβελλον . Interpres Homeri ad Z. ιλ. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰμυρίων] Prope montes Ceraunios.

32. Λαίον] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. Χρύσις] Mss. Θαλλίδος . Vid. Pausan. l. 9.

26. Περὶ Ἐπινίτου] Aliqui legunt παρ , quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυλον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐπινύσιον . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγύνας est

est αἴψα Ἀρχήτωρ. Ἐδοδαίαν Cod. Oxon. scribit Ἐδο-
δαίαν ut & Pal. mox pro Θήραν iidem bene habent
Νέωρον, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν
etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φαίδαν. Pro Astycratea
alii ponunt Chlorida. Sch. Eurip. ad Phoen. inter has
ponit Νηλέα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
Thebaid. Hyginum fab. XI. Parthenium c. 34. Tzetz.
Chil. 4. Hist. 141.

29. χλωεῖς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
phionis filiam, nempe Isidæ, ut prius ostend-
di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
est.

P. 168. l. 9. κατὰ] Restitue μίτᾳ.

P. 169. l. 18. Σπενίω] Pausan. p. 616. χιτὼν νό-
cat.

P. 170. l. 11. Ἀινυγμα] Habetur apud Sch. Eurip. Sopho-
clis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωιδόντες] Rectius ἐκ Σωιδόντων & ἀρπάζουσα, &
πολλῶν pro πολλῶν, ut p. 192.

P. 171. l. 3. Ἀνδρωπον] Schol. Æschyli ineditus rem ver-
bis complexus est.

Κλυδίη καὶ ἐκ ἐδέλυσα, κακώτερε μῦσα Σανδόντων,
Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρωπον κατέλεξας ὅς ἦν καὶ γαῖαν ἐφάρπξας,
Πρῶτον ἔφην τετραέσους νήπιον ἐκ λαγόνων.

* Γηραιὸν δὲ πέλιον, βίταλον πόδα, βάκτρον ἐρείδεις
Ἀνχένα φωνίζων, γῆρας αἰ καμψήμων.

19. Ἐυρυγίνταν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
ρυγίνταν Περιδραντῶ dicunt; scripti Τεύδραν-
τῶ.

26. **Ἀγῶς*] Pelops ob raptum Chrysippum execrabatur Laïum; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. i. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.

P. 172. l. 15. *Θυγάδων*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.

18. **Ὀρμῶν*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitial.

21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.

25. *Γενεῶν*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδράστα Νέμει*. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.

P. 173. l. 10. **Ἀεστῶν*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.

12. **Ἀμφιάρα*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.

19. **Ἰφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.

29. **Ἀνίφ*] L. *ἀνίφ*.

P. 174. l. 1. *Γενεῶν*] Pro *ἀνίφ* lego *ἑργῆς*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.

12. **Ἀδράστον ἐξαλεύειν*] Imo *ἀνδρα αὐτοῦ*. ut Commelinus ante nos vidit, & admonuit.

29. Σωαδρόισις] Deest *εραῖον*. Aut aliquid tale, si vox *Σωαδρόισις* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Σωαθήσις* posse substitui; vel, *Σωδοιμήσις*. Splendido enim convivio duces excepit Adraſtus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. 1. vel *Σωαμύσις*, ut apud Pausaniam.
24. Αεισιμάχῃ] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. Ἰριον] L. Ἐπίκλον Ἰριῶ. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. Ὑψίῳ] Deesse aliquid videtur, si omittas ἦπε, constabit melius sententia.
14. Λυκέρῳ] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. Σημείον τι] O. & P. *τις*. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. Ἐπὶ ἰσθμῷ] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. Ἀγκάδης] Ox. & Pal. Ὀχνηΐδης. Pausan. *Νηΐδης*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, Ὀρχα ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. Ὑψίστης] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter Ὑψίστης, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia, *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. Ἠλέκτρας] Alii malunt Ἠλεκβίδης; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. *Ἰουε*] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices, Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. *Εὐήρης*] Phlegon, *Εὐμήρης*.

21. *Ἐπὶ πάντα*] F. *ἐπιβόητα*, vel *ἐπιστάλα*.

28. *Διακιδάρας*] Faber *διακιδάρας* *αὐτῶν* *πῶτον*. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. *Δικεγνεία*] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt *μοῖρᾶν ἑσὼν δῖος, ἃ ἀνδρα τέρας ἔστιν, ἢ πλαν, τῆς δὲ γυναικὸς τὸς ἐννεία*. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἢ *διότι τέρψις ἔστι τῇ μοῖρᾳ παλαιονέει ἢ ἄρρητα*. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. *Νικήσας*] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. *Πρὸς ἧς*] L. *πρὸς ἧς π*. prima pugna erat apud Istinenum.

8. *Αὐτῆς*] *Ἀυτῆς*.

20. *Λαίδης*] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. *Ἀμφίδιχον*] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Αἰσῶς ἦ] Oxon. Ἀσπύρι addit, sc. Ἀσπύρι. Mox pro ἡμιθνήτε, idem Oxon. ἡμιθνήτε.

P. 180. l. 6. Ἐκτινεν αὐτὸν] Aliter, ἔπνεν αὐτὸν.

7. Διελών & ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πᾶν & κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea κεφαλῶβωρον, Do-fia-des in secunda arâ, ἀνδροβρωῖτα. Sextus Emper. l. III.c.24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem.Od.X.

P. 180. l. 10. Ἐπὶ π] L. ἀπὶ π.

16. Βάπτις] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum ; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδάναιον] Idemque ejus μαντήιον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod.5. Nicol. Dama-scenum (in excerptis) Val. Max. l.8.c.16. Schol. Pind. N.O.X.

22. Ἀρίων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onchi equus, 2. Herculis, 3. Adraști, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλέ] V. quæ supra. Cæterum A Irassus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰριδῶ] Ut Ἀπιδῶ ; Codd. tamen scripti Ἰριδῶ ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μυτίρα, ὅμως] Barthius mallet ἰδρυμῶς,

P. 182. l. 2. Θεραίνδρι] Hujus posterī, Autelion, Tifame-nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἔρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἔρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἔρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.
10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.
21. Μάχον] Pugna hæc commissa est apud Glifantem.
- P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλρωξ. Τελρωσαῖον apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τραυσίαν. Τράρξα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.
- P. 184. l. 6. Οἰκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.
9. Ἀρσινόω] Ἀλφειίδα dicitur Pausaniæ.
18. Πόλιν θαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.
- P. 185. l. 15. Τεμένε καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeon.
- P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.
20. Ἀνέθεντο] Phocentis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.
- P. 187. l. 9. Ἀγοράπην] Verte, mercatum esse in servam.
17. Ἐπανάγωμεν] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμωνα] Al. Ἐυαίμωνα.

8. Μαίναλον] Prius. Μοκ pro Φθίων & Λύκος Tzetzes legit Φθίων & Λύκον, Pausanias Λυκία.

16. Νύκτιμον ἢ νεώτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. Ὀντι πάντας] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milefii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐπυρραίον] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκαρύνωσι] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Λυκίων.

10. Παραλαβόντος] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias ἀρεσβύτατον vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Λαιονίρας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Λαιονίρας.

19. *Χρυσπαλία*] Mss. χρυσπαλία. Tzetze *Περὶ Παιανίας* ; *Ἐπιμεινίδης* & Pausaniz. Qui autem hīc *Ἐλπίς* & Schol. Eurip. dicitur *Ἐλπίς*. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.
28. *Ἀνγῆ*] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam prolixa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.
29. *Λυκῆς γόνυ*] His addunt Amphidamanta Apollon : & Paus. v. infra.
- P. 191. l. 10. *Ἐφ' ὧς*] Supra *γυναικὲς ἐποίησι*. Non sunt *ἀνύστα*.
24. *Κλεοφίλης*] Scripti, — *φύλης*. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, *Ἰάσω* &, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.
32. *Ἀρρέγων*] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 16. *Παλίας*] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.
- P. 193. l. 7. *Μὴ Σαρδονίας*] Canterus *Λεωδωρ*. V. Palæphaturn.
12. *Ἀταλάντων*] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæctenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hīc Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat'. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαν[Θ]] Adi p. 5.

P. 194. l. 6. Αὐκ[Θ]] Aliqui Λεύκον scribunt. Ex hac Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐαδιδύρα] In Latinis dele filiam. Καλλίστην additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hic de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Αἴσαν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Προδιακομίσεις] Divide πρὸς Δία κομίσαι.

P. 196. l. 8. Ἀντιδίωσι] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μανικὴν ἐπαλθεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπαλθεῖς & δυνάμεις ἐπαλθεῖσιν, & θεὸς μοι ἐνύπνιον ἔλθειν ἐνέψ[Θ], & ἐπαλθεῖσκάτων apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attingi.

23. Ἐκ Διδ[Θ]] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.

29. Νηιδ[Θ]] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P. 197. l. 10. Τυωδέων] Eustath. ad ιλ. 6. hos γαλαργοῖ ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit δ' Ἀρήνης & Αἰόλε, ex variante Scripturâ.

16. Ἡνεγκαν] Scripti melius δῖνεγκαν.

19. Καὶ Φυλοδίκης & Ἰνάχ[Θ]] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδης] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.

33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro Ἀ re-
pone τῆς καὶ.

P. 198. l. 2. Τῆς] Faber ἐπεὶ, mihi placet μετὰ τῆς καὶ &
ἐλομένη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἡ scripti habent κατὰ
ἀδελφῶν, quod est otiosum glossēma.

7. Καταρᾶς, δς] L. δς. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p. 443.

21. Γεργόνης] Γεργόν. Zenob. locum excrip-
sit.

30. Καπνία] Locum hunc ad se transfulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post δς dele ῖ. Mox scribe Ἐειρύλλω καὶ Ἰω-
πυλ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μνησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Voßius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. i. c. 12.

P. 200. l. 3. Ἐμάρχορος] Ἐνάρχορος vel Ἐναρφόρος.
Pro Τίερος Faber Σίβρος reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.

P. 207. l. 5. Κάτω] Adde καὶ Κλυταιμῆστρα.

P. 201. l. 7. Νημέσις] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.

P. 202. l. 26. Κριδίν] L. περικριδίν.

P. 203. l. 5. Νυμφί] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δύλῃς] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *δυλῦπιδα* vocat. Sophocles in *Electra* ex eâ *διπλῆς παῖδας* dat, Heliodum secutus; Eustath. ad F. *ιλ.* Nicostratum, *Αιδιόλαν* (Tzetzes *Ἐριόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. *Τηιδῆς*] Oxon. *Τηριδῆς*.

P. 204. l. 9. *Ἀνώγων*] Tzetzes legit ἢ *Ἀναξίς* καὶ *Ἀνλοδῆς*. V. Pausan.

11. *Βυλῖαν*] Pal. βῦν λῖαν, f. βῶν λ. & proximis lineis *διελθῖν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.

20. *Πρῶτον Ἰδῆς*] Al. *φῶτῆς*.

29. *Αυγκῆς*] *Ἀμφότεροι ἐλόχων ὑπὸ τῇ δρυϊ, μόνον ὁ Αυγκῆς ἢ Κάσσεα εἶδε* inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P. 205. l. 3. *Πέτρα*] Tzetzes in Chil. 11. H. 48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait *ἦν ἔσθλῳ λιθίνῳ* raptam è sepulchro Aphaeci.

17. *Ἠλέκτρας*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμόμβροι Τεῦκεσι*] Scholiast. *ιλ.* Θ. Vide p. 284.

P. 206. l. 1. *Βάτταν*] De hac plenè Eustath. *ιλ.* p. 351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. αὐτῶν. Infra post *παρελαβὼν* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *καμερόν* pro *τῇ* scribe *τὴν*.

P.207. l.1. Καίλαβόν] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph. lege mox πάλιν.

12. Φρυγίας Ἄπτε] Sic dicebatur ab Oraculo cuius Tzetzes meminit. Sed & Ἄπτε à Trojanis, ut Stephanus in Ἰλιον docet, & sane Tzetzes legit hęc Ἄπτε.

21. Συμβεβηκός] Pedibus coherentibus. Vid. Hesychium in Δαίδαλῳ. L. ult. pro illatum & illatum.

P.208. l.7. Πάανον] Pherecydes scripsit Παλλάδα esse τὰ ἀχρεοπαίητε μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ὅς ἐστιν ὅπως γυναικώδον, καὶ τὸ Παλλάδιον δ' Ἀθηνᾶς πύλον ἐστίν, vide Tzetzem; ut Palladium non solum Palladis fuerit imago. V.p.274.

9. Περαιδιῶνα] Et lim. 1. περαιδιῶνα, Ied Oxon. utrobique ——— διῶνα. Pro καὶ περαιδιῶνα, magis placet καὶ περαιδιῶνα, aut delenda est vocula καί.

10. Ἡρ' ἔδιδ(εν)] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' ἄλγιστον αἰγίδα.

13. Καίλα δ' ἔφθοράν] Interpres errat. Loquitur Apollodorus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele. igitur per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) accessisse Electram, illum autem simul cum Ate demilisse Palladium, &c. lego enim Δία βίψαι μὲν Ἄπτε confirmat hanc correctionem Eustath. in p. 157. De Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλάδιον. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eusth. ad il. p.627.

22. Ἀδριάν] Fuit is Meropis filius, princeps regionis quæ cum aliis novem Trojanis parebat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri il. β.

23. Στυμιώ] Pal. Στυμιώ, Tzetzes Στυμιώ ha-
bet.
27. Λακίππη] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in
Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo ma-
trem dedisse *Ἐδξίππην*; Hellenicum, *Τρυμιώ*; Stamis
in Lesbiacis adfert Thoasan Teucris filiam. V. infra p.
324.
29. Λάμπωνα] Homero Λάμπων.
P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione
v. il. Z.22.
31. Ἡρόνιω ἢ Κίλλαν] Tzetz. in Lycoph. Videtur legisse,
bis, *Ἀϊδουμαν*, idem Tzetzes alibi alterius *Κίλλας* me-
minit. V. p.211.n. 30. cæterum *Ἀϊδουμαν* hanc Eu-
rath. il. a. vocat *Ἀνδουμαν*; Polyænus editus, 7, *Ἀνθίαν*,
Mss. *Ἐνθείαν*.
- P.209.l.10. Μικρὸν ὄρεδον] Pal. & Oxon. μικρῶ. V.p.
127.
17. Ἀσπιδίω] Legit Pal. Σπιδίω, Tzetzes vocat *Με-
ρίπην*. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperi-
en.
25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt
Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis fa-
cit; Theanüs verò patrem Cisseum. V. Servium. Ha-
bitabat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita
est Sangarii filia.
28. Ἐξίως] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Eu-
phorion Lycophron Hectorem Apollinis filium
procidere. V. Schol. Homeri il. f. & Lycophro-
nis.
- P.210. l. 7. Γαίδα] Tzetzes in Lycophron. p.
47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber
intellexit.
13. Ἀγίλαθ] Pal. legit *Ἡγίλαθ*.

21. Πύειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μέδον. Schol. Hom.

P.211.1.2. Μαντικήν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ὑπὸς τῆς μαντικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μαντικῆς αὐτῆς ante πείδην deest τὸ.

9. Ἄρπυιον] Iliados ultimo Ἀρπίγονος legis & Ἀγαυὸν, qui hic omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐν γαλακτίδι καὶ μῶσιν νηδύϊ suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀσύνου, Ὑπνίου, Ἐχίμων vel Ἐχίμων. 11.6.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. 1.6. de hac re aliter, sed minus recte.

P.212.1.7. Μὴ πλεῖν] Hic elapsa est (δὲ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Ὀινάνην] Repudii memor ; ideo μνηστῆρα, & Lycophroni βαρύνηλα dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ max unci circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρεῖς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui 1.2. sic scribit Ἀσπιδος Κεφαλῆς καὶ ποσειδῶνος. Pro Μετώπῳ ex Diodoro reponere Μεδόνη.

- P. 213. 1. 1. *Λαδων* Θ ϛ ϛ] Lege *Πελαμ* *Πυλαίης* *Πυλάη.*) *Πελομ.* Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. *Ἐκκοσ*] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. *Ἀιγυπτα*] Quæ sunt circeilis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. *Σισύφει*] Consentit Pausanias, 2.
22. *Μύρμιρυς*] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. *Χείρων* Θ] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod uterque Mss. sic legit.
29. *Ἀκλαίς*] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum *Ἀκλός* Θ, aut *Ἀκλόν* Θ ex p. 25. pro *Ἀκλαίς*. Pro *Κρηδίας* legi oportere *Κυχρεί* Θ, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc *Κυδρίας*. Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) *Κυχρείας* *δυγάνης* *Γλαύκην*; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. *Ψαμάδην*] *Ἐς πύλην* quid sit, non constat. *Ἐς οὐκλιν* Cod. Oxon. legit. Mox corrige. *Διὰ τὸ μὴ βελ.* *Λωιδῶν*. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. 1. 5. *Ἀφρσίας*] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς κλέεις τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra pagina. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχῃ δὴ ὁ Πλάτων κλέιν καὶ λέγειν ἐπ' αὐτῇ τῇ κελύμενον Ἀδην κακλήδῃ — Axiochus Platonis, πὲρ δ' ὁρόπυλας τῇ εἰς Πλάτων — ὁ δ' ὁ σιδερόεις κλέειρος καὶ κλέειν ἀχέειν. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰεταῖο. In Apollodoro hīc & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πειθοίαν] Alii, Ἑειβοίαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίδῃ Oxon. & P. legunt Ἀλκίδη. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. Καὶ τελεδουμένῳ] Latinus non satis cautē. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam, &c.* Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶς Ἑυρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Ἑυρύιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Euritum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hīc ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδῶρην] Iliados Π v. 175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίᾳ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμεια] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpretes ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σώζεις] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restituam — χεῖρων θ, ὅς κ' ἔμειχρεον αὐτῆς ἐκζηήσας δίδω-
κειν αὐτῇ.
23. Γαμή] Quæ sequuntur usque ad τεκνοῖ, excepta voce Πηλῶς, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμή ἧ Πηλῶς Πολυδάρεσσι τὴν Πειρίρην ἔξ ἧς αὐτῇ γίνεσθαι Μενιδίον ἐπὶ κλῆρῳ ὁ Σπέρχης τῷ πατρὶ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. V. 177.
- P. 218. 1. 2. Θέπειν] Lego Θέμειν. Pind. *Isthm.* Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in *Diegematis*, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀποχόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide p. 519.
26. Γαμή] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparlit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 *Isth.* Agamemstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Heliodus.
33. Ἠφαιστῶ] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάνασσι. Vides hunc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quod Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀΐωντα] Oxon. Ἀΐων-
τα.

16. Νηηίδης ὄχλο] Sophocles ideo decessisse ait, quoni-
am Peleusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi
supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius, δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παριδίῳ] Hic deesse videtur hujusmodi
quid εἰς τὸ Λυκομήδης παρδενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ καπεῖ σφ.
Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11.
testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum
accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzet. p. 54. in Ly-
cophr.

13. Πύρρι] Sic dictus à Lycomedē, Neoptolemus à
Phoenice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus,
Amyntor, Phoenix & Euæmon cujus fil. Eurypy-
lus.

24. Καταδουμένης] L. Φθονῶν, ut p. 231. infra. Cly-
tiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suf-
fragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque
aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres
Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eusta-
thium conantur purgare Heroem Phoenicem hoc
crimine; imo Euripides ἐν Φοίνικι, inquit Eustathius,
ἀπῆλυσεν τὴν ἥρωα σωτηρεῖν. Et noster fictum innuit cri-
men. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Ad-
huc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit,
an diris & imprecationibus eum prole privaverit.
Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc
excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius pri-
ori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scri-
bit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάρακλ[ο]] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.
- P. 221. l. 4. Πολυμήλ[η]] Lego Πολυμήλης τῆς Π.
7. Κλυτάνυμον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητάνυμον, Palat. Κλυτάνυμον, Oxon. Κλητάνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μέλει τῶν Τροικῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.
13. Κίρκω†] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Athenientibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀρτυῖς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμφυτον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facillè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλῆν Palat. Mss. legit Ἀκλῆν, Marmor Ἀκλῆκῆν, Pausan. Ἀκταίαν.

P.222.1.2. 'Ελαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κρανάδν] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δίπον, ἢ δὲ Ἐρεσίχθονα.

23. 'Ακταίη κόρη 'Αγρᾶυλον] Porphyri. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. 'Αγρᾶυλη, & Stephano populus Atticus 'Αγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρας] Vide Stephanum in 'Αγρᾶυλή.

P.223.1.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p. 31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ' ἐλάγων] Θ, ἐν Α. π. κρίνει, διαζόντων τ' ὁδὸν δαῖν, 'Αρης, ἢ ὑπολύει. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει 'Αρεὶ disceptat cum Martes; sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto, Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v. 1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρώτῳ ἐν 'Αρείῳ πύγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πύγῳ, Saxum; post hoc judicium Martis, 'Αρεὶ Θ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum,

Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixere.

11. Τιθωνί] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. 1. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.

14. Σάνδακ] O. & P. Σάνδακ. Καλλένδερον, P. Σαντάκω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρυακίην. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθῦσι. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megestaro Megarum invenio in Cypro in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κυρία & Μαρία.

21. Πάρον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρίδα.

26. Πυγμαλίαν] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.

27. Ουγιάδες] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.

P. 224. l. 1. Ἀδωνίς] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis. Osiris ἐν Αἰγυπτίῳ ὄντι Κύπριος καὶ Φοίνικας ἰδοποιῖ. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θάαν] Lege Θείαν. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutarchum.

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 135. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. 'H ὃ ~~παύει~~.] Mallem ~~παύει~~. mox O. & P. ἀπα-
νῆς.

27. 'Αρισίδης] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Or-
phei in Adonidem.

P. 225. l. 5. 'Τὸς αὐτὸς] Fingunt Martem 'Αρτεγαστὸν
Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzet-
zes.

6. Κέντρον Θ.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem.
Alex.

7. Κεραῖς] Pro asterisco pone βασιλῆς vel ἐβασίλειον.
Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scar-
lig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit,
regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Dilu-
vium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Au-
gustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope
id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro
videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus pri-
us.

20. 'Αυτοχόνο] Intellige Cranaum inquit Faber Malé.
Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio,
non est ergo credibile illum fuisse Cranai fi-
lium. Lego igitur αυτοχόνο cum Oxon. Cod. Quod
autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur
Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civi-
tas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg.
i. Stephan. Βοιωτία.

23. 'Ηραῖς] Lege 'Ηραῖς καὶ Κεραῖς θυγατρὶς 'Αθηνᾶς
Tzetzes in Chil. 'Εερχόμενος — 'Ηραῖς παῖς καὶ
'Αθηνᾶς καὶ Κεραῖς θυγατρὶς, in margine scribitur 'Αρ-
σίδης. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per-
texe s sine ullâ varietate 'Αθηνᾶς habet. Athena non
nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse 'Ηράκλ' & τὸν Κρανάϊν θυγατρὶς 'Ατθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidam decessisse scribit virginem.

26. 'Αθηνᾶς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. 'Εγγύς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς το, πολλῶ, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in 'Ερεχθίδος.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ἰσ' αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παραθυραίων] Suidas & Meursius.

6. Πανθείαν] O. & P. Πραξιθείαν. Tzetzes Πραξιθείαν & Πραξιθείαν vocat. Mox post ἔξ ἧς Oxon. addit αὐτῆς. Mallet αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. 'Εν τῷ α, τῷ] Lego ἐν τῷ αὐτῷ πενήντ'. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. 'Εκλύσαντες] Pal. ἀλαύσαντες, sed rectius Oxon. ἐκλυσαντες; & mox fortè νήροντες pro νεύσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανθείαν] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. 'Ερδῶν &] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέπων] Deesse possit &. Mox παρατίθενται quàm αἰσίνονται magis placet.

- P. 229. l. 1. Περιλάλητοι] Pal. ὀπιελάλητοι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Ege mox ἀπορνεῖ).
7. Ἀποδαγνύει] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βύτης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκέρν. Suidas, Hesych. in Βετιάδαι Porphy. in σ. ἀποχ.
16. Ἐχέπαιδες] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Θυγαλίδες] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένοι. Porphyrium σελ. ἀποχ. 2.
24. Διϊονίως] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διϊον, & Apostolius Δῆιον. Infra lege Πτελίον.
- P. 230. l. 9. Ἐχέει αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossēma est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἑυσεχὸν ἀκόνηιον ἢ κύνα παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τούτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνι.
20. Ἐπὶ θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit διωκέσσι καὶ αὐτῷ ἐν τῇ — Pal. autem λίσχη, noster λυχμῇ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. πυχόν, & Ἀρείφ πάφ, & θυγῆν, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Chœrilus ἀνδρῶν ἀμείλιχον ὑπὸ τῆς Κηφισῆς πηγῆς; Simonides, prope Briliffum, alii prope Ἰλισσὸν, vel Ἐλισσὸν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Orithyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.
4. Χρόνῳ] Sch. Rhodii addit χρόνῳ. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆρον] Lego Ἄνρον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πλήξιππος] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.
23. Κολάζονσαι] Hercules eum λακτίσας ἀπέκλινεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem s. haulit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βένδου κύμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδου κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἰσμάρῳ] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleuthiis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. πένυα.

P.232. l.30. Θυγατρίων [φάξη] V. Suidam in Παρθένοι. Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὸν Ἀποχῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κράτος Ἀιγυῖς] Quoniam erat προσβύπατος inquit Pausanias.

13. Ὁ ὃ δ δ.] Oxon. Ὁ ὃ δ δ.

14. Ἀσκή] Pro ποσειδά (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πείδα μίγα; Schol. Eurip. ποσειδά; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, ποσειδών, αἰδοῖον.

15. Πρὶν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπιέλις] Palatin. melius ἀπὲρλίαν.

10. Μαγαθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίρας ὃ Μαγάρων.

17. Λοιμῆ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p.93.

20. Ῥακίνδα] Lego Ἀνδρίδα, (deinde omitto Ἡνδρινίδα quam ex priori factam suspicor) Ἀνδρίαν, sic enim Pal. & Oxon. Ὁρδρίαν, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. Ῥάκινδο] Suidas in Ῥακινδίδης. Mox pro ἀπὲρπιν pone ἀνέλεν.

P.237.1.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Καίσιδος] Lege καίσιδος.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ξέανα dicta Δαίδαλα. Quantum ille statuarie addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Παλæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδικη dicitur.

20. Τάλα) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάτω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνηλα. Diosdoro πάλος recte. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Προιδών) Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Παλæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρπας) Canterus voluit Σωήρπας; Commelinus Σωήρπας, Faber Σωήρπας. Ego lego Σωήρπας. Sic loquitur noster alibi, Σωήρπας τῷ Διὶ & p. 57. Σωήρπας αὐτῷ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς Σωήρπας.

P.238.1.5. Μινολαύρη) Confer p. 151. Dicta est Palæphæ peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minol, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidiisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarcerationis, utriusque ad Cocalum fuga continebatur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut alias, ita fors ferat, hac in re etiam conservarit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὤν' Ἰκάρῳ τῷ παιδί κενόεξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ οἰργάσασθαι μίτος ἐπὶ τῷ ἑ Παζιφάης ἑρῶσι, τῷ ὄρει ἃ Ταύρον · ὃ ὃ πτερόν κελιασκάσκει ἐαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ἐξήλθε ἃ Λαβυρίνθου, καὶ ἀναπλάμψθ' ἔφυγε ὤν' Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἐν μετωρότερον φερόμενον, καὶ ἃ κώλῃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακείσιν, αἱ πτέρυγες διελύθη· καὶ ἔτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πλάγθ' ἐλαπίθη. Δαίδαλῳ ὃ διασώζει· ὃ Μίνως ἐν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ κενό· ἐκείνῳ χώρον ἐρῶντων ἐκρήμζε κέχλον, καὶ πολλὰ ὑπάρχοντο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίθον διόρξασι· διὰ τῆς νομίζων ἐνέσθην Δαίδαλον· ἐλθὼν ὃ εἰς Κώκλον, παρ' ὃ Δαίδαλῳ ἐκρύπτετο, δεικνυσθ' ἃ κοχλίαν· ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο δόρεξιν, καὶ Δαίδαλῳ δίδωσιν· ὃ ὃ ἐξείλας μύρμηκθ' λίθον, καὶ πρῶτος ἃ κοχλίαν, εἶασε δι' αὐτῆς διελθόν· λαβὼν ὃ Μίνως ἃ λίθον διηρασμένον, ἔδειξε ἔθ' παρ' ἐκείνῳ ἃ Δαίδαλον, καὶ ἐνδύας ἀπῆγε. Κώκλῳ ὃ ἀποχρόμθ' δώσθην ἐξένισιν αὐτοῖ· ὃ ὃ λυσάμεθ' ὑπὸ τῷ Κώκλῳ θυγατέρων ἀνθρώδῳ, ζήσαντες πίπταν ἐπὶ χαλμῶν αὐτῶν.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immiffurum fe nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenfo formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit fe per illam iturum. Minos vero accepto fune, latère apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi fibi poftulavit: Cocalus autem daturum fe promittens, hofpitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti refinâ infusâ necatus eft.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Paus.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in Κέμνη. Euseb. Chron.

10. Πίπραν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πρωτόμνης ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. προκλεῖτο, unde fiat commodè ἐπικλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ δόλας πρῶτον μνησθῆναι βούλομαι. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλλω) L. ἀπόλλυτο.

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit fe scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Διὸς ἄχει ἢ ἐν ταῖς τόποις μηχανώμενοι; hæc erant Ὀδυσσεύς, Πηνελόπεια, καὶ Φιλοκτήτης ἱερμῆα, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ ἄλλοι. ἢ πᾶσι τῶν Ὀδυσσεύς.

παύη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Ἀΐδα ἀνέμων δια-
 κρία καὶ τὰ ἀλαμέχει τῶν μετέωρον πνεύμας. Item ἡ παῖς
 Παλαμήδους διβυλὴ. Ναυπλίη ὀργή. Ἄϊας μανία, καὶ ἡ
 Σατύρος ἐν ταῖς πίπταις ἀπώλεια. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G-

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

o A P O L L O D O R I.

Ἀμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατῶσιν εἰς Τροίαν
μετὰ χιμῶνα ἀπερρίφθη πρὸς Μόψον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκτεναν.

Amphilochus Almazonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Γενδὺς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἐαυτοῦ γὰς, ὅπ' Κίρυθα ποταμὸν
ἐλθὼν κατοικεῖ. Μάγνητι δὲ καὶ Πριάμῳ ἐν Ἐυβοίᾳ σέ-
θεν Καφάρια σὺν πολλῇς ἐπέροις διαρδείσονται. Νέοπτολεμος
δὲ μετὰ τῇ ἡμέρᾳ πρὶν εἰς Μολοσσὸς ἀσπῆλται μετὰ Ἑλένῃ,
καθ' ὃδ' ὁ δὲ δάψας τὴν Φαίνην. Τῇ δὲ Πριάμῳ σέθεν Καφα-
ρία ταυγίσαντο, εἰ σὺν αὐτῷ Μάγνητις εἰς Κρήτῳ ῥιφέν-
τες ἔκτανται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πώλησιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πειάμης ἡ δὲ Δελφαὶ Ἀιδυλλὰ, Ἀστυόχη, Μυδιστιάδην μάλιστα τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν ἡγοῦνται τὴν Ἰταλίαν, ἐνλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα δὲ Δελοίαν, πρὸς σκάφην ἐνέσκηψεν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρεστίδες, οἱ δὲ σταυροὶ αὐτῶν Ἑλλήες ἀπὸ τῆς πόλεως, πρὸς σκάφην, ἐκτὸς κελύφης.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medificaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censui. Scias interim L.C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisisse Apollodori ἀπομνημόνεον, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi benè multos, in eodem Ulyssæ concludam; si prius

ma.

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euæmonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Bœotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Pœantis F.

Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ